

2007-2008



A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA
GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2007-2008

Felelős kiadó

Sallai Judit
igazgató

Szerkesztők

Kajatin Béla
Dr. Tóthné Kéner Beatrix
Rác Anita

Készült:

Örökségünk Könyvkiadó Kft.
Nyíregyháza, Bercsényi u. 13.
Tel./fax: (42) 401-011
Mobil: (20) 9333-423
E-mail: oroksegunk@chello.hu

Mi kell a népszerűséghez?

(avagy egy „tuti” recept krúdys módra)



Kedves Olvasó! Talán egy kicsit nagyképűnek tűnik, hogy a Krúdy Gyula Gimnázium 2008. évi iskolai évkönyvének nyitóoldalán egy ilyen címmel fogadom és köszöntöm az olvasókat? Megnyugtatom, erről szó sincs! S mégis miről jutott eszembe, hogy a bevezetőben ezt a témát feszegessem? Egyszerű oka van. Az utóbbi években – ahogy a demográfiai okok miatt csökken a középiskolás korosztály létszáma – egyre élesebb a középiskolák közötti verseny a diákokért, s így sok esetben a fennmaradásért. Ebben a versenyben gyakran mondogatják nekem, hogy jó nekünk, mert a Krúdy népszerű, s így nincsenek beiskolázási gondjaink. Ez szerencsére valóban igaz, ám a „népszerű” jelző egy kicsit elgondolkodtatott.

Mit jelent, mit takar és mit kíván egy középiskola esetén a népszerűség? Leegyszerűsítve a jelenség általános fokmérője az, hogy mennyien jelentkeznek az adott intézménybe, és hányszoros a túljelentkezés az egyes osztályokba. Ezen a téren tényleg nem panaszkodunk, hiszen minden évben bőséges jelentkezőből válogathatunk. *De miért vagyunk vonzóak sok nyíregyházi és megyebeli diák számára?*

Talán azért, mert a mai társadalomban az EU-s lehetőségek, a nagyobb anyagi biztonsággal kecsegtető karrierpályák lehetőségei és az ezekhez szükséges diploma megszerzése sokkal általánosabb érték és elvárás a családokban, mint a rendszerváltás előtt volt, és ehhez olyan iskolai közeget igényelnek választani a szülők és diákok, ahol

- az iskola pedagógiai programjában a felsőfokú tanulmányokra történő felkészítés az oktató-nevelő munka célja,
- magas színvonalú szakmai munkát folytató pedagógusok tanítanak,
- tanulók mindegyike felsőfokú tanulmányokra készül, ezért megfelelő motivációja is van a rendszeres és eredményes munkára,
- az egészséges versenyszellemnek doppingoló hatása van,
- az elért eredményeknek közösen tudnak örülni az osztálytársak,
- a tanulás mellett jó hangulatú kulturális és sportrendezvények is helyet kapnak,
- az iskola hagyományai és az eddig elért eredmények arra utalnak, hogy hatékony munka folyik, a vállalt küldetést eredményesen tudja megvalósítani tanár és diák.

A „recept” egyszerűnek látszik, de a megvalósíthatósága kemény és összetett munkát igényel. A „hozzávalók” biztosítása sok elkötelezett ember lelkiismeretes munkáját igényli. Sokszor kapjuk kritikaként azt a megjegyzést, hogy könnyű nekünk eredményeket elérni, hiszen jó képességű gyerekekkel dolgozunk. Motiválni valóban könnyebb őket, de a magasabb szakmai

elvárásaiknak megfelelni, valamint az emelt szintű érettségi vizsgára, a rengeteg tanulmányi versenyre eredményesen felkészíteni nem könnyű feladat.

A „recept” azonban bevált az idén is, hiszen sok jelentkezőből választhattuk ki a beiskolázandó diákjainkat, valamint nagyon szép lett az iskolai tanulmányi átlag (4, 71), az érettségi átlag is igen magas (4, 72), és az emelt szintű érettségi vizsgateljesítmények átlaga az iskolai érettségi átlagot is meghaladja (4, 79), ami komoly és eredményes felkészülést takar. Ezekon kívül szép számban születtek közép és felsőfokú nyelvvizsgaeredmények, teljesítménye alapján 9 tanuló részesült Porzolt ösztöndíjban, és az idei tanévben is számos kiemelkedő versenyeredmény a gyümölcse a kemény munkának. Büszkéek lehetünk az OKTV döntőjében elért helyezésük alapján matematikából Orosz Ákosra és Ósz Edinára, akik közül Ákos 14. helyezéssel 100%-os emelt szintű érettségi teljesítménynek felel meg, Edina a 29. helyezéssel 100%-os középszintű érettségi eredményt ért el. Az OKTV-n történelem tantárgyból Ajtay-Horváth Viola szerepelt eredményesen, 28. helyezése 100%-os emelt szintű érettségi eredményt jelentett számára. Az alsóbb évesek is sok nemzetközi, országos és megyei sikert értek el, közülük kiemelném Pólya Málna 2. helyét az Arany Dániel Matematika Verseny döntőjében, Orosz Ákosnak a Nemzetközi Magyar Matematika versenyen elért 2. és a Gordiusz Matematika Versenyen szerzett 4. helyezését, Róka Péter Kenguru Matematika Versenyen elért 4. helyét. Móré Dorottya megnyerte a Kitaibel Pál Biológia és Környezetvédelmi Versenyt, Rábai Valéria pedig a Kölcsey Ferenc Nemzetközi Könyvtárhasználati Versenyen lett 2. helyezett. Sporteredményeink közül kiemelendő az Amatőr Röplabda Diákolimpián döntős lány és fiú csapatunk teljesítménye, akik közül a lányok ezüstérmesek lettek.

Azonban büszkéek vagyunk minden diákra, aki ebben a tanévben is becsületes munkával teljesítette a magas követelményeinket, hiszen minden diák munkájának együttes eredménye az iskola magas tanulmányi átlaga. Jó érzés, hogy a sokat bírált középiskolás korosztályból iskolánkat azok a tizenévesek választják, akik számára érték a tudás, nagyfokú az eredményorientáltság, és vállalják is az eredmények eléréséhez szükséges sok munkát, néha a szórakozásról való lemondás árán is. Remélem, hogy ez a jövőben sem változik majd meg, és a krúdysokra sok közös tanár-diák siker vár az elkövetkező évtizedekben is!

A krúdys lét „népszerűségi receptje” azonban nemcsak a tanulóval összefüggő hozzávalókból áll össze, hanem egy kis egyéni ízt adó fűszerezést is igényel. Ez utóbbiak közül kihagyhatatlan „ízfokozók”: a diákönkormányzat által szervezett izgalmas sátoraljaújhelyi Verébtábor, a minden évben népszerű *verébmustrát* jelentő Verébavató, a kicsit megható Szalagavató és karácsonyi ünnepek, a hajnalig tartó Alapítványi bál, tavaszi szünet előtti jó hangulatú 24 órás kosármeccs, a nyár eleji kulturális - kulináris élvezeteket nyújtó fátylós Kerti party.

Vannak azonban olyan kollégák, akik több év, sőt több évtized után ebben a tanévben fejezik be aktív krúdys pályafutásukat. Közülük Szegedi Erzsébet tanárnő itt kezdte és itt fejezi be pedagógusi pályáját, ami a mai világban igen ritka hűségéről tanúskodik. Szintén hosszú időt, két évtizedet töltött a Krúdyban Huszti Györgyné és Kalydy Zsuzsa tanárnő is. Ők mindhárman a jól megérdemelt nyugdíjas éveiket kezdik el. Betegség miatt hamarabb kényszerült nyugdíjba Biczóné Hajzer Ilona tanárnő, aki már a 2. félévet sem tudta elkezdni. Mind a négy kolléganőnek hosszú, tartalmas és egészséges pihentetőbb éveket kívánok.

Kedves Olvasó! Még egy adalékkal szolgálok a *recepthez*, amikor a 16. alkalommal megjelenő évkönyvünket ajánlom figyelmébe, amely a leghitelesebben tárja fel a Krúdy népszerűségének titkait, és amelynek tanulmányozásához jó szórakozást kívánok mindenkinek!

Sallai Judit
igazgató

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülője, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik iskola vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Köznevelési Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás összmunkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi Önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt. Az épület felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bízunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998. szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezdésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2007/2008-es tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk. Az összesen 18 osztályban 633 tanuló kezdi meg az új tanévet.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2007/2008 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum. Some 633 students can start their new school year in eighteen classes.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Eprekert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

In dem neuen Schuljahr 2007/2008 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden Klasse insgesamt mit 18 Klassen und 633 SchülerInnen.

ÉVFORDULÓK

Hunyadi Mátyás

Hunyadi Mátyás a magyar középkor utolsó nagy uralkodója, hazánk történelmének legismertebb és legnépszerűbb királya. Alakját a magyar nép hősként őrizte meg emlékezetében, tetteihez legendák fűződtek és fűződnek. Számos mese, monda szól a király igazságosságáról, arról, hogy uralkodása során mindig a szegény emberek pártjára állt. De vajon tekinthetjük-e a mai kor embere számára is példaképnek?

Az 1443-ban Kolozsvárott született Mátyás olyan korban került igen fiatalon a trónra, amikor az ország önállóságának a megtartása is nagy kihívást jelentett. Az európai hatalmi politika és a török nyugati terjeszkedése egyszerre jelentett fenyegetést Magyarország számára. Ezeket a körülményeket figyelembe véve egyértelműnek tűnik, hogy Mátyás uralkodása történelmünk egyik legnagyobb sikerétörténete. Nemcsak az ország függetlensége maradt meg, hanem sikerült megközelítenünk, sőt bizonyos tekintetben meg is előzünk a nyugat-európai nagyhatalmakat. Mátyás sikereit nem csak manapság ismerjük el, hanem saját kora is nagyra tartotta személyiségét, politikusi képességeit. Nem véletlen, hogy amikor a XVII. század második felében a három részre szakadt országban már sokadszorra vetődött fel az újraegyesítés kérdése, Zrínyi Miklós Hunyadi Mátyás személyén és tevékenységén keresztül mutatta be az ideális nemzeti király ismérveit.

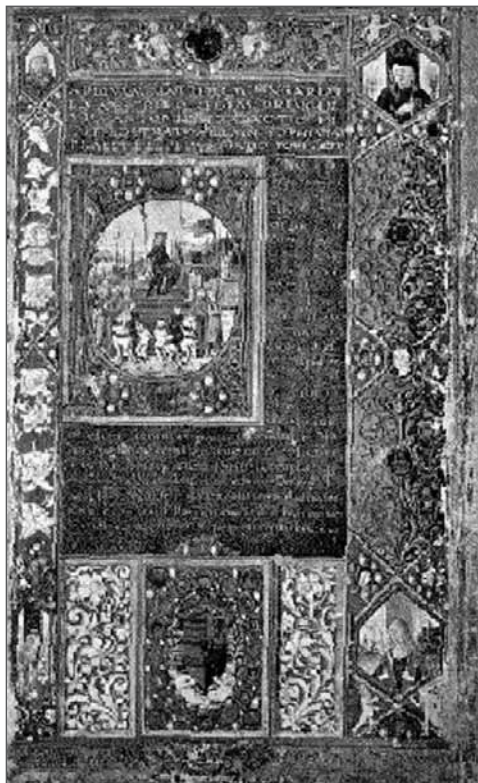


Ismeretlen lombard szobrász: Mátyás és Beatrix domborművű arcképe

Elsősorban nemzeti büszkeségünk mondatja velünk, de azért talán a tények is megerősítik, hogy Magyarország ekkor tartozott utoljára Európa tekintélyes államai közé, számított nagyhatalomnak. Ennek elérésében döntő szerepe volt az 1458-ban trónra kerülő Hunyadi Mátyás személyének. Meglepő módon, az akkor még csak 15 esztendő fiatalember azonnal átvette a kormányzást, és határozott elképzelésekkel látott hozzá az uralkodáshoz. Áthúzva az őt trónra juttató nagybátyja és az eddigi irányító főurak számításait, rövid időn belül erős központi hatalmat teremtett maga számára. Abban azonban, hogy ilyen hamar tekintélyes államférfivá tudott válni, nagy jelentősége volt előéletének.

Gyermekkorában gondtalannak ígérkezett az élete. Hunyadi Jánosnak, az ország egyik legtekintélyesebb és leggazdagabb politikusának kisebbik fiaként hat éves koráig családjánál nevelkedett, majd tanítók felügyelete alá került. Apja nem lovagi műveltséget szánt neki. Előbb Szánoki Gergely lengyel humanista, majd Vitéz János gondoskodtak fejlődéséről. Humanista szellemben Mátyást sokoldalú, érdeklődő emberré nevelték, tanították egyház- és államjogra, művészetekre és latinra. A magyar mellett németül és csehül is beszélt. Vitéz János a váradi könyvtár ritkaságait adta az ifjú Mátyás kezébe, az antik írók műveit. Az olvasmányokat Vitéz János válogatta meg: a történelem gyakorlati hasznára igyekezett rábeszélni a fogékony gyermeket. Így már gyermekkorában alaposan kiigazodott a társadalmi és a politikai élet területén, nemhiába tartották az ország legműveltebb emberének. Gyakran tünt fel tolmácsként apja mellett a fontos politikai tárgyalásokon. Habár neveltetése félbeszakadt, műveltsége így is jóval meghaladta korának főurait. Életének e korszakát főként Vajdahunyadon, a családi fészeken töltötte.

Apja mellett a politika, az államügyek iránt is hamar felébredt az érdeklődése, annak halála



után pedig hirtelen csöppent bele a politikai hatalomért zajló polgárháborúba, melyben elvesztette bátyját és maga is fogságba került. A művelt Mátyás kénytelen volt megismerkedni a politika árnyoldalaival is. Nagybátyjának, Szilágyi Mihálynak a segítségével végül hosszú tárgyalások eredményeként megszerezte a trónt, de a fiatal királyt nehéz elvárások elé állították. A főurak azt szerették volna, ha engedelmes és jámbor lesz, a köznemesek támogatását várták a nagyurakkal szemben, a városok a külső garázdálkodók megfékezését, a pénzromlás megakadályozását, a pápa pedig „Isten emberét” kívánta látni benne, aki majd kiirtja az eretnekek és a mohamedánok maradékát.

Mátyás uralkodása kezdetétől saját elképzeléseinek megfelelően kormányzott. Erejét és kitartását mutatja, hogy a vele szembe forduló bárók, sőt nem egy esetben a saját korábbi hívei által szervezett összeesküvéseket is rendre felszámolta. Világosan látta, hogy hatalma megszilárdításának legfőbb feltétele a királyi bevételek növelése, ami a gazdaság tudatos fejlesztését, támogatását eredményezte. A néhány év alatt jelentősen megemelkedő állami jövedelmek lehetővé tették számára, hogy megvalósítsa mind bel-, mind külpolitikai elképzeléseit.

Éppen ezekkel az elképzelésekkel kapcsolatban fogalmazódtak meg leginkább kritikák Mátyás uralkodásával kapcsolatban. Történetírásunk, különösen a néphagyomány sokáig elhallgatta azt aényt, hogy Mátyás egy rendkívül akaratos, diktatórikus személyiség volt, aki céljai eléréséhez sokféle eszközt használt fel. A politikában hamar megedzödött ifjú király a legfontosabb államügyeket mindig maga intézte, azokba beleszólást még a legközvetlenebb híveinek sem biztosított. Szakképzett és jól fizetett hivatalnokaira és szintén feltétlen hűséget tanúsító hadseregére támaszkodva gyakorlatilag bármit megtehetett. A korban szokásos rendi kormányzást hamar mellőzte, a nemesek teljesen elvesztették befolyásukat az állam ügyeibe. Ha elfogadjuk a Macchiavellitől származó „a cél szentesíti az eszközt” elméletet, akkor valószínűleg nehéz „belekötnünk” belpolitikai ténykedésébe. Egy politikailag stabil, jól működő és fejlődő gazdaságú rendszerrel láthatunk, amely versenyképessé vált egész Európában. Mivel azonban Mátyás szinte az összes hatalmat a saját kezében összpontosította, nem talált igazi támogatókra, így rendszerét igazából csak a személye tartotta egyben. Ez halálakor azonnal meg is mutatkozott, rövid idő alatt lerombolták az általa felépített államot.



Még erősebben fogalmazódik meg kritika Mátyás külpolitikáját illetően. Ennek alapvető oka, hogy míg a belső ügyeket illetően egyértelmű eredményeket tudott felmutatni, addig a külpolitikája meglehetősen sikertelen maradt. Talán legnehezebben azt bocsátották meg neki, hogy a török elleni küzdelmet messze nem tekintette annyira szívügyének, mint korábban apja. A kisebb csatákat, győzelmeket saját korában ugyan még sikerült ügyes hírveréssel felnagyítani, az utókor azonban csak a tényleges eredményeket nézi. Megítélését tovább rontotta az, hogy a török helyett inkább a nyugati politikára koncentrált, melyet az ország biztonsága mellett inkább személyes ambíciói, hatalomvágya vezetett. Az ország rengeteg áldozatot hozott azért, hogy Mátyás sorozatos háborúkban megpróbálja megszerezni a német-római császári címet, és mivel ez nem sikerült, természetesen a bírálók hangja egyre erősebbé vált.

Minél többet tudunk hát valakiről, annál nehezebb egyértelműen állást foglalunk az illető munkásságával kapcsolatban. Az említett kritikák ellenére Hunyadi Mátyás természetesen valóban meghatározó alakja történelmünknek és továbbra is méltán nevezhetjük a legnagyobb királyunknak. Emellett azért jó tudni, hogy ő sem volt tökéletes, hogy ő is csak egy ember, akit tevékenységében ugyanúgy befolyásoltak személyes adottságai, céljai, mint ahogy bennünket is a mindennapokban. Szóval bátran ajánlhatjuk az utókor embere számára továbbra is példaképnek.

*Szerényi Róbert
tanár*

100 éves a Nyugat



Szeretjük az évfordulókat, különösen a ke-
rek számokat. Ezek alkalmat adnak a felidézés-
re, s arra is, hogy pontosabbá, teljesebbé te-
gyük addigi ismereteinket. 2008 a magyar iro-
dalomban több évfordulót is jelent, hisz 180
éve halt meg Fazekas Mihály, 170 éve Kölcsey
Ferenc, 130 éve született Molnár Ferenc és
Krúdy Gyula, 125 éve Babits Mihály. S ebben
az évben ünnepeljük a XX. századi magyar
kultúrát meghatározó lapnak, a Nyugatnak a
centenáriumát. Irodalmi tanulmányainkból
tudjuk, hogy több író, költőt karolt föl a fo-
lyóirat, s mai mérlegelésekor már a lap három
nemzedékéről beszélhetünk. Kevesebbet tu-
dunk arról, hogy hogyan is működött, működ-
hetett a század első felében egy, az újítás, a vál-
toztatás igényével és ígéretével fellépő lap.

Valójában a Nyugat első száma 1907 kará-
csonyán került ki a nyomdából, a terjesztése és
a dátumozása azonban januárra tevődött, így az
irodalmi hagyomány 1908. január 1-jét tartja a
lap kezdetének, mely 1941-ig 34 évfolyamot
élt meg. Kiadása azonban nem volt folyama-
tos: többször jelent meg a lap üres hasábkokkal,

az 1917/5. számot elkobozták Babits *Fortissimo* című verse miatt, s 1919 kaotikus évében fél
évig meg sem jelenhetett, újbóli kiadását a román cenzor engedélyezte. Kezdetben 500 pél-
dányban jelent meg, mely szám a háború végére elérte a 4000-et, átlagosan azonban 1500-
2000 példányban adták ki. Kétheti lapból – mindig a hónap 1. és 15. napján jelent meg – 1935-
től havi megjelenésű lap lett.

Egy folyóirat sorsát nagyban eldöntheti, hogy milyen anyagi háttérrel rendelkezik, a Nyugat
esetében sem volt ez másként. Indulásakor a lap eladott példányszámainak összegét fordították
a következő szám megjelentetésére (egy lap ára 1 korona volt), de kezdetektől lehetővé tették az
előfizetést (egy évre 20 korona). Az első évfolyamra azonban kevesen fizettek elő, néhány mec-
cénás azonban segítette a lap megjelenését: ifj. Chorin Ferenc (Magyar Gyáriparosok Szövetsé-
ge) és báró Hatvany Lajos. Bevételük származott még a hirdetésekéből, melyeket az egyes lap-
számok utolsó oldalaira szerkesztettek. Kezdetben újonnan megjelenő irodalmi alkotásokat hir-
dettek, majd a női olvasókat megcélozva divat és kozmetikai árukat reklámoztak. (Érdekesség-
ként néhány reklámszöveg: „Grünvald és Váhl saját készítményü fehérműek és vászonárúk
raktára.” vagy „Schön és Lustig: Óriási választék saját készítményü férfi, női és gyermekcipők-
ben. Egyedüli raktára az elismert legjobb valódi amerikai cipőgyártmányoknak: Excelsior Shoe
és The Capital Cul gyermek egészségcipő, Tip-Top angol tennis-cipők.”) S ennek kapcsán érde-
mes megjegyezni, hogy az országban elsőként foglalkoztak a reklámyelvel, sőt egy 1931-ben
tartott ankétjukon először beszéltek a reklámszövegről, mint irodalmi műfajról.

A lap anyagi háttere 1909-től vált stabilá, amikor báró Hatvany Lajos bekapcsolódott a

fönntartásba, egymaga 100 példányra fizett elő. A szerkesztők sem tétlenkedtek, megalapították a „Nyugat-részvénytársaságot”, 100 darab 1000 koronás részvényt bocsátottak ki, melyből 62-öt Hatvany vásárolt meg. 1909-ben könyvkiadót alapítottak (1944-ig állt fön n megszakitásokkal), s Hatvany és Fenyő Miksa szerkesztésében elindították a Nyugat Könyvtár füzetsorozatát, melynek bevételeiből jelentős összeget fordítottak a lap kiadására. 1912-ben azonban Hatvany megvált a laptól, külföldre távozott, s bár tovább is támogatta a lapot, ez sokkal kevesebbet jelentett anyagilag, mint a korábbi három évben. 1913-ban a könyvkiadó is megszűnt.

Pienták Attila kutatásai alapján kiderült, hogy 1929-ben Fenyő Miksa kezében volt a lap részvényeinek jelentős része, melynek harmadát Móricznak, második harmadát Babitsnak adta át, aki egy év múlva Móricznak adta el saját részvényeit. Móricz megpróbálta menteni az évről évre anyagi nehézségek miatt megszűnéssel fenyegető Nyugatot: megalapította a Nyugat Barátok Körét, újraindította a Nyugat Kiadót, azonban tényleges anyagi biztonságot nem tudott teremteni.



Ignotus



Hatvany Lajos

1933-ban, amikor kilép a Nyugattól, részvényei Gellért Oszkárhoz kerülnek, aki Fenyő Miksával együtt a tulajdonos, de a lap főszerkesztője Babits Mihály.

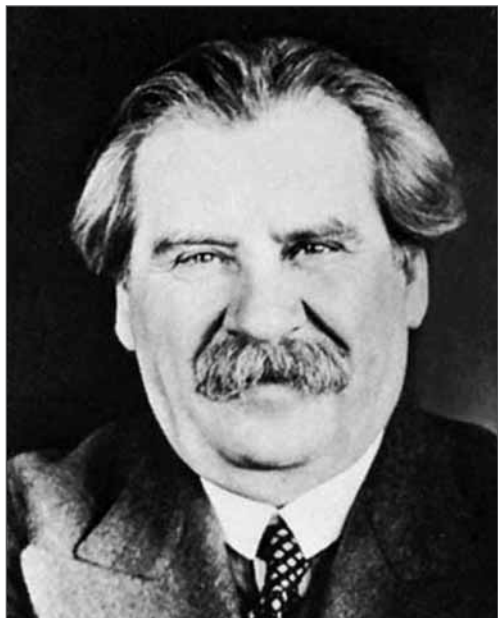
A Nyugat három évtizede alatt változott a szerkesztők névsora, s ez mindig arculatváltást is jelentett. 1908-ban a lap főszerkesztője Ignotus, akit példaértékű szerkesztőnek tartottak, aki mindvégig az alkotói szabadság elvét tartotta legfontosabbnak: „A művészetnek csak egy törvénye van, csinálj, amit akarsz, ha meg tudod csinálni. Művésznak csak egy kötelessége van: hogy az legyen, aki. Nem lehet elébe recipéket írni s a költészet fejlődése elé sem.” A lap két szerkesztője 1908-ban Osvát Ernő és Fenyő Miksa. Osvát Ernő keménykezű szerkesztő volt, akitől Füst Milán írása szerint rettegetek a szerzők, hisz magasra tette a mércét, s Móricz szerint Osváttal egyszerűen nem lehetett vitatkozni, tartotta magát az elveihez. Hozzá kapcsolódik a lap első nagy szerkesztői vitája is. 1911-ben Hatvany úgy gondolta, hogy változtatni kell a lap addigi ál-

laspontján, szerinte ahhoz, hogy népszerűbb legyen a lap, engedményeket kell tenni az olvasói ízlésnek, még ha ez irodalmi szempontból értékvesztést jelent. Szerinte a lapban nagyon sok író és költő publikál, be kell fejezni a fiatal tehetségek felkarolását. Osvát nem volt hajlandó ezekben a kérdésekben engedni, nem volt hajlandó engedni a minőségből, így vitájuk odáig fajult, hogy párbajoztak egymással, melyben mindketten megsebesültek. Hatvány 1912-ben elhagyta a lapot. Kenyeres Zoltán szerint a másik szerkesztő, Fenyő Miksa szerepe nem az írások kiválasztásában és megítélésében volt, sokkal inkább művelt irodalombarátként a pénzügyi források felkutatása lett a feladata.

Az induló Nyugat címlapon is szereplő három szerkesztője mellett azonban szükség volt olyan személyekre is a lap szerkesztésében, akiket a közvélemény ismert, akikre kíváncsiak voltak. Így hívták a laphoz Schöpflin Aladárt, aki higgadt, józan kritikusként publikált, Ambros Zoltánt, aki már idősebb, köztiszteletben álló íróként pártolta az újat, s zeniális költőként Ady Endrét. A kezdetektől a végéig a lap munkatársa volt Gellért Oszkár, aki a 10-es, 20-as években afféle „szerkesztőségi mindenesként” dolgozott.

A lap első szerkesztői vállalták a századelő szépségkultuszát, védték az irodalom függetlenségét, – igyekeztek felkarolni a tehetségeket, európai tájékozódású nemzetszemléletet hirdettek. Igyekeztek távol maradni a politikától, s bár 1916-ban kiálltak Ady és Babits mellett, akiket háborúellenes verseikért támadtak, kiállításuk nem politikai, hanem etikai alapú volt. A felsoroltak miatt folyamatos támadások érték a Nyugatot elsősorban a Kisfaludy Társaság, valamint a Budapesti Hírlap és a Magyar Figyelő részéről, akik internacionalistának, pornográf-nak és kriptoszocialistának minősítették a lapot. A legkirívóbb Tisza István Rusticus álnéven írt véleménye: „A Nyugat parazita a magyar kultúra pálmafáján.”

A lap azonban a magyar kultúra megújulását akarta a nyugati, polgári civilizációk eredményeinek bemutatásával. Móricz *A huszonöt éves Nyugat ünnepe* című írásában így összegezte: „A Nyugat kezdetétől fogva az ifjúság gyűlölhelye volt. Ifjú szellemek viaskodótere, ifjú gondolatok villogó és szikravető ragyogása.”



Móríc Zsigmond

A háború után Ignó Pál külföldre ment, 1929-ben Osvát Ernő öngyilkos lett (lánya halála miatt). Ekkor Babits Mihály és Móríc Zsigmond vette át a szerkesztést, Móríc felelt a prózáért, Babits a versekért és a kritikáért. A címlapról levették Ignó nevét, aki megsértődött, s a Nyugat bírálója lett.

Móríc és Babits nem szerették egymást, de kifelé egységesen léptek föl. Szerkesztési elveik viszont jelentősen különböztek, Babits elvontabb, művészibb, filozofikus írásokat támogatott. Móríc szerette volna, ha a lap közelebb kerül a magyar valósághoz, a társadalom mindennapi életéhez. A felfogásbeli különbözőség miatt, s mert a lap 1933-ban anyagi válságba jutott, Móríc lemondott a szerkesztői pozícióról (a csőd személyét és családját is fenyegette).

1933-tól a lap irányítási jogú szerkesztője Babits lett, ő mondta ki a döntő szót minden publikálásra kerülő szöveg fölött. Szerkesztése idején háttérbe szorult a széppróza, a középpontba a tanulmány, az esszé és a kritika

került. Célja volt, hogy szorosabbra fűzze a határon túli magyar szellemi élet és a folyóirat kapcsolatát, szerette volna a lap kritikai tevékenységét felélnéketeni, s fontosnak tartotta a kortárs világirodalom közvetítését. Szerkesztése kevésbé radikális mint elődeié, s a politikai körülmények állandó változtatásra kényszerítik. Az első három évben a lap eszménye a humanizmus és a szociális igazságosság volt, jellemző volt rá a társadalmi nyitottság. Ankétokat szerveztek, kritikai csatákat vívtak, emlékszámot jelentettek meg Karinthy Frigyesről, Adyról, Kosztolányiról.

Az irodalmi köztudatban népies-urbánus vitának nevezett polémiában az utóbbi oldalra sorolták őket. 1936-tól kevésbé markáns a lap jelenléte, majd 1939-től újra sokat hallani a Nyugatról, mely nyíltan elítéli a fasizmust, s az emberi méltóság megőrzését hirdeti.

1941 augusztusában Babits Mihály meghalt, s mivel a lapengedély a nevére szólt, betiltották a lap megjelenését. Még ebben az évben, októberben újra megjelent ugyanolyan formátumban, de ekkor már új címmel: Magyar Csillag, melynek 1944-ig tartó időszakában Illyés Gyula volt a főszerkesztője.

Legendák sora foglalkozik a Nyugat szerkesztésével. A lapnak volt ugyan egy hivatalos szerkesztőségi címe, a tényleges munka azonban nem itt, hanem kávéházakban zajlott. A folyóirat megalapítására a belvárosi Bristol kávéházban került sor, ahol este öttől külön asztala volt a nyugatosoknak, s a kávéház tőlük legmesszebb eső asztalánál a bíráló akadémikusok, „ellenfeleik” foglaltak helyet, nehogy lemaradjanak valamiről. A későbbiekben a körüti New Yorkban találkoztak, majd a 20-as években az Egyetem utcában lévő Centrál kávéházban tartották összejöveteleiket, melyek 1926-tól csak heti egy alkalomra, a „kedd esti zsúrokra” korlátozódtak.

A lap előzményének tekinthetjük Osvát Ernő lapját, a Magyar Géniuszt, illetve a Figyelőt. Az 1908-as évfolyam mindegyik számában a Nyugat cím alatt olvashatjuk: *A „figyelő” új folyama* alcímet, mellyel nyíltan vállalták a lappal való folytonosságot.

A Nyugat fedezte föl Móricz Zsigmondot, az 1908-as év legnagyobb irodalmi szenzációja volt a *Hét krajcár* című novella megjelentetése. A lap karolta föl Krúdyt, Karinthyt, Tóth Árpádot, Kosztolányit, Szabó Lőrincet. Ebben a lapban jelentek meg az első irodalmi igényű, de a közönség számára is érthetően megfogalmazott színházkritikák. A nyugatosok Nagy András István szerint egyszerre voltak: „Liberálisok és konzervatívok, pacifisták, nemzetiek és balosok, érzékenyek és meg nem alkuvók.”



Babits Mihály

Dr. Onderné Szilágyi Tímea
tanár

„S a jelenhez ha hozzászóóólsz A vége az, hogy hé, '68”

Dubcek: „Ismerem a szovjeteket, a végső lépést nem fogják megtenni.”

Kádár: „Te ismered őket, én még jobban ismerem ezeket. Megteszik.”

1968 – Van egy generáció, a háború után születettek generációja, akiknek a számára sokat jelent, de ma, mivel többnyire már nyugdíjasok, csak nosztalgizálni és elmerengeni tudnak a történeteken, a szabad szerelem is csak egy szép, de kellemes emlék...

Nyugaton, Párizs, Róma, Nyugat-Németország fiatalága ma már konszolidált nagypapák és nagymamák gyülekezete, akik anno valami újat akartak, bár azt már akkor sem tudták pontosan megmondani, hogy mit is. Valami generációk ellentétéről, világbékéről, a polgári társadalom konzervatív rendjének elutasításáról szólt a dolog, szakadt farmerokban, béke jelekkel és fenéig érő hajjal. Azonban 1968 a vasfüggöny másik oldalán teljesen mást jelentett...

Itt, keleten ilyen nem történhetett meg, hosszú haja is csak Kóbor Jánosnak lehetett, de neki megbocsátották, mert jól énekelt. Azonban 1968-ban a szocialista tábor barakkjai közül az egyikben, (ahol is a szomszédos magyar barakkból 12 év óta egyre vidámabb nótászó szűrődött ki) azon kezdtek ügyködni, hogy valamivel komfortosabbá tegyék kényszerű lakóhelyüket. Szébb ajtót és ablakot raktak volna a régi helyére, lekerültek volna a rácsok, nem csak a hátsó ajtón délután kettő és négy között lehetett volna kimenni az udvarra, még ha a táborból nem is lehet kijárni. Állítólag az is szóba került, hogy a barakkban arról és azt beszélhetnek, amit akarnak. Mindez annak volt köszönhető, hogy a barakknak új parancsnoka lett, akinek nem voltak akasztott emberek a szuveníres polcán, és a szája sem habzott a vértől. Azonban így jár az, aki korpa közé keveredik, a legtöbb barátja, elvtársa ugyanis sajnos ilyen szabadidős tevékenységnek hódolt.

Az 1956-os megrázkódtatást a szocialista tábor igen nehezen heverte ki. Végérvényesen elenyészett a legendája a második világháborúban hőiesen harcoló szovjet katonának (de hova tűnt nagypám zsebórája?), világosan láthatta az, aki látni akarta, hogy itt a világ egyik legdurvább diktatúrája tenyészik Közép-Európában. Moszkva nagyon jól tudta, hogy megtépázott nimbuszának egy újabb '56 nem tenne jót, ezért kínosan ügyelt arra, hogy az ilyen helyzeteket elkerülje. Ezt azonban nemcsak Hruscov (a budapesti mészáros és a szovjet cipógyártás reklámarca) tanulta meg, hanem puccsal a helyére kerülő Leonid Iljics Brezsnyev is (ő, azok a szép hosszú orosz szavak, csak azok okoztak neki problémát). Viszont a szovjet vezetés még valamit megtanult: ha még egyszer a magyar '56-hoz, vagy ahhoz hasonló beavatkozásra kerülne sor, nem egyedül játssza el a rossz fiút, a beavatkozásban minden szocialista országnak részt kell vállalnia. Azaz, ha bármelyik csatlós ország olyan lépést tesz, amely a szovjet politikai és gazdasági rendszerrel való szakítást eredményezhet, azt a Szovjetunió és minden szocialista ország együtt akadályozza meg, esetleg meg is torolja. Erről szól a Brezsnyev-doktrína, így a szocialista országok belügyeinek конъюнктура!

Csehszlovákia, az 1968-as év egyik főszereplője eddig nem okozott sok gondot a szocialista tábornak, bár a Benes-dekrétumok miatt voltak vitái, főleg Magyarországgal. 1948 februárjára a Csehszlovák Kommunista Párt átvette a hatalmat, és bár a parlamentben összesen négy párt maradt, a gyakorlatban egypártrendszer vette kezdetét. Az ötvenes évek itt sem múltak el a sztálini rendszer kiépítése nélkül (lásd például a helyi Rajk-pert, a Slansky-pert 1952-ben), a

Klement Gottwald féle irányvonalat Gottwald 1953-as halála után Antonin Novotný vette át. Az 1956-os magyar események a csehszlovák elvtársakat is megrémítették, nem csoda, hogy kitörő örömmel fogadták a szovjet beavatkozást, és lelkesen üdvözölték a Kádár-kormányt.

Azonban érlelődtek a változás előfeltételei is. A második világháború befejezése óta, a hatvanas évekre Csehszlovákiában felnőtt egy fiatalabb kommunista generáció, akik nem osztották a keményvonalasok gondolatait és módszereit. Szószólójuk, Alexander Dubček szlovák kommunista volt. Ez a párton belüli ellentét, továbbá a növekvő gazdasági problémák (a létező szocializmus nem működik, a működő nem létezik☺), az egyre erősödő cseh-szlovák nemzeti-ségi ellentét mindenképpen változtatás után kiáltott. Ennek köszönhetően 1968 elején a Csehszlovák Szocialista Párt főtítkárává választották Alexander Dubčeket, aki a változások kezdeteként meghirdette az „emberarcú szocializmust”. Ma már tudjuk, ilyen nem létezik, de ez egy olyan kor volt, amikor az emberek hittek tápszerekben, a szabad szexben és az ötéves tervekben. Az „emberarcú szocializmus”, vagy, ahogy már akkor is nevezték, a „prágai tavasz”, nem tartalmazott (egyelőre) semmi rendszerelleneset, mindössze a kommunista rendszer reformjára törekedtek. Nagyobb önállóságot engedtek a gyáraknak, üzemeknek, megszüntették a sajtó előzetes cenzúráját, szabadon engedték a politikai foglyokat, beszüntették az igazságtalan pereket, enyhítettek az utazási korlátozásokon. Moszkva nagyon jól tudta, a csehszlovák reformok bármennyire is megmosolyogtatóak azok számára, akik egy demokráciában nőttek fel, alapjaiban kérdőjelezik meg a szovjet rendszert. Bármilyen kis területet engednek a demokráciának, az logikusan maga után vonja a szélesebb gazdasági, társadalmi, politikai, ideológiai változásokat. És különben is, választani, csak egy közül érdemes!



*Bal oldalon Alexander Dubček,
jobb oldalon L.I. Brezsnyev*

Dubčekék szeme előtt valószínűleg ott lebegtek az '56-os események, amelyek eljutottak a nyílt ellenállásig, a Varsói Szerződésből való kilépésig, a többpártrendszer helyreállításáig. Az ezt követő heves és durva szovjet ellenreakciót kívánták azzal elkerülni, hogy mindvégig hangsúlyozták, reformokról van szó, nem többről. Moszkva, látva az eseményeket, látva Dubček népszerűségének növekedését (nem csak otthon!), a beavatkozás mellett döntött. Nem kívánta a népszerűtlen szerepet egyedül eljátszani, felszólította a

többi szocialista országot, vegyék ki részüket az intervencióból. A magyar vezetés azonban, hogy elkerülje az újabb nemzetközi fiasokót, hogy a Magyar Népköztársaság 1956 után nemrég helyreállt nemzetközi tekintélyét megóvja, illetve védelmezzze a magyar gazdasági reformokat (lásd: Új Gazdasági Mechanizmus), az utolsó pillanatig próbált közvetíteni. Most Kádár próbálta eljátszani azt a szerepet Brezsnyev és Dubček között, amit 1956-ban Titó játszott Hruscsov és Nagy Imre között. A közvetítés nem sikerült, sem a szovjetek, sem a csehszlovákok nem kívántak engedni. Végül a Varsói Szerződés csapatai, az NDK, Lengyelország, Magyarország és Bulgária, a Szovjetunió vezetésével bevonult Csehszlovákiába, eltíporva a „prágai tavaszt”.

A katonai akciót mintegy 200 ezer katona hajtotta végre, amelyből 10 ezer tartozott a Magyar Néphadsereg soraiba. A támadásból kimaradt Ceausescu Romániája, amivel is sikerült a nyugatiakat megtevesztenie, és elhítenie velük, hogy ő szemben a szovjetek akaratával, külön úton jár. Ennek is köszönhető, hogy az amerikaiak és a nyugatiak olyan sokáig szemet hunytak az erdélyi magyarokkal szembeni jogsértések felett (ó, áldott együgyűség!). A bolgár katonák is csak polgári személyként utazhattak át Románián, hogy Magyarországon egyenruhába búj-

va részt vehessenek a megszállásban, szolgálva a kommunizmus világméretű ügyét, bármit is jelentsen az.

A támadás 1968. augusztus 20-án éjjel indult meg, miközben Budapest népe még az Alkotmány Ünnepeinek tűzijáték élményét igyekezett feldolgozni. A szovjetek nem ütköztek komoly katonai ellenállásba, viszont az igen erőteljes passzív ellenállást csak nehezen tudták megtörni. Ma már tudjuk, az elhúzódozó megszállás 108 emberéletet követelt. Végül 1969 tavaszán tudják csak Dubčeket le-



Szovjet tankok dübörögnek Prága utcáin, a fiatalok véres csehszlovák zászlót mutatnak nekik tiltakozásul



*Lassan mondom Szergej, hogy megértsd:
Пошли Домой!
Cseh egyetlenesták próbálják távozásra bírni
a szovjet katonákat Prága utcáin*

váltani, helyére Gustav Husák kerül, aki csak annyiban különbözik Brezsnyevtől, hogy gyakrabban nyírta a szemöldrökét, és neki jobban mentek a hosszú szláv szavak. Dubček házi őrizetbe került, és egy így maradt egészen a csehszlovákiai rendszerváltásig, a „bársonyos forradalomig”, 1989 őszéig. Egyetlen változás történt, enyhíthető a feszültséget csehek és szlovákok között, hogy az országot két egyenrangú állam szövetségévé alakították, bár a gyakorlatban a döntések továbbra is Prágában születtek. Szegény szlovákok rögvest sör és tejtermékek gyártásába fojtották bánatukat.



Magyar tankok a magyar többségű Érsekújvár (Nové Zámky) főterén 1968 augusztusában. A tömeget a magyar katonaság csak figyelmeztető lövésekkel tudta feloszlatni.



Falfelirat 1968 augusztusában a magyar többségű Léván (Levice). A szöveg írója vagy magyar, vagy nagyon jól ír magyarul...

Érdekes fejezete az intervenciónak a magyar hadsereg részvétele, amely néhány régi, fájó sebet is felszakított. Ugyebár szomszédainkat mindig is aggodalommal töltötték el azon helyzetek, amikor a magyar katonaság a trianoni határokon túl jelenik meg, főleg magyarlakta, sőt magyar többségű területeken. Most is ez történt, hiszen a magyar csapatok stratégiai feladata az volt, hogy a Felvidék egy részét (Pöstyén-Léva-Nyitra-Nagyszombat-Érsekújvár térségét) szállja meg. Különös pikantériát az adott még a dolgoknak, hogy harminc évvel korábban, 1938 őszén – igaz akkor teljesen más szövetségesek segítségével – vonult be magyar katonaság a Felvidék déli, magyar többségű területeire. Gondolhatnánk, a magyar katonaságot, akárcsak 1938-ban, virágosó fogadta, de ez nem mindenhol volt így. A felvidéki magyarság többsége tisztában volt vele, hogy az akkori politikai helyzetben, a szocialista táboron belül, ahol az internacionalizmus eszméje érvényesült (bármit is jelentsen ez), határmódosításra nem kerülhet sor. Senkinek sem volt érdeke, hogy a meglévő cseh-szlovák ellentétet még fokozza a szlovák és magyar nacionalizmus felszításával. Bár az mindenképpen aggodalomra adott okot, mi lesz a 700 ezer fős felvidéki magyar kisebbséggel, ha a magyar katonák hazamennek. Vajon nem belőlük fognak-e megint bűnbakot csinálni, mint tették azt a második világháború után? Ebből a szempontból is csak mi vittük a bőrünket és a bőrüket a vásárra. Nem sokat javít a mérlegen az sem, hogy a magyar csapatok két hónap után távoztak, a szovjetek azonban a csak a rendszerváltás után.

A magyar köztudatban az 1968-as bevonulás egyáltalán nem tölt be központi szerepet. Tény és való, amit tettünk (és itt sajnos használhatjuk a többes szám első személyt, akkor is, ha egy pillanatra sem azonosultunk megalkuvó, hazaáruló vezetőinkkel), az a mi tettünk volt, annak minden magyar viseli összes következményét. Szeretjük azzal hitegetni magunkat, hogy amit tettünk, csak Moszkva utasítására tettük. Azonban Kádár nemet is mondhatott volna, ami lehet, a posztjába kerül, de az életébe már nem. Nagy Imre még az életével fizetett bátor kiállásáért...

Azóta már felnőtt több generáció, amelynek már nem volt szerencséje-balszerencséje megélni 1968-at, mégis úgy érezték, legalább egy bocsánatkérés jár a csehszlovákoknak. Ez a jelképes gesztus meg is történt, 1989 augusztusában, amikor hatalmas tömeg gyűlt össze Prága belvárosában, a '68-as események legfontosabb helyszínén, a Vencel-téren. Egy maréknyi magyar egyetemista magyar és cseh nyelvű transzparenst emelt a magasba, „Virággal jöttünk, nem tankkal!” felirattal, és erősítés híján elkiabálták a több tízezer ember számára a magyar nép bocsánatkérését. Ilyen is ritkán történt Prágában, hogy a tömeg Magyarországot élte, és a megkezdett magyar rendszerváltás követésére szólította fel vezetőit. A magyar egyete-



1989 augusztusa, Fidesz tüntetés és éhségstrájk Csehszlovákia budapesti nagykövetsége előtt.

Az aszfaltfirka a letartóztatott két magyar fiatal kiadatását követeli.



Csehszlovákia 1968-ban és a Magyar Néphadsereg által megszállt területek

mistákat (Deutsch Tamást és Németh László Ákost, állítólag valamilyen ismeretlen Fidesz nevű szervezet tagjai) természetesen letartóztatták, majd csak egy jó hét elteltével bocsátották őket szabadon (az MSZMP hathatós közbenjárásának és a nemzetközi felháborodásnak köszönhetően), és toloncolták ki őket mindörökre Csehszlovákiából. Még jó, hogy azóta már nem is létezik ez az ország...

Ma már tudjuk, 1956-ban sok helyen a szocialista táborban is megmozdultak az emberek, ha máshogy nem is, de szolidaritásukat kifejezték a magyarok harcával. Idehaza, az Új Gazdasági Mechanizmus és a Táncdalfesztivál hangzavara elnyomta az 1968-as beavatkozás és az esetleges negatív visszhangokat. Pontosan nem tudjuk, de sokan beszéltek róla, egy magyar fiatal megrázó módon fejezte ki tiltakozását Csehszlovákia megszállása ellen: benzinnel lelocsolta, majd felgyújtotta magát a Nemzeti Múzeum előtt. A hivatalos híradások szerelmi bánatról szóltak...

Hiszen ez a szabad szerelem időszaka volt.

Csak nem nálunk.

*Tar Ferenc
tanár*

A Csillagászat Nemzetközi Éve 2009

Négyszáz éve már, hogy a fizika legnagyobbjainak egyike távcsövet készített, és azt az ég felé fordította. Galileo Galileiről sokan tudják, hogy felfedezte a Jupiter négy holdját, és hogy ezeket azóta – bár saját nevük is van – Galilei-holdakként emlegetjük. Láthatóvá vált, hogy nem minden égitest kering a Föld körül. Felfedezte a Vénusz fényváltozásait, ami az Esthajnalcsillag Nap körüli keringését bizonyította. Megmutatta a Hold felszíni alakzatait, és a Nap foltjait. A csillagászat máig nélkülözhetetlen megfigyelési eszközhöz jutott.

2007. december 19-én az ENSZ 62-ik közgyűlése 2009-et a Csillagászat Nemzetközi Événak nyilvánította (International Year of Astronomy 2009 [IYA2009]) a nevezetes felfedezések előtt tisztelegve. A kezdeményezés a Nemzetközi Csillagászati Uniótól és az UNESCO-tól indult, a határozattervezetet Galilei szülőházája, Olaszország nyújtotta be.

A Csillagászat Nemzetközi Éve 2009 a tervek szerint globális együttműködés békés céljal; keressük kozmikus eredetünket, közös örökségünket, mely minden embert összeköt a Földön. A magyarországi szervezők legfőbb célja a csillagászat minél teljesebb megismeretése, melynek része a csillagos ég jelenségeinek, objektumainak bemutatása, de az is, hogy felvilágosító munkát végezzenek, többek között a fényszennyezés csökkentése érdekében. Azért, hogy lássuk ennek jelentőségét természetvédelmi szempontból, idézzünk fel az Élet és Tudomány 2008/20-as számának cikkéből egy részletet!

„Több madárfajnál is kimutatták, hogy a fényszennyezés hozzájárulhat a természetellenes költőhely-választásukhoz, és a mesterséges megvilágítás okozta »állandó nappal« felborítja a madarak bioritmusát: például nappali madarak éjszaka is aktívak, énekelnek, táplálkoznak... Vándorlás közben elsősorban az éjszaka vonuló és alapvetően a csillagos égbolt (a Sarkcsillag) alapján tájékozódó madárfajok veszélyeztetettek: tájékozódásukat megzavarják a mesterséges fényforrások, ami hibás orientációhoz vezet. A madarak számára a kivilágított magas tárgyak jelentik a legnagyobb veszélyt: felhőkarcolólok, hírközlési tornyok, hidak, díszkivilágított épületek. A madarakat az ilyen fényárban úszó tárgyak vonzzák, tájékozódásukat pedig megzavarják. Mindez ütközéshez vezethet, ami a madarak pusztulásával jár. Észak-Amerikában elvégzett vizsgálatok alapján évente kb. 4-5 millió madár pusztul el ilyen módon. Ismert egyedi



esetekben egy-egy kivilágított tévétorony **egyetlen éjszaka húszezernél több madár pusztulását okozta.**”

A fényszennyezés gyakorlatilag elfedi előlünk a csillagos égbolt szépségeit, és lehetetlené teszi a tudományos, vagy az amatőr munkához szükséges észlelést is.

Az IYA2009 magyarországi szervezőinek honlapja szerint: „A Csillagászat Nemzetközi Éve nem a csillagászokat célozza, hanem általában a Föld lakóit, foglalkozásra, életkorra, lakhelyre való tekintet nélkül. Az év eseménysorozata bolygónk, a Föld lakóinak tevékeny közreműködése révén valósul meg, mely közvetíti a személyes felfedezések izgalmát, megosztja az Univerzumról, és benne elfoglalt helyünkről szóló közös tudásunk örömét és a tudományos felfedezések sikereit. A csillagos égbolt látványának élménye, a szépség és misztikum összetett élménye felbecsülhetetlen forrást jelentett és jelent napjainkban is az emberiség és minden nemzet számára. A csillagászat egyike a legkorábbi tudományoknak, amely hozzásegítette az emberiséget ahhoz, hogy eljusson oda, ahol ma tartunk. A csillagászat alapvető fizikai törvényei átkerülve más tudományokba lehetővé tették azok fejlődését. A csillagászat továbbra is kutatja az Univerzum törvényeit, amelyek életünket és jövőnket, igaz, mindennapjainkban alig látható módon, meghatározzák.”

A csillagászat felfedezéseivel, tudományos eredményeivel ritkán kerülünk kapcsolatba, hiszen az Univerzumra vonatkozó fizikai törvények bonyolultságuk miatt nem sorolhatók a napi hírek közé. Történnek azonban időnként olyan – sokszor az amatőröktől származó – megfigyelések, amelyek még a bulvár lapok figyelmét is felkeltik. Ezek a hírek a Naprendszernek a Föld közelébe jutó apró, de számunkra akár végzetessé is válható törmelékeiről szólnak, amelyek egyike gyökeresen átalakította a földi életet, amikor elpusztította a dinoszauruszokat is. Ilyenkor felmerül az emberben, megtörténhet-e az, amit az Armageddon című film alkotói elének tártak? A Schumacher-Levy üstökös 1993-ban a Jupiter közelébe kerülve feldarabolódott, részei becsapódtak, és a megfigyelések szerint bármelyik darab katasztrófális következményeket okozott volna a Földdel való ütközés esetén. Lényegében e két amatőr figyelmeztető tevékenysége óta folyik erősebben közvetlen csillagászati környezetünk következetesebb megfigyelése.

Vannak a tudományos életnek olyan emblemikus figurái, akik ismeretterjesztőként is nagyok; Stephen Hawkingra és Paul Daviesre gondolok elsősorban, de ajánlhatom az érdeklődőknek John D. Barrow, Martin Rees vagy Leon Ledermann nagyszerű, a középiskolai fizikát nem meghaladó ismeretekkel élvezhető munkáit. Valamennyien foglalkoznak az Univerzummal; a legkisebb, atomi méretekől a galaktikus léptékig tárgyalják az anyagi világ múltját, jelenét, jövőjét. És mivel részei vagyunk e világnak, természetesen rólunk szólnak e művek. Már a címek ezt jelzik, csak ezért írok le párat: Az idő rövid története, A Világegyetem dióhéjban, Egyedül vagyunk a Világegyetemben, Az utolsó három perc, Isten gondolatai, A Világegyetem születése, A kezdetek kezdete, Az isteni a-tom. Lényegében képletek nélkül írnak a legmélyebb gondolataikról, hiszen Hawking szerint minden képlet megfelel a lehetséges olvasók számát.

Mivel egy ilyen rövid írásban nincs lehetőség a Világegyetem kialakulásáról, fejlődéséről és lehetséges sorsáról részletesen írni, csak az érdeklődés felkeltésére említek meg pár dolgot.

Jelenlegi tudásunk szerint a Világegyetem általunk ismert része az Ősrobbanásnak (Big Bang) nevezett elmélet szerint mintegy 13,7 milliárd évvel ezelőtt keletkezett egy „szinguláris”-nak nevezett pontban. Mivel a Világegyetem összes energiája nulla, a „semmi”-ből való keletkezésnek nincs fizikai akadálya. Az elméletnek komoly bizonyítékai vannak, melyek hatására a kezdetben ellenkezők is fokozatosan elfogadták, ilyenek: a Világegyetem tágulása, a hidrogén és hélium megfigyelhető aránya, a Világegyetem mai hőmérséklete (az u.n. maradványsugárzás alapján). Létrejöttek a galaxisok, bennük csillagok milliárdjai, megfigyelhetők csillag-csoportulások. Gyakoriak a kettős, többes csillagok, de stabil bolygórendszer csak az

egyedül álló csillagok körül lehet. Egyre több Naprendszeren kívüli, más csillagok körül keringő bolygót, u.n. exobolygót ismerünk meg. A csillagok élete, sugárzásuk erőssége kezdeti tömegüktől függ; a nagyok erősen sugároznak, „hamar” felélik hidrogén készletüket, a kisebbek, mint amilyen a mi Napunk, takarékosabbak. A fúziónak nevezett folyamatban hidrogénből hélium keletkezik, ebből származik a Nap éltető sugárzása is. Ha egy nagyobb csillag energiatermeléséből származó sugárnyomása és a gravitációja között megbomlik az egyensúly, szupernóva robbanás következhet be, amelyben a vasnál nagyobb rendszámú elemek keletkezése történik meg. A felrobbant csillaganyag „beszennyezi” nagyobb rendszámú elemekkel környezetét, és ha van ott annyi hidrogén, amennyi újabb csillagok kialakulásához szükséges, akkor az így kialakuló másodlagos csillag és környezete az ismert elemeket a Világegyetemben megfigyelhető arányban tartalmazza. Csak ilyen környezetben létrejött bolygók alkalmasak arra, hogy az élet hordozói legyenek. Biztosak lehetünk tehát abban, hogy a testünket felépítő elemek egy felrobbant csillag anyagából származnak, „csillaganyagból” vagyunk!

És a jövő? Mi lesz velünk csillagászati értelemben? Nagy léptékben a Világegyetem anyaga szétszóródik, hiszen a tágulás sebessége nő. Kisebben biztos az, hogy a Nap most élettartamának felénél jár, van még hozzávetőleg öt milliárd éve. Ennek a típusnak a sorsa a fehér törpévé válás, majd a kihűlés. Ezt megelőzően azonban vörös óriás lesz. Felfúvódása nem gyors, de legnagyobb méretét elérve felszíne a földpályán túlnő, elnyelve ezzel bolygóinkat. Ekkorra a Föld hőmérséklete annyira meg fog emelkedni, hogy a szerves élet elpusztul. Nem a Madách által jövendölt eszkimó sors vár ránk, hanem a földi pokol. Ha lesz még akkor élőlény a Földön. Másik tragédiája a Tejútrendszernek, hogy nagyjából erre az időre tehetően fog összeütközni az Androméda köddel, mely a mi galaxisunknál nagyobb csillagrendszer. A Hubble űrteleszkóp csodálatos felvételei közül több is mutat összeütköző galaxisokat, az eredmény többváltozós, az ütközési irány, és más összetevők függvényében.

Mit tehetünk? Elsősorban meg kellene őriznünk a Földet utódaink számára. Sokan vélik, hogy nem vagyunk jók a gyermekeinkhez, unokáinkhoz, pusztítjuk környezetünket. Ha mégis túléljük önmagunkat, az emberiség az embert, akkor talán gondolhatunk a ma még csak a tudományos fantasztikus irodalomban elképzelt kirajzásra, melyben űrhajók, űrvárosok indulnak új hazát, új „Föld”-eket keresni, mint ahogy a nagy felfedezéseket követően népesítette be az európai ember a számára új földrészeket. Ehhez kell az űrkutatás fejlesztése, kifogyó energiaforrásaink pótlása, helyettesítése. A legfontosabb azonban egymás felelősségteljes segítése, a földi élet megbecsülése, a másik ember tisztelete, az anyagi források ésszerű, az életért való hasznosítása.

Ha képesek vagyunk erre.
Sikerülhet?

*Tóth István
tanár*

„Everyman”? „Akárki” (Átlag)

Átlag úr vagy Átlag nő, ha tudná micsoda, kicsoda is ő, másképp élné mindennapjait, és viszonyát a többi Átlaghoz tüstént megváltoztatná. Számptalan irodalmi mű próbálta már jó útra téríteni Mr. és Ms. Átlagot a Bibliától kezdődően napjainkig. A mi reneszánsz szindarabunk hangulatához, mondanivalójához a magyar irodalomból Wass Albert és Márai Sándor sorai illenek leginkább.

„Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!”
(Wass Albert: Karácsonyi versek II.)



„Az ember, mérhetetlen göggyében és hiúságában, hajlandó elhinni, hogy a világ törvényei ellen is élhet, megmásíthatja azokat és büntetlenül lázadhat ellenök. Mintha a vízcsepp ezt mondaná: „Én más vagyok, mint a tenger.” Vagy a szikra: „Rajtam nem fog a tűz.” De az ember semmi más, mint egyszerű alkatrésze a világnak, éppen olyan romlandó anyag, mint a tej vagy a medve húsa, mint minden, ami egy pillanatra megjelenik a világ nagy piacán, s az-tán, a következő pillanatban, a szemét- vagy a pöcegödörbe kerül. Az ember, testi mivoltában, nem is magas rangú eleme a világnak; inkább csak szánalmasan pusztulásra ítélt anyagok összessége. A kő, a fém is tovább él, mint az ember. Ezért mindaz, amit testünkön át jelentünk a világban, jelentéktelen. Csak a lelkünk erősebb és maradandóbb, mint a kő és a fém – ezért soha nem szabad másképpen látnunk magunkat, mint lelkünk térfogataiban. Az erő, mely a romlandó testi szövetben kifejezi magát, nemcsak alkatrésze, hanem értelme a világnak. Ez az erő az emberi lélek. Minden más, amit a világban jelentünk és mutatunk, nevetség és szánalmas.”

(Márai Sándor: Fűves könyv – Arról, hogy az ember része a világnak)

A darab 1475 táján keletkezett, szerzője ismeretlen.



Akárkiért Isten parancsára eljön a Halál, és számot kell adnia addigi életéről.



Akárki, aki eddig gondtalanul élte világát, most egyetlen barátot sem talál, aki elkisérné őt utolsó útjára. Barátja, rokonai cserbenhagyják.



A felhalmozott anyagi javak, melyeket leginkább imádott, szintén itt maradnak, s csak jó tettei követik majd a gyónás után.



Tudás segít neki, és vele marad, de szépsége, ereje, ítélőképessége és érzékei elhagyják a végső órán.



Az „Akárki” misztériumjáték, mely példázatszerű, s már Mr Átlag, Mr Átlag-barát, valamint Mr és Ms Átlag-rokon megjelenítése is komoly feladat volt. Balázs, aki a mindennapokban egyáltalán nem Mr. Átlag, sokat dolgozott azon, hogy a főszereplő hangulatváltásait, szenvedését hűen bemutassa. Lili mesterien közelítette meg szerepét, s számtalan ötlettel segített, Dorottya „játéka” is kiemelkedőnek bizonyult, csak úgy mint Attila Átlag-barát alakítása. A hírnök, a szépség és a rokonok is ráéreztek szerepükre. A darab további részét különösen nehézé tette az, hogy nem valóságos embereket kellett megtestesíteni, hanem elvont fogalmakat, de a csoport ezzel is megküzdött.

Jó volt látni, hogy mindenki nagy erővel dolgozik azon, hogy a darab igazán jó legyen. Az angol nyelv használatáért ismét dicséretet kaptunk.

Köszönöm, hogy megtanultátok a nehéz szöveget, hogy gondolkodtatok a megvalósítás módjain, s csiszoltátok a szerepeket. Köszönet mindazoknak, akik egy kicsit is hozzájárultak a díszletek és kellékek elkészítéséhez. Ez a munka csak csapatban jöhetett létre. Sokat vállaltunk, köszönöm, hogy társul szegődtek.



Agárdy Balázs – Everyman
 Birtók Lili – Death, Five-wits
 Kocsis Alíz – Gooddeeds
 Kristófi Enikő – Cousin, Confession
 Lipták Attila – Friend, Doctor
 Melczer Roland – Musician

Móré Dorottya – Knowledge
 Orosz István – Cousin, Strength
 Paluska Balázs – God
 Pocsai Csaba – Messenger, Musician, Discretion
 Polonkai Éva – Goods
 Simon Eszter – Beauty, Angel

A „mesének” vége...

Vass Mihályné – Assistant Director

NYELVÁPOLÓ KRÚDYSOK



„...mi ezt a nyelvet szeretni tartozánk”

Kazinczy Ferenc

A Magyar Katolikus Rádió 2007. szeptemberében „Szórol-szóval” címen új beszédművelő műsort indított el, amelyhez csaknem valamennyi iskolai kör rögtön csatlakozott, természetesen mi is.

A rádióműsor felelős szerkesztője Deme László nyelvész professzor, segítői Kerekes Barnabás és Vadász Gusztávné, mozgalmunk ismert nyelvápoló tanárai.

A „családfő” szavai szerint: pusztában bujdosunk, mint hajdan Mózes népe, de törekvéseink, céljaink nem változtak: nyelvünket, nyelvhasználatunkat gondoznunk, védenünk kell, mert legfőbb kincsünk.

Mozgalmunk valamennyi területén sikerült továbbmennünk. 2007. októberében az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny 35. országos döntőjéhez érkezett. 1973. óta Széchalomban, Kazinczy sírjának ihletett közelségében, emlékcarnoka előtt tartják a verseny értékelését és eredményhirdetését. Itt vettük át versenyzőmmel (Bartók Lili) a legjobbaknak járó emléklapok és jutalmak.

„Kötelessége volna minden emelkedett lelkű magyarnak életében legalább egyszer elzárándokolnia oda, mint a mohamedánnak Mekkába” – írja Petőfink.

Széchalom kötelez! E „szent helyre”, a Kazinczy kertben felépült a magyar nyelv kincsesháza, amely a magyar nyelv történetének és mai értékeinek bemutatásával anyanyelvi kultúránk központja lesz. Megvalósult egy álom!

2008. március elsején Újhelyben, az V. István Közgazdasági Középiskolában részt vettünk a ASZ ifjúsági csoportjainak találkozóján. Délután a tanácskozás résztvevői megcsodálhatták a világon egyedülálló múzeum színháztermet, modern galériáit, elsőként helyezték el az emlékezés koszorúit. A látogatás végén elénekeltük „családi himnuszunkat”, a Honfoglalás dalát. A festői szépségű Sátorhegy mögött éppen lebukott a nap, mikor körbeálltunk a nagy előd sírhalmánál.

A Széchalomi Mester példája nagy szerepet játszott abban, hogy kibontakozott korunk beszédművelő mozgalma. Azt tanúsítja számunkra, „ha valahol a jó gyökeret vert, ott mindig a szép készítette az utat.”

Ezt sokan újra átértékelték 2008. május 17-én, évadzáró tanácskozásunkon Budapesten, a Baár-Madas Református Gimnázium dísztermében.

Az iskolai nyelvművelő diákjaink műsora, Deme László és Kerekes Barnabás bölcs intelmei, az izgalmas felszólalások, a Petőfi Irodalmi Múzeum csodái lélekerősítő útravalóval láttak el bennünket.

Mi is elmondhatjuk: „kivívánk a szép tusát”, elértük, amit akartunk. De tudjuk, mozgalmunk nem a versenyzésért, nem is a győzelemért fontos, hanem azért, hogy munkánk során tudásunk, műveltségünk szélesedjen, anyanyelvi kultúránk gazdagodjon, színvonala emelkedjen.

Nemes célért dolgozó, jó közösségekhez tartozni: Eletajándék!
Nyíregyháza, 2008. május 25.

*Dr. Durucz Istvánné
Kazinczy-díjas nyelvapoló*

Emlékmorzsák

Tisztelt Vezetőink! Kedves Diákok!

Molnár Tímea vagyok, a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 10.osztályos tanulója, a Péchy Blanka szakkör lelkes tagja. Szakkörvezetőnk Dr.Durucz Istvánné, aki munkájával, odaadásával kiérdemelte szeretetünket, tiszteletünket, megbecsülésünket.

Három éve csatlakoztam a szakkörhöz és ezzel egy időben az Anyanyelvapolók Szövetségéhez. A mozgalmnak, szakkörünknek köszönhetem, hogy rájöttem, mit szeretnék célul kitűzni, hivatásként választani, hogy megtanultam az igaz értékeket meglectni.

Az első évben jutalomként eljuthattam a győri anyanyelvi táborba, ahonnan új célokkal, vágyakkal, ismeretekkel, tanácsokkal tértem haza. Ezen a nyáron reményeim szerint a váci anyanyelvi tábor nyitja meg számomra kapuit.

A Szórol-szóval és a Duna TV Nyelvörzö című műsorát figyelemmel kísérem (bár az utóbbi időben nehézkes a felkelés vasárnaponként).

Kedves emlékképek köthetők a sátoraljájúhelyi kihelyezett tanácskozáshoz, ahol az első pillanattól fogva családtagnak éreztem magam.

A folyamatos munka mellett versenyeken és a való életben is hasznosíthatom a megszerzett tudást. Mindig részt veszek a szakkörünk névadójának megemlékezésén, megköszönve munkáját, fáradozásait, kifejezve tiszteletünket a Péchy Blanka emlékversenyen.

Számomra az első helyen áll a Szép Magyar Beszéd verseny, de még sok munka, gyakorlás vár rám. Megyei prózamondó versenyeken is indultam, amelyek hagyományosan minden évben megrendezésre kerülnek, ahol minden esetben jutalmazták munkámat.

A jövőben is folytatjuk szakkörömmel, diaktársaimmal a munkát. Valóra váltjuk Péchy Blanka kérését: „Folytassátok, ha már nem leszek...”

Budapest, 2008. május 17.

*Molnár Tímea
10.D osztályos tanuló*



Tisztelt Tanáraink! Kedves Diáktársaim!

Máté Kinga Virág vagyok. A nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumból érkeztem a Péchy Blanka Beszédművelő Kör tagjaként. Három éve, nyolcadikosként csatlakoztam mozgalmunkhoz osztálytársam, egyben legjobb barátnóm, Molnár Tímea ösztönzésére. Számomra egyformán fontos anyanyelvem ápolása és a természettudományok. A szakkörrel egyidőben az Anyanyelv-ápolók Szövetségének Ifjúsági Tagozatához is csatlakoztam.

Hetente egyszer találkozunk tanárnőnél, és megoldjuk az új feladatokat. A Magyar Katolikus Rádió Szórizóval, valamint a Duna Televízió Nyelvörző című műsorait igyekszünk meghallgatni, az Édes Anyanyelvünk újság Pontozó és Ifjúsági rejtvény rovataival együtt sikeresen megoldani, és a szerkesztőségekhez rendszeresen, időben eljuttatni.

Folyamatosan készülünk anyanyelvi versenyekre is. A Péchy Blanka emléknapon kétszer próbálkoztam jó helyezést elérni. Kihelyezett tanácskozásainkon rendszeresen részt veszünk. En a miskolci Herman Ottó Gimnázium rendezvényén vettem részt.

A Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenyen idén negyedik alkalommal indultam. Magyar-történelem szakos osztályfőnököm biztatására részt vállaltam iskolánk rendezvényein, színdarabokban.

Teendőink tárháza, hála mozgalmunk vezetőinek, sosem merül ki. A nyári szünet alatt sem állunk le a folyamatos munkával, mert ahogy Deme László professzor úr mondta – „Könnyebb folytatni, mint újra kezdeni!”

Mondandómat megyének nagy fiának, Kölcsey Ferencnek ma is időszerű üzenetével zárom: „miképpen idegen nyelveket tudni szép, a hazait pedig lehetőségig művelni kötelesség.”

Budapest, 2008. május 17.



*Máté Kinga Virág
10.D osztályos tanuló*



Tisztelt Tanáraink, Diáktársaim!

Reményi Korinna vagyok, Nyíregyházáról érkeztem a Krúdy Gyula Gimnáziumból, a Péchy Blanka Beszédművelő kör tagjaként. Most veszek részt első alkalommal tanácskozáson, ezért kérem, nézzék el nekem izgatottságom és esetleges botladozásom.

Nyelvörző munkámat már általános iskolás koromban elkezdtem osztályfőnököm, Tudlik Tamásné unszolására. Indultam a Szép Magyar Beszéd verseny megyei döntőjén, ahol megismerkedtem mostani szakkörvezető tanárommal, Dr. Durucz Istvánné Magdi néniel. Továbbjutottam az országos döntőbe, Kisújszállásra, ezért volt alkalmam megismerkedni a nyelvművelés szépségeivel. Ezek olyan hatással voltak rám, hogy folytattam

nyelvápolói munkámat. A tanárom tanára lett az új tanárom, ugyanis egykor Magdi néni tanította volt osztályfőnökömet.

Idén részt vettem a Péchy Blanka emléknapon a Kazinczy-verseny kategóriában indulva. Emellett figyelemmel követtem a Magyar Katolikus Rádió Szórol-szóval című műsorát az internet segítségével, és azonnal vittem a szakköröm számára az új példamondatokat valamint a régebbiek helyes megoldásait, hogy összevethessük a sajátunkkal. Hasonlóképpen részt vettem a Duna Tv Nyelvőrző feladatainak megoldásában is.

Ebben az évben tagjává váltam az Anyanyelvápolók Szövetségének, és idén forgathattam először az Édes Anyanyelvünk folyóirat megszépített változatát. A Pontozó rovatot igyekszem megoldani, amelyben a Szójátékos csattanó egy kis felüdülés a számunkra nehéz rejtvények után.

Most azonban nyakunkon a nyár, egy kis szünetet engedve a „nyelvűnknek”. Szabadidőmben vers-, próza- és novellairó pályázatokra jelentkezem az interneten keresztül, mert egyszer szeretném majd megmutatni írói tehetségemet a „nagyérdeműnek”. Reményeim szerint vár még rám egy nyári kaland, a váci anyanyelvi tábor. Már várom, hogy ott lehessenek, és jobban megismerhessem az általunk őrzött nyelvet.

Budapest, 2008. május 17.

Reményi Korinna
9.C osztályos tanuló

Tisztelt Tanáraink és Nyelvművelő Társaink!

Kocsis Alíz, a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 10. osztályos tanulója vagyok, s ebben a Péchy Blanka Beszédművelő kör tagja. A szakkör munkájába csak ebben az évben kapcsolódtam be fiatal, pályakezdő magyartanárnőm, Polyákné Tóth Nóra ajánlására. Ettől az évtől kezdve Ő is tagja az Anyanyelvápolók Szövetségének.

A beszédművelő tevékenységem általános iskolában kezdődött, ugyanis 7. osztályos koromban eredményesen részt vettem a Szépkiejtési Verseny országos döntőjén, Kisújszálláson. 2 éve ugyanitt, a Baár-Madas falai között versenyeztem az anyanyelvi játékokban, amikor felkészítő tanárom Gergely Gyuláné volt. Ő azóta is szép eredményeket ér el a kemecsei szakkörösökkel. Jó újra visszatérni ide. Számomra nagyon fontos a magyar nyelv ápolása, ezért is csatlakoztam az idén az Anyanyelvápolók Szövetségéhez.

Az iskolában biológia, kémia tagozatos osztályba járok, emiatt sokan kérdezik az osztálytársaim közül, hogy miért járok a szakkörre? Én erre csak annyit válaszolok, hogy miért ne ápolhatnám a nyelvünket, a kettő nem zárja ki egymást. Sőt egy orvosnak nagyon fontos megértetnie magát a betegekkel.

A március 1-jei kihelyezett tanácskozáson, Sátoraljaújhelyen jó volt először találkozni a beszédművelő tanárokkal, diákokkal. Nagy élmény volt, hogy a Magyar Nyelv Múzeumát még nyitás előtt meglátogathattuk. Köszönöm szépen azt a napot!

Más tárgyú versenyek is részt vettem ebben az évben: a Bod Péter Könyvtárhasználati Versenyen, melynek országos döntője 2 héttel ezelőtt egy budai középiskolában volt. Az idei téma: a Nyugat. A legnagyobb ju-



talom számomra a Centrál kávéházban eltöltött délután mellett, hogy Mátyás király szülővárosában tölthetek el egy hétvégét, ahol még sosem jártam.

A mi „Édes anyanyelvünket” soha nem szabad elhanyagolnunk, én sem fogom azt tenni, ezért a gimnázium befejezése után is szeretném folytatni a magyar nyelv ápolását.

Budapest, 2008. május 17.

*Kocsis Aliz
10.B osztályos tanuló*

„A Nagy Utazás”

(Levél helyett)

2008. május 17. szombat reggel, 6 óra: álmos szemekkel gyülekezik kis csapatunk a nyíregyházi vasútállomáson.

A Latorca zakatolásának zörejét áttörte gondolataink folyama, s a több órás út lerövidült számunkra. A Baár-Madas Református Gimnázium diákjainak szeretetteljes fogadtatása még családiasabb hangulatot adott találkozásunknak.

A megérkezésünkön kapott nyelvtani feladatlapot a kezdésig nem tudtuk befejezni, de később jókora fejtörést okozott hazafelé az úton. A kellemesen nehéz feladványok közül csak egyet nem sikerült megoldanunk. Remélem, professzor úrunk megküldik a „kelepelés” szó szótagátrendezése után kapott helyes megoldást?!

A helybéli 11-esek irodalmi műsora élményt jelentett számunkra. Fergeteges volt az egyik diák hegedű szólója. A délutáni múzeumi látogatás pihenést jelentett a hosszú hazaút előtt. Petőfi, a Pál utcai fiúk, Ady, Kosztolányi, Karinthy, Móricz és a többiek meglevenedtek körülöttünk a kiállító termekben.

Ahogy a felszólalók és vezetőink is mondták, eredményesen zártuk az évet. Bízom benne, hogy idei lelkesedésünk felerősödik a következő évre a nyári folyamatos munkánkkal, és hasonló lendülettel folytatjuk jövőre is.

Nyíregyháza, 2008. május 23.

*Máté Kinga Virág
Péchy Blanka Kőr
Krúdy Gyula Gimnázium*

Egy kiállítás emlékképei

(Nyugat – 100)

A budapesti délutáni program alkalmával a Petőfi Irodalmi Múzeumot látogathattuk meg. Minket gimnazistákat leginkább a 100 éves Nyugat-kiállítás érdekelt.

A tárlatvezetőktől sok mindent megtudhattunk a Nyugatról, s egyben a kiállításról is. Később az elmondottakról a saját szemünkkel is meggyőződhattunk. Négy teremben mutatták be a Nyugat költőit, íróit és magát a folyóiratot. A kiállítás érdekessége, hogy nemcsak a folyóirat megalakulását tárja elénk, hanem az egész kultúrát, közgondolkodást és ízlést is.

Megismerhettük Rippl-Rónai portréit a Nyugat költőiről, s a 3 nemzedék nagy alakjainak személyes tárgyait, pl.: Móricz Zsigmond csizmáját, mellyel az egész országot és Erdélyt is be-

járta, illetve Babits Mihály bombasújtotta írógépét is. Legérdekesebb volt, hogy a fotókon túl hallhattuk hangjukat, és néhány archív filmet is megnézhattünk.

A kiállítás segítségével betekintést nyerhettünk abba korba, és így kiegészítő anyagot kaptunk a magyarórák anyagához is.

Nyíregyháza, 2008. május 26.

*Kocsis Alíz
Péchy Blanka kör
Krúdy Gyula Gimnázium*

Mi? vagy Én?

(Egy előadás visszhangja)

A hagyományos évadzáró anyanyelvi tanácskozáson, a Baár-Madas Református Gimnáziumban Deme László professzor úr tartott előadást nyelvünk modorosságáról és a különböző nemzedékek kapcsolatáról.

Eszerint: a generációkat megkülönböztető rangok – a tegezés „divatba” jövetelétől – egymásba mosódtak. Így megszűnt az egymás iránt tanúsított tisztelet, és „cserébe kaptuk” a durva és közönséges megnyilvánulásokat. Ezáltal létrejött az „Én világa”.

Számomra ez az előadás érdekes felismeréseket hozott a velem egyidősökkel kapcsolatban. Családomban sokáig 3 nemzedék élt együtt, így érthető, hogy tanár úr megnyilatkozásáig bele sem gondoltam, hogy korosztályom miért nem becsüli meg a többi nemzedéket, és miért vált mindenkinél a saját érdeke fontosabbá a közös cél helyett. Persze, magunkkal is kell törődnünk, de megéri-e úgy, hogy közben nem tartozunk sehová? Mikor célokat tűzünk ki magunk elé, és egyedül elérjük azokat, inkább a saját bezárt világunkban örvendezünk, vagy megosztjuk az örömünket másokkal?

Mi, akik ápoljuk anyanyelvünket, együtt visszük véghez céljainkat, s közösen ünnepeljük meg sikereinket. A miénk egy nagy család, és talán ez segít minket végig az utunkon.

Folytatva, amit elkezdtünk, ismét ott állunk majd a peronon, hogy vonatunkon egy újabb találkozóra igyekezzünk nyelvművelő családjainkhoz.

Nyíregyháza, 2008. május 26.

*Reményi Korinna
Péchy Blanka kör
Krúdy Gyula Gimnázium*

„Lélek üzenete”

Oly sok érzést tudnék felsorolni, ami lelkemet lágyan érinti.

Ezt a lelkiállapotot mozgalmunknak, szövetségünknek köszönhetem. A pesti évadzáró tanácskozáson jutalomként eljuthattam a Petőfi Sándor Irodalmi Múzeumba.

Mint egy kisgyermek, kit édesanyja először visz el a cukorkaboltba, ehhez tudnám hasonlítani. Hall róla a barátaitól, osztálytársaitól; néha egy-egy elhintett mag, csak ennyi jut neki. (Gondolok itt az iskolában szerzett ismeretekre, a tankönyvben látott képekre). És amikor szemem előtt van, kézzelfoghatóvá válik, akkor járja át testét-lelkét a tiszta gyermeki boldogság.

A szemem előtt megelevenedő filmkockák, képek, festmények, saját fülemmel hallható hangfoszlányok, bár csak egy része létüknek, mégis csodás emlékképeket zártam szívembe a múzeumban sétálgatva.

A kiállítások a Nyugat nagyjairól, szabadságharcunk költőjéről, Petőfi Sándorról színvonalasak, hol tanultam, hol ámultam, forgott velem a világ.

Míntha álmaim váltak volna valóra.

Nyíregyháza, 2008. május 27.

*Molnár Tímea
Péchy Blanka kör
Krúdy Gyula Gimnázium*

Matula Ágnes

szerkesztő-műsorvezető
Duna TV

Krúdy Gyula Gimnázium
Dr. Durucz Istvánné tanárnő és a
Nyelvőrző kör

Budapest

Mészáros utca 48.
1016

Nyíregyháza
Epreskert u. 64.
4400

Kedves Magdi! Kedves Fiatalok!

Ismét a kör munkája érdemelte ki a havi „hűségjutalmat”, a videokazettákat.

Hálásak vagyunk azért a kitartó és magas színvonalú együttműködésért, amelyet hosszú évek óta tapasztalhatunk. Köszönetünket azzal az idézettel szeretném megerősíteni, amelyet Kolozsvárról hoztam a napokban, s amely az Aranka György Nyelv- és Beszédművelő Verseny idei mottójául szolgált:

„Szavaink hangtestén
bartóki zene zeng
lélek üzenete
vagy édes anyanyelv.”

Mátyás Ferenc verssoraival kívánok további eredményes és lélekkel teli munkálkodást. A régi barátsággal és családi szeretettel:

Matula Ágnes

Budapest, 2008. április 02.



*Munkában
a Péchy Blanka
beszédművelő kör*

ÉRETTSÉGI DOLGOZATOK 2008

Petelei István: A könyörülő asszony – egy mű elemzése

Petelei István műve egyszerű falusi életképekbe ágyazva meséli el két ember sorsát, akik közül az egyik özvegységére kiszolgáltattott, megalázott helyzetbe került, míg a másik egész életét magányosan volt kénytelen eltölteni.

A novella cselekménye tulajdonképpen teljesen egyszerű: Kata, a boltosasszony házába fogadja néhai szomszédját, az özvegyé és szegénnyé lett Koronka Pepit. Pepi nem csak a boltban és a házimunka elvégzésében segít neki, hanem amikor Kata ágnak dől, készségesen ápolja.

A boltosasszony napjait Pepi pizskálásával, gúnyolásával tölti. Már megérkezésekor felrója az asszonynak, hogy képes volt lacsakos időben érkezni. Folyamatosan fejéhez vágja, hogy ő tartja el, illetve hogy Pepi mindezidáig viszonylag jó anyagi körülmények között élt. Gúnyos szavaival, kedveskedőnek álcázott megszólításával („kedvesem”, „Pepim”) folyamatosan forgatja Pepi szívében a kést. Képes Pepi édesapjának az emlékét is meggyalázni („a pizkos Koronka”), illetve felhozni azt, hogy Pepinek nem született gyereke.

Lélektani folyamatok leírásakor és a feszültség fokozásának érdekében a szerző a késleltetés eszközt használja. Már a mű elején tapasztaljuk, hogy a boltosasszony „éles” hangjára „alázatos szó” a válasz, a szereplők viselkedésének mértéke azonban csak a mű olvasása közben derül fény. A novella közepén tudjuk meg, hogy a boltosasszony milyen szörnyű, magányos, gyengédségtől mentes vénlány-életet élt. A mű befejezésekor válik világossá, mi a Pepi elleni gonoszkodások legfőbb oka: Kata szerelmes volt Pepi néhai férjébe, aki azonban a Koronka leányt kérte feleségül. Kata bosszúja így érthetővé válik: Pepit okolja élete félresiklásáért.

A szereplőket az író nem csak direkt módon, hanem cselekedeteikkel, beszédükkel is jellemzi.

Pepi „aszott asszony”, aki „sáros, rongyos” szekéren érkezik, „zavartan emelt ki az ülés elől egy kis ládát”. Az egész novellában egyetlen mondat hangzik el a szájából, szótlanlaga lelki alkatarára, gyászára és elnyomottságára egyaránt utalhat. Magatartása Kosztolányi Dezső Édes Annájára emlékeztet, belőle azonban nem robbannak a felszínre az elfojtott indulatok, éppen azért, mert megérti a vénkisasszonyt.

Már neve is törékenységre utal, hiszen gyermeki becenéven szólítják mások. A befejezésben is egy „kis fejt lehajtó” síró lányra emlékeztet. Sírásának több oka is lehet: az hogy tudatosul benne, akaratlanul is, hogy mit követett el annak idején szomszédja ellen, vagy a megkönnyebbülés, hogy véget értek a megaláztatások, esetleg az, hogy mivel végre egyedül maradt, lehetősége lett saját életét elsiratni, férjét meggyászolni.

Kata „száraz, csontos személy”, mogorva, senkihez sincs egy jó szava sem. Mivel csúnya vénlány volt, élete és ezáltal élvezetei homlokegyenest ellentétesek lettek másokéival. „Mások kacagtak, szeretkeztek, férjhez mentek, gyermeket neveltek.” Neki ezzel szemben idáig egyetlen szórakozása az volt, hogy a kisfiúknak szivart adott el, és végignézte, hogyan lesznek rosszul tőle. Pepi megérkezése számára az élvezetek netovábbja: uralkodhat valaki felett, akinek sem a természete, sem a lehetőségei nem megfelelőek ahhoz, hogy visszavágyjon. Kata helyzeti előnyét tovább akarja növelni azzal, hogy boldognak, elégedettnek mutatja magát (pl.: el-

játssza, hogy szereti a gyerekeket). Mindenki tudja, hogy ez nem így van, az őszinteség azonban csak betegágyán, lázas állapotban szállja meg: kimondja, hogy utálja Pepit, és azt is, hogy miért.

Cselekedetei visszatetszést keltenek ugyan az emberben, de a mű analízáló stílusának köszönhetően nem ítélnéjük el, hiszen a körülményekből majdhogynem egyenesen következik magatartása.

A mű párbeszédes. Mellőzi a szabadon függő beszédet, kizárólag függő és direkt beszédet alkalmaz.

Az író ugyan jelen van a műben, de nem ereszti különösebben bő lére mondandóját. Úgy viselkedik, mintha a szomszédok egyike lenne, aki végignézi ugyan a történetet, de igazából semmi köze a szereplőihez. Erre utal a következő mondat, különösen az ige személyragja: „Pünkösöd reggelén nagy fúriában látták a vénkisasszonyt”. Hosszabb fejtegetésekbe nem kezd, de időnként háttérinformációkat ad, vagy kommentálja Kata cselekedeteit. Véleménye is nyilvánvaló: a főszereplőt ugyanis egy ízben „fertelmes vénkisasszonynak” titulálja.

A mű szerkezetére a párbeszédeség miatt a bevezetés és a lezárás rövidsége jellemző. A bonyodalom már a vénkisasszony első megszólalásával kezdetét veszi. Fordulópontnak a történetben a betegágyon elhangzottakat tekinthetjük, a fordulópontot bevezető feszültségkeltő résznek pedig azt a bekezdést, amikor a boltosnő magatehetetlen betegé válik, s Pepit az ő megmérgezésével vádolja.

Végezetül érdemes a cím kettőségre is kitérni. A könyörülő asszony egy témajelölő cím, és amennyiben a vénkisasszonyra vonatkoztatjuk, ironikus. Ugyanis ő saját magát irgalmasnak akarja beállítani, holott minden percét egy másik ember kínzása tölti ki.

De lehet az irgalmas asszony Pepi is, aki nemcsak a fizikai szenvedésben áll Kata mellé, hanem saját fájdalmait sem teszi szóvá, így könyörületes Katához, aki az egész életét szenvedésben töltötte el.

Petelei István művét bár a XIX. század legvégén alkotta meg, szereplői jellemének fokozatos kibontása, indirekt jellemzésüknek a módszerei, írói eszközei a nagy XX. századi analitikus novellák és regények mellé emelik alkotását.

Gergely Gabriella
12. C

Részletek

Érvelés

Egy XX. századi alkotó, George Orwell viszont rámutatott, hogy a technikai eszközök segítségével világunk ijesztően megváltozhat. Az 1948-ban íródott 1984 című könyv a lehetséges jövőt ábrázolja. A világot nagyhatalmak osztották fel egymás között, és a mindenfelé elterjedt televízió segítségével minden ember életének minden egyes percét képesek megfigyelni: „A Nagy Testvér mindent lát”. Abban a világban lehetetlen szabad, egyéni életet élni! Szerencsére ez még ebben a formában nem következett be a valóságban, de néha bizony eszünkbe juthatnak Orwell sorai a nemzetközi híreket, új informatikai kutatásokat figyelemmel kísérve. Az

Amerikai Egyesült Államokban például a kormány szervei bármilyen telefonbeszélgetést lehallgathatnak. Ezt a terrorizmus elleni harccal indokolják, hiszen „ha felhívja önt az al-kaida, kíváncsiak vagyunk, hogy miről beszélnek”, de ha ez a rendszer általánossá válik, akkor könnyen beköszönhet Orwell világa. A Föld körül különböző műholdak keringenek, amelyek már jó minőségű képeket tudnak készíteni a földkéreg bármely pontjáról, anélkül, hogy mi ezt észrevennénk. Ez is aggasztó tény, akaratlanul is a „Nagy Testvér” jut eszünkbe.

Az internetes keresőportálok rendkívül praktikusak, könnyen eligazodhatunk a világháló szövevényein a segítségükkel. Viszont a legnagyobb keresőportál már 90% fölötti arányban részesedik az összes keresésből. Ha a közeljövőben esetleg monopolhelyzetbe jutna, csak azokat a híreket, tényeket (esetleg egyáltalán nem tényeket) ismerhetnénk meg, amelyeket ez a portál hozzáférhetővé tenné. Ijesztő belegondolni, hogy egyszerűen csak olyan információkhoz jutnánk, amilyenekhez valakik szerint jutnunk kell. Szép dolog tehát ez a „kommunikációs forradalom”, de csak óvatosan vele!

A gépek vettek le terheket az emberek válláról, de súlyosabb terheket is raktak rá! Már nem a tbc a népbetegség, hanem a stressz, ami különböző módon szedi az áldozatait; egyesek a stressz levezetésére dohányoznak, mások helytelenül és sokat táplálkoznak, megint másoknak az idegeik mennek tönkre. És a stresszes modern életmód a technikai fejlődés következménye, ezt senki nem tagadhatja, hiszen korábban ilyen nem volt.

Végeredményben tehát elmondhatjuk, hogy a technika fejlődése romboló hatással volt az emberi kapcsolatokra, és bár látszólag megkönnyítette a mindennapokat, valójában talán még nehezebbé tette. A gépek kényszerítik bele az embereket a rohanó életmódba, a valójában céltalan, folyamatos, vég nélküli pénzkeresésbe. Talán Rousseau-nak igaza van, az ember boldogabb volt az ősi közösségben, a tudományos fejlődés, a civilizáció káros hatással volt rá. Ezt a mi XXI. századi technika által uralt világunkat, életünket jól példázzák Vörösmarty szavai: „Neve: szolgálj és ne láss bért. / Neve: adj pénzt és ne tudd mért. / Neve: halj meg más javáért!”

Udvari Zsolt
12.A

* * *

Rengeteg olyan géppel is találkozhatunk, melyekről elmondhatjuk, hogy jobb lenne, ha nem lennének. Én itt a különböző játékgépeket említeném, amelyek rengeteg embert tesznek függővé és emellett nincstelenné. Sokan a meggazdagodás reményében minden vagyoniukat képesek feláldozni, és a legtöbb esetben az úgy végződik, hogy semmi nélkül maradnak. A gyerekek biztos nem értenének velem egyet, de én a vidámparkok különböző gépeit sem tartom jónak! A hullámvasútról is olvastam, hogy az agyra rendkívül káros hatása van, valamint a gyerekek szívesebben mennek el ezekbe a parkokba, ahelyett, hogy például természeti felfedezéseket tennének.

Szabó Szilárd
12.A

* * *

A sok-sok gép embertelen világot szülhet. Emiatt aggódik Ancsel Éva is, aki ekképp fohász-kodik a jövőhöz: „Arra kérem a jövőt – bár elkéstem már ezzel is –, hogy könyörüljön legalább az ajtóknak és az ablakoknak; hagyja meg őket kézzel nyithatóknak.” A író is megérezte a gépek kiszolgáltatásának hátrányait. Valóban, annyi feladatot végeznek el helyettünk, hogy személyes élmények helyett a gépeken keresztül, gépek által élünk meg dolgokat. A természetbe kirándulás helyett bizony sokan televízióban nézik a természetfilmeket. Egy sárgarigó dalát utánozhatja egy hangszóró membránja. Kapcsolataink egyre személytelenebbek, hála a mobiltele-

fonnak és az Internetnek. Könyvet olvasni számítógépen szörnyen kiábrándító dolog, operai, színházi előadást DVD lemezzel megnézni pedig szintén élményvesztettség.

Décsi Ádám
12.A

* * *

A gépek használatával megtakarított idő a kapcsolatok fenntartására, szórakozásra fordítható. Fontos cél lehetne, hogy az embereket szabadidejük hasznos eltöltésére ösztönözzük. Tehát ne számítógépes játékokkal, mértéktelen tévé nézéssel, hanem kultúrálódással teljen el az az idő! Csak az internet megjelenésével tehetjük meg, hogy bármikor „fellapozzunk” egy könyvet az elektronikus könyvtárakban, vagy jegyet rendeljünk egy színházi előadásra.

Azt, hogy mennyire engedjük magunkat a gépek befolyása alá, az egyéni igényünk, igényességünk határozza meg. Felmerül a kézzel írás és a gépelés kérdése is. Véleményem szerint mindkettőnek megvan a megfelelő helye. Én nem hiszek abban, hogy a kézzel írás egyszer kimegy a divatból, mert amíg anyák napjára megvan bennem az igény arra, hogy egy saját kezűleg készített képeslapot ajándékozzak, addig minden hasonló alkalommal meg fogom tenni. Teljesen más érzés a két kezem munkáját szeretettel odaadni valakinek, mint megvenni a boltban. Szerintem az emberek igénylik ezt az érzést, és meg fogják tartani ezt a szokást.

Szathmári Eszter
12.D

* * *

Nemrégiben személyesen is tapasztaltam, milyen gépek nélkül élni. Egy hete nagy vihar volt felénk. Az áramszolgáltatás – bár csak rövid időre – megszűnt. A lakás hirtelen sötétségbe borult, a számítógép kikapcsolt, a villanytűzhely „sztrájkja” miatt a vacsora késett, a nagyi pedig lemaradt a Barátok közt elejéről. És mindezekért mi idegesen toporzékolunk (persze, csak miután megtaláltuk a zseblámpát). Miért lettem olyan dühös hirtelen? Mert tíz percre kénytelen voltam megválni függőségem tárgyától. Láthatjuk: a gépek függőséget okoznak. Hiányuk valóságos elvonási tünetekkel jár (gondoljunk csak bele, mennyire tiltakoznánk, ha holnaptól a patakhoz kéne lejárjunk mosni)!

Melczner Roland
12.D

* * *

Nem tagadható, hogy az új technikai felszerelések mind egyszerűbbé teszik életünket, ezáltal új lehetőségeket teremtenek, ésszerű megoldásokat alkalmaznak. Épp ezért nem lehet teljes mértékben elítélni ezeket. Egyértelmű, hogy a háztartási gépek több haszonnal járnak, mint veszteséggel. Azonban a szabadidős tevékenységekben nagy szerepet játszó gépekről mindez nem mondható el. A televízió és a számítógép mind károsan hat a gyermekek fejlődésére, kevesebbet ülnek le olvasni, sőt néha a tanulást is mellőzik kedvenc sorozatukkal szemben. Mellékesen megjegyzendő, hogy ezek az eszközök hihetetlen mennyiségű agressziót közölnek, ami személyiségtorzuláshoz vezethet. A reklámok által népszerűsített termékek ésszerűtlen pénzköltésre ösztönzik az embereket. Az internet által megvalósult gyors kommunikációnak is vannak hátrányai. Gondoljunk csak egy szépen, szívből megírt levélre! Minden egyes betűjében, vesszőjében érzések rejlenek. Ez a személyes, kedves üzenet össze sem hasonlítható az interneten keresztül küldött „mélekkal”, amelyekben gyakori a helyesírási hiba, a rövidítések. Ezek a tényezők a nyelv változásához vezetnek.

A globalizáció kedvező hatásai mellett gondoljunk a nemzeti értékek, hagyományok elvesztésére! Vajon ki fog emlékezni a magyar népviseletre, ha végleg teret hódítanak az „egy fa-

latnyi zsebkendőből összevarrt”, divatos amerikai ruhák? Lesz-e olyan ember, aki egy étte-rembe betévedve szívesebben rendel gulyáslevest, mint hamburgert? A kettő persze nem zárja ki egymást. Meg kell találnunk azt az arányt, amikor az újítások hasznunkra válnak, de mégsem szorítják ki tudatunkból a nemzeti identitást, az önállóság érzését, a szeretet fogalmát.

Kerekes Nóra
12.D

* * *

Az internet elterjedésével tehát megnyílt az út: bármikor bármilyen információt megszereshetünk. Újabban nagyon divatos az e-learning is, ami az interneten való tanulást jelenti. Személy szerint nekem nagyon sokat segít ez az angol nyelv elsajátításába, illetve a vizsgáimra való felkészülésben. Éjnek évadján is letölthetek egy próbafeladatsort, csupán csak két kattintás kell hozzá! Ma már elkerülhetetlen, hogy nyelvtudásunkat bővítsük, és legalább 2-3 idegen nyelvet beszéljünk. A nyelvvizsga és az IT- alapismeretek (számítógépes ismeretek) már szinte minden munkahelyen alapkövetelmény!

Tóth Brigitta
12.D

* * *

Annak ellenére, hogy én örülök, hogy egy fejlett korban nőttem fel, látok némi szépséget Rousseau gondolkodásában, amely a „vissza a természetbe” elven alapszik. Ahol a magántulajdon és a modernizáció még nem őrtjítette meg az embereket...

Összegezve tehát a tudományos és technikai fejlődés pártján állok. Az egyik kedvenc idézetem is erre utal: „Folyvást jobbítani a jót!”. S úgy vélem, hogy az ember márcsak lényéből adódóan is erre törekszik az élet minden területén!

Tóth Zsófia
12.D

Összehasonlító elemzés

„Bersenyi Dániel és Vas István – bár mindketten a horatiusi hagyományokból indultak ki – más hangvételben, teljesen eltérő üzenetet fogalmaztak meg. Számunkra pedig mindkettő fontos és értékes: lássuk meg és értékeljük minden napban a kis csodákat, és jöjjön bármekkora vész, tragédia, őrizzük meg emberségünket! A két vers keletkezése között eltelt másfél évszázad ellenére is összeköti őket az időtálló, örök érvényű mondanivaló, mely szerzőiket a költőóriások közé emeli.

Kosztin Flóra
12.A

* * *

Horatius hitvallásának egyetemességét jelzi, hogy a mai napig sokan e szerint élnek. Én is azt mondom, hogy élnünk kell az életet, kapaszkodjunk az apró örömekbe, hiszen ebben az életben az egyetlen mentsvár az öröm!

Ezek a szavak sajnos nem adják vissza az igazi érzést, mely bennem lángol, ezért Szabó Lőrinc szavaival zárom soraimat: „Csak boldog órát veszek tudomásul”.

Galambos Ágoston
12.D

DOLGOZATOKBAN OLVASTUK

Összehasonlító elemzés

Ábel a rengetegben és Légy jó mindhalálig

Ábel kalandjai a Hargitán kezdődnek, ahová apja szegődött el erdőpásztornak, Misi pedig a Debreceni Református Kollégiumban tanul. A mindennapi eseményeken túl a fiúkat a történetek mellékszereplői és a körülmények nevelik. Ábelt a természet, és az őt körülvevő tudatlan, ámde jószívű székelyek formálják, Misi pedig példát kap tanáraitól, diáktársaitól és Debrecen különféle vagyoni helyzetű társadalmi rétegeitől is. Éppen ezért Ábel, aki kiszolgáltatottabb helyzetben van, talpraesettebb, edzettebb, furfangosabb, hiszen csak az észére támaszkodhat. Misi gyengébb, szelídebb, inkább az elvárásoknak megfelelően próbál meg cselekedni, gyakran viaskodik benne a kötelességtudat és saját boldogságának keresése.

Szolnoki Zsuzsanna
8.D

* * *

Nyilas Misi, a szegény családból származó debreceni kisdíák elveszetteknek érzi magát a debreceni nagyváros „dzsungelében”. Igaz, tiszteletből bőven kijut neki, de igazi barátokat és szeretetet nem kap, noha egy magafajta kisfiúnak éppen ezekre lenne szüksége. Misi számára kezdetben Debrecen nemcsak jövőjét illetően, hanem erkölcsi és kulturális fejlettségében is ígéretesnek látszik. Ám ebben csalatkoznia kell: az emberi gyarlóság itt is megmutatkozik. Az embereknek előítéleteik vannak a falusiakkal szemben, csupán a származást tartják valamire, nem tisztelik a törvényt, Misi emberi jogait, amik persze nem is léteznek egy ingyenes tanuló számára...

Ábelnek is szembesülnie kell az előzők közül valamennyivel, de ő talán nem olyan tragikusán éli meg mindezt, mint Misi. Lehet hogy azért, mert a vadnak tűnő természetben könnyebb az élet, mint a cívisvárosban? Ezt nem lehet biztosan tudni. Azonban az egyik leglényegesebb különbség a két fiú között az, hogy míg Misi magányosan száll szembe az elnyomókkal, addig Ábelnek rengeteg segítője, támogatója, barátja akad: szülei, Márkus, a páter gvárgyián és Dávid Pali bácsi személyében.

Béres Kamilla
8.D

* * *

Lédával a bálban és Héja-nász az avaron

1905-ben írta meg A héja-nász az avaron című, s 1907-ben a Lédával a bálban című alkotásait. Mindkét versével maradandót alkotott, s elismert költővé vált botrányos élete ellenére. A héja-nász az avaron című művében a szerelem fő motívumai jelennek meg, a jelképek pedig búfelejtő idillt sugallnak. Ez a nyugtalanság, céltalanság verse, amelyben a szerelem szimbóluma egy ragadozó héja pár. A versben meghatározó a szomorú hangulat, akárcsak a Lédával a bálban című költeményben, amelyben sejtelmes vízió fejezi ki a boldogtalanságot, az ifjúság

és a szerelem elmúlásának tragikumát. (...) Ady mondanivalója, hogy mindennek van kezdete és vége, s így van ez a szerelemmel is. Ez egy ritkán kialakuló érzés, ami nélkül nem lehet élni, része az ember életének. Vigyázzunk szerelmünkre, becsüljük meg, és ha szakításra kerül a sor, akkor ne csüggedjünk, mert egy fontos emberi érzésben részesülhettünk.

Leskó Ádám
11.B

* * *

Az ős Kaján és Harc a Nagyúrral

Ezeknek a verseknek összetett és Ady által újraértelmezett mondanivalójuk van, hiszen a vágyak minden emberben élnek, segítik az előrehaladást, segítenek abban, hogy tegyünk valamit. Ő ezeket tehernek érzi, és elítéli, aki hódol nekik, ezért ábrázolja harccal ezt az érzést. Mi döntjük el, hogy hogyan használjuk fel a pénz utáni vágyat és az alkohol jókedvre derítő hatását. Van, akiket tönkretesz, van, akiket motivál, s van, aki harcol ellenük, mint Ady Endre.

Bánhidi Edit
11.B

* * *

A magyar Ugaron és Páris, az én Bakonyom

A magyar Ugaron és a Páris, az én Bakonyom című művek jelentős mértékben behatárolják Ady tájköltészetét, mindkét alkotásban az olvasó elé tárul a költő által alkotott kép, – mind a világról, múlttól, jelenről, jövőről. Témájuk szerint a tájversek közé soroljuk ezt a két verset, de egészen különös módon ábrázolta a tájakat. A többi, eddig megismert tájverssel ellentétben nem a táj küllemén, jellegén van a hangsúly, hanem az ábrázolt környezet által keltett érzésen, az olvasóban keltett hangulaton.

A címek utalnak Ady tájköltészetében a versek helyére. A magyar Ugaron cím egyben témajelölő és metaforikus, hisz tényleg a magyar Ugaron járunk, de közben az Ugar képe egészen sok gondolatot felidéz, változatos hangulatot kelt. Ez a táj az egész magyarságra is utal, s a magyarság részeként a költő lelkében végbemenő változások is ott húzódnak, de mindez metaforikus keretek között. A Páris, az én Bakonyom pedig egy egészen más világból való, hisz Párizs az újat, a változást, a mozgalmasságot képviseli a mai magyar Ugarral szemben.

Gégény Anett
11.B

* * *

E két költeménnyel a költő célja a nemzet ráébresztése arra a tényre, hogy a jelenlegi állapot tarthatatlan. Ha a magyar nép nem akar megsemmisülni, változtatni kell, jobbá kell tenni Magyarországot. A nyugati kultúrát be kell hozni hazánkba, példát kell vennünk eredményeikről.

Azonban a háború kettétöri Ady e tevékenységét, aki ellenzi a harcot, mert több érték elvesztésével jár. Pénzzel nem lehet kultúrát venni, az értelmetlen halált szintén visszautasította. Ezen két vers a tenni akarásra biztatja a magyarokat, mert nem hagyhatjuk figyelmen kívül a múltat, legalább annyit kellene elérnünk, mint őseink. De hogy lehetséges ez, ha magyar magyarnak az ellensége?

Szendrei Dorottya
11.B

* * *

Bár Ady stílusát kicsit nyersnek, magatartását gögösnek gondolhatjuk, figyelembe kell venni közéleti szerepét, s azt, hogy mindezt Magyarorszáért, a magyarokért tette. Mindkét vers buzdítani akar a cselekvésre, a változtatásra. A magyar Ugaron című vers az ország elmaradottságának, „pusztaságának”, szánalmasan nevetséges helyzetének szembesítésével próbál ösztönözni. A másik alkotás mondanivalója értelmezhető úgy, hogy Ady bemutatja lehetetlen helyzetét: sehol nem lehet igazán magyar és igazán boldog. Ő „Álmos fájából” származik, itt-hon mégsem fogadják el. Párizsban találkozik a kultúrával, megértéssel, de honvágya nem engedi, hogy örökre itt maradjon.

Nagy Erika
11.B

* * *

Dalaim és A XIX. század költői

Petőfi Sándor legismertebb versei közé tartozik A XIX. század költői és a Dalaim című ars poetica. A XIX. század költői a forradalom előtt íródott, témája a költők és a költészet szerepe. A költőkben ugyanis élt a prófétatudat, az az erős szellem, hogy vezetniük kell a népet a küzdelemben. Verseik lelkesítik a magyarságot a szabadságért vívott harcban. (...) A két műből megismerhetjük Petőfi Sándort. Az első versből a költőt, a hazafit, aki mindenre képes a hazájáért. A második versből pedig költői munkásságát. Bepillantást nyerhetünk a gondolataiba, elénk tárul a jelleme. Példát vehetünk arról, hogy fiatal kora ellenére milyen érett gondolatai voltak. Minden tétével és gondolatával a hazáját szolgálta, hősként emlékezünk rá.

Süveg Mihály
11.A

* * *

A Dalaim szépségét fokozzák a szakaszok utolsó, hatodik sorában lévő, ránézésre hasonló kifejezések, melyek egy, a strófára jellemző gyönyörű képpel zárnak minden egyes versszakot. Ezen záró sorok szóhasználata, hangvétele úgy változik, mint ahogy az egyes szakaszok témája egyre komolyabbá, erőteljesebbé válik. Az első strófa könnyed, bájos „Holdsugári ábrándos lelkemnek” sora az utolsó versszak „Villámlási haragos lelkemnek” erőteljes, mozgalmas szó szerkezetére változik. (...) Mondanivalóját tekintve a két mű hasonló: ha csak tengjük-lengjük életünket, nem lesz részünk változásban, be kell érünk azzal ami van – legyen az pompás, vagy éppenséggel szenvedéssel teli.

Éles Dániel
11.A

* * *

A Dalaim című költeménye kevésbé lázadó, nyugodt hangvételű alkotás. Ennek az a furcsasága, hogy a költő mindössze két éve írt, mikor a Dalaim keletkezett, ezért nem érhető, hogy miért írt máris összegző ars poeticát. Ebben a versében lelkét tárja elénk, meg akarja értetni velünk mit érez, mikor költeményeket ír.

Lukucz Zsófia
11.A

* * *

Érdeemes lehet megfigyelni, hogy mennyi formában lehet ugyanarról a témáról, ugyanolyan mélységben szólni. Ady, aki „mindent kétszer mond, mindent kétszer mond” (Karinthy) minden versszakot külön keretbe foglal, mintha mikrokozmoszokat teremtene, globálisan mégis egész. Az, hogy a Reménytelenül két különálló részből áll, nem véletlen. A két „minivers” elválasztható egymástól, mégis szorosan összefűzi őket maga a cím: Reménytelenül. Pilinszky versének címe – Négy soros – magában hordozza a versformát is. Rendkívül sűrű, tö-mör az előadásmód, hiszen líraileg ebben a versben a legnehezebben kifejezhető az elhagyatottság, reménytelenség.

József Attila költeményében van leginkább szerepe a hangszimbolikának. A dinamót kemény, pattogó mássalhangzók veszik körül, míg a múltat, jelezvén annak komor egyhangúságát, nazális hangok, mély magánhangzók keretezik. Valószínűleg a formából adódik, hogy ezen vers a leggazdagabb költői képekben, alakzatokban; úgy mint megszemélyesítések: „A semmi ágán ül szívem”, „nézik a csillagok”; költői jelzők: „ezüstös fejszesuhanás”, „vas-színű égbolt”; hasonlat: „Bajszom mint telt hernyó terület” és szinesztézia: „néma, kék idő”. Mondhatjuk, hogy az első alcím utasítás arra nézve, hogyan olvassuk az egész verset.

Birtók Lili
12.D

* * *

Egy mű bemutatása

Rómeó és Júlia

Rómeó és Júlia története egy klasszikus reneszánsz helyszínen játszódik, a napfényes Veronában. A gyönyörű város szinte méltatlan az egymással évszázadok óta harcban álló Capulet és Montague család viszálykodásához. A konfliktus a Capulet bálon bontakozik ki, ahol a két család fiatalja, Rómeó és Júlia mint ellenségek szeretnek egymásba. A bálon és az utána következő erkélyjelenetben szép példáit láthatjuk a reneszánsz udvarlásformának, Rómeó kétértelmű és nehezen értelmezhető szavai mögött azonban valódi érzelmek rejtőznek.

Szolnoki Zsuzsanna
8.D

* * *

Makrancos hölgy

Shakespeare zsenialitását a kitűnő komédiái is igazolják. Egyik közülük A makrancos hölgy, amely egyben a helyzet- és jellemkomikumra is példa. Kisszerű hőseinek tulajdonságát felnagyítva ábrázolja, a hétköznapi dolgokból is nevetséges helyzeteket alakít ki. Főszereplője „Makrancos Kata”, aki a műben egy betörhetetlen vadlóra hasonlít, melyből később kezes bárány válik. A pöffeszkedő asszonynak meg kell tanulnia az élet rendjét, és erre egy erőskezü, legalább annyira akaratos férj szoktatja rá.

Tóth Viktória
8.D

* * *

Sors, nyiss nekem tért...

Verse kezdetén megszólítottja a Sors. Lehetőséget, teret kér tőle, hogy ő is tehessen valamit az emberiségért. Nemes láng hevíti a költőt, a cselekedni akarás, mindenképpen a tettek mezejére kíván lépni. Cselekednie kell, hiszen lángba borult szíve hajtja. Ez a láng nem aludhat ki anélkül, hogy tenne az emberiségért.

A továbbiakban szinte már fanatikusnak érezhetjük a költő tettei készségét. Szíve lángol, de ez a láng az égből ered, tehát nemes, jó célért küzdő szívet éget a láng. Forr a vére, minden szívdobbanása a világ boldogságáért, az emberiségért van. Egész testével és lelkével átéli az emberiség sorsát.

Varkoly Gréta
11.B

* * *

Magányban

Arany János versét 1861-ben írta meg, abban az időszakban, amikor igazán elfogadottá vált irodalmi körökben. Rengeteg megtisztelő felkérés elutasítása után végül elfogadta a neki szánt szerepet: az irodalmi élet élére állt. Vívódása az elkeseredett ember és a nép bölcse szerep között meghatározóvá vált életének ezen szakaszán, melyet Magányban című műve is megfogalmaz. A vers címe teljes mértékben kifejezi az első három versszak gondolatait. A hangulat, melyet a magányban szóval megteremt, az idő lassú vánszorgásával, a csendes, monoton végeláthatatlanságával még erőteljesebbé válik. Egy életkedvét teljesen elveszített, a jövőn töprengő, de attól rettegő férfit lát az olvasó az első versszak alapján. Lassú, de rendíthetetlen percegéssel telik az idő, támpont még sincs a jövő felé. A biztos öregedés, a bizonytalan sorssal szemben.

Hollós Levente
11.A

* * *

A költőt egész életében jellemezte a pesszimizmus, mely az ötvenes évektől egyre erősödik. A Magányban című verset olvasva a gondolkodó Arany fotelébe csöppenünk. Az óra lassú lüktetésének leírásával szinte megállítja az időt, melankolikus hangulatot teremt rögtön az első versszak elején. Ezt az érzetet a lüktet, virraszt szavakkal még jobban fokozza, majd a következő sorokban leírja gondolatait. Hazaszeretete ébred föl, s a sorshoz fordul egy rövid felszólítással, hisz nem tudja, a bizonytalan jövőben mire számíthat.

Ezt az elmélkedést folytatja a második versszakban is. Mélybe guruló sziklához hasonlítja a sorsot, mely biztos, hogy földet ér, és semmilyen hatalom nem állíthatja meg.

Krisztián Máté
11.A

* * *

Arany ebben a versben a néphez szólt. Elsősorban azokhoz, akik még hisznek a hazában. Nem rettegni kell a jövőtől, hanem bízni benne, hogy az elnyomást lerázhatjuk, ha összefogunk. Nem szabad a pillanatba kapaszkodni. Bármily nehéz a jövő, felé kell fordulni. Bár bi-

zonytalan, és ki vagyunk szolgáltatva, egyedül ez hozhat javulást. A költő ezen gondolataihoz keres társat a magyar nép személyében.

Szerényi Tamás
11.A

* * *

És a végén ...

Krúdy hárfazengésű szomorúsága, Babits Mihály barkamagánya, Tóth Árpád gondokazengésű sóhajai, Márai Sándor óceánokat átérő hazaszeretete, Faludy erotikus vágyálmai... Belőlük építkezem. Ha szürke hétköznapiak fájdalmaiba készülök belehalni, fellapozom azt a bársonykötésű Paul Géraldy kötetet, amit legjobb barátnőm biztató sorai, cikornyás betűi nyitnak, a francia költő versei a maguk nemes egyszerűségével és rám illesztett történeteivel – nem tévedés, mintha saját szerelmi életem képei elevenednének meg előttem – újra kedvet szolgáltatnak az élethez.

Birtók Lili
12.D

DIÁKÍRÓK

Denevér

Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Éreztem, hogy túl rég jártunk egymásnál utoljára. Itt volt a tél, a túl meleg ruhákon át úgyse éreztelek volna, és dolgom is volt, sok; sok semmiség. De sűrűsödtek a jelek – dehogy, én számoltam el így mindent önmagamnak –; viszketett a bőröm, a szemem fehérje lassan besárgult. A lábam se volt a régi, lassan elvesztettem a helyváltoztatás képességét, és mindenütt gondosan végigtapogattam a négy falat, tudván, hogy amíg megvannak, nem lehet baj.

Nem hibáztatom magam: a túlélés kiirthatatlan ösztöne ez, előtör, ha a zúzmara mindig bekerített bivalyok meg lándzsás emberek alakját rajzolja a házfalra, ha megpróbálok kitörni otthonról. Vadászol, vadásznak. Télen minden átláthatóvá fagy, és állandóan gondolkodnod kell. Vacogó fog vagy és didergő agy. Jobb odabent. És én szeretek új testrészeket növesztetni: karosszék, könyvek, radiátor, karácsonyfa. Ők a téli határim, és esküszöm, magam választottam őket. A szabad akarat is változik évszakonként.

De neked jönnöd kellett, nekem pedig fogadni téged. Más hitt volna a hóvirágoknak: de nekem nem virágokkal tartozol.

Aznap a vikendházhoz mentem, végigszagoltam a téglákat, ahogy minden évben, hogy érzem-e már a készülődést. Nem maradt más az orromban, csak füst, csípős és alig langymeleg. Azért megpróbáltam a lakatot. Szeretem, hogy olyan lassan, csikorogva forog benne a kulcs, ha épp meg nem feneklik a nedves kis szöszök zátonyán. Ilyenkor rólam dönt a ház: ha még nincs szükségünk egymásra, nem bocsáttatok be. Idén alig nyöszörgött a zár, már bent is voltam. Utat vágtam magamnak a pókháló-liánok között, egész a konyháig.

Ott volt. Beszorulva a szekrénybe. Lábask és fakanalak közé kvártélyozta be magát, míg nem elfelejtette a kiutat. Ahogy szélesre tártam az ajtókat, kicsapódott a denevér, kemény, rothadt gyümölcsszagú szárnyával végigpásztázta a kezem. Sikítottam és kirohantam. Az erdőbe már nem én vittem ki.

Lett időm gondolkodni. A legkényelmetlenebb az volt, hogy rajtakapott a denevér. Mert kiment a fejemből a lecke, mert elfelejtettem, mik azok az állatok, milyen a formájuk, milyen a színiük, és hogy mennyire ízlik az illatuk. Mert a hidegben alig vannak szagok, a legfőbb forma a téglatest, és csak én vagyok benne, meg néhány olyan társ, aki elenyésző mértékben különbözik. (Nem, nem hibáztatom magam: a forróságban a saját koordinátáimra nem emlékszem.)

De sietnem kellett. Kimentem az állatkertbe. Noé-bárkája. Órákig néztem az oroszlanokat, a szememmel átfésültem a sörényüket, felmondtam a pávák színeit, higgadtan beszélgettem a denevérekkel. Instant azonosulás ez a flórával és a faunával, persze, de kíméletesen kell bánni



a téli testtel. Csak ezután fűrészselhettem le magamról a karosszéket, a könyveket, a radiátort és a karácsonyfát. Végül kimostam a ruháim a napfényben, és a fogaim között a tavasz hangjait ropogtattam. Bárhová mentem, könnyedén vitt a lábam, és megszámloltam a világot: egy, a Föld, kettő, az Ég.

Gucska Magdolna

12. D

Megjelent: A vörös postakocsi című folyóiratban, 2008.06.

Reflektálás

Csehov „drámaiatlan drámája”, a Ványa bácsi híven viszi végbe az író szándékát: könyörtelenül és ijesztő pontossággal mutatja be a hétköznapiakat. Annyi ennek az értelme, mint az életnek, és éppúgy nincs megoldása. Figurák sincsenek, melyek egy koholt történetet vinnének előre, csak emberek vagy lelkek, melyekből láthatatlan vonalakkal rajzolódik ki egy örökkévaló történet... – jegyzi meg találóan Kosztolányi Dezső. Csehov végre lemezteleníti a szereplőit, leszaggatja róluk a hősiesség, bajtársiasság, önzetlenség tarka köntösét. Végre elkezdenek hasonlítani rám, az olvasóra; nem Antigonék és Gertrudiszok többé, hanem üdítően gyengék és bűnösök. Nem lebeg fejük felett éjjel-nappal a végzet pallosa, sőt a Sorsnak kedve sincs elbánni velük, ahogyan velem se volna. Rómeó nem menekülhetne egy „gyors, könnyű kis halállal” szerelme hajthatatlan családjá elöl, ha Csehov írta volna meg a drámát. „Midőn ezt írtam nem voltam szerelmes (...) / gyönyör fakadt föl mindahány szonettben / forgattam még bennük tintás törömet / csak hogy hosszítsam a gyötrő örömet” – írja Falcsik Mária Shakespeare-ről. Többé nem ér csalni, hősi halált halni, megistenülni hipp-hopp; eljött a kompromisszumok ideje, a megalázó békéké, a csendes alkalmazkodásé. Az élet nem mindig vérforralóan izgalmas, őrzítően keserű és lágyan melankolikus, te nem vagy örökké hős anya, érzedi femme fatal, zseniális diák. Fájdalmas, ez tény. De vagy dühödten tiltakozol, vagy csendesen rákacsintasz az íróra, megköszönöd, hogy nem fél figyelmeztetni. Sőt, akár oda is súghatod neki, hogy vállalod mindezt, hogy így is szép, és jó magadban gyönyörködni akkor is, amikor élve boncolnak. Legfeljebb ezentúl megpróbálsz úgy élni, hogy ne sajnáld a színházjegy árát, ha épp téged játszanak.

„Csehov kegyetlen: a valóságot képtelenek vagyunk másképp, mint hamis tudati formákban elsajátítani.” És akkor még ez is: a képedbe vágják, hogy hiába igyekszel a lehető legelviselhetőbbnek – urambocsá’ élhetőnek – elképzelni a világot, attól még nem lesz az. Kedved lenne nem túl finoman közölni a szerzővel, hogy előfordulhat, hogy téged, mint valóságot épp ő képtelen reális tudati formákban elsajátítani, mert akkor nem lenne miből ilyen újszerű és dögunalmas műveket írnia. Mert te bezzeg boldogan áldozol fel mindent a szeretteidért, akár csak Szonya, pénteki buli helyett a nagyihoz méz; mindig érted a problémáikat, pontosan érzed, miről beszél a nagymamád azon a bizonyos pénteken, amikor bevallja, hogy unja már ez a semmirekellő világot.

Ványa bácsit, Szerebjakovot, Szonyát és önmagadat megbosszulandó, azért némi kárörömmel gondolhatsz Csehovra: ő se mindig a nagy író volt, hanem kikoszorózott szerető és hátlatlan gyerek; olykor meg összekapottt Sztanyiszlavszkijjal. Még a munkája is milyen monoton és kellemetlen volt: rólunk kellett írnia!

Gucska Magdolna

12. D

C'est de la prison que je t'écris mon pauvre Polyte
Et si t'aime bien ta petite souris réponds moi vite
Je me suis fait chauffer l'autre soir et je te déclare
Que je me fait un sang qu'est d'un noir à Saint-Lazare

A börtönből írok neked Polyte szegény
S ha szeret, egered választ hoz, a serény
Egy másik este melegét viszi a vér
Bevallom mi füt: Saint Lazare-ban az az éj

Treclauról, Treclautól

A férfi fekete felöltőben és kalapban, égőpiros sállal, az ornyergén összenőtt szemöldökkel gonoszabbnak tűnt, mint Párizs éles késű zsebtolvajai, de borzongató hangjával tisztábbnak és átlátszóbbnak, mint az olcsó pálinka a poharamban. A Victor Massé utcában, a Mirliton. Kabarében aznap csak hárman voltunk, biztonságos távolságban pihegve még azoktól az idők-től, mikorra ez a hely válik a Montmartre legköltőibb, tehát legmocskosabb szentélyévé, s Aristide Bruant, akiről már beszéltem, mindenki emlékezetévé.

Mert bár megmagyarázhatatlan, mindenkinek a torkát fojtogatta az a hang, amiben egyszerre ott volt a lakbért követelő főurak dühe, a Pigalle egyetlen szajháinak simulékonyága és a sarokban okádó emberek kaotikus zajai- akikhez némi érzélgés után hamarosan nekünk is csatlakoznunk kell.

De addig talán még jut időm elmesélni, hogyan is vetődtem ide, a Montmarte dombjára, ahol mára már legkevésbé sem szülő terem.

Rajzolni 14 éves koromban kezdtem, főképp lovakat, mert megülni többé nem tudtam őket, hiszen eltört mindkét lábam. Apám persze csalódott volt, meg is értem, hiszen nem tudott adni nekem mást a vadászat, a lovaglás férfias aktusán kívül. Anyám értett, s ha az kevésnek bizonyult, hát szeretett. Mellettem lesz halálomig.

A tiszteletre méltó polgári élet lépcsőin az érettségig és s 152 cm-es magasságig jutottam, aztán jobbnak láttam visszavonulni Léon Bonnat, majd Fernand Cormon műhelyébe. Itt ismerkedtem meg Van Gogh-gal és az impresszionizmussal, majd 1884-ben végre Párizsba költöztem, egész pontosan abba a házba, ahol Edgar Degas lakott. Földrajzilag tehát már nem is lehettem közelebb ahhoz a világhoz, aminek a közepe akartam lenni. A családom persze aggódott, hogy az abszint zöld tündérkéi elkapnak egy sötét sikátorban, és elvágják a torkomat, úgyhogy igyekeztem eloszlatni aggodalmukat, és inkább ki sem mozdultam a bordélyokból. Legkevésbé azért, mert szolgálatkész testek lakták őket, én akkor akartam látni őket, amikor egyedül maradtak a testükben: lerajzoltam őket, mikor a hajukból fésülték ki az előző éjszaka foszlányait, amikor orvosra vártak, amikor véreztek s legfőképp, mikor nem csináltak semmit, csak voltak. Persze voltam többé-kevésbé szerelmes is, kevésbé beléjük, inkább Suzanne Valadonba, a becsvágyó kis modelltbe, aki majd mindannyiunk műtermében megfordult. Hát igen, mindenem osztoztunk mi a Montmartre-on, s nem voltam irigy, hiszen volt mit nyújtanom a nőknek is: tehetségem sokoldalú volt, például nem minden értelemben voltam kistermetű – ha értik, mire gondolok.

Először a Mirlitonban állítottam ki, 1886-ban, majd a következő évben Toulouse-ban, az Akadémia nemzetközi kiállításán, Treclau álnéven. Aztán már mindenütt, ahol jó képek lógtak a falon, csatlakoztam az avantgarde mozgalomhoz, persze csak a magam módján, a nehezen összekuporgatott függetlenségemet nem eresztettem a karmaim közül.

Kánkánt ropó táncosnők combjai között tévedtem el, lóversenyre jártam, elkészítettem a Moulin Rouge történetének legmarkánsabb plakátjait, húsz éve iszom és tíz éve naponta hallucinálok.

De ha manapság betérek a Victor Massé utcába, a Mirlitonba, amit utolért végzete, az időtlenség, s hallgatom a férfit, fekete felöltőben és kalapban, égőpiros sállal, az ornyergén összenőtt szemöldökkel, legtöbbször már ezt éneкли:

A bőrtőnből irok neked Polyte szegény

S ha szeret, egered választ hoz, a serény

Egy másik este melegét viszi a vér

Bevallom mi fűt: Saint Lazare-ban az az éj

Ma már tudom, amit Te is: hogy az az éj, az összes Polyte és az ő összes szerelmese én vagyok, mert a századvég Párizsának mítoszát én, Henri Toulouse-Lautrec teremtettem.

(A művész munkáit megtekintheted a Musée d'Orsay-ben, a Szajna partján, illetve az iskolai könyvtárban, a bal szélső polcon.)

*Guca Magdolna
12.D*

12

Tizenkét éven át féltünk, hogy nem
a saját testünkben térünk nyugovóra esténként.
Pattanásokat rajzolt rájuk a megfontolt isteni kéz és
mi megtanultunk viszolyogni tőle aztán dédelgetni is
de még nem voltunk benne biztosak, hogy az tiéd más
mint az enyém és legfőképp, hogy más célra hivatott.
Most pedig, hogy itt állunk, a felismerés
illékony pontján, amikor mindannyian először tudjuk
elkülöníteni és azonosítani azt, ami a miénkért
a tizenkét év alatt, most, amikor biztos vagyok benne,
hogy ez a hús az én szavaimat nevelte, talán
még letagadnám. Még mindig félnék egyedül maradni
ezzel a testtel, a tucatnyi év bizonytalanságával, de
az a tény, hogy mindez tizenkét esztendei,
visszahozhatatlan ártatlanság is volt:
minden maszatos kis kölyökbábot, amiből végre kikeltünk,
rehabilitál.

Nagyapám

lábaiban vastag kígyók az erek
tekergőznek öregecskén rongyosan
és ahogy a csósz egyet-egyet csosszan
minden métert lassanként levedlenek

éhes juhok állnak riadt piszkosan
a csupasz mellkas kráterei felett
amiből még élet fakad s lehet
a pár fehér szál a széllel elsurran

az egyik bárány az én ölelésem
(takaró s vacsora lesz, ha jön az ősz)
átcsattog az öreghez a vetésen

ő nézi-nézi, de hát mégiscsak csósz
épp csak mordul a puska a kezében
juhászok pereputtyával nem időz

*Guca Magdolna
12. D*

„Gondoltam, egy Shakespeare vers felolvasásával kellene kezdenem,
után eszembe jutott, hogy ugyan miért. Ő sem olvassa az én verseimet.”
Spike Milligan

– Diákpoéta –

Diákdolog

Terv nélkül írom, így lesz amilyen,
Egy ködös éjszakán a csendes semmiben.

Kicsit ócska, árva mondócska,
Kicsit szabad, annak is marad.
Diákok dolga, porszem csupán,
Indulni lassan egy rút óra után.
Elmúlt a nyár, felébredsz már,

A vekker csörög,
Rajtad röhög,

S az elszakadt film most tovább pörög...

Diákok dolga, úgy mikor késünk,
Egyedül félünk, ketten már remélünk.

S míg én sietnék, sürgetek éppen,
Te szépen szökdelsz a járdaszegélyen.

Diákok dolga ha házit másolok,
Hol ehhez, hol ahhoz fordulok,

Tán bűnös dolog,

De egyik sem mond nemet,
Így élünk mi, másképp nem lehet.

Diákok dolga, papíron a szavak,
Leveleztünk sunyiban a padok alatt,

S ha szem előtt maradt,

Észrevette öfő,

Nevettünk mi,

S nevetett ő...

Diákok dolga mint a francia pirítós,
Az élet néha édes, olykor pedig sós.

Nagyszünetben a büfé előtt ülve,

Te engem, én téged kerülve,

De gyűlik a tömeg, pizzára várva,
Tucatnyi pletyka várat most magára,

S viszik a hírt minden osztályba,
Kik jöttek össze s kik veszték kárba...

Diákok dolga, mint röpke felelet,



Te nekem súgysz, s én súgok neked,
Feszült a léghör, elmormolt szavak,
Kínos a csend, de szólni sem szabad.
Megszán a tanár: Leülhetsz, hármast,
Szégyenkezek, de dobok egy hátast.

Diákok dolga, a duplamagyar,
Szünetben olvasni Molière-t hamar,

Mindenki kavár, – hazai pálya –,
Itt mindennek megvan a maga ára,

Kész a dráma, elég is mára.

Diákok dolga, mint a lyukasóra,

Te joggal, én meg csak lógva

Ülök az udvaron, a köríves színpadon,

S fából faragott vicceid hallgatom.

Diákok dolga ha németórán,

Kérdezel tőlem s én bámulok némán,

Két szót is kiböknöm hatalmas kaland,

Értsd meg Vak Vezet Világtalant,

De segíték bár multkor neveltél rajtam.

Strébernek nevezted hogy hármast kaptam,

Aljas névelők, nyelvtörő szavak,
Teljes a harag, trotzdem, aber,
Meine Mutter kocht mit Wasser.
Diákok dolga úgy mint a puska,
Ezzel bajlódik ki tanulni lusta,
Apró sunyi vonalak alkotnak egészet,
Tudd hogy mivé lesz ápluszbénégyzet,
Parányi kis cetlin óriási bűn,
Hamisan csillogó tinta a betűn,
S ha kapom az ötöst restellve mondom,
Máskor majd tanulok, gyónom csak gyónom.
Diákok dolga, a portaszolgálat,
Ahol tudjuk a húzósabb órákat
Lógjuk el, csak ennyi kell,
Csevegni Jutkanénivel.
Diákok dolga, mint a kajajegy,
Dupla dilemma ha kettőnkre jut egy,
Kő, papír, olló, én nyertem, helyes,
Enyém a brassói, tied a leves,
Ne búsulj barátom, ne vess csak ne vess!
Diákok dolga, mint gyertyafény,
Végül csak füst száll a láng helyén.
Diákok dolga, elmúlik egyszer,
Nem szenved tovább az ifjú Vertel,
Drágul duplára a torpedó ára,
Nem ülünk gitárral a lépcső aljába,
Nem lesz már többé „Ja, natürlich”,
Gyenge szóviccek, kiskacsa für dich...
Diákok dolga, elhull a porba.
S egyre csak, egyre csak azt gondolom,
Jó ez így köszönöm, sej ladilom,
S hogy milyenek lesznek a dolgok,
Ha nem leszünk többé bolondok?

Rebák Tamás
10.A

Karácsony...másképp

A számolás sohasem volt az erősségem. Nem mintha különösebb késztetést éreztem volna iránta, láttam már pár rázósabb esetet. Úgy tartják, aki képzeletbeli strigulák húzogatóásával próbálja elütni a varakozás időszakát, előbb-utóbb becsavarodik. Különben is, ha az év 350 napját egy sötét szekrény szűrágta dobozának legalján töltöd újságpapírba csomagolva, akarva akaratlanul is kitanulod az élet nagy fortélyait. Egyre rövidebbek a kis faajtók közt beszűrődő fényfoszlányok nyújtotta pillanatok, lassabban melegedik át a szoba, tél van...

A legbiztosabb mégis az, mikor szaloncukor kerül a házba, az már a célegyenes. Anyu hazajön, s apró csizmái sietve végigkopognak a szobákon, felkutatva a dugi-helyeket, ahol még biztonságban lehet az édesség. Túl sokáig „lógtam” velük pályafutásom során ahhoz, hogy ne szűrjam ki mérföldekről az étcsokoládéba burkolt gyümölcszselé, karamell vagy gesztenye illatát. Azt mondják, finom. Persze viszonyítási alap híján marad a csendes beletörődés... azért kipróbálnám az emberlétet, egyszer.

Beletelik egy kis idő, amíg megszokod a fényt... lehetsz századfordulós antik darab vagy idén öntött zöldfülű, 350 nap sötétséget semmilyen tapasztalat sem képes meg nem történné tenni.

A vicc persze az, hogy mire kezded otthonosan érezni magad, kopogtat a vízkereszt, és mehetsz vissza a dobozba. Ez van.

Minket mindig Hugi rak fel, amióta csak feléri az alacsonyabb ágakat. Szép lassan aztán kisasajátította magának a díszítés kiváltságát, a maximalizmus és a makacsság vív benne ádáz harcot ilyenkor. Az alapszabály szerint az egyetlen és kizárólagos ok hogy nem tökéletes a karácsonyfa az csak a felállításban rejtőzhet, ugyanis ez az egyetlen, amihez Huginak nincs köze. Lássuk csak... ezüstfenyő, mint mindig, kissé magasabb az átlagnál. Feszült pillanatok ezek. Mindenki lázasan méregeti az ágakat, keres magának egy jó pozíciót, és reménykedik hogy hellyel-közel oda is kerül.

Amint látom, idén nem jöttek újak, nyugis ünnepünk lesz. Tavaly volt az aranyzalag-láz, azelőtt meg valami ocsmány kislibazöld tojásokkal lepett meg minket az egyik rokon. Ót éve műhivat kaptunk a nyakunkra, azóta irtózom tőle, bár fogalmam sincs, milyen az igazi.

Szerencsésnek mondhatom magam, hogy családi ereklyeként engem nem fenyeget a létszámléépítés vagy Hugi magánakciói, melyeknek során egészen véletlenül szilánkokra tört egy egész széria neki nem tetsző díszgömböt. Nem, voltaképpen én nem is gömb vagyok, s ha egyszer betévednél hozzánk, igencsak keresgélne kéne egy ideig, de végül rátalálnál egy a csúcspdíz alatti ágon pihenő apró harangra. Ez volnék én.

Hugi kezei évről-évre változnak. A rózsaszín lakk, a körömrágás és a „minden ujjamon 3 gyűrű” korszak után most egy letisztult, egyszerű kéz helyez fel megszokott helyemre. Mindig én vagyok az első. Utánam jönnek a vörös gömbök, aztán a fából készült „old-school” darabok, majd a szaloncukrok, az arany gyöngyfűzér, az égők, és végül a csúcspdíz, természetesen mérnöki pontossággal elhelyezve.

Hugi ilyenkor ezerszáznégszer körbejárja a szobát, hogy megbizonyosodjon mesterművének minden szögből vizsgált tökéletességéről. Egy óra múlva, mikor a család többi tagja, meg-unva a műsort, szépen valami izgalmasabb tennivaló után néz (például vizeszsebkenődobálás falra), persze rájön, hogy ez teljességgel lehetetlen és egy hangos „Akkor csináljátok meg jobban” felkiáltással bemegy a szobájába, hogy elgondolkozzon tökéletes tervének hibáin.

Ezt minden évben eljártsszák, de attól még ugyanúgy tetszik újra és újra. Persze más válasz-

tásom nincs, végignézem, ha tetszik, ha nem, ez együtt jár a nappalira néző páholyom tökéletes panorámájával.

Az első nap a legfárasztóbb. Időbe telik, míg rojtosra szakadt vörös szalagomon lógva megszokom a már jól ismert, mégis idegen állapot kettősségét. Magamba szívom a gyanta mámorító illatát, s elalszom. Holnap karácsony.

Egyesek szerint mindennapi életünk legnagyobb és leggyakoribb hazugsága e mögött a szavak mögött rejlik: „Köszí jól vagyok.”

Nos ha ez igaz, akkor biztosan ez a második:

– Úristen! Egy elektromos fogkefe! Nem is tudom mit mondhatnék, ennél jobbat el sem tudhattam volna képzelni, köszönöm.

Bocsi Zoli, tényleg jófejnek tartalak meg minden, elég régóta ismerlek már, de mindketten tudjuk, hogy amint lejár benne az elem, sajnálsz majd újat venni bele, mert ott spórolsz, ahol csak tudsz. Valószínűleg túladsz rajta valamelyik piacon a sok ezer közül, amikre jársz, de minek, vagy jövő karácsonykor elajándékozod mondjuk a húgod aktuális pasijának, mint ahogy idén tetted ezzel a bolyhos pulcsival, persze Nagypát nem nagyon zavarja, mert már vagy tíz éve egy helyen gyűjti otthon a karácsonyi „ereklyéket”.

Hugi végre megkapta Bátyótól azt a sapkát, amivel végre teljes a kollekción a tavalyi sállal és a tavaly előtti kesztyűvel, igaz, a sárga-fehér-lila kombináció talán nem a legmegfelelőbb színösszeállítás.

Anyu is ösztinteségtől buzgó vigyorral veszi át a „100 fogyókúra recept” című könyvet sógornőjétől, körmeivel mély nyomot hagyva annak fedelén.

Tudom mit gondolsz, de ez nem egy film, tökéletes ajándékokkal, tökéletes emberekkel egy tökéletes világban. Az életem jóformán abból áll, hogy ünnepi műsorok tömkelegét nézem, kívülről fújom az összes jelenetet és karácsonyi dalt, és hidd el, a hosszú évek alatt még egyszer sem láttam cukorbeteg nagyszakállú nyugdíjasokat mindenféle páratlan ujjú patásokkal húzott szánnal ólálkodni a ház körül.

Egyszerűen csak arról van szó, hogy enélkül nem lenne az igazi. Szeretem az ünnepi fogás fölött veszekedő és ordító családot. A rég nem látott rokonokat, akik ilyenkor egyszer az évben betoppannak, és egy fél napba sűrítik a felgyülemlett élményeket, érzelmeket, indulatokat, akár egy becsomagolt ajándék, melynek elég egy apró rántás a masnin hogy kinyíljon. Szeretem, ahogy szemet hunyunk egymás hibái felett, túrunk, odafigyelünk. Szeretem Anyu fasírtját, amit soha sem kóstolhatok meg. A tökéletlenséget, mikor boldogságunk nem a teljességben, hanem az apró hiányokban bontakozik ki. Szeretem, mikor megdicsérik a fát, néhányan közelebb jönnek, meg is érintenek, a kisebb gyerekek körbeülnek és hallgatják, hallgatják a vége nem érő mesét az öregektől, „mikor még minden más volt.”

Nem értem, miért mondják. Én nem vagyok más. Hetvenhárom karácsonyom volt, hetvenhárom év tizenöt napja, tizenöt nap fény, tizenöt nap karácsony. Egyik sem volt más, jobb, vagy rosszabb, csak éppen Anyu öltöztetett, és Nagyi sültöt fasírtot. Papírba csavart szőlőcukor fűgött mellettem a fán, vagyis az ágon amit Nagypa tört le egy útszéli fenyőről... az még nem ezüst volt.

Az utolsó napon, mielőtt a doboz mélyére tesz és becsomagol, Hugi mindig vet egy mély pillantást fémes csillogásom tompaságába, és eljátszadozik kicsit a tükörképével. Ilyenkor mindig igyekszem eszméletlenül összpontosítani, 350 nap a sötétben, egyedül elég lassan telik. Szeretnék beszélni is hozzá, de mi, karácsonyfadíszek olyat nem tudunk. Különböznénk, ha szúrna a túlevelek, ha nem csillogunk eléggé, elmondanánk hová szeretnénk kerülni a fán, és hogy mennyire félünk a sötétben...

Rebák Tamás
10.A

Szoktál?



Szoktál te egyáltalán ábrándozni? Egy-egy pitypangot eltépni és a szélrózsa minden irányába szétfújni? Pocsolya mellett elstátva a tükrében a felhőkbe szédülni? A szivárvány lábánál a kincset keresni?

Szoktál, mikor az utcátkból kilépsz, honvágyat érezni? Gondolkozni azon, hogy mi lenne, ha nem lenne hova hazatérni?

Szoktál vágyakozni? Csupán egy korty víz után? Vagy egy fiú forró ölelése után? Madarak után...? Fel az égbe, felhők közé! Oda, ahol csak béke és nyugalom van! ... És szeretet...? Egy takaros kis ágy után ott a szobád sarkában, ami most olyan messze van?

Szoktál remélni? Egy új, jobb, gyűlölet nélküli világot? Ezer csodát? Üdvözülést? Megváltást?

Szoktál verseket írni? Szerelemről, ősről, télről, hűségéről? Vagy csak úgy, mert meghiúsult az ember?

Szoktál erős szélben pörgős szoknyában elszédülni, hanyattvágódni és nevetni? Őszintén, szívből fakadóan? Hogy még szemedből is könny csordul? Mikor nevetél

úgy igazán, őszintén? Nem gúnyból, nem kárörvendve? Nevettél már csak azért, mert más is nevet? Mert látod az ő örömét és ez téged is felvidít?

Szoktál hinni? Hinni a gyarló embernek, hinni a Magas Égnek? Hogy majd befogad?

Vagy a barna földnek? Hogy majd megbocsájt? Azért, amit még meg sem tettél? Csak fogsz, s már most érzed, hogy milyen nehéz.

Szoktál te egyáltalán bocsánatot kérni?

*Martinovszki Zsófia
10.D*

Álmodtam egy Világot magamnak...

Óh, én úgy szeretnék egyszer beszélni Veletek. Annyi mindent mondanék el Nektek. Leülnék egy szomorúfűz tövébe, szemben egymással, Ti meg én. Mélyen a szemembe néznétek, és figyelnétek engem...

De nem ám úgy, mint régen oly sokszor. Most először, és egyetlenegyszer, úgy igazán. Belenéznétek titkaim kék óceánjába, és Magatokat látnátok benne. Olyannak, amilyenek még soha senki nem látott Titeket. Olyannak, amilyenek még Ti sem láttátok Magatokat. Olyannak, amilyenek valójában nem is vagytok... és nem is voltatok.

Elmondanám, hogy amikor először néztetek rám, már mindent megmutattatok Magatokból. Elmondanám, hogy amikor először hallottam hangotokat, már mindent tudtam Rólatok. Kitaláltalak magamnak: Titeket. Egy percig sem állt szándékomban mellettetek megöregedni, nem hittem, hogy örökké tart majd. Én mindig csak a holnapban hittem és a tegnapról tudtam. A tegnapunkról.

Elmondanám, hogy nem figyeltem oda Rátok, csak az kellett Belőletek, ami tetszett. És csak azt vettem észre... Elmondanám, hogy ha a boldogságomra gondoltam, akkor Veletek voltam. Veletek hintáztam késő őszi délutánokon, Veletek ácsorogtam a langyos esőben, Veletek beszélgettem át hosszú-hosszú éjszakákat. Általatok lettem: Én. Elmondanám, hogy pontosan tudtam, hogy ti nem az a Ti vagytok. De boldog voltam mellettetek, mert az akartam lenni. És elhittem, hogy ez így jó.

Elmondanám, hogy fáj, mikor elmentetek. Mert magatokkal vittetek engem is. Az én szépen kigondolt, tökéletes boldogságomat. És nem maradt belőlem semmi. Szertefoszló életemben egyedül maradtam egy ismeretlen személlyel: Önmagammal. Félelmetes. Félelmetes, mennyire nem tudtam megkülönböztetni, hogy mit szeretek és mit nem; hogy mit akarok és mit nem; hogy mire van szükségem és mire nem. Félelmetes, mennyire függtem Tőletek, mennyire meg akartam felelni Nektek, mennyire alárendeltem magam Nektek. Hogy miért? Mert annyira könnyű volt így: Veletek és Általatok. Pedig Ti sosem kértétek, sőt, tulajdonképpen nem is akartátok.

És elmondanám, hogy mekkorát csalódtam. Csalódtam, de nem Bennetek. Én sokkal inkább magamban csalódtam. Mennyivel másabb most régi időkre visszamerengi saját magam társágában. Itt ülök a kedvenc ruhámban, a kedvenc zenémet hallgatom, a kedvenc könyvem van előttem, és nemsokára elkészül a kedvenc vacsorám. Mert ma már van kedvenc ruhám, kedvenc zeném, kedvenc könyvem, kedvenc vacsorám. Nekem, egyedül nekem, függetlenül Tőletek.

Óh, én úgy szeretnék egyszer beszélni Veletek. Annyi mindent mondanék el Nektek. És talán meg is tenném, ha léteznétek: Ti. És talán jobb is, hogy nem léteztetek...



*Lukucz Zsófia
II.A*

KÖNYVTÁRBAN

Iskolai Könyvtári Világnap 2007

Könyvtárunk ebben az évben is csatlakozott az Iskolai Könyvtári Világnap programjához. Az ez évi mottó: „**Könyvtárunk ereje, tudásod veleje**” volt.

A krúdys programok a népművészet, néphagyományok témakör köré csoportosultak.

A kiírásra került pályázatok: „**Örökségünk**” könyvtárhasználati verseny, „**Modern népmesék**” meseíró pályázat, „**A népmesék világa**” illusztrációs pályázat, „**Élő népművészet**” tárgytervező és kivitelező pályázat.

A könyvtárhasználati versenyre ebben az évben már 10 csapat nevezett (30 fő). A meseíró pályázatra 10 diák adta be pályaművét. Az illusztrációs pályázat volt a legsikeresebb, 43 alkotás érkezett. A tárgytervezők 12 tervvel és 5 kivitelezett munkával neveztek.

Október 25-én a nap az „**Örökségünk**” könyvtárhasználati versennyel indult. Az írásbeli forduló után 7 csapat vett részt a döntő megmérettetésén. Derekas helytállás után a zsűri a **Villámnóvérék**nek ítélte oda az **I díjat**, ők a 11/D osztályt képviselték. **II.** helyezett lett a „**Csiguszok**” 9/D-s csapata, a **III.** helyet pedig a 10/B „**Nautilus**” csapata foglalta el.

A program a kiállítások megnyitásával és a díjak ünnepélyes átadásával folytatódott. A kiállításokat megnyitotta és a díjakat átadta iskolánk igazgatónöje, **Sallai Judit**.



Kerekes Norbert 7.d modern mesék pályázat 1. helyezett

A díjakat kapták:

„Modern népmesék”
meséíró pályázat:

I. Kerekes Norbert 7/D,
II. Bodnár Géza 9/C,
III. Molnár Tímea 10/D

„A népmesék világa”
illusztráció pályázat:

I. Cserepes Zita 10/B,
II. Kovács Nóra 11/D,
III. Hidas Anna 10/D
Különdíjas:
Lippai Lilla 7/D



A verseny lázában

„Élő népművészet” tárgytervező és kivitelező pályázat:

I. Krutilla Csilla 8/D,
II. Hudák Emese 10/C,
III. Erdei Eszter 10/B.

Különdíjas:
Balogh Gergő 8/D

A DÖK különdíját kapták:
Varga Zsuzsa 7/D,
Kovács Nóra 11/D

A program gazdjaként
köszönöm diákjaink akti-
vítását, tanárkollégáim lel-
kes segítő munkáját.

Kalydy Zsuzsa
könyvtárostánár



Munkában a zsűri

Ha máshol alszunk, meggyógyulunk?

Radieszteziás felmérések összehasonlítása

„Egy jó álom mindent helyrehoz.” – tartja a mondás. Kivéve, ha vízéren vagy Hartmann-ponton fekszik az ember. Ilyenkor nehezen tudunk elaludni, nem tudjuk kipihenni magunkat, állandó gyengeséget érzünk felkeléskor, egyes szerveink megbetegednek, állítják a radieszteziák.

Radiesztezia: Káros föld sugárzások észlelése. Különösen fontosak a vízerek és a Hartmann-sugárzás. Ha tartósan ezek vonalában – főként ha kereszteződéseikben – tartózkodunk, megbetegedhetünk. A betegség jellege attól függ, hogy melyik testrészt éri a sugárzások. Ebben megegyeztek az ilyen témákkal foglalkozó honlapok, azonban a konkrét testrészek megbetegedéseinek ismertetésében már jelentősebb eltérések vannak az egyes szerzők között.

Az interneten keresgélve rengeteg oldal található, ahol csodás gyógyulásokról számolnak be.

Radieszteziával segítségével áthelyeztek egy ágat, és az illető ember meggyógyult. Vagy megvizsgálták tüdőrákos emberek lakását és megállapították, hogy káros föld sugárzásban aludtak vagy dolgoztak.

A hivatalos természettudomány és orvoslás azonban általában nem fogadja el ezen hatások létét, észlelhetőségét, következményeiket egészségünkre.

Melyik félnek van igaza? Csupán meggyőződésünkre hagyatkozhatunk, amikor állást szeretnénk foglalni?

Megpróbálhatnánk drága műszerekkel ellenőrizni a sugárzások létét...

Nehezen kivitelezhető több éves vizsgálattal lehetne követni, hogy egészségesebbek-e azok, akik a felmérő tanácsai alapján biztonságos helyre teszik ágyukat...

Ezek helyett adódik egy harmadik lehetőség: Ugyanazt a lakást mérésük fel több radieszteziával!

A Kitaibel Pál biológiai tanulmányi verseny országos döntőjére készülve Gergely Tibor tanár úr ötlete alapján Pálfi Andrea saját lakásukba hívott négy radieszteziát és követte végig, hasonlított össze felméréseik eredményét¹. Köszönettel tartozunk a Krúdy Alapítvány kuratóriumának, mert fedezte a felmérők számlákkal igazolt tiszteletdíját, így segítve a versenyre való felkészülést!

A felmérések között csupán három hét telt el, ilyen rövid idő alatt egyik felmérő szerint sem léphet fel változás. Olyan radieszteziát végeztek a felméréseket, akik az interneten hirdetik magukat, és számlát tudnak adni.

Az első radieszteziát egy 78 éves bácsi volt, aki 7 csakrás ingával mérte a Hartmannt, és általa két „varázspálcá”-nak nevezett lengyel-pálcával (L-alakban hajlított néhány mm átmérőjű fémrúddal) a vízereket.

Érdekes volt, hogy a kezével mindig letisztította az ingát a „mentális szennyeződésektől”.

Az ábrán látható módon talált vízert ill. Hartmann-sugárzást. Szerinte mindkét ág rossz helyen van, mivel Hartmann-sugárzás és vízér is éri az ott alvó embert, aminek hosszú távon súlyos következményei lehetnek.

Megengedte, hogy a felmérést figyelő is kipróbálhassa egyik ingáját, azonban az nem mozgott. Ennek szerinte az az oka, hogy idegen volt az inga. Amikor egy ember új ingát kap, akkor meg kell tisztítani és 3 napig folyamatosan magunknál kell tartani.

A második radieszteziát egy fiatal hölgy volt, aki egy lengyelpálcát és a kezeit használta a sugárzások kitapintására.

Arra a kérdésre, hogy mi mozgatja a pálcáját, azt válaszolta, hogy a tudatalattija, mert tulajdonképpen nem a pálca találja meg a vízeret, hanem az agy – ezt jelzi a pálca segítségével.

Ő négy vízeret is talált a szobákban. Az ő véleménye szerint is rossz helyen vannak az ágyak, ám más helyet jelölt ki a sugárzásoknak, és máshová rakatta volna az ágyakat, mint az első felmérő. Az említettekén kívül megállapította, hogy egy szakaszon Szent György-vonal fut a lakásban. Ezek a vonalak Dobogókőn futnak össze és meglehetősen ritkán fordulnak elő, mint állítják. (A 3. felmérő viszont később kizártnak tartotta, hogy Szent György-vonal halad át a házon.)

A harmadik radiesztéta egy középkorú férfi volt.

Ő nagyon sok mindennel foglalkozott, elmondása szerint súlyos betegeket gyógyított, pl.: egy lánynak szilánkosra tört a keze és az ő kezelésével egy hét alatt összeforrt. Továbbá, állítása szerint egy hónapig csak fénnyel és vízzel élt.

Az ő felmérései alapján az ágyon nem megy keresztül vízér, csupán a falban halad, de Hartmann-sugárzásban vannak az ágyak.

Negyedikként egy idősödő házaspár mérte fel a lakást elektronikus műszerrel – geo-magnetometerrel.

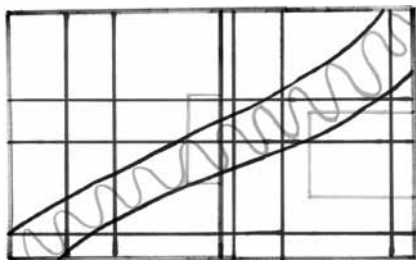
Ők az említettekén kívül elektroszmogot is mértek, aminek az értéke jócskán a határértéken belül van szerintük.

A sugárzásokat egy ún. szondával vizsgálták, amit 10 centiméterenként végigvezettek az ágyak fölött, és hozzá volt kapcsolva egy laptophoz.

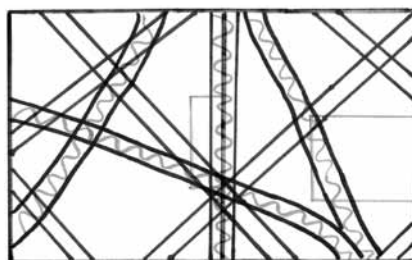
Az eredményeket szemléletesen ábrázolták és ki is nyomtatták.

Szerintük sugárzásmentes, „tiszta” környezetben találhatóak az ágyak.

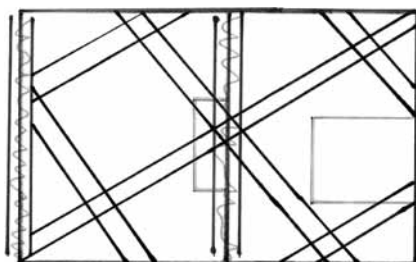
Anégy felmérés eredménye egymás mellett:



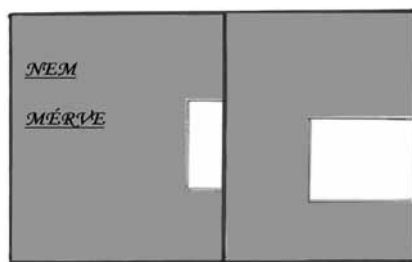
1. felmérés



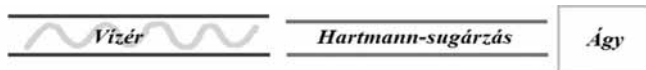
2. felmérés



3. felmérés



4. felmérés (csak az ágyak mérve)



Természetesen néhány vizsgálatból nem lehet messzemenő következtetéseket levonni. A felmérések ellentmondó eredményei mindenesetre elgondolkodtatóak. Mind a négy felmérő nagy önbizalommal beszélt saját munkájáról. Mind a négyen interneten is reklámozták tevékenységüket, felméréseikről több ezer forintos számlát állítottak ki. Az azonban bizonyos, hogy közülük (legalább) hárman hibás eredményre jutottak!

Az interneten egy ennél jóval kiterjedtebb mérésorozat eredményeit tette közzé Gräff Zoltán *Eseteim radiesztétákkal*² című írásában. Élvezetes, rajzokkal is szemléltetett cikkét mindenkinek ajánljuk elolvasásra! Ez a 14 felmérés roppant különböző eredményekkel szolgált, sőt ugyanaz a radiesztéta is más felmérést produkált eltérő időpontokban.

Ezek után joggal vetődik fel, hogy a radiesztétáknak igazolniuk kellene a különböző általuk észlelt föld sugárzások létét. Vagy, ha létező hatásnak fogadjuk el a föld sugárzásokat, azt kell kideríteni, ki az, aki – a fent említett több hibásan mérővel ellentétben – helyesen észleli ezeket. *Érdemes lenne tehát radiesztéták bajnokságát megrendezni tekintélyes észlelők és kétkedők által közösen kialakított szabályok és bíráskodás alapján!* A következő lépés lehetne, hogy – lehetőleg olyan alapossgal, mint a gyógyszerkutatásoknál – mutassák ki a különböző sugárzások, illetve azok elkerülésének hatásait az emberek egészségére. Ezek hiányában kétkedve kell fogadnunk betegség-megelőzési tanácsaikat.

Hogyha valakinek hibás felmérési eredményt szolgáltatnak, nemcsak néhány ezer forinttal és egy felforgatott lakással károsodik. Jó esetben javulni fog az állapota, mint amikor valakinek enyhülést hoz a hatóanyag nélküli placebo. Rossz esetben azonban károsodhat az egészsége, amennyiben csupán a fekhelye áthelyezésében bízva elhanyagolja az orvosi kezelést.

Gánti Tibor biokémikus professzor *Eltűnő szigetek* című könyvének utolsó fejezete³ a „Varázsvessző”-ről szól. A szerző saját megfigyeléseit írja le: dróthurokkal föld alatti vízelőfordulásokat, régi falmaradványokat talált. Ő nem foglalkozik a sugárzások egészségre gyakorolt hatásaival. Azonban a neten található ezoterikus honlapoktól eltérően figyelemre méltó különbség az ellenőrizhető tények tisztelete, a kétkedés, a racionális magyarázatok keresése.

Azt, hogy valami tudomány vagy áltudomány, nem a vizsgálat tárgya, hanem a vizsgálat módszerei döntik el⁴. Mendemondák helyett ellenőrzött megfigyelések, a kísérletek megismételhetősége, statisztikai módszerek használata jellemzik a tudományosságot. Azt hihetnénk, hogy pl. az asztrológia állításai nem dönthetők el a tudomány módszereivel. Ez azonban nem így van. Kiterjedt tudományos kutatásokkal vizsgálták az asztrológia állításainak helytálló voltát. Akit érdekel, alapos összefoglalót⁵ olvashat erről a net-en. (Azt már most el lehet árulni: nem találtak semmilyen összefüggést az asztrológia állításai és a valóság között.)

*Pálfi Andrea 9. B (andi0209@freemail.hu)
Gergely Tibor (gergelyt@egon.gyaloglo.hu)*

Néhány olvasnivaló az interneten:

1. Pálfi Andrea ebben a cikkben leírt megfigyeléseinek színes prezentációja:
http://members.upclive.hu/gergelytibor/palfi_radiesz.pps
2. Gräff Zoltán: *Eseteim radiesztétákkal* <http://www.zotyó.hu/para/radiesz.htm>
3. Gánti Tibor: *Eltűnő szigetek - Varázsvessző c. fejezet*
<http://members.upclive.hu/gergelytibor/varazsvesszo.htm>
4. Vassy Zoltán: *Parajelenségekről józan ésszel* <http://mek.oszk.hu/00600/00654>
5. Szilágyi András: *Az asztrológia tudományos vizsgálata*
<http://albedo.tar.hu/asztrologia.htm>

Az isteni szikra

**Hogyan vitte előre az ember a maga sorsát nemcsak kezével,
hanem az eszével is ?**

Közhelyszerűen a kereket tartják a legnagyobb felfedezésnek.

Ha belegondolunk abba, hogy a szikra sokkal nagyobb időtartamot ölel át az emberiség életében – az ősembertől a XXI. századig az élet minden területén megtalálható, s helyenként még mindig csak kísérleti stádiumban van.

A villámot joggal vélhette az ember hatalmas természetfölötti erők haragjának. Egy cseppet sem csodálkozhatunk azon, hogy őseink **isteni** eredetűnek vélték.

Mind a mai napig, ha valakinek hirtelen támadt jó ötlete van, **isteni szikra** jelzővel illetjük.

Az emberiség névtelen jötevői kétségtelenül igazi hősök, akik nem elégedtek meg a tűz-örzéssel, hanem többfajta módon valószínűsítették meg a tűzgyújtást. Az ember az egyedüli lény, mely uralma alá tudta hajtani a tüzet, ezt a félelmetes őselemet.

Feltételezések szerint a tűz **csiholását** mindössze százezer évvel ezelőtt tanulta meg az ember. Lehet, hogy először véletlenül sikerült tüzet csiholnia, miközben kőszerszámát pattintgatta.

Mérföldkövek, azaz hogyan jutott el az ember a kőpattintgatás primitív tudományától a modern természetismeret birodalmának küszöbéig

Tűzgyújtás szikrával

A kemény kövek, illetve kő és vas összeütésekor keletkező **szikra** a laza szerkezetű avart meggyújtotta, melyet fűjkálással lánggá, tűzzé élesztettek.

Kovács puska

Az 1500-as években a puskaművesek keréklakattal acél és pirit összeütésével keletkező **szikrával** gyújtották meg a lőport. A viszonylag gyorstüzelésű és könnyű katonai fegyverzet földrészek, országok, népek sorsát döntötte el évszázadokra, véglegesen.

Ívfény

Az elektromos áram világításra történő felhasználásával a XIX. sz. elején kezdett foglalkozni Humphry Davy angol fizikus és kémikus. Ekkor már tudták, hogy a villámok vakítóan világos fényét elektromos kisülés okozza, és hogy a villám nem más, mint egy hatalmas **szikra**.

Kísérletei eredményeképpen 1811-ben kidolgozta az ívlámpa alapelvét.

Ezt 1870 körül Edison, a nagy amerikai feltaláló tökéletesítette tovább. Ennek elektromos íve kb. kétezer gyertya lángjának megfelelő fényt adott. Fejlesztések utána közvilágítás mellett kikötők világítótornyai alkalmazták nagy hatótávolságra, valamint a közelmúlt mozijának volt nagy erejű fényforrása.

Ívhegesztés

A villamos energiának hőenergiává való alakításával nagy hőmérsékletű villamos ív, folyamatos **szikra** jön létre, mely megömlszti a fém rudacskát, s ezzel az eljárással fém elemeket nagy szilárdsággal köt össze.

Acélgyártás

A megolvadt nyersvas széntartalmának csökkentésével kapjuk a sokcélúan felhasznált acélt. A legnagyobb tisztaságú acélok gyártására fejlesztették ki az elektro-acél gyártást.

Alumínium gyártás

Paul Héroult francia bányamérnök villamos kemencét konstruált, és ebben elektrolitikus úton fémalumíniumot nyert.

Robbantás

A bányászatban az emberi munka megkönnyítésére robbantással választják le a nagy mennyiségű anyagot. A leggyakrabban használt, legbiztonságosabb módszer az elektromos robbantógépekkel történő gyújtás.

Szikratávíró

Heinrich Hertz német fizikus 1887-ben kimutatta, hogy **szikrakisülések** alkalmával az elektromágneses tér változásai hullámszerűen terjednek tovább. 1902-ben Marconi rádió berendezésénél az adóállomás lényege **szikrainduktor** volt. A berendezésben **szikraközt** alkotó két félgömb hosszú antennával valamint földvezetékkel volt összekapcsolva. A **szikrák** száma az áramszagatások számával azonos, de minden egyes **szikra** önmagában egy-egy gyorsan lecsillapodó elektromos lökéssorozatot indított el. Az első világháború előtti évtizedben nagy mértékben tökéletesedtek a **szikratávíró** berendezések.

A **szikratávíró** megoldott egy olyan feladatot, amellyel a vezetékes távíró még nem birkózhatott meg, ez volt a hajók állandó összeköttetése a szárazfölddel.

1912-ben a Titanic rádiótávírása **szikratávírón** keresztül hívott segítséget a katasztrófa helyszínére.

Villámhárító

Benjamin Franklin „tudatlanságának” eredményeként életveszélyes sárkánykísérlettel igazolta a villám elektromos jellegét és készítette el 1752-ben az élet és vagyon óvásra mind a mai napig használt villámhárító elméletét, mellyel földbe vezeti a hatalmas **szikrát**.

Belsőégésű motorok

1897 Robert Bosch stuttgarti mérnök belsőégésű motorok gyújtását **szikrával** valósította meg mind a mai napig alkalmazott módon. Bosch a katonai utászcsoportoknál szolgálva ismerkedett meg a villamos aknagyújtókkal, és azok elvét vitte át szerkezetébe. Alessandro Volta olasz fizikus üvegcsőben lévő gázelegyet robbantott fel **villamos szikrával**, mely kilökte a palackot lezáró parafadugót.

A gázmotor hengerében Ruhmkorff **szikrainduktora** gyújtotta meg a gázelegyet.

August Nicolaus Otto belső égésű motorjában rugóval megpördített tekerccsel dolgozó mágneses gyújtót használtak. Jelenleg az Otto motorok működéséhez nélkülözhetetlen **szikrát** akkumulátoros, mágneses és az utóbbi időben félvezetős szerkezetek állítják elő. Az ötletben szerepel a magyar Jedlik Ányos találmánya, valamint Déri-Bláthy-Zipernowsky 1885-ös transzformátor szabadalma is.

Sokkoló

A villamos áram sokkoló hatását a gyógyászatban az újraélesztésnél hasznosítják.

Elterjedőben van az elsősorban önvédelmi célokra használható **szikrakeltésre** alkalmas eszköz. A húsfeldolgozó iparban az állatok „humánus” kábítására is alkalmazzák.

Öngyújtók és háztartási gyújtók

Az ismét reneszánszát élő benzins és újabban gázos cigaretta öngyújtók recés acélhengere kováról **szikrát** pattintva gyújt tüzet.

A konyhatechnikában használt gáz sütő-főző készülékek többségének gyújtása szintén kováról nyert **szikrával** történik.

Elterjedőben van a nagyon biztonságos törpe feszültségű **szikrakeltés**. A kis feszültségű szigetelt nyelű acélkefe ha érintkezik a földelt készülék fém részével, **szikra** keletkezik.

Talán a legújabb ötletek közé tartozik a piezo elektromos **szikrák** előállítása.

Ezek az anyagok, kristályok nyomás vagy ütés hatására nagy feszültségűek lesznek, s ez elektron többlet, mint **szikra** ugrik át a hozzá legközelebb lévő földelt fém testre, meggyújtván ezzel a gázkonvektorok, boylerek gyújtólángját.

Műszer

Van de Graaf generátora 1931-től szolgálja a tudományos kísérletezéseket, ebből lett gyakorlati célra kifejlesztve az elektronikus készülékek érintésvédelmét vizsgáló szigetelésmérő szerkezet. A több tízezer voltos gerjesztett feszültséggel a **szikra** által átütött anyag ellenállását tesztelik.

Napjaink szórakoztató **szikrajátékai** a tűzijátékok.

Műszálas pizsamánk felvételekor **elektrosztatikus szikrák** millióiból lehet, hogy valamelyikünknek egy új, nagy ötlet villan be, mintegy **isteni szikrát** megálmodva.

Az újabb alkalmazási lehetőség kifejlesztése lehet, hogy egy jelenlegi krúdys diák nevéhez kötődik majd!

*Petrilla Árpád
tanár*

CSEREKAPCSOLATOK

Németországban jártunk

Iskolánk a németországi Erkrath városában lévő Hochdahl Gimnáziummal 20 éve tart fenn cserekapcsolatot. Ennek köszönhetően kétévente a magyar gyerekek utaznak Németországba, majd a következő évben mi gyakoroljuk a külföldön is ismert vendégszeretetünket. 2007 szeptemberében tehát útnak indult kicsiny, de annál lelkesebb csapatunk Holló Zsuzsa tanárnő és jómagam kíséretében. Több órányi vonatkozás és többszöri átszállás után (mint a XIX. században) elértük végre uticélunkat Németországot avagy Deutschland-ot.

A kölni találkozás után a hivatalos ismerkedések Erkrath városában folytatódtak. A hétfvéget minden diák a vendéglátó családdal töltötte, ismerkedve a helyi szokásokkal és újdonságokkal. A legtöbb helyen családtagként fogadtak a magyar vendéget, igyekeztek kedvében járni, megismertetni a helyi finom ételkülönlegességekkel. Sokan elutaztak Kölnbe, Düsseldorfba vagy esetleg Bonnba, de esténként mindig összejöttek a fiatalok egy kis beszélgetésre, tapasztalatcserére. A kötetlen eszmecsere színhelyére természetesen egy pub volt a legalkalmasabb, csakis azzal a céllal, hogy pótolják az itthoni németóra hiányosságát – a szleng szavak elsajátítását. A zavartalan tanuláshoz mi tanárok is hozzájárultunk, ugyanis a hétfvége teljesen „tanármentes” volt.

A mi programjainkról a vendéglátó tanárok gondoskodtak, Michael Behrens és Nicola Neumann. Behrens tanár urat már bizonyára nagyon sok magyar diák ismeri, hisz tíz éve rendszeresen megjelenik nálunk a német diákokkal az elmaradhatatlan piros dzsekijében.

Bonnban meglátogattuk többek között Beethoven szülőházát, amelyben múzeumot rendeztek be, és a számtalan eredeti kézirat mellett a zeneszerző saját hangszereit is láthattuk. Bonn nem is olyan régen még főváros volt, ma egy kedves, hangulatos város a Rajna partján, gyönyörű sétányokkal, parkokkal, bevásárló- és sétáló utcákkal.

A hétfvégi szabadprogramok után mély megdöbbenést váltott ki diákjainkban az, hogy még



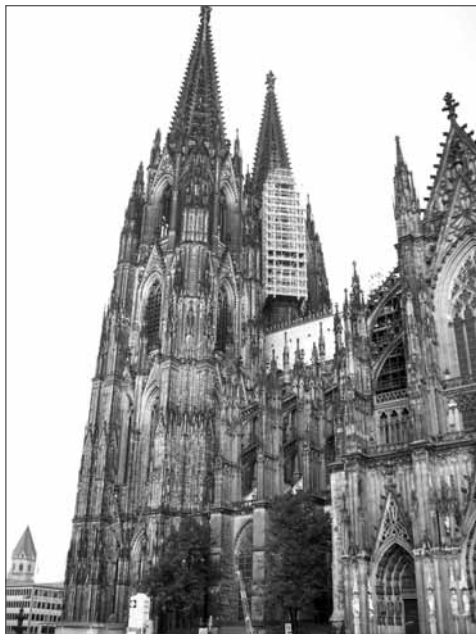
itt nyugaton is tanulnak a tanköteles fiatalok. A társalgást megnehezítette a német gyerekek nem megfelelő magyartudása, és a magyar gyermekek csakazértis angol nyelvhasználata.

A hét eleji napok projekt munkával kezdődtek. Kicsiny hazánk nevezetességeiről, történelméről kellett produkálni minél jobb eredményeket. A tesztekől kiderült: bizony mindenkinek van még mit tanulnia. Az órák elég kötetlen stílusban folytak, ha valaki megéhezett, nyugodtan falatozott a szendvicseiből, diákjaink ezen felbuzdulva, nem az itthon megszokott munkatempóval vetették magukat a munka hevébe.

Német vendéglátóink igen gazdag és változatos programokról igyekeztek gondoskodni, így az egyik délután Kölnbe utaztunk. A kölni dóm látványa mindenkit lenyűgözött, és talán csak kevesen gondolták úgy: – A csak egy makk! Bár a dóm nem a legrégebbi templom Németországban, de talán a legismertebb. Az alapkövét még 1248-ban rakták le ennek a gótikus templomnak, de teljes egészében csak 1880-ra készült el. Zarándoktemplomi titulását annak köszönheti, hogy a Három Királyok földi maradványait itt őrzik, legalább is az ékkövekkel kirakott aranyládika tartalmáról ezt mesélik.

A dóm megtekintése után rendelkezésre álló szabadidőben mindenki kiélhette „üzleti érzékét”, vagyis cél: a Hohe Straße és a Schildergasse (a pesti Váci utca).

Az időjárás nem mindig kedvezett a kirándulásoknak, de a zuhogó eső okozta kellemetlenségért többszörösen kárpótolt minket a látvány. Következő uticélunk a Wuppertalban található Berg grófok vára volt, melyet egy libegővel értünk el, megkímélve magunkat a fáradságos hegymászástól. Tekintetünket bizakodóan felfele vagy előre szegeztük, ahelyett, hogy a mélyen alattunk hömpölygő folyót csodáltuk volna. Amikor felértünk a várba, az volt az érzésünk, mintha a középkorba csöppentünk volna. Nem tudtuk eldönteni, melyik volt a humánusabb: az udvaron felállított kaloda, vagy az ablak nélküli tömlöcbástya, amelyből rab élve nem szabadulhatott ki. De láthattuk a középkori luxust és fényűzést is. Visszatekintve bevallhatjuk, hogy jobb ma nőként élni, még ha tanulunk és dolgoznunk is kell, mint a középkorban, amikor a női lét kevés előnyeinek egyike az volt,



hogy a fűtetlen várakban csak az ő kiváltságuk volt a meleg szoba. Wuppertal másik fő nevezetessége, amiért megjegyeztük a nevét, a Haribo („mert az íze csudajó”), ugyanis itt gyártják a nálunk is kedvelt gumicukrot.

Programjaink között szerepelt a belgiumi Hohes Venn lánvidékének tanulmányozása is, mivel vendéglátóink biológia fakultációra járnak. Szerencsére nem zombékokon kellett ugrálnunk, „igen stabil” kb. 50 cm széles fajárdán közlekedhettünk. Itt is érvényesült a mondás: „Járt utat a járatlanért sose hagyj el!” Persze a kalandorok nyomát már csak a hagyományos kereszték őrzik. Mindenkiben maradandó élményt hagyott a Szibéria felől lengedező hűsítő szellő, amiben a több mint egyórás séta során volt részünk. Utólag talán Anna sem bánta volna, ha az oly soká tartó szabadítási kísérlet nem sikerült volna. (A séta kezdete előtt ugyanis bennragadt a buszban, és a busz vezetője nem igazán volt a helyzet magaslatán, mert nem tudta kinyitni a busz ajtaját, csak a telefonos segítség igénybevétele után.) A fagyási sérüléseket a nyáribob-pályán kúráltuk ki, és itt igencsak kimelegedtünk. A bátrabbak egyszemélyes bobbal száguldoztak lefele, a kevésbé bátrak (köztük én is) párosával araszoltak a meredek lejtőn, de csakis azért, hogy jobban szemügyre vehessék a csodálatos panorámát. A fárasztó nap után mindenkinek jólesett a meleg buszban üldögélni, gondolataink a másnapi búcsún jártak.

Eltelt egy hét, számtalan élménnyel, tapasztalattal lettünk gazdagabbak. Sokan új barátokra, kedves ismerősökre tettek szert. Talán titkos fogadalmak is születtek, hogy ezentúl a heti öt perc német tanulás helyett, talán hat vagy egész tíz percet is áldoznak a nemes ügynek.

Felvirradt az utolsó nap hajnala. Az örömben öröm is vegyült. Jó lenne már otthon lenni, hiányzott a család, a diákoknak az anyuci kényeztetése, hogy megint gyerekek lehessenek. (Talán elég is volt egy hét a vagány nagyfiú és nagylány szerepéből.) Még egy közös tekeparti, majd csomagolás, könnyes búcsú a vendéglátó családotól, elkészültek az utolsó csoportfényképek, mindenki megígérte, hogy rendszeresen ír és tartják a kapcsolatot a jövő szeptemberi viszontlátásig.

*Bereczki Szilveszterné
tanár*



: -D

DDD (Dánokkal dudoltuk a dalt)

Melyiket is? A cápa dalt (Shark song), valahogy így szólt:

„There was a boy tütü-rürürü
There was a girl tütü-rürürü
They were swimming out tütü-rürürü
A longer out tütü-rürürü ...
There was blood...”

Mély eszmei mondanivalóval, ami a szövegből minimális angol tudással is sejthető. Énekeltünk vidáman a komor tartalom ellenére, mert „a dal egy biztos hely”. Tudtuk azt is, hogy a zene az kell, s biztosította is Melczer



Roland és Pocsai Csaba az ismerkedési esten. A búcsúesten pedig Varga Béla nótázott, illetve együtt zengtük a „Szól a fügemadár” című magyar nótát, amit ki-ki, különböző tolmácsolásban adott át partnerének.

„Szól a fügemadár
Mindjárt meg virrad már
Fordulj hozzám rózsám
Ha szeretsz igazán.”...

Feltehetően rögtön beazonosítva a fügemadarat a függőcinegével, mely nevével ellentétben nem közelebbi rokona a valódi cinegéknek.

A függőcinege (Remiz pendulinus) egyik specialitása a művészién megkomponált fészkek. Szárazföldi ragadozók számára elérhetetlenül, legtöbbször fűzfa vagy nyárfa víz fölé hajló ágainak végén készül.

Természetesen a játék és a tánc sem maradhatott ki a programból, Burgony Lilla és Czeglédi Fruzsina varázsolt derűt és mozgatta meg a társaságot az ismerkedési, illetve a búcsúesten. Magyarázkodtunk angolul és sokszor kézzel-lábbal, ízlelgettük egymás nyelvét. Az ő sztár szavuk ezuttal a „fogmosás” lett, élvezettel ismételték a számukra nyilnánvalóan szokatlan hangsort.

Mikor is történt mindez? 2008. április 21. és 24. között.

Mellesleg voltunk Debrecenben, Hortobágyon, Nyíregyháza központjának minden zegében-zugában, a múzeumfalú megtekintése után uzsonnáztunk és kocsikáztunk a Sóstón a Balogh család jóvoltából, megcsodáltuk a lillafüredi vízesést és a Szent István barlang cseppköveit, megmártóztunk a tapolcai barlangfürdőben, ahol vendégeink megcsillogtatták tornatudásukat az ott lévők bámulatára, s valamilyen rejtélyes ok folytán megálltunk Tokajban. A program szoros volt, de talán éppen ettől a pörgéstől emlékezetes. :-D

Vass Mihályné



KRÚDYSOK A NAGYVILÁGBAN

Nápolyt látni, és...

Utazni jó. Főleg, ha az utasra nemcsak néhány antik isten, hanem az olasz maffia is vigyáz. Ez akkor tudatosult bennem, amikor idegenvezetőnk a Nápoly felé tartó hosszú-hosszú úton mélyrehatóan ecsetelte, mit nem igazán ajánlatos cselekedni a Vezúv árnyékában (pl. enni – mosatlan gyümölcsöt, inni – csapvizet, óvatlanul kiszállni – pl. a buszból), de hogy elillanni készülő jókedvünket visszacsalogassa, mindjárt meg is jegyezte, hogy a Sorrentói félszigeten más lesz a helyzet, hisz ott a legjobb a közbiztonság egész Itáliában, egyszerűen azért, mert a maffia ellenőrzi e területet, ez a meglehetősen piacorientált testület pedig nem engedheti meg magának, hogy kisztílú bűnözéssel apassza a Sorrentóba látogatók számát. Zaklatottságunk tehát így fordult derűbe.

Odalenn Délen a megszokott (és elvárt) mediterrán milió fogadott: hatalmas leánderek, többemeletnyi magas ficusok, erdőnyi lila bougenvillák, antik vagy középkori kövek („meddig a szem ellát”), malomkeréknyi pizzák, no meg a – főleg kövek közelében – ránk zúduló hőség, átlag 30-38°C. Mivel ezen idő alatt Magyarországon viszont 40 foknál időzött a hőmérő, igazán nem lehetett okunk panaszra.

Hogy mit láttunk ? Például Nápolyt, melynek lakossága alig egy évszázad alatt duzzadt világvárosnyira. Méreteit tovább bonyolítja a döbbenetesen kusza felüljáró-rendszer és az, hogy tettekre szebb lakosai már a múlt század elején kivándoroltak Amerikába, helyükre pedig a környék szegényei áramlottak be. Nápoly Nagyboldogasszonyról elnevezett dómja (azonkívül, hogy itt van eltemetve I. (Nagy) Lajosunk meggyilkolt testvére, Endre király) leginkább San Gennaro (Szent Januarius) ereklyéjéről nevezetes, melyben a szent vére évente háromszor ismét cseppfolyóssá és vörössé válik. (A tudósok állítólag mindmáig csak részben találtak magyarázatot rá.) A régi szép időkben – azt mondják – a csoda napján mindenki a dómban, vagy a közeli utcákban tolongott, s ha a csoda véletlenül nem történt meg, mindenki tudta, hogy közeledik a világvége, vagy legalábbis egy kiadósabb pestisjárvány. A zsebmetszők, maffiózók és egyszerű rakodómunkások ünnepi ruhát öltöttek, és a kivételes esemény tiszteletére 24 órára felfüggesztették áldatlan tevékenységüket (mert ők is jól tudták, akárcsak Rejtő regényhőse, hogy a maradék 362 nap erre bőven elegendő). A szűk sikátorokban paradicsomi béke honolt, és még vacsoraidő előtt számtalan tyúk lehelte ki lelkét. Mára viszont a világ farkóbbá vált: a háziasszonyok rádión hallgatják a dómban történeteket, a ház ura szundikál, vagy újságot olvas, az utcán pedig fogadásokat lehet kötni, vajon hány óra hány perckor is kezd újra forni San Gennaro vére. Nem túl messze innen a Santa Chiara templom kerengője és betleheme a következő üde színpont a kánikulában. A kerengő padjainak és oszlopainak majolikacsempéit a hagyomány szerint



Nápoly – a Santa Chiara kerengője

egy művészi hajlamú – az élet változatossága után sóvárgó – apáca pingálta ki a citromfák és a kék ég színeivel, no meg a nápolyi kisemberek hétköznapi foglalatosságai. A kikötőnél lévő Anjou Vár (Maschio Angioino) Nápoly Anjou uralkodóinak volt csodálatos rezidenciája, a Piazza del Plebiscitón lévő újabb királyi palotát viszont már az 1600-as években kezdték építeni Domenico Fontana építész tervei alapján, s csak a Bourbonok, majd a Savoyák idején fejeződtek be az építkezések. Pompázatos és monumentális a San Carlo Színház és a Galleria Umberto is. Utóbbi elegáns, több szintes bevásárlóközpont, szalon és divatos találkozóhely volt a XIX. század végétől, ma már inkább csak árnyékot adó hűsölőhely, környékén kétes eredetű áruk gazdái figyelik a rendőrök közeledtét, veszély esetén pedig világbajnoki sebességgel száguldanak valamelyik közeli sikátor felé. A sikátorok világa maga a népies Nápoly. A fő sikátorokat arról ismerni meg, hogy fölöttük nem lengenek száradó lepedők és alsónemük, a kis sikátorok fölött viszont igen. A szűk utcák két oldalán árusok portékái hevernek asztalon, földön, szerény kirakatok mögött. Itt él, beszélget, táplálkozik és üzletel a fél Nápoly, középen semmiből berobbanó motorosok robognak békés vagy martalóc célokkal, csoda, hogy a szegény turistának is jut hely itt, valahol a lepedők alatt. A legnépszerűbb, és állítólag legkelendőbb áru a kis, vörös szarv. Ez talizmán, véd mindenféle ártás ellen, készítik fél-drágakőből a gazdag turisták számára pl. Capri szigetén, és műanyagból a fillérekből élő szegény nápolyi számára, hisz itt tényleg elkél a segítség.

A Nápolytól északra fekvő Caserta királyi kastélya távolabb a tengertől, védettebb vidéken nyújtott 2000 szobájával szerény otthont a Bourbon uralkodóknak. A falakon arany, a mennyezeten freskók, a padlaton márvány, ahogy az egy igazi királyi palotához illik. A palota mögött 3 km hosszan elnyúló park forrásokkal, szökőkutakkal, mesterséges tavacsákkal, barlangokkal, növénycsodákkal olyan, mintha valahol Ausztriában lenne, nem pedig a perzselő nap alatt. Azért mindentől mégsem óvta meg lakóit ez a pompázatos palota, hisz az egyik teremben maig mutogatják a napóleoni idők egyik új nápolyi királyának, Murat-nak, és feleségének, a kikapós Karolina asszonynak monogramos trónszékét. Az elárvult trónszékek azonban ismét csak az idők változóságáról regélnek.

Nápoly látképe fölött a Vezúv hegye uralkodik. A vulkán ugyan már számos alkalommal kitört, a leghírhedtebb azonban az i. e.



Nápoly – kis sikátor



Pompei útjai

79-ben bekövetkező Pompei és Herculaneum veszte miatt. Pompei tragikus vége azonban mai történetének kezdete is. A vulkán által kivetett anyagok, a vastag hamu és lávasalak ugyanis nem eredményezte a város lerombolását, csak betemetését. Így a város szinte teljesen érintetlen maradt, másrészt a kitermelendő anyag kis súlya megkönnyítette az ásatási munkálatokat. A hegyre fölfelé araszolva egy ideig buja növényzet kísért, főként sárga virágú bokrok erdeje, mely olyan intenzív illatot áraszt, amit az ember soha nem felejt el. Feljebb azután következnek a salakos, sivár, holdbéli táj. Az élő és élettelen világ határán kiterjedt tüzeti élet folyik ponyvák alatt és rozoga fabódékban, és nem feltétlenül azért, mintha az üzletmenet pangana. Sokkal inkább azért, mert a bizonytalan körülmények miatt fölösleges pénzkidobás lenne időtállóbb vagy esztétikusabb anyagokból építkezni ... A Vezúv legközelebbi kitörése úgyszólván megsemmisíti ... (A XIX. sz. végén kötélpályát építettek a csúcsig, a funicularét, amit azonban a XX. sz. eleji nagy kitörés megsemmisített. Ennek a kötélpályának az emlékét őrzi a nápolyi örökzöld sláger, a Funiculi, funicula.) Odalenn aludná Pompei örök álmát, ha a turisták ezrei nem rajzának nyitástól záróráig jól kövezett útjain. Hajdan a Római Birodalom egyik jelentős kereskedővárosa volt a gazdagok és szegények házaival, fórummal, bazilikával, számos templommal, két színházzal, nagy amfiteátrummal, városfallal, kapukkal, kövezett utcákkal, közfürdővel és nyilvánosházzal. Az utak vízvezető csatornaként is szolgáltak, a magasabban fekvő járdákról lépőköveken kelhetett át a hajdankor embere egyik oldalról a másikra. A kemény kőbe mély vajatokat vágtak az áruszállító szekerek vasalt kerekei. A lakóházak kívülről zárt, zömök építmények, csak ritkán kétszintesek. A helyiségek egy központi átrium körül helyezkednek el, a középpont felé lejtő tetővel, mely az esővíz összegyűjtésére szolgált, és egy kis konyhakerttel a ház hátsó részén. Később a lakóház kiegészült egy köroszlopcsnakkal (peristylum), egy kerttel, valamint néhány tágasabb, fényűzőbb helyiséggel. A várost járva felismerhetjük a söntéseket, a mosodákat (az értékes gyapjúholmit vizeletben mosták), a búzaörlőket és sütődéket, a lakóházak és fürdők fűtőrendszereit (ismerték a padlófűtést), a játékbarnokokat és a rosszírú szállókat, a vásárcsarnokot. A falakon választási propagandaszövegeket és az előadások felhívásait olvashatjuk, a népi szállások kis celláinak falán az éjszakaijukat ott töltő törzsvendégek tréfás mondatait. Nem nehéz az elemi csapás által meglepett emberek testének lenyomatára találni: valószerű és megrendítő kép, mely kivételesen kézzelfoghatóan átéleti velünk a város végének legtragikusabb pillanatait. A legtöbb utcáról rálátni a Vezúvra, mely most békésen szunyókál.

A végére hagytam a legszebb tájakat: a Sorrentói félszigetet, az Amalfi partot és Capri szigetét. Ezekről ugyanis nem lehet mesélni, ezeket látni kell. Látni a mélykék tengert, a partra meredeken leszakadó sziklákat, a piramisszerűen hegyoldalra kúszó fehér-sárga-rózsaszín házakat, a kanyargós lépcsőket, a falatnyi homokos strandokat a nagy sziklák tövében, a végtelenségbe száguldó motorcsónakokat vagy hallani az éjféle játszóterek gyerekzsivaját. Gyönyörködni a Kék-barlangban, Azúr-barlangban, Sma-



Capri – Monte Solaro

ragd-barlangban, a Faraglioni-sziklák sziluettjében, a kupolák és lávakő kerámiák tüzes színeiben. S közben látni magunkat, ahogy lassan egyre távolabb kerülünk ettől a csodavilágtól, s lassan beleolvadunk a vizek csillóságába, a napfénybe, a sziklák fehérségébe.

*Prokob Ildikó
tanárnő*



Egy nyár Londonban

Napjainkban a nyelvtanulás az egyik legfontosabb dolog egy diák életében. A mai világban idegen nyelvek ismerete nélkül egyre nehezebb elhelyezkedni, éppen ezért, aki csak teheti, igyekszik még akár idősebb korban is bepótolni azt, amit fiatalként elmulasztott.

Különleges nyári vakációm anyja ötlete volt, melynek elsődleges célja addig megszerzett nyelvtudásom gyakorlatban történő kipróbálása volt. Hosszas családi tanácskozások után végül mindent alaposan kiterveltünk, már csak a kivitelezés volt hátra. A következő hetekben másra sem tudtam gondolni, mint a londoni utazásra, s mikor június 26-án búcsút intettem családomnak, s kezemben az útlevelemmel és a repülőjeggyel felszálltam a gépre, különleges kíváncsiság lett úrrá rajtam. Ez a dátum duplán emlékezetes volt számomra, mivel ez a nap volt hiva-



talosan Tony Blair utolsó munkanapja miniszterelnökként. Két és fél óras repülőút után végül megérkeztem Nagy-Britannia fővárosába, s rá kellett jönnöm, hogy itt az élet egyáltalán nem olyan egyszerű, mint ahogy én azt képzeltem. Legelső kudarcaim közé sorolhatnám például a rossz oldalon való közlekedést, vagy az ezek eredményezte eltévedéseket, de ugyanakkor kihívás volt számomra ezekkel az „akadályokkal” megküzdeni, s a kalandos élmények felpörgették a napokat, egy csöppnyi idő sem jutott az unatkozásra. Két hónapot töltöttem Londonban, mialatt *au pair*-ként dolgoztam (*au pair* az, aki nyolc évesnél idősebb gyerekekre felügyel hosszabb időn, esetemben egy nyáron keresztül). A kislányra, akire vigyáznom kellett mint kistestvéremre, anyukájára pedig mint pótmamámra tekintettem, s nyugalom töltött el, amikor azt tapasztaltam, hogy én is „családtag” vagyok. Az anyuka egy néger rendőrnő volt, ami anyát külön meg-

nyugtatta, mivel úgy gondolta, hogy egy rendőrnő otthonában biztonságban tudhat engem. Roppant érdekes volt számomra fehér emberként egy fekete család mindennapjaiba csöppenni, de Londonban ez teljesen természetes dolog. Rendkívül nagy számban élnek itt színesbőrűek és ázsiaiak. Jó érzés volt tapasztalni, mennyire beilleszkednek, és az angolok is elfogadják őket.

Londoni „anyukám” kedvessége és gondoskodása, valamint kislánya mindennapos huncutsága a legszebb hetekké varázsolta az amúgy hideg, esős, nyirkos nyarat, melyből – londoni tartózkodásom ideje alatt – egyetlen hét volt nevezhető igazi nyárnak. Ezt a hétvégét Brighton-ban töltöttük, ahol elmerülhettem a brit partok szépségében, s a hömpölygő tenger vadságában.

A kötelességek mellett természetesen jutott idő London felfedezésére is, melyet egy történelmi túra keretében a Tower-rel kezdtem, mely mély nyomot hagyott bennem. A hideg falak közt nézelődve rájön az ember, milyen éles ellentét feszül az épület ridegsége, a benne egykoron végrehajtott kegyetlen ítéletek (melyekre a híres Madame Tussaud’s „Kínszoba” című bemutatóterme is utal, ahová kismamákat be sem engednek, s a 16 éven felüliek pedig csak saját felelősségre mehetnek be, de a vállalkozó kedvűek közül is sokan rémüldözve „menekülnek” a látvány elől) és a Tower körülötte parkok nyugodtsága, s a bennük mulatók vidámsága között. A nyár folyamán kétszer is ellátogattam a várbörtönbe, valamint szabad délutánjaim nagy részét a Tower Hall gyönyörű parkjaiban töltöttem, londoni szokás szerint piknikezve.

Fantasztikus élmény volt számomra Madame Tussaud’s viaszmúzeuma is, ahol rendkívüli pontossággal és precizitással készülnek el a legnépszerűbb hírességek élethű hasonmásai, valamint a London Eye, amely mindössze 45 perc alatt mutatja be Londont, madártávlatból. Az utóbbi élményt skótok társaságában élhettem át, amely új ismeretekkel gazdagított. Angoltudásom eleinte nem bizonyult elegendőnek, hogy erős akcentusukat megértsem. A Big Ben körül, valamint az őrsváltás idején mindig óriási tömeg hömpölyög, s a múzeumokban (legtöbbjük ingyenes belépést biztosít) nincs olyan nap, mikor ne tolakodnának a látogatók. Az első nehézségek ellenére hamar megtanultam tájékozódni, s nem is volt másra szükségem, mint egy útikönyvre, egy jó térképre, valamint egy nyárra ahhoz, hogy London valamennyi múzeumába ellátogassak. Kedvencem volt a National Gallery. Érdekes volt számomra, hogy a történelem könyvemből már ismert portrékat közelről is megcsodálhattam eredeti nagyságukban. Egy-egy hasonló ki-



ruccanás alkalmával volt idő megfigyelni az angolok életét, mentalitását, s még érdekesebb volt összehasonlítani őket a velük együtt élő más nemzetiségekkel. Míg az angolok általában türelmesen viselték még azt is – mert volt ilyenre példa –, hogy a buszvezető munkaideje lejártával kiszállt, sorsára hagyva járművét, s annak utasait, egészen addig, míg a diszpécserkocsival a váltás meg nem érkezett, addig a feketék a tőlük megszokott heves reakciókkal válaszoltak a kisebb kellemetlenségekre is.

Az élmények a mai napig bennem élnek, s a családban csak nevetünk azon, hogyan ragadt át egymásra a londoni kultúra (például apa mindennapi programjává vált a teázás, s igazi szakértő is lett azóta a teák terén, én pedig napokig a balkéz szabály szerint próbáltam közlekedni, nem sok sikerrel). A fő étkezés a vacsora, melyet este 6-kor tartanak (nem hamarabb és nem később), így ebédre csak szendvicset esznek. Elhalaszthatatlan a teázás délután 4 és 5 óra között, amelyet tejszínnel és keksszel fogyasztanak, s külön rituálé az elkészítése. Iszogatás közben pedig jut idő a beszélgetésre és a napi események megvitatására.

Szüleim természetesen végigaggódták a nyarat, hiszen Londonban nem mindig biztonságos az élet. A Temze áradását ugyan megúsztam (mivel London dél-nyugati felében, Richmondban laktam), de az Oxford Street-i bombariadó (ez az iszlám terrorizmusnak Tony Blair közel-keleti békéltetésben vállalt szerepére adott válasz volt) keltette „pánikot” magam is átéltem, amikor belvárosi túráim kellős közepén mindenkit leszállítottak a buszokról, s a forgalom úgy állt le, mintha áramszünet lett volna.

A londoni pótmamám beszervezett egy nyári iskolába, ahol találkoztam magyar diákokkal is, sőt egy háromnapos kempinges táborban is részt vehettem, amely mintegy lezárása volt a nyári kurzusnak, ahol számot adhattunk arról, amit a nyár folyamán tanultunk.



London Eye



Einstein-nel a Madame Tussaud's-ban

Rendkívül emlékezetes volt a tavalyi nyár számomra, melyet elsősorban szüleimnek köszönhetek, és hálás vagyok tanárainknak és barátainknak is, akik egész nyáron bátorítottak és támogattak.

*Sivi Anna
11.d*

„SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ VILÁG...”

Ágacska – „Gyermekké tettél...”

Sok év után ismét betévedtem egy gyermekelőadásra abból az apropóból, hogy szerettem volna elbeszélgetni a Móricz Zsigmond Színház új – és nem melleleg fiatal – színészeivel. Az élmény határozottan üdítő volt, egyszerűen egyszerű, csak néztem és mosolyogtam, miután a zsbongó gyereksereg kis híján eltiport a folyosókon. Viszont azzal valószínűleg mindannyian egyetérthetünk, hogy ők a legőszintébb közönség. Talán ezért is nehéz (könnyű?) előttük, nekik, értük játszani. Erről és sok egyéb másról beszélgettem **Éry-Kovács Zsannával**, **Nagy Karinával** és **Szemkeő-Szabó Zoltánnal**, a Kaposvári Egyetem friss diplomás színművészeivel.

Csukás István: *Ágacska* című zenés-mesejátékának előadása után (azon a napon – és már nem először – napi két előadást követően) találkoztam velük a színház büféjében, szinte nem is látszik rajtuk, hogy alig 20 perce vetették le jelmezeiket, mosolygósan fogadnak, szegény Zolit épp ebéd közben sikerül megzavarnom...

Mennyivel másabb gyermekeknek szóló előadásban játszani, mint felnőtt darabokban? Úgy értem, az ovisok – kisiskolások sokat beszélnek közben, néha csitítani kell őket... Nehezebb, könnyebb, kihívás, játék?

Zsanna: Az alapvető különbség talán az, hogy sokkal nagyobbban kell csinálnunk mindent; gesztust, hangerőt, mozdulatokat, mert csak így jut el a gyerekekhez az, amit közölni akarunk velük.

Karina: Nem baj, ha üvöltöznek közben, mert ez visszajelzés arra, hogy benne vannak a történetben, figyelnek ránk, ugyanakkor a fegyelem is elengedhetetlen ahhoz, hogy a fontos dolgokat ők is ki tudják szűrni.

Ezt egészen jól megoldottátok a „csend-jellel”. (Megj.: a darab elején megbeszélték a kicsikkel, hogy ha bárki a színpadon a szája elé teszi az ujját, akkor haladéktalanul csendnek kell lennie.)

Zsanna: Persze, de ez a „csitítási hadjárat” is a játék része maradt, a gyerekek nem fegyelmésként fogják fel.

Rajtatok kívül még Horváth Sebestyén Sándor és Polgár Péter is játszik a darabban. Sikerült hamar összeszokni? Hiszen friss diplomával a kezetekben érkeztetek ide, ugyanakkor nem egy helyről: a két nagy színészműhelyből, Kaposvárról illetve a Színművészeti és Filmművészeti Egyetemről.

Karina: Rögtön, azonnal és istenien egymásra hangolódtunk, mintha csak a sulit folytattuk volna.

Zsanna: Mi hárman eleve osztálytársak voltunk, de a többiekkel is egyből megtaláltuk a közös hangot.

Így van ez a többi színésszel is – akik közül sokan már több mint egy évtizede a nyíregyházi társulat tagjai?

Karina: Abszolút. Minden kollégával rendkívül jó viszonyban vagyunk, rengeteg tanáccsal látnak el minket, de sosem érezzük azt, hogy kioktatnának minket.

Zsanna: Segítette a beilleszkedést az is, hogy mindig éreztük, hogy szeretettel vannak irántunk.

Zoli: Talán ennek lehet a bizonyítéka az is, hogy minden előadási napon akad közülük, aki beül az Ágacskára, sőt, a takarásban is mindig ott lapul valaki.

Tanúsíthatom, Horváth Margit mellett ült most is.

Zoli: Hm, pedig ő már látta is...

Erről jut eszembe, milyen darabban láthatunk még titeket a szezon során? Itt maradtok a Móricz Színháznál, vagy még keressétek a helyeteket, mint Ágacská?

Zsanna: Egyelőre csak erre a darabra szerződünk ide. Mondhatjuk, hogy még keressük a helyünket.

Karina: Reméljük, hogy láthatsz, de ígéret még nincs.

Hogy tetszik a város? Van időtök a munka mellett kimozdulni a színház falai közül?

Karina: Az biztos, hogy nagyobb a nyüzsgés, mint Kaposvárott, teljesen új a hely, bár nem volt olyan sok időnk arra, hogy felfedezzük a várost. Inkább azzal voltunk elfoglalva, hogy a színházzal és a színésztársainkkal ismerkedjünk össze.

Zsanna: Teljesen még nem jártuk körbe Nyíregyházát, a belvárosban mozgunk, illetve Sóstón már jártunk kint, az viszont gyönyörű hely!

Zoli: Ezen kívül én felfedeztem már néhány szórakozóhelyet is...

És ha te leszel a nyíregyi lányok körében az aktuális szívtipró, hol található rád?

Zoli: (széles mosoly szalad végig a száján) Hát, nem hinném, hogy én leszek az ő emberük...

Karina: Gondolja ő, szerintem biztosan az lesz!

Zsanna: Mi több, nekem már az! Főleg, amikor Dani kacsát játssza, egyszerűen nem tudok neki ellenállni! Csak soha nem néz a szemembe!

Zoli: Mert Dani kacsa kancsal!

Ha már itt tartunk, kit játszol szívesebben, Berci békát vagy Dani kacsát?

Zoli: Egyértelműen Dani kacsa.

Aki nem látta a darabot, annak talán furcsán hatott az előző kérdés. Ugyanis a mese elején maguk a gyerekek húzzák ki nektek, hogy azon a napon éppen kinek a bőrébe bújjatok. Szerintem már ezzel elérték azt, hogy minden szem rátok szegeződjön, a darab végére (nemcsak emiatt) a siker garantált. Tudjátok az összes szerepet?

Zoli: Megvannak a szerep-párok, de az elején az erdei élőlények közül mindet tudjuk, a sráccokkal Berci béka, Dani kacsa és a Játékmester szerepe jöhet még ezek mellé szóba, vagyis színre. A lányok pedig felosztják egymás között. Egyikük a címszereplő Ágacská, a másik pedig Pösze egér. De sikerült megetetni ezzel egy táncos srácot is, aki megkérdezte: hogy csináljuk, hogy a gyerekek pont azt a szerepet húzzák ki, amit tudunk?

Karina: Mondtam is Csabának (Tasnádi Csaba, a színházigazgató – a szerk.), hogy rettenően jó ötlet volt így megrendezni a darabot, hatalmas kihívás így megcsinálni valamit a színpadon.

Zsanna: Az sem utolsó dolog, hogy kipróbálhatjuk magunkat különböző szerepekben, teljesen más karaktereket alakítva, mindezt viszont egy történet keretében.

Zoli: Igazából már a fősulin volt egy ilyen esetünk az *Egy, kettő, három* című színművel, amit a közönség Nyíregyházán is láthatott a Happy Art Fesztivál keretében.

Zsanna: Milliószor játszottuk már azt a művet, amikor valahogy úgy alakult, hogy csak két néző volt jelen. Akkor döntöttük el, hogy kihúzzuk, ki melyik szerepet játssza aznap, csak a három vezérszerep maradt meg.

Zoli: Rádásul én minderről nem is tudtam, mivel egy másik darabot világosítottam előtte, a színpadok mögött kérdezgettem a többieket, hogy akkor most hogy – és mi – és ki vagyok? Úgy lökdöstek fel a színpadra.

Karina: Mi persze roppant jól szórakoztunk az egész előadás alatt, reméljük, a közönség is...

Az Ágacskában nem volt még ebből a „szerepcsereberéből” zűr?

Zoli: Hát, előfordult, hogy mielőtt visszamentem a színpadra, hirtelen nem tudtam, hogy mi is a betegségem, kancsal vagyok, pösze, vagy nevetéskényszeres. De körülbelül két percig tartott a fejemben a kavarodás, szóval igazán nagyobb zűr még nem volt.

Ami még számomra igazán szembeötlő volt az előadásotok során: nagyon eltaláltatok, illetve jól komponálta meg Darvas Ferenc a darab zenéjét, hiszen a kisebbeknek az ilyen egyszerű dallamok tetszenek, könnyebben is emlékeznek rá, mindemellett nagyon egyszerű hangszeren játszottatok, semmit nem bonyolítottatok túl. És így is határozottan fülbemészó muzsika, még nekem is, holott majd' egy évtizede zenélek.

Zoli: Ó, pedig mi soha nem játszottunk hangszeren. Legfeljebb én fogtam néhányszor gitárt a kezembe, illetve a srácok zongoráztattak, de ez nagyon minimális „előképzettség”.

Zsanna: Pontosan azt akartuk, hogy a gyerekek rájöjjenek, mennyi mindenből lehet hangszer, ha egy üveget megkoccintasz, már az egyfajta zene.

Karina: Azért is hasznos lehet nekik, mert már az oviban utánozhatnak bennünket, nyilván hétköznapi tárgyakkal, és ezzel is végső soron játékká lényegül át a zene.

Nem tudok elsiklani a közelmúltban elég nagy port kavart *Fotel* című előadás mellett. A város színházlátogató közönségétől és komoly kritikusoktól egyaránt kapott a darab és színész hideget-meleget; hol botrányosnak, hol botrányosan jónak értékelték. Ti hogyan vélekedtek erről színészként illetve magánemberként?

Zsanna: Nézd, mindenütt jellemző az, hogy más és más fogadtatása lesz egy előadásnak, de én túlzásnak tartom ezt a nagy felhajtást. Igazából csak kellett, hogy történjen valami.

Karina: Nekem személy szerint nagyon tetszik a darab. Mi rengeteg próbát megnéztünk, láttuk, hogy miből is lett azzá, amit már a közönség láthat, és ehhez képest előadásról előadásra folyamatosan változik. Minden elismerésem színészeknek, rendezőnek egyaránt.

Meg kell mondjam, ahhoz képest, hogy levették a középiskolás bérlet műsoráról, amikor én tegnap eljöttem megnézni, a nézőtér háromnegyede az én iskolám diákja volt, mi több, nem kevés tanár is helyet foglalt a nézőtérén. És ez csak egy előadás, egyetlen nap a *Fotel* viharos életéből...

Zsanna: Igen, mi is hallottuk, és persze nagyon is örülünk annak, hogy a középiskolások mégis megnézik, és nem azért, mert tiltják nekik. Érdeklődnek, és ezzel talán példát mutathatnak a felnőtteknek is, akik csak mások véleménye alapján ítélkeznek a darabról. Én már sokszor láttam, és csak most kezdem megérteni a szereplők egyéni problémáit.

Karina: Mondjuk meg lehet érteni azokat is, akik nem ilyesmire vágnak a színházban, mert szórakozni jönnek ide, és legalább addig sem a TV-t bámulják. De akkor járjanak utána, és legyenek tisztában vele, hogy milyen előadásra jönnek...

Órákig el tudnék még velük beszélgetni, de a vonatuk lassan elindul Pest felé, és ahogy Zsanna mondta, már egy hónapja nem voltak otthon, feszítet a munkatempó a színháznál.

Az Agacska talán jóval kevesebb visszhangot keltett a nézőközönségben, mint a Fotel, de csak javasolni tudom mindenkinek, hogy évente egyszer látogasson el egy gyermekelőadásra. Nem kell figyelni a mögöttes tartalomra a szavak mögött rejlő valódi igazságot keresve, csak hátradőlni a székben, és élvezni a szemünk elé táruló álomvilágot. Határozottan megtisztul az ember lányának (fiának) a szíve-lelke, kész felüdülés, ha egy szóval kellene jellemzi: élmény. Én csak tudom, ott voltam. pedig már nem vagyok gyerek (bár sokan ezt mondják). Magunk miatt is megéri, no meg nem mindig láthatunk ilyen sugárzóan kedves arcokat ránk mosolyogni a színpadról. Vény nélkül ajánlja:

Birtók Lili
12.A

FOTEL

*(Fafurulya Oder The Exnormalitás Lehetetlensége?)**

Az író-rendező (Bodó Viktor) szerepe – kijelentésével is összhangban – inkább csak a rendezői feladatra korlátozódik, vagyis inkább kiterjed a felismerő-megismerő-rendezőire. Ez a nehéz, összetett kihívás azonban nem csak őt terhelte, hanem segítségére voltak a színészek is, ugyanis a kezdetekkor közösen látogattak el egy pszichiátriai szakkórházba, ahol szakember segítségével ismerhették fel/meg egy elmegyógyintézet élő valóságát, s ez alapján próbálták megjeleníteni azt. Ebből is látszik, hogy a darab nem egy kategorikusan leírt szöveggönyvön, esetlegesen az emiatt szűk mozgásterű finomításokon alapszik, hanem egy jó ötlet továbbgondolásán, körbejárásán, és magát a színészt is kibontakozni hagyó, egyéni gondolatokból összetákolt problémafelvetésen.

Az előkészületek és próbák termékeként megjelent előadásról ha valaki hallott valamit, akkor azt, hogy egy szereplő meztelenül beszél néhány percig. Hagyjuk ezt. Aki az ilyen fajta kifejezésmódon fennakad, úgysem tudjuk megfosztani korlátoltságától, aki pedig nem, azt nem is kell.

A problémafelvetés, melyen a darab alapszik, korántsem földhözragadt és nem is konkrét. Témája ugyanis nem mást boncolgat, mint az elmebetegnek és egészségesnek mondott emberi elmét, valamint e két világ között húzódó fal épphogy észrevehető mivoltát. Ami az amúgy sem kis távolságot a „main stream” és a Fotel között tovább növeli, az a felvetett probléma megválaszolásának szinte teljes hiánya. Az üzenet sokkal inkább egy gerjesztés, melyet a közönség formál majd meg igazi mondanivalóvá: egy mindent megvilágító kérdéssor és egy bizonytalan útkijelölés, mely után a szájbarágás elmarad. A néző, ha fogékony az effélékre, gondolkodva megy ki a színházból, s nyitva áll előtte a szabad elgondolás kapuja, miszerint olyan következtetést von le, amelyet jónak lát.

Hogy mégis mire próbál rákérdezni a színdarab? A sok pszichedelikus és cselekménytelen kép között(melyek önmagukban is kifejeznek egyfajta felfordulást) ha felfedezzük azt a bizonyos bizonytalan útkijelölést, akkor az nagyot üt. Ezek ugyanis nem az elmegyógyintézet fallal elzárt köreiből táplálkoznak, hanem arról a társadalomról szólnak, melyeket Te, Én és Ők alkotnak, „itt kint”, állítólag távol a meghibbantságtól. Ennek a társadalomnak a teljes felfor-

dulását bizonyítja a megállíthatatlanul ömlő reklámfolyam, a pénz- és hatalomsóvár háborúk és a brutális durvaság, melynek az egyén maximálisan ki van szolgáltatva, ahogyan egy teljesen meztelen ember az öt körülvevők viccelődéseinek. Kritika fogalmazódik meg az emberiség több kiragadott személyéről, úgy a büfésnéniről a vonaton, mint a római pápáról, továbbá egy, a piacon sorban álló emberről. Az intézetben élők talán menedéket találtak a nagyobb, kinti diliház előtt.

Tehát az elszigetelt világban játszódó „történet” mégsem annyira elszigetelt, a normalist és a kiközösített bolondot hajsza választja el egymástól. 27 évvel ezelőtt mondta ennek a kifejezésére Hofi Géza, mikor egy diliházban tengődő beteget játszott, hogy: „Nincs sok különbség köztünk, csak te még kint vagy!... azt hiszed!”

A mélységesen komoly téma ellenére azonban, be kell ismernem, sokszor törtem ki röhögésben az előadás folyamán. A színjáték szerves részének tartom a helyenkénti abszurd humort, mely átkonvertálva a valóságba a lehető legjobb eszköz a felfordult világ eltűrésére. (tipp**: Ha megkapsz egy rosszul sikerült dolgozatot, ne szomorkodj, inkább szülj egy halat, majd hajtogass vadászgépet a cetliből! Pláne, ha Szilviának hívnak.)

Bonyolult okok miatt okos emberek úgy döntöttek, hogy a Fotelt kiveszik az ifjúsági bérletes előadások közül, így a krúdys diákok is csak jeggyel (950Ft) látogathatják. Akik általában szeretnek a dolgok mögé nézni, azokat biztatom, hogy váltsanak jegyet, és üljenek be a színházba!

* :-) Ne is keresd az értelmét, ahogy, magának a címnek se: fotelről szó sincs!

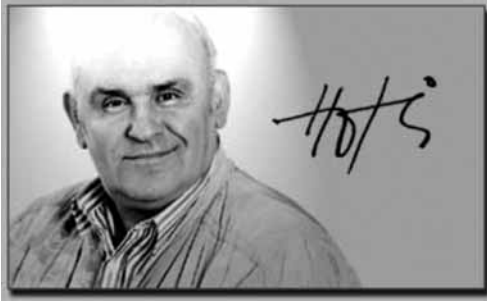
**Értelmezés végett: *Irány a színház!*

Az előadás a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozó Különdíját kapta a legjobb együttes munkáért

Bodnár Mihály
12.A

„Mindennek van határa,
kivéve az emberi hülyeségnek és a Szovjetuniónak.”
Hofi Géza

– **Boldog születésnapot!** –
70 éves volt Hofi



„Drága szíveim, pusszantás mindenki- nek!” hangzott el, mikor Hofi megkezdte mű- sorait. Amint belépett, a teremben csend lett és mindenki tekintete csak rá szegeződött... Várták, hogy elkezdődjön. Hofi a közönség- gel baráti stílusban beszélt, ettől lett a nézőtér és az ő kapcsolata különleges. Azt emleget- ték, hogy éppen milyen aktuális témáról be- szél. Neki erről más volt a véleménye: „Nem én vagyok időtlen, hanem mások hülyesége.”

Hofi egy új műfajt teremtett. Régebben a bohócok voltak azok, akik az emberek szemébe merték mondani azt, amit nem volt szabad. Hofi ezt a bohócszerepet tette korszerűvé. Hoffmann Gézának Hofi őszintesége miatt néha meggyűlt a baja, de ezek sosem érdekelték. Ha volt olyan poénja, amiről azt gondolta, hogy nem biztos, hogy elő lehet adni, azt először elmondta a Madách színház igazgatójának:

„– Na Ottókám, van egy vicc. Ezt el lehet mondani? – Halljam! Elmondom a telefonba... Jól kiröhögi magát. És akkor sem feljelenteni megy, hanem azt mondja: – Géza, én most 3 hétre elmegyek Londonba, addig mondd.”

De nemcsak másokat parodizált, hanem gyakran előfordult, hogy sa- ját magát is. „Én, meg ahogy mondtam, hülyülök! Gyerekek, hát egyszerűen, hülyülök! Azt mondták a haverok: – Géza, nyáron sikeresen felgyorsult a leépülésed. Korral jár, vagy nem tudom mi, de én hülyülök... hát gondold el, nyári szünet alatt elfelej- tem a saját szövegemet. Hát, én még ilyet nem láttam! Én ír- tam, elfelejtem, kész... Ezért utálok a vakációt, nyár van, süt a nap, az ember csak akkor nyitja ki a száját, hogyha hányni kell... Én amondó vagyok, inkább az orrom legyen borvirá- gos, mint a fogam vízköves!”

Sok egészségügyi problémája volt, leginkább a szemé- vel, számos szemműtéten esett át: „... Hosszabb kihagyásom is volt, bekerültem a szemészeti klinikára, Szegedre. Az egész hajcihő az injekcióval kezdődik. Jön a szuri! Az a leg- rosszabb, hogy közben nézni kell a tű hegyét... ”

– Nővérke, nem lehetne ide hátulra így farba rendesen?
– Dehogynem, csak az már nem a szemészet, hanem az urulógia.

És akkor gondold el, jön az érzéstelenítés! Itt az orr kö-



zelében az a rész, hogy műtét közben ne könnyezzel, kicsit odébb, hogy ne pislogjál, itt oldalt, hogy ne sz... össze magad...”

Nemcsak a színpadon volt Hofi, gyakran előadás után a színészekkel beszélgetett és viccelődött. Egyszer felkérték, hogy szerepeljen Vitray Tamás Ötszemközt című műsorában. Hofi elment ebbe a műsorba, ahol is Vitray megkérte, hogy ne humorizáljon, és ő eleget tett kérésének. Hofi komolysága az egész országot megdöbbenetett, azelőtt a közönség nem gondolta, hogy ilyen komoly is tud lenni. „Egyébként komolyra fordítva a szót, az igazság az, hogy én voltam tulajdonképpen a hibás, mert bementem a Vitray utcájába. Hát, én nem tudtam, hogy az ő utcája zsákutca. Nem lehet poént mondani?! Hát akkor mit? Érdekes, Marosán elvtársnak szabad volt poént mondani! Egyébként, azért Marosán elvtárs a nevemben is kicsit törlesztett. Talán még emlékeznek, úgy röhögtem... amikor mondta a Marosán elvtárs a Vitraynak: – Idefigyeljen Vitray! Az is tetszett nekem, amikor előlegezte neki a bizalmat – Nézze, maga van olyan művelt ember, hogy megérti!”

Akik közelről ismerték, tudták, hogy Hoffmann Géza és Hofi között sokkal nagyobb a különbség, mint ahogy azt a közönség hiszi. A magánéletében került a konfliktusokat, szeretett

egyedül lenni. Olyan ember volt, aki soha nem bocsátott meg azoknak, akik egyszer megbántották. Ebből fakadóan nem volt sok olyan ember, akire ő azt mondta volna, hogy a barátja. Kevés embert kedvelt, szeretett, de akit igen, azt nagyon. Szerette, ha vendég volt a házában, és ha nem volt látogatója, látzódtott rajta a rosszkedv.

Depressziós humorista? Igen. Aki mulatgat, az ritkán mulat.

*Karácsonyi Györgyi
II.D*



„Volt egy nyelvész-tanárom, aki azt mondta, hogy a nyelv használata az, ami felsőrendűvé teszi az embert az élőlények között. Lehet, hogy így van. De azt hiszem, van még egy dolog, ami megkülönböztet minket az állatoktól: mi nem félünk a porszívótól.”
Jeff Stilson

– Az Üveghegyen túl – Japánul. Ellenvetés?

Elmélyülten piszkálgatom a legújabb Fanta üdítő flakonját (a legjapánabb tárgy a kezem ügyében), és azt várom, hogy a kis PET-palack majd orákulumként megsűgja, hogyan süritsek két krúdyáknyi rajongást az előírt „kábé egy” oldalba.

Miért kezd el egy többé-kevésbé épeszű ember japánul tanulni? Bár először azt hittem, kevesen vannak a hozzám hasonló megátalkodottak, pár percnyi netes keresés után már úgy tűnt, mintha minden második netfüggő japánul tanulna: mert szereti a mangákat/animéket (esetleg eredetiben még jobban tetszene neki), a japán konyhát vagy egyszerűen csak bírja a vágott szemeket, amik a kicsi-de-nem-zöld emberkéhez tartoznak...

Kell egy kis megszállottság. A nagyokosok szerint a japán a második legnehezebb nyelv a világon – nézőpont kérdése, talán az „időigényes” jobb szó, mint a „nehéz”. És az idő nagy részét az írás elsajátítása emészti fel. Csak beszélni megtanulni nem sokkal több, mint ugyanezt más nyelveken. (Legalábbis nekünk, magyaroknak. Az angol anyanyelvűek meg idegbajt kapnak a rugalmas szórendtől és a sokféleképpen ragozható igéktől, haha.) Írással együtt már húzósabb (bár nélküle nem sok értelme van) – *alig több mint 2000 jelet használnak*, a kínai eredetű kanjikat a szótövekhez, a toldalékokhoz és az idegen szavakhoz pedig a kétféle kanát (amik az emberbarátabb szótagírások). És valamiért minden nyelvtanuló sorstársammal egyetértünk abban, hogy az egészben a kanjik a legszebbek! (Egyértelmű: tömegpszichózis.) Bár egy kicsit ijesztő, hogy több mint egy év tanulás után is alig az egytizedét ismerem a hivatalosan használt kínai karaktereknek... Azért megérte elkezdeni, ez biztos.

És végül, csak Lili kedvéért, egy egész példamondat!

彼は何を言ったか分からない。 – Nem értem, hogy (ő) mit mondott.

(Éjtése: Kare wa nani (w)o itta ka wakaranai.)

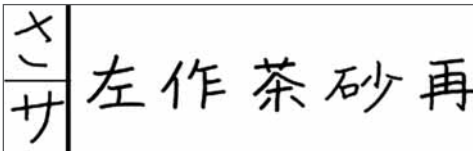
És a mélyelemzés:

彼 (kare) = ő (hímnem); は (wa) = témajelző partikula; 何 (nani) = mi?;

を (wo) = tárgyrag; 言う (iu) = mond, múlt ideje 言った (itta);

か (ka) = kérdést jelző partikula;

分かる (waku) = (meg)ért, tagadó alakja 分からない (wakaranai).



(A partikula szótól nem kell visítani, nem halálos betegség, csak ezeket használják ragok és mindenféle mondatbeli összekötő elem helyett. Így hívják és kész.)

*Tóth Emese
 11.C*

A „sa” szótag a kétféle kanával – baloldalt – és néhány kanji ezzel az ejtéssel

Gépekkel vagy gépiesen?

Manapság a számítógépek uralják életünk majdnem minden területét. Ez nem kérdés. Csak nézzetek körbe, olyan ez, mint a Mátrix. Mindenütt ott van. Már sokszor életünk múlik a különféle számítógépeken. Ilyen rendszereken tartják nyilván az emberek vagyont, valamint elképzелhetetlenül sok más adat. Sok filmben (legutóbb a „sokadszor is add drágán az életed” újabb bőrlehzása) nézhettük végig, mi történne, ha összeomlana a világ számítógépes rendszere. Mégis mit várhatunk a jövőtől? Sajnos a számítógépek kezdik valóban behálózni törékeny életünket, de több meghökkentő és talán hasznos újítás kopogtat az ajtónkon. Ezek közül mutatnék párat.

A Jövő számítógépei közelebb próbálnak kerülni hozzánk. A gyártók célja, hogy minél „természetesebbnek” tűnő gépeikkel megnöveljék a termékeikbe vetett bizalmunkat. A jövő gépei értelmezni tudják majd hanghordozásunkat, mimikánkat. Mint sokan hallhattátok, főleg az Egyesült Államok vagy Ausztrália hatalmas területein a diákok már most nem járnak be az iskolába, hanem számítógépeken keresztül tanulnak. Komoly hátráltató tényező azonban, hogy a számítógépek ma még nem, vagy csak korlátozottan tudnak reagálni hangulatunkra, tudásunkra, tanulni nem akarásunkra. Nem képesek, észrevenni, miért nem megy a tananyag elsajátítása. Éppen ezért a fő cél a mesterséges intelligencia fejlesztése. A csupán játékra használt Playstation 3 teljesítménye kb. az emberi agykapacitás 1%-nak felel meg. Jövökutatók szerint e játékgép 5. generációjának képessége az emberi aggyal vetekszik majd.

Bill Gates szerint nemsokára eltűnnek majd a megszokott bevételi eszközök, így az egér és a billentyűzet. Jövőnkben mindinkább az érintés, a látás és a hang vezérli majd gépeinket. A számítógép látni és érteni fogja, hogy viselkedünk, és erre reagálni tud majd. Az Apple fejesei kivételesen egyetértenek vele, szerintük a jövő számítógépeinek feltétlen része lesz egy kamera, ami értelmez minket. Mindinkább emberinek fognak tűnni a gépek. Házunkban mindenféle számítógépek fognak zizegni, mi magunk is a különböző vezeték nélküli technológiákat kihasználva fogjuk élni mindennapjainkat. Hadonászhatunk majd a számítógép kamerája előtt, hogy működésre bírjuk, mint Tom Cruise a Különvéleményben.

Szerintem érdekesnek találtok majd néhány gyakorlati alkotást is a nagyokosok elmélkedése után. Már biztos sokan látattatok hajlékony, szövetből készült billentyűzeteket, de már kapható lézeres technológia is. Ehhez nincs másra szükség, mint egy sík felületre, amire rávetíti a gombokat és érzékeli azok lenyomását. Gondoljatok bele, milyen remek kiegészítője lehet, például egy mobilnak. A Microsoft ennél is messzebbre ment: nemrég nyilvánosságra hozta „Surface” nevű fejlesztését, ami egy intelligens dohányzóasztal-számítógép, melynek hatalmas érintőképernyő-lapján egyszerre többen szórakozhatnak ujjukkal vezérelve. Ugyanezt a technológia-hullámot lovagolja meg egy magyar fejlesztőcsapat, a Mobilia-Artica Kft. Ők működő terméket akarnak piacra dobni ez év végére! Hatalmas áttörést értek el a Massachusetts Institute of Technology tudósai. WiTricity nevű fejlesztésükkel két méterről működésbe tudnak hozni egy elektromos eszközt. Igen, a vezeték nélkülség már az áram veszélytelen sugárzásánál tart. Vagy talán az olvasást preferáljátok? Nemsokára mozgó könyveket forgathattok az e-papír segítségével, ami gyakorlatilag egy papírszerűen hajlékony s vékony kijelző!

Ez mind szép és jó, de néha bele kell gondolnunk, hová vezethet, ha mindinkább emberi tulajdonságokkal próbáljuk felruházni számítógépeinket. Már így is túl sok időt töltünk a számítógépek előtt, elfelejtve valódi életünket. Sokan papolnak erről, tudom, de könnyen lehet, hogy tényleg félelmetes jövő elé nézünk.

*Gerlei Balázs
II.C*

– **No comment** –
Interjú a Holt Költők Társaságával

Jó napot! Köszönöm, hogy vállalta ezt az interjút. Kezdjünk is bele. Család... Ha jól hallottam Ön rokona Krúdy Gyulának, igaz ez?

„Se utódja, se boldog őse, se rokona se ismerőse nem vagyok”

Igen? Hát akkor ki az apja?

„Edward király, angol király”

Most viccel?

„Én még őszinte ember voltam”

Akkor félre vagyok informálva, hagyjuk is. Hova szokott járni szórakozni?

„Falu végén kurta kocsmá”

Kocsmá? Miért pont oda?

„A nagyvilágon e kívül nincsen számomra hely”

Hogyan végződnek ezek a kis bulik?

„Egy, csak egy legény van talpon a vidéken”

Miért?

„Önnön buta vétkeikért odavesztek a társak”

Ennyiből mindenki szúrja le amit akar. Hallott már a Krúdyákról? Mi róla a véleménye?

„Nagyvilágnak legnagyobb gyémántja”

Ő köszönöm. Mit tenne egy számért?

„Betörök, ha kell embert is ölök”

Inkább kap egyet ingyen. Ha jól tudom, van egy új fogyókúrája, mi az?

„Harmadnapja nem eszek, se sokat se keveset”

Van barátnője? Ő milyen?

„Rémlik mintha látnám termetes növést”

De azért szereti nem?

(„Csend vala”)

Őö hogy áll a filmekkel? Mi a véleménye a Kill Bill című filmről?

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vér”

És a legújabb magyar film?

„Szabadság, szerelem e kettő kell nekem”

Máris mennie kell?

„Itt az idő, most vagy soha”

*Bánhidi Edit
11. B*

„Comandante Che Guevara”



*Alberto Korda fotója
Che Guevaráról (1960)*

Ernesto Rafael Guevara de la Sara. Vagy mondhatnám úgy is, hogy Che Guevara. Rendben de ki ő? Kubai? Nem nem. Argentín, csak tiszteletbeli kubai állampolgárságot kapott. Jó de miért is? Hogy miért... mert felszabadította a kubai népet. Akkor ő olyan szabadságharcos volt? Igen. Meg aminek akarod az utóbbi időben. Olyan ismert történelmi személy, aki talán a legjobban megosztja az emberek véleményét. Volt ő már lelkes orvostanhallgató, majd motoros világjáró, nyomortelepeken leprásokat gyógyító orvos, fotográfus, szerető családapa, Don Juan, comandante (hadnagy), romantikus forradalmár, botcsinálta államférfi, véreskező kommunista, bolíviai gerillavezér. És most mi? Legenda, ikon, multitóke. Egy új, jól menő áru a piacon... Vagy kinek mi. A kubaiaknak legfőképpen forradalmár. Sokan elítélték, amiért nem riadt vissza a vérontástól de azt valahogy nem említik, meg hogy a

bolíviai harcokban nem ölt meg egy foglyot se. De talán mégis többen vannak, akik úgy tisztelik, mint egy legendát. Habár mint minden mártírt, őt is megcsalta a sors, mert lássuk be: Castro látszólag nem tört annyira össze, amikor Che meghalt. És no lám, milyen ügyes volt Fidel! Che híres 1960-as fényképéből és Che személyéből kultuszt formált, sőt, Kuba egyik legjövendelmezőbb árujává lett. Vagy direkt tették volna az egészét az ország gazdasági fellendítése miatt? Nem hiszem... vagy csak az ábrándos lelkem nem engedi lerombolni a „Che-illúziót”, amit talán mégis ők oltottak az emberekbe? Ezt sem hiszem... elmúltak azok az idők, amikor ennyire meg lehetett vezetni az embereket, vagyis... inkább megváltoztak az eszközök. És abban, hogy sokan észhez tértek, Guevarának is volt szerepe, ugyanis halála után tömegesen törtek ki Dél-Amerikában, sőt, az egész világon forradalmak, tüntetések.

Valójában a cikkem igazi oka az lett volna, hogy október 8-án lesz 40 éve, hogy Che-t Bolíviában elfogták és kivégezték. Megérte-e? Neki biztosan. Egy ilyen tüzes és nyughatatlan szabadságharcos keresve sem találhat szebb halált.

A lényeg az lett volna, hogy írjak Che Guevaráról, egy olyan bibliográfia-félt. Nem sikerült. Elnézést. Inkább egy kéréssem lenne mindenkihez, ha lehet. Amikor vesztek egy „Che”-bőgrét vagy akár egy „CCCP”-pulóvert, akkor nézzétek meg előtte, hogy mit is jelképez a „márka”! Köszönöm!

*Czirják Zsuzsa
11.D*



„Azzal kezdtük, hogy megpróbáltunk egy kis anarchista közösséget összehozni, de az emberek nem voltak hajlandók betartani a szabályokat.”
Alan Bennett

.....

Három óra huszonhét perc. Körülnézek és „ez van” arckifejezéssel állapítom meg, hogy íróasztalom felvette eddigre megszokott késő esti képét és absztrakt szoborcsoporttá deformálódott. Nagy pohár tej a gép mellett (mert kemény vagyok), bögre kávé szuperbiztosan elérhető 25,314 cm-es távolságban a vészhelyzetekre, rántott karfiol, minden ragad, és monitoromon 8 molylepke balettozik, mert megint nyitva hagytam az ablakot... A körülmények adottak ahhoz, hogy beszéljünk egy kicsit a verébtáborról.

Tekintettel a mögöttem álló szenzációs verébavatóra, amely eseményeivel és információ-mennyiségével igencsak túllépte szerény kis agyam kapacitását, elég nehéz előkotorászni az emlékeket. Még szerenese hogy készült vagy hány kép... no de nézzük csak:

Hát igen, kében feszítő, tenyerüket dörzsölgető elszánt DÖK-ösök és feketébe bújt megszeppent verebek alkotnak 12 vastkos oszlopot Saújhely táborának foci pályáján, hogy Mici-mackót énekelve vonják fel a tradicionális VT-s zászlót. Majd letették az esküt, fintorogva bár, de megfógták egymás fülét, és mormolták, hogy egyet le-kettőt fel szisztéma alapján lépcsőznek, előre engednek minket az ebédlőben, és hogy egész héten nem váltanak alsóneműt. Na jó, ilyen nem volt. (Az utolsó pillanatban kivették az ötletemet...)

Az egész hetet átjárta a versenyszellem, minden egyes pontért kemény harcok folytak, és lelkes verebeink ott használták ki a lehetőséget, ahol tudták, legyen az egy szaftos rím Varga tanár úrról, mesterien megszerkesztett színdarab vagy fennkölt szekvenciákkal átítatott Hej Dunáról fúj a szél. S ott volt ugyebár a mi kis szépségversenyünk, szőrös lábú bombázók sora kápráztatott el minket alakjával és mozgásával; egyesek valóban tehetséggel bírtak és látszott rajtuk, hogy profik. A csokiba lyukat nyalókról már ne is beszéljünk, és akik a remek koszt mellett kiegészítésre vágytak, bátran falatozhattak a szalontüdőből és a poliphúsból, de akinek sikerült egy kis borotvahabot is nyelnie, csak jól járt. Az egészet pedig leöblíthették pár korty vízzel a nappali akadályversenyen.

Bár nem volt valami rettentő meleg és hőség, a medencénél azért mindig volt idő belökni egymást a jéghideg vízbe, kakasviadalt játszani a rivális csapat tagjaival, vagy műugrókat megszegyenítő formációkban vetni magunkat a mélybe. Felhívnám a figyelmet Domi barátunk Pocahontas-ugrására, és a Counter Strike-os vetődésére, de nemcsak a technika, hanem az elképesztő teátrális elemek is odaütöttek. Ja igen, és a kétemeletes emberpiramist se felejtjük el, az nagyon jól nézett ki...

Éjjelente aztán kitörő lelkesedéssel indultunk neki a sötétnek medvét vadászni, pillangózni és rojni egy hatalmas esőtáncot. Egész jól szólt, közel 120 emberrel; végül is az ilyen monumentális dolgokról szól a verébtábor... mint mikor óriásmileyt vagy peace jelet raktunk ki a tisztáson, vagy egyszerre meneteltünk bot-kalap-esernyővel...

Na igen, és itt van az asztalomon az a kő, amit szerda hajnalban találtunk a libikóka alatt, és teljesen úgy néz ki, mint egy ördög feje, és ami később azt a bizonyos tepertőtáncot ihlette, ami az improvizáció magasfokának tökéletes példája. Remélem minden elsős tudja még, hogyan is kell disznót ültetni.

Aztán ott volt ugyebár a megboldogult zenészek ügye is, a verebek gözerővel dolgoztak a krimi szálainak felgöngyölítésén, meg kell hagyni, egész ügyesen, bár éles eszű Módy Tóbi ba-

rátunk eljutott egészen odáig, hogy idomított darazsak másztak le a zenészek torkába, ezáltal okozva fulladásos halált.

Ügyeletes pirotechnikai szakemberünknek, Tárczy Tominak köszönhetően szép nagy tábortűz körül zárhattuk a hetet, mindenki megkapta az oklevelét, mely elismerést nyújt a VT „túlélőinek”. A csapatok közti egész hetes szoros versenyt, meglepő módon Szaki 2-es csapata nyerte, s az eredményhirdetés után folytatva a tavalyi hagyományt, meg is kötötte antikomin-tern paktumát* Mísu és Rebák Tibi 9-es csapatával, hogy aztán 4 és feles néven működjenek tovább. Ezután hajnalig tartó gitározás, éneklés folyt a tábortűz körül, s voltak akik a táncparkettet koptatták a DÖK-házban.

Másnap délután már összekovácsolódott társaságok ültek a vonaton, álmosan bár, de fáradtságukban is lelkesen, mint egy igazi jó veréb. Slambuctájm és Barbiedal szólt egész hazauton, köszönhetően az „elit” 9.C-s lányoknak. Ha nagyon nyersen akarok fogalmazni, akkor annyit mondhatok, hogy az idei évfolyam jó alapanyag, sok mindenre képesek, a verébavató után ehhez kétség sem fér. Jó kis csapat, nem is beszélve arról, hogy legalább hat afterpartyt szerveztek még a hivatalos után. Legalább ennyi aktivitást várunk évközben is, kedves első-sők, szóval tisztelt tanár urak és tanárnők, ezekben a fiatalokban sok felszín alatt rejlő energia van, nem kell őket kímélni!

Korrekt verébtábor volt, aki ott volt, úgyis tudja, aki nem, az meg sajnálhatja. Ez tipikusan olyan érzés, amit más nem tud közvetíteni, de el tudom képzelni, hogy pár év múlva majd feketepiacok keresett terméke lesz a VT nevű kapszula, melyet ha beveszel, meghallod a Micimac-kó ismert dallamát, közben eső esik, slambuc ízt érzed a szádban, singing in the rain, bot, kalap, esernyő...

Öt óra nyolc perc. Tulajdonképpen azt hiszem, üresre írtam az agyam. Már vagy ötödszörre ér körbe a Meet Joe Black soundtrack, moly barátocskáim is eltűntek, egész szépen kivilágosodott odakint, a Nap fénye rózsaszínre festette a falat, s ezzel sikerült eltalálnia a hangulatához legkevésbé illő színt, sebaj, Matyikám gondolok rád, és ezúton is kösz a vonaton adott kajáért. A kávé elfogyott, a tej arisztokratikus könnyedséggel felmelegedett, a karfiol kihűlt. Sebaj, reggeli már van.

* igen, létezik ilyen szó.

Anyád német?

Nein, aber sie kocht mit Wasser.

Rebák Tamás

10.A

„Annyi vagy immár, mint a többi – most mutasd meg, mi telhet tőled.” (W. S.)

Hajnal. Óracsörgés. („Az ébredés húsba vont a vázat” – ahogy Weöres mondaná). Izgalomtól megdobbanó szív, majd minden, ami ilyenkor kell: zuhany, fésülködés, tízórai, néhány könyv, papír és toll a táskába. Elindulás. Milyen nehéz is valamit elkezdni, de inkább csak a szívnek az, mert az értelem tudja, hogy meg kell tenni. Az agyunk parancsokat küld a lábnak: menni kell, s szinte automatikusan kerülnek egymás elé a lábfejek. Hiszen a lélek egészen más-hová lépked, még az ágy körül téblábol, az otthon melegébe kapaszkodik, hogy ne kelljen teste után indulnia oly hamar. Megérkezés. Az épületben sok-sok ismeretlen arc. Szóval őket fogom látni mostantól minden nap. Arcukon a befogadás és bizalom jelei. Aztán lassú feloldódás az új szituációban.

Mennyiszer kellett már átélnem ezeket a pillanatokat... az állomás mindig egy bizonyos intézmény volt: az iskola. Egy hely, melyet sohasem hagyhatsz el, hisz mindannyian az élet tanulói maradunk (nemcsak az iskolapadban ülve). Egy valami azonban a 2007/2008-as tanévben megváltozott, más lett, mint az összes többi, eddigi iskolámban: egy másik közösséghez tartozom, a tanárokhoz. Már nem lehet figyelőállásba helyezkedve meghúzódni a hátsó padban, tapogatózni, puhatolózni: ki milyen, mit mond. Nem. Itt nekem kell belépnem utoljára, hogy elől, a főhelyen foglaljak helyet, szemben az osztállyal. S az első megdöbbenésemet leküzdve, ahogy 36 szempár mered rám, lassan rájövök, hogy ugyanakkor ez nem szembehelezkedés egy közösséggel. Épp ellenkezőleg: az, aki ott kint a katedránál jegyeket oszt, véleményét formál, nem ellenfél, a büntetés vagy dicséret is egy közös munka eredménye. Mert végső soron nem két ellentétes, egymással szemben elhelyezkedő csoport ez: tanárság és diákság, ugyanazon az oldalon állnak, közösek a céljaik.

Hogy milyen volt az első évem tanárként AZ iskolában, a Krúdyban? Nos, a kezdés már ismert. A folytatás azonban nem ilyen komor. Inkább ellenkezőleg: harsány és kedves, boldogszomorú, egy igazi otthonra találás.

Köszönöm, kedves kollégák, a szívélyes befogadást, köszönöm, kedves tanítványok, az elfogadást!

S ha már így szót kaptam ebben a fórumban, egy apró megjegyzés: mindenkit szeretettel várok a filmklubba jövőre is, teázgatva, beszélgetve, hogy ez az intézmény ne csak a közös iskolánk legyen, hogy ne csak nekem, hanem mindenkinek második otthonává is válhasson.

Polyákné Tóth Nóra

„A bombáink okosabbak, mint egy átlagos középiskolás.
A bombák legalább megtalálják Afganisztánt.”
A. Whitney Brown

– Élmény volt... –

Verébavató

Mit fogtok előadni? Hogy áll a teremdekoráció? – gyakran hallott kérdések voltak ezek az utóbbi pár hétben, jelezve a közelgő verébavatót. Bizony az egész városban híre ment, hogy szeptember 28-án tartják a Krúdyban a híres-nevezetes avatót, kezdve a Rossman dolgozóitól (sosem tapasztalt érdeklődés a hajhálók iránt), az iskolatársakon és a tanárokon, hozzátartozókon, barátokon és volt osztálytársakon át egészen az RHCP- és Jurij-rajongókig.

A régi hagyományt éltetve, vállalkozó szellemű verebökként (a C-sek voltak a legtöbben!) a város egy forgalmas pontján – idén is a Kossuth tér volt az –, reggel hétkor találkoztunk, az átlagosnak nem igazán mondható öltözetünkben, hogy vígan és dalolva együtt mehessünk iskolába. Enyhe feltűnést keltettünk a láthatósági mellényeinkkel, kosarainkkal, hajhálós-madár-tollas-hajpántos fejünkkel, a lányok felemás térdzoknijban, a fiúk meg szoknyában...

Még aznap is több órán gőzerővel próbáltuk a műsort, köszönet a lehetőségért a tanároknak. A saját osztályom nevében tudok csak nyilatkozni: a kezdeti nehézségek után a végére egészen kikerekedett a műsorunk, nem teltek haszontalanul az elkért órák. A tanítási idő végeztével szerencsére volt egy kis szabadidőnk, amit hasznosan lehetett fordítani például a rúzsokkal és filctollakkal telefirkált arcunk tisztítására, esetleg le is zuhanyozhattunk, a felsőbb évesek által véceillatosítókkal keltett "illatfelhőnk" megszüntetésének céljából...

Aztán délután szeretett iskolánk előtt ismét összegyűlt a verebsereg, hogy még a műsor és a buli előtt mókázhasson egy jót. Én sajnos késtem, így kimaradtam a Szaky vezette esőben-éneklésből, de biztosan nagyon élvezetes lehetett... Az ebédlőben folytatódott a program, ahol átélhettük Jóska, a gombgyári dolgozó életét; voltak szerencsések, akik szappanból faraghatták ki Mult Ákost; pár embernek abban a csodálatos élményben volt része, hogy a kezük segítségével fogyaszthattak el egy banánt; minden osztály a földön fekvé kézzel-kézre átadogathatta az egyik emberét. Szóval közel sem tétlenkedtünk, és még így is csak a feladatok, játékok egy részéről írtam.

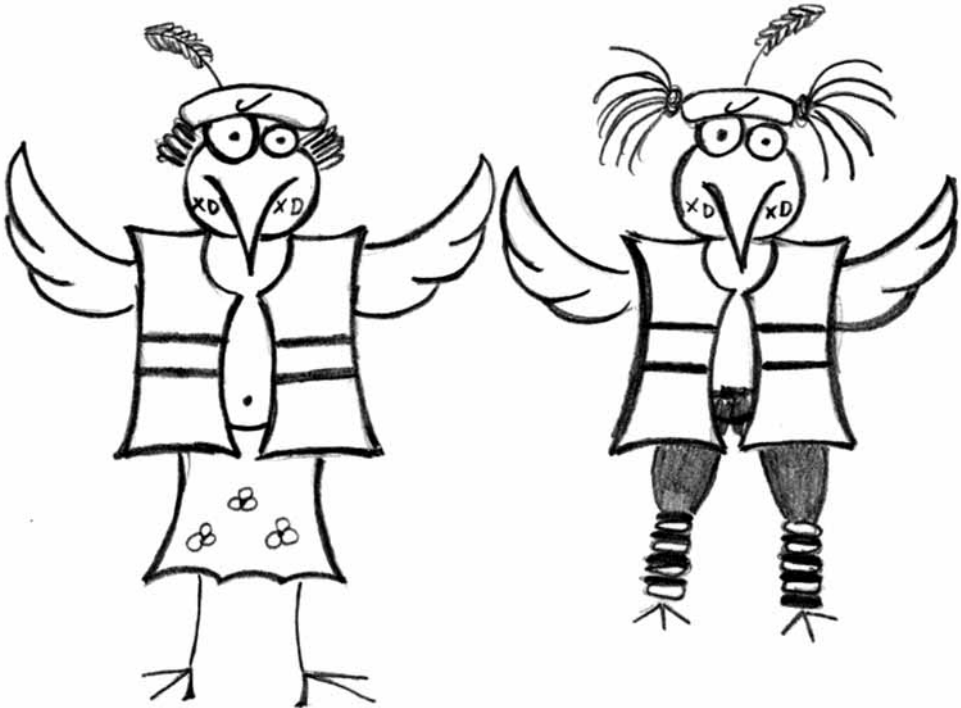
Rövid szünet után a Börtön ablakában-t láhattuk a DÖK előadásában. (khm... „Ennél még a miénk is jobb lesz...” – jegyezte meg valaki.) Aztán következett az osztályok műsora. A „hatperegny” kezdett, a hupikék törpikés, trabantos, evolúcióban Hókuszpókot legyőzős előadásukkal, csak a hangosítással volt sajnos egy kis probléma. A B-sek pedig táncoltak, voltak, akik az őskort idézve, mások cigánytáncot, modern táncot, egyesek country-t, páran pedig balettoztak. Én csak a próbán láttam őket, ahol rajtuk is látszott, hogy élvezik az egészet, biztosan „élesben” is nagyon jól adhatták elő. Aztán következett a mi műsorunk, ha esetleg valaki nem feledkezett volna meg a problémáiról az addigi produkció alatt, gondúzóként. Na igen, ez volt a címe, Gondúzó, az egész egy poénokkal tűzdelt kocsmajelenetes kreatív előadás volt, amiből megtudhatták, hogy Calgonnal a mosógép is tovább él, hallhatták-láthatták a Micimackót a kocsmatévé egyenes saújhelyi közvetítéséből, és szerintem a pincérmőnk sem volt elhanyagolható. Végül következtek a matekosok, akik valami levest főztek a közönség számára, hagymával, paprikával, zsírral és poénokkal. Volt még eskütétel, amiből, ahol én álltam, körülöttem senki semmit se hallott, de azért a festékező emberkék minket sem kíméltek. A zsűri szerint az

utolsó produkció volt a legjobb, így tehát az A nyerte meg az idei előadások közti versenyt, viszont a mi dekorációkat ítelték a legjobbnak. Nem tudom, hogy az A-soknál hogy zajlott, de mi csak hétfőn kaptuk meg a tortát, amit kés használata nélkül fogyasztottunk el, szóval szerintem mindenki el tudja képzelni, hogyan... Mindenesetre mókás volt...

Mindezek után a buli következett, ami két helyszínen zajlott, az ebédlőben diszkó volt, a lépcső mögötti folyosó végében pedig zenekarok léptek fel. A diszkóban a legkülönbözőbb zenék váltották egymást, technótól kezdve a dallamosabb pop számokig, néha egy-két populárisabb rock szám is elhangzott; valóban változatos volt. A Cross the Border krúdys metálgyűttes kezdte meg az előadást, akiknek a műsoráról sajnos lemaradtam, mert a városban mászkáltunk, de állítólag nagyon jó koncertet csináltak. Őket követte a Good Time Boys, a Red Hot Chili Peppers tribute zenekar, az ő koncertjükön már én is voltam, és nagyon élvezte a közönség. A Jurij pedig idő szűkében sajnos elmaradt. (Pedig én már úgy beleéltem magam... de se baj, fognak ők még fellépni!)

Szerintem összességében nagyon jól sikerült a verébavató, és mindenkiben fog maradni egy-egy kedves emlék róla, még így is, hogy nem volt se szerelmes vers-felolvasás (akárhányszor eszembe jut, letör), se tündérlegyes kiselőadás.

Gergely Viktória
9.C



Szalagavató, ahogy mi láttuk...

A legjobb dolog a szalagavató után reggel bemenni az iskolába (még akkor is, ha egy egész őszi szünet van a kettő között), és a szünetekben figyelni, ahogy a tanárok és diákok elmennek egymás mellett a folyosón, és megejtenek egy mosolyt, jelezve egymás és a külvilág felé, hogy nekik már van egy közös, tartalmas, egyszeri, vicces, emlékezetes, esetleg kínos, vagy éppen kellemes, de mindenképpen felejthetetlen emlékü. Persze ilyenkor ha megkérdezzük egy friss szalagost vagy meghívottat, hogy milyen is volt, azzal kezd, hogy „tökjó”, majd miután visszagondol, le sem lehet állítani, hiszen ömlenek belőle a sztorik, hogy ki mit hogy és kivel csinált, kivel jött és mivel ment, milyen ruhában volt és hogy nézett ki. És persze ez jó is így. Csakhogy ez mindennek a vége, és a dolgok normális esetben elől szoktak kezdődni. Tehát vegyünk egy lelkes (hiszen még év eleje van) végzős osztályt, és vizsgáljuk csak meg a műsort és bált megelőző időszakot. Ennek az alapja a sulis, ami jó esetben 6-7, de sokszor sajnos 8 óra. (A lyukas óráról ebben az időszakban érdemes már jó előre teljesen lemondani.) Ehhez jönnek ugyebár a heti kétszeri vagy inkább háromszori táncórák, a próbák a már említett lyukas, illetve sok szép ígélet kíséretében elkért tanórákon. Két-három naponta jelentkezés a varrónőnél, amit megelőz a jelmez, az anyag kiválasztása és beszerzése, ami megint csak nem kevés idő. Tudom, nem is jutna az ember eszébe, de bizony olyan dolgokat is meg kell oldani, mint a szalag színének kiválasztása, a zenekar és a menü a bálon, vagy éppen a szórakozóhely, ahol a buli lesz, és igen, ez már egészen hihetetlen, de a szalag feltűzéséhez bizony szükség van gombostűre... (szigorúan gyöngyhákszínű fejjel☺). Ehhez vegyünk még hozzá pár dolgot, temérdek különórát, prózai darabok megismerését, betanulását, gyakorlását, és ha még mindig érez magában némi erőt az ember, esetleg egy „osztályéneket” (szigorúan csak bátrabbaknak), és gondoljunk bele, hogy esetleg mindeközben az ember nyelvvizsgára készül és jogosítványt is szeretne. És ha már szalagavató, akkor bál, vagyis öltöny, estélyi, nyakkendő, kistáska, cipő, meg haj és smink... és lehetne sorolni a végtelenségig. És amennyiben az ember szeretne minderről maradandó bizonyítékot, nem rossz ötlet beszerezni egy videóst meg fényképészt, de persze ők is vannak sokan, tehát lehet szépen válogatni, ami megint idő. Persze ilyenkor az időből van a legkevesebb, és egyre nő a feszültség, mert mindenki csak ideges, és már senki nem akar bált, és nem megy a tánc, az ének hamis, a próza gagyi, a ruha nem áll jól, és persze mindig mindenért a másik a hibás... Sok veszekedés, sértődés, időnként sírás, kiabálás, (esetleg verekedés☺)... fáradt, nyúzott arcú emberek kávéval a kezükben, és „oh csak lennének már túl rajta” kívánságok... majd megbánás, sűrű bocsánatkérés, összeborulás (nincs értelme, másnap ugyanis kezdődik előlről)... Ez lett az egykori „lelkes végzős osztályból”.

És ezek után egyszer csak teljesen észrevétlenül és hirtelen, minden előzmény nélkül, persze mindig túl hamar itt van... és eljön az a bizonyos nap, és mintha minden eddigi említett embert, kelléket, hangulatot, kívánságot és érzést kicséréltek volna.

A műsor... Izguló, ám botladozva is büszke és – fodrázok, kozmetikusok hadának és persze a természetes szépségnek, fiúk esetében sármosságának köszönhetően – tökéletesen festő diáksereg rohamozza meg a VMK-t. Ezt inkább csak sejtjük, mivel nem kevés cuccot kellett cipelnünk, alig látszottunk ki a fellépőruhák és kellékek takarásából. Az öltözőnket már rutinosan és magabiztosan közelítettük meg, köszönhetően a főpróbának, ahol azért még jóval této-vábbak voltunk. A jelmezek jóleső változatosságát azért némiképp megtörte s összefogta a kezdeti egyenöltözetünk, a krúdys blúz s a fiúk egyenöltönye. Nem láttuk magunkat, de a közvélemény szerint egész jól mutattunk ☺. Megnyitó beszéd, útravaló bölcsességek, s a szalagok feltűzése után belesaptunk a lecsóba. A skála széles és színes volt, de komolyan! Volt alkal-

munk több iskola szalagavató műsorát végignézni, de egyet sem láttunk idén egyelőre, ahol ennyire különböző életérzésekből mazsolázhatott volna a néző. Aki persze elfogult, és talán e cikk írói is ☺. A lényeg, hogy szegyenkeznünk nem kell. Volt itt minden. A „specifikusz matekusz” osztály sok fiúval rendelkezvén az ír táncot választotta, ám az osztály díszei, az a néhány lány megmutatta, hogy a fiú többség nincs hatással a bájukra. Bájról a 12/D cellatangója közben nemigen beszélhetünk, mármint a műsorszám jellege miatt. A szöveg ötletes, az egy osztályra jutó élvezhető énekhangok száma pedig meglepően sok ez esetben. Le a kalappal, nevetünk sokat. Nemkülönbön ugyanezen osztály másik tánca, a country közben. Egész kis történetet kreáltak a táncuk köré, így sokkal hitelesebb és mókásabb volt. A bevonuló rosszfiúk ütemes lépdelésekor már fülig ért a száánk, pedig igazából még el sem kezdődött. A dinamika lenyűgözött mindenkit, majd a személyes páronkénti meghajlások csaltak mosolyt az arcunkra. A „mexikói” bések ringó szoknyái, feltűnő színei, emberpiramisa szintén szórakoztató volt. A próbákon kissé furcsán figyeltük, ahogy a lányok a levegőben kalimpálnak kezükkel valahol a csípőjük-combjuk környékén, de jelentem: valódi szoknyákkal már igenis jól mutatott! ☺ A cések a fiúk Jacko és lányok Moulin Rouge összekötésével szintén nagy sikert arattak. A srácok vagánysága és lazasága irigylésreméltó, és a leleplezett csajsi táncudása láttán szááj nem maradt zárva... (nem egy helyről hallottuk, hogy tánctanárnak hitték. Pedig nem, ő hozott anyag). A nőcik nem tartogattak ilyesmi meglepit, „csak” ragyogtak, csábítottak és végig (!) mosolyogtak ☺. Ezenkívül ez az osztály volt az egyetlen, aki merészelt prózát színpadra vinni. A technikusok nem kapnának jelest, de azt hiszem – ha létezik ilyen –, az Improvizáció Császára hüvelykujját felfelé görbítene, s elismerően bólogatna. Fuvolajáték, versek, egy Karinty-novella, és a két gyönyörű énekhangú krúdys ékesség tündöklése, valamint a zenekarok is hozzájárultak a műsor feledhetetlenségéhez. Ahogy a két jól megválasztott konferanszié is, hiszen egymással harmonizálva nemcsak megoldották feladatukat, hanem saját stílusuk is érezhető volt, de épp csak a megfelelő dózisban. Minden osztály bátor volt, úgy értem, minden végzős osztály kedveskedett valamivel lelkipásztorának (értsd: osztályfőnökének). Ki így, ki úgy. A többségnek volt segítsége is. Fényképek, zongorakiséret, halk – vagy dübörgő ☺ – zenei aláfestés, dalszövegek, papírok, volt osztálytársak („nagyon nagy Zolit várjuk a színpadra”). Ami az összes meglepiben azonos volt: célja az örömszerzés. Az pedig, hogy minden műsorszám-ban felfedezhető volt az osztály szellemsége, nyilván nem véletlen. Ami pedig sosem maradhat el: az emelkedett hangulatú keringők. Angollal kezdtünk, bécsivel fejeztük be. Suhanva-botladozva, kesztyűvel-kesztyű nélkül, hibátlanul-néha elcsúszva... Nem ezen múlt. A mosoly, a kecsesség, a beleélés ezerszer többet jelentett. Mindegy volt ki hol állt, ki mennyit látszott, mert aki igazán érezte és élvezte a táncot, az magának és a párjának táncolt. De azért persze jó volt néha előrekerülve integetni a szemünkkel anyunak-apunak ☺. Egyszer csak a műsornak is vége lett, és azon vettük észre magunkat, hogy friss szalaggal (egyesek már aznap este szalag nélkül...) álldogálunk gratulációk, virágok és puszik tengerében, s mire felocsúdunk, már a Korona lépcsőjén pózoltunk a fotósoknak. Vacszi finom volt, nem elhanyagolható mennyiségű. Tósz spontán, zavarban-levős és aranyos. A torták, sütik szintén ipari mennyiségben. Ezenkívül báli ruhák Kánaánjába is csöppentünk, mondjon bárki bármit, ha máskor nem is, szalagavatón ezerszer jobb nőnek lenni ☺. Százszor hangzottak fel a „dejólnézelki, úristendejóarucid” mondatok, s mi fűrödtünk bennük. Egyesek (nem tudom indokolt-e a királyi többes, de én tuti) pezsgőben is, na nem baj, úgyis pezsgőszínű a ruhám.. Pillanatnyi elszontyolodás után vissza kettő mosolyba, és indulhat a banzáj. Kisvártatva megjöttek a vendégeink is, akik szintén elegánsak és csinosak voltak, persze illemtudóként egyikőjük sem szárnyalta túl a felsőbb éveseket. Ezúton is köszönjük, s minden fellengzősége nélkülözve üzenjük nektek: majd jövőre. A zenekar méltó volt a társasághoz, bírták szusszal, s egész éjszaka megelégedésünkre muzsikáltak.

A bál egyik legjobb része, amikor táncolhatsz azokkal az emberekkel, akik megkeserítik

hétköznapjaidat, anélkül, hogy további következményektől kellene tartanod ☺. Egyik-másik tanárunk táncstudása a fiatalokat is megszégyenítette. Báli multságaink egy körül véget értek. Átnyergeltünk, majd a Choppersig meg sem álltunk, ahol italakciókkal kedveskedtek nekünk. Bár az egyetlen pezsgő amivel „kedveskedni” tudtak volna, 3500 forintba került, de talán csak későn érkezünk. Nem ez volt az est fergeteges része, de mi – jó krúdysokhoz illően – itt is jól éreztük magunkat. Hajnalig folyt a dínom- dánom, majd meglepően hirtelen maradt abba önhibánkon kívül (záróra). Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy kaptunk egy kis regenerálódási szünetet, és csak szerdán jöttünk először suliba. Húúú, az a nap nem is szólt másról, csak emlékidézetésről illetve a hiányzó részleteket is igyekezett mindenki a helyükre tenni. Mután mindenki mindent megbeszélt, és begyűjtött néhány szaftos pletykát (ezekre a történetek szereplői valahogy mindig máshogy emlékeznek), visszacsöppentünk oda, ahonnan indultunk, az iskolába, a dolgos hétköznapokba... a tankönyvek, dolgozatok közé és az érettségi, a felvételi... egy „új világ” felé ☺. De többek lettünk megannyi élménnyel, talán új barátokkal, tudással, érzésekkel, és ami jelen esetben talán a legfontosabb, egy apró, de annál fontosabb szalaggal. És meg kell jegyeznem, hogy bárkit is kérdeztem eddig róla, elmondta (és nem csak a számtalan előnye miatt), hogy igenis büszkén viseli... Én is. ☺

*Kovács Réka, Lakatos Flóra
12.c*

Egy hatosztályos osztályfőnök emlékmorzsái (2002/2008)

Nahát, milyen kis aranyosak! Egészen sokan bekerültek a szakkörömből.

Az a szép kis fekete lány például, Edit, vagy, hogy hívják? Meg az a cuki kis szemüveges, kis okostojás kinézetű! Arra a középső kis hangoskodóra nem emlékszem, de a mellette ülő szintén járt a szakkörömbé. Mit tudok vajon kezdeni ezzel a sok kis aprósággal, belegondoltam én egyáltalán komolyan abba, hogy mit is jelent egy ilyen osztály osztályfőnökének lenni ???...

~ ~ ~

A mindenit! Hogy ezek a kölykök milyen kis okosak! Nem kell százszor elmagyaráznom egymásután az anyagot, mert annyira figyelnek, hogy szinte mindent elsőre beszívják az agyukba. Pedig igyekeztem elrejtteni egy-két csalafintább kérdést is, de láthatóan nem fogott ki rajtuk. Azért csak jó ez a hatosztályos, még nem sikerült az általános iskolának sokat rontani rajtuk!

Érdeklődök, kedvesen közvetlenek, és érezhetően szeretnek!...

~ ~ ~

Nahát, annyira megható, hogy így megtanulták ezeket a szövegeket, és ilyen szépen előadták nekem így év végi elköszönésképpen. Meg ez a helyszín is, a sóstói skanzen osztályterme!

Legszívesebben elbőgném magam, de csak nem rendezek könnyzáport egy ilyen lelkes kis produkció után.

~ ~ ~

– Tanárnő! Tessék már megnézni a táblát! Az osztályából valakik egyetlen szöveget firkáltak rá!

– Az nem lehet, az én osztályomból ilyesmit senki nem írna a táblára! Fiúk, gyertek csak! Közületek volt valaki? Ártatlan, angyali tekintetek. – Tanárnő! Eltetszik ezt képzelni rólunk?

Mi ilyet sohase tennénk! Jól van már srácok, én sem gondoltam komolyan, csak úgy megkérdeztem – mentegetőzők.

~ ~ ~

Zsuzsa! Panaszkodtak a negyedikesek, hogy a 6/2-es osztályodban pár fiú pimaszkodott velük. Láthatóan nem tisztelik őket! Miiii???

~ ~ ~

Roli, ha még egyszer közbevágysz, kihajítlak az óráról! Nem igaz, hogy háromszor kell bekezenem egy mondatba az idióta poénjaid miatt!

Patrick, ismét sorompót kapott a buszod?! Van egyáltalán sorompó felétek?

Igazán megtisztelsz Attila, hogy ismét az órát tartod a legmegfelelőbb alkalomnak arra, hogy Tonival kielemezzétek a tegnapi délutáni focimeccset.

~ ~ ~

Azt hiszem elég érthetően elmondtam már a múlt héten is, meg a tegnapelőtti és a tegnapi órán is, hogy aki nem fogja tudni a nevezetes azonosságokat, annak oltári nagy egyest írok be a naplóba. Nem igaz, hogy képtelenek vagytok megtanulni! Ennyi idő alatt már egy csekély értelmű medvebocs is elsajátította volna. De az én kisiskolás lányom már biztosan!

~ ~ ~

– Tanárnő! Az osztályából néhányan süteményt dobáltak a WC plafonjára! Tessék már nekik szólni, mert már nem először fordul elő ilyesmi, a múltkor például banánt kentek a falra!!!..

Most komolyan srácok! Mi van veletek? Pubertáskori zavarként, vagy kezdődő elmebajként kezeljem ezt a legújabb rémtetteteket? Nem igaz, hogy ebben az osztályban a lányokkal sosincs semmi baj, miattatok meg örökké szégyenkezem! – Tanárnő! Most miért tetszik ezt úgy felfűjni? Más diákok drogoznak, piálnak, lógnak a suliból, és mindenféle egyéb devianciájuk van. A miénk csak az, hogy szeretünk élelmiszert trancsírozni!!!....

~ ~ ~

Tanárnő! Klárka néni búcsúzik, nyugdíjba megy. Évi felolvasna egy szép novellát, mi meg elénekeljük a kedvenc dalát, Az élet szép-et a Légy jó mind halálig-ból. Tanárnő is énekel, ugye?

Már jön Klárka néni! Ültessétek le, középre!... Úristen, képtelen vagyok énekelni, annyira elcsuklik a hangom, és láthatóan így van vele mindenki. ... de Klárka nénit nem zavarja, hogy a gyönyörű dalból valami maszatos ének lett....

~ ~ ~

Gyerekek! Miért olyan kopár ez az osztályterem! Bezzeg más osztály olyan szépen kidekorálta az övét!...

Te jó ég! Az én vagyok a falon? Még pedig több példányban! Hm... nem is rossz! Sőt, de jól nézek ki, annak a szupermodellnek a testében! Hihíhi... Tarferi, mint Solo kapitány, Gergelytibi meg... húha, de jó kigyúrt teste van!! És Gyula meg Bányaí, mint Obi van Kenobi, és Skywalker!

Anita! Nóri! Köszí, köszí, köszí!

~ ~ ~

Jaj, mindjárt itt a karácsonyi klub, és megígértük, hogy előadunk valami jó kis produkciót. Nem, a Valahol Európában túl nehéz lesz! Nem fogjuk tudni elénekelni! Jó, én is segíték, de a duettet kizárt, hogy meg tudjuk csinálni! Tényleg, jó ötlet, hogy üljünk le a földre, mert így nem olyan merev az egész, és a fiúk, lányok egymásnak felelgetve énekeljenek. Máté, ha nem énekel, nem beszélek veled többet! Krisztina, ez így nagyon klassz volt, a végén pedig a Zene, az kell jöjjön!..

Oh, ez gyönyörű volt, köszönöm mindenkinek, annyira ügyesek vagytok, mindenkire nagyon büszke vagyok!

~ ~ ~

Miért pont Szeged? Drága is, messze is van, ráadásul voltam már vagy ötször, na meg az, hogy hajnalig fent legyetek és üvöltözzetek, arra sokkal jobban megfelelne egy mindenféle civilizációtól mentes zárt övezet is. Na jó, ha ragaszkodtok hozzá! Biztosan ragaszkodtok hozzá? O.K. Menjünk kirándulni Szegedre! Bummm! Bummm!... Roli, Csaba, Toni! Ha még egyszer felverték legszebb álmaimból, a legközelebbi matek dogánál biztos, hogy a még megoldatlan feladatok gyűjteményéből fogok nektek válogatni!

~ ~ ~

Anita, fellépünk a tavaszi partin? Te oboázol, én zongorán kísérlek, jó? ..

Nem igaz, hogy ilyen szeles idő van májusban. Na persze, most hogy mi következünk, még jobban feltámadt a szél! Jesszusom, Gyula kapd el a kottát, nem tudom kívülről a darabot!... Bár ahogy hallom, tök mindegy, mivel az oboa is megadta magát az elemeknek. Ki tud itt hóban, szélben, orkán erejű viharban, dacolva az árral játszani?....

~ ~ ~

Felhívnám mindenki figyelmét arra a tényre, hogy holnap jár le a határideje annak, hogy eldöntsd, melyik tárgyat akarod emelt szinten tanulni!

Tanármó, mégis inkább a magyarra adom be... Nem, jól átgondoltam és a matek mellett döntöttem. Na, akkor beadom a magyarra!...

~ ~ ~

Nem hiszem el, hogy felkaroltam ezt a cellatagót! Normális vagyok, hogy még én adok ahhoz ötletet, hogyan végezzenek velem és a kollégáimmal? A tanári karban persona non grata leszek!... De annyira jól csinálják! Hihetetlen, mennyire találó szövegeket írtak, ráadásul mind egyiket más és más! Na meg ez a Roli is, bár mindig felbosszant, el kell ismerjem fenomenális, ahogy eljátssza a férfi tanerőt! Na mindegy, lesz, ami lesz, most már hadd menjen!

De biztos, hogy a technikus majd elbaltázza, lefagy a számítógép, elcsúszik a hang, bele-

sülnek a szövegbe.... Vége van már, oda se merek figyelni?! Na, végre tapsolnak... Jaj, de jó volt! Hát ez az én osztályom!!!!

~ ~ ~

Szeretném felvilágosítani a tisztelt társaságot, miszerint az, hogy elkezdtük ismételni a hat-éves anyagot, nem azt jelenti, hogy újra tanítom előlről!

Uram Isten! Kéttagú összegből tagonként von gyököt! Szentséges ég! Képtelen a parabolához érintőt húzni! Kik ezek? Hol vagyok? Hová lettek azok a kis helyes, okos, kreatív gyerekek? Dávidkám, meg fogsz bukni! - Tanárnő, tessék megnyugodni, majd lesz valahogy!

Na jó, ha Ti így, akkor én is! Mostantól rendszeres hetenkénti számonkérést vezetek be!

Tanárnő! Mára nem tudtam átnézni, mert nyelvvizsgára készültem, előrehozott érettségire készültem, töri faktra készültem, egyetemi látogatáson voltam, fogorvosnál voltam, KRESZ vizsgám volt, nyelvvizsgám volt,...

Neeeeeeem!

~ ~ ~

Már százszor hallottam ezeket a dallamokat, indulj szép égi szekér, ballag már a vén diák tovább... Miért másabb most hallani? Búcsúzunk és elmegyünk...

Tényleg igaz, hogy amikor jövőre bejövök az iskolába, nem ül Anita és Nóri összegörnyedve bent a kis dobozban, kezükben a matek füzettel, úgy téve, mintha azzal foglalkoznának, holott csak a Gyuszkóbával végzett tegnapi titráláson elmélkednek,

vagy nem üvöltöttek már a folyosó végéről a fiúk, hogy csókolom tanárnő, ami persze nem a feltétlen tekintélytiszteletük jele,

vagy nem támaszkodhatom bármely feladat elvégzésében Edit és Vica megbízhatóságára,

vagy nem fogom élvezni a matek órákon Viola mindig odafigyelő tekintetét, Eszter és Brigi remek matematikai megoldásait, Hédi, Mirjam és Toni mindig szépen megírt dolgozatait, vagy Zsófi örökös órai sziszegéseit, amivel bár csitítani igyekezett a többieket, de amelyek őt sohasem gátolták meg a beszélgetésben?

Remélem, hogy emlékezni fog Krisztina a sok kéréstelenül, de jó szándékkal adott tanácsra, vagy Évi a vele folytatott gyakori és parázs vitákra, amelyekben mindig felnőttként tekintetem rá!

És remélem, hogy mindenki más is, aki kimaradt a felsorolásból, jó szívvel fog visszaemlékezni erre az iskolára, az őket tanító tanárookra, mert mi mindannyian szeretettel és hittel próbáltunk nevelni benneteket! Hogy ez mennyire eredményes volt, hogy segítette-e mindez megvalósítani valamennyi álmatokat, reméljük személyesen Tőletek fogjuk meghallgatni, a tíz, tizenöt éves ... érettségi találkozótokon. A többi kollégám nevében is búcsúzom Tőletek!

Viszontlátásra!

*Ákos Zsuzsanna
tanár*

DÖK

Nyár este van. Épp iszonyatos vihar van készülöben odakint, a szobában fülledt forróság, a mai nagy kánikula után szinte törvényszerű. Ilyenkor az ember céltalanul lödöng, vagy próbálja elfoglalni magát valahogy, de az a könyv, amit olvasok, is kezd unalmassá válni, leülök hát a számítógép elé. Persze, hogy MSN-en sincs fent egyetlen ismerősöm sem, vagy aki fent van, az sem válaszol...

Hirtelen ötlettől vezérelve megnyitom a „Krúdys képek” mappát. Felvidulok, mert eszembe jutnak azok a vidám percek, órák, napok, amiket felidéznek ezek a képek.

Először a verébtáboros képeket kezdem nézegetni. Ezek a legvidámabbak és időrendben is ezek vannak a legelől.

Képek az állomáson, ahol izgatottan gyülekeztek a verebek, amikor még nem tudták, mi vár rájuk (szerencsére). A következő sorozat már Sátoraljaújhelyen készült a táborban: az érkezés, a beköltözködés a szobákba, a zászlófelvonás, a verebek eligazítása... Szép rendben sorakoznak fel a csapatvezetőik után, mint a kiskacsák, fekete verébtáboros pólóikban (közben arra gondolok, hogy ha nem digitális gépet használok, hány tucat tekeres filmet használtam volna el ezekre a képekre...).

Közben leszakadt az ég. Mintha dézsából öntenék. Nekem aztán nyolc, az én hangulatomat nem rontja el semmilyen égi háború. Felőlem még szénásszekerek is hullhatnak az égből, az sem érdekel, én most emlékezem és ez pillanatnyilag teljesen lefoglal... csak áramszünet ne legyen, mert megszűnik a varázs.

Csupán néhány felejthetetlen pillanat: ki nyál hamarabb lyukat a tejes tortabevonóba... persze itt a fiúk jeleskedtek, fogalmam sincs miért... Aztán ott voltak a nemi identitásuk vonatkozásában kétségek közt hánykódó lányok, akik nagyon csinik voltak, csak mintha néhányuknál kilógott volna a *lóláb*... A fiúk nadrágszárán sem lehetett könnyű átvezetni azt a tojást a lányoknak, mintha lett volna egy kis kavarodás abban a nadrágban... Volt reggeli torna Szakymódra, ruhakígyó (hogy mi le nem került a győzelem reményében...), egzotikus koktél narancsszörppel, szalontüdővel és polippal. Akadályverseny elmés feladatokkal. A kisfiam, ahogy átszellemülten hallgatja Kapu Tibi gitárjátékát. Élősakk. Együtt fürdés a medencében. Kiadós túra a hegyekben (erre büszke vagyok, mert én néztem ki az útvonalat...), a végére mindenkinek térdig lógott a nyelve. Az elsők formálta DÖK-felirat, a smiley- és a peace-jel nagyon jól mutattak a magasból (nem tudom, kinek az ötlete volt, de szenzációsan sikerült). A tábortűz képeihez érek lassan, ahol együtt énekelt gitárkísérettel az egész verébsereg. Végül már csak a hazautazás pillanatai váltják egymást.

Következnek a verébavató képei. Az nem semmi látvány volt, amikor a verebek láthatósági mellényben, hajhálóval és tolldísszel a fejükön beszambáztak reggel az iskolába. Délután az osztályok közötti sorverseny néha zavarbaejtő, néha lehetetlennek tűnő, de mindenképpen nagyon szórakoztató feladatai után következett maga az avatás. A verebek zenés-táncos bemutatkozó műsorát követően a jó hangulatról a krúdys DJ-k, valamint a diákokból verbuválódott CTB, és a Good Time Boys együttesek gondoskodtak.

Aztán egy zempléni túra képei, ahogy az erdőben keresgéljük a hét pecsét egyikét, amiket a túravezető eldugott. Semmit sem bíztam a véletlenre, én a főnökkel tartottam... Nem is értem, miért mondják, hogy biztonsági játékos vagyok...

Időközben elvonult a vihar. Eláztatott mindent, felfrissült a levegő és én folytatom a múlt-idézést.

E pillanatban az íróasztalom legmagasabb könyvtornya úgy döntött, enged a gravitáció törvényének, ezzel vésszesen csökkenni kezdett helyzeti energiája. Ahogy kétségbeesetten próbálom visszaállítani a status quo-t az asztalomon, előkerül a Krúdyák összelejtett száma, amelynek fekete, egyszínű címlapja igencsak megosztotta az olvasóközönséget. Nekem tetszik, mert egyszerű és szép. Hol van az megírva, hogy a szép dolgoknak bonyolultnak kell lenniük? Az a szép, ami érdek nélkül tetszik. Belelapozok... vannak benne bizarr cikkek, de mindent, ami benne áll, Ti írtatok és Nektek szól. Tetszik. A kötetlen, szabad hangvétel, a poénok, a laza, diákos stílus. Most sajnálom, hogy nem jelent meg több szám, pedig azoknak is ilyen sikere lett volna. Ez többek között az én hibám, de amnyi minden közbejött... Na mindegy, nem mentegetőzni akarok, jövőre meg fog jelenni három szám. Ha a fene kezét eszik, akkor is.

A következő sorozat a Krúdys Zenekarok Estje. Elképesztő, hogy egy iskolában ennyi jó zenekar legyen, akik szinte már nem is lelkes amatőr szinten nyomják a rock'n roll-t, hanem profikat megszégyenítő színvonalon adják elő saját számaikat. A hangulat fergeteges, a tömeg táncol és együtténekl a zenekarral a már ismert számaikat. Szinte mindenki ott van, aki számít. Aki jól akarta érezni magát, nem csalódott. Jó kis buli volt.

Ha már emlékezés, haladjunk sorban. Eszembe jutnak a gyermekotthon lakói. Mint minden karácsony előtt, most is ellátogattunk a gyermekotthonba, ahol ajándékokkal és közös játékkal kedveskedtünk az otthon kis lakóinak, akik már régi ismerősként, nagy örömmel fogadtak minket. Ezek az emlékek elővarázsolják azt a hangulatot, azt az érzést, ami a karácsonyt a legszebb és a legnemesebb ünneppé teszi. Ugyanis olyankor minden a szeretetről, az összetartozásról szól. Az ember lelassít, és azokra gondol, akik számára a legfontosabbak. Mert a legjobb dolog a világon szeretni és szeretve lenni. Sajnos ezeknek a gyerekeknek nem adatott meg az otthon melege, a szülők gondoskodása, az az érzelmi háttér, amit a család hivatott nyújtani. Úgy szomjúhózzák a szeretetet, hogy belesajdul a szívem még most is. Mérhetetlen szeretetüket ránk zúdítják. Ránk, akiket évente csak néhány alkalommal látnak. De minden találkozásunkkor úgy fogadnak, mintha csak pár napja láttuk volna egymást. Hamar oldott lesz a hangulat és néhány perc múlva már együtt táncolunk, nevetünk és a legféltebb titkaikat is megosztják velünk.

Nem csináltam képeket, mert elfoglaltabb voltam, mintsem hogy ezzel törődjek. Amikor fényképez az ember, valahogy kívül kerül az eseményeken. Arra összpontosít, hogy minél jobban sikerüljön a pillanat megörökítése, és ez egy kicsit kívülállóvá teszi. Én akkor nem akartam az lenni. A szívemben több és élesebb kép készült és raktározódott el.

Hahó, már itt is vannak előttem a Skafunderz koncert képei. A DÖK és a világmegváltó tervei... hogy mi majd olyan koncertet szervezünk, hogy azt még az unokáink is megemlegetik... Tavaly sikerült is, amikor a Hiperkarma-koncertet szerveztük. Telt ház volt az Arzenálban, mozdulni sem lehetett. De most valahogy kevesebben érdeklődtek... azért mi, akik ott voltunk, jól éreztük magunkat. Érdekes, hogy amikor a Krúdy zenekarok léptek fel, akkor sokkal többen eljöttek. Talán nem is kell nagyon ismert zenekart hívni, hogy jól érezzétek magatokat? Vagy a saját zenekarjaink jobbak és jobb hangulatot tudnak teremteni, mint a mindenki által ismert és ünnepelt zenekarok?

Na és a farsang. Hát az elég örült dolog volt. Amikor szinte mindenki jelmezben jött iskolába, és úgy is ment be a tanítási órákra. Fantasztikus volt, tébolyult, mégis lehetett tanítani, csak egy kicsit vidámabb volt a hangulat. Volt ott vérszomjas vámpír az áldozatával együtt, zombi, szellemirtók hátipermetezővel, boszorkány, ananász, kisördög, szatír, tartós elem, horrorisztikus matematika feladatnak öltözött lány, de Spongyabob Kockandrág sem volt semmi!

Következő képek... Elérkeztem a DÖK számára a másik legfontosabb eseményhez, a 24 órás kosárlabda meccshez. Nehéz erről a színes, kavargó, pörgő eseménynek megragadni a lényegét. Annyira sokszínű és sodró események gyűjtőneve ez. Persze a lényeg a kosárlabdán volt most is és a szurkoláson. A nap eseményeinek csúcspontját a várva-várt tanár-diák mérkőzés jelentette, ahol beosztásom szerint a tanár csapatban játszottam, de szívem szerint a DÖK-ösökhöz álltam volna be. Bár akárki, aki látott kosarazni a tanári csapatban, megerősítheti, hogy játékkal a DÖK-ösök csapatát erősítettem. 24 órán keresztül megállás nélkül pattogott a kosárlabda a tornaterem zöld padlóján. Ez teljesítmény. (Még a labdától is). Persze e mellett volt még íjászat ősi magyar módra, LAN party, póker-, asztalitenisz- és sakk-kupa, filmvetítés és sok más program, amiket képtelenség számontartani.

Ránézek az órára. Úristen, már ennyi az idő? Lassan nem is érdemes lefeküdni. Olyan észrevétlenül és gyorsan elrepült az idő ezzel a privát időutazással. Még szerencse, hogy holnap, azaz ma, nem kell korán kelni, különben egész nap vörös szemmel kóvályognék, mint egy zombi. Ez tanárként nem egy díjnyertes ötlet...

Mindez, amit itt leírtam, a DÖK munkáját dicséri. Mindenben benne van a kezünk, mindenhol ott vagyunk, mindent el tudunk intézni. Kezdem azt érezni, hogy ez már nem is diák-szervezet, hanem maffia.

Ez hát a 2007-2008-as tanév termése a teljesség be nem teljesült igényével. Végiggondolni az eseményeket is hosszú és fárasztó, hát ha még a belefektetett munkára gondolok, amiből minden DÖK-ös kivette a részét a maga igényei szerint. Azt hiszem, nagyképűség nélkül mondhatom, hogy valamennyire én is hozzájárultam a dolgok alakulásához, a programok szervezéséhez, a társaság összehozásához és a DÖK-üléshez. Néha csak egy fuvarral, vagy egy telefontal, de kis kockákból épülnek a felhőkarcolók is.

That's all Folks

*Varga Szilveszter
DÖK segítő tanár*

*„Nem azért felejtünk el játszani, mert megöregszünk,
hanem attól öregszünk meg, hogy elfelejtünk játszani.”*
George Bernard Shaw

– I feel good! –

Paintball

– *vagyis hogyan lövessük szét magunkat úgy, hogy még fizetünk is érte* –

Mint mindenki, én is sokat hallottam a paintballról, mielőtt először játszottam, és szerencsémre úgy gondoltam, hogy megérné kipróbálni. Így adódott, hogy mikor a kedves 6/3-asok elhívtak egy meccsre, kapva kaptam az alkalmon, indultam játszani.

Életem első paintball meccse az elején még elég szörnyűnek látszott: fél nyolckor kellett kelnem, hogy 9-re ott legyek. Ez volt az első trauma, majd amikor odaértünk a szervezőkhöz, már épp lett volna valami okom az örömrre (megláttam ugyanis a fegyvereket), de ennek az idilli állapotnak (én és a markerek egymás között...) azonnal vége szakadt az „ismerkedő” kérdésre: „Ki nem paintballozott még?”. Szerencsére nem voltam egyedül, megkaptuk az utasítást, gyorsan vegyük fel a katonai gyakorlót. A helyzet egyre rosszabbodott: „Akkor most forduljatok meg és menjetek arra, a fal felé! Ne forduljatok meg amíg nem szólok!”. És még épp láttuk, ahogy elkezdik betölteni a fegyvereket. A beavató lövést szép sorban kaptuk meg, ki vállra, ki lapockára... na az járt rosszul. Végül is nem haltunk bele, sőt teljes megkönnyebbülés volt, sőt, ahhoz képest, amit az ember elképzel, tényleg egyáltalán nem fáj. Talán mégis, egy kicsit.

Maga a játék viszont minden rosszat feledtet. Miután kiosztottuk a két csapatot (6-6 játékos), egy magunkat, a pályát, meg persze a fegyvereket felmérő játékra készültünk. Majdnem kihagytam, hol is vagyunk épp. A Damjanich laktanyában (elhagyatott laktanya, a Kállói út mentén), ahol ugye van egy benyomása az embernek, kissé mintha valamilyen rég nem használt orosz katonai bázison lennénk, ahol ki tudja, mi bukkan elő a következő sarok mögül, és tényleg. Bár a sarkok mögül maximum a szembejövő ellenség bukkanhat elő, a laktanyának néha egész ijesztő hangulata van.

Szóval vissza a játékhoz... csapatok kiosztva, fegyverek betöltve, kezdődhet a kör. El is indultunk, ki-ki a saját stílusában (voltak előre-rohanok-és-lövök-ti-meg-meghaltok kamikazék meg igazi biztonsági játékosok). Az viszont mindenki számára kiderült, hogy az alapból kapott 100 golyó kevés lesz egy jó kis játékhoz. Úgyhogy kezdődött a bevásárlás. De erről majd kicsit később, most maradjunk a játéknál. A laktanya a maga 3 szintjével és sok szobájával mindenféle játéknak terepet adhat. Lehet a mindenféle multi-játékokból ismert zászlórablást játszani, vagy akár simán löni mindenkire, aki nem olyan színű ruhában van, mint te. Az adrenalin mindenképp garantált. Mi akkor, ott, szinte mindent kipróbáltunk, sőt a játék végére a csapat félvezérszavakból is értette egymást.

Mert azért a paintball mégiscsak taktikai játék, bármennyire dominál is az akció. Mert mi lenne, ha nem taktika, amikor egy ajtónál állva a maradék 3 fős csapat egy tagja biztosítja azt, hogy ne lehessen kijönni, míg a másik kettő gyorsan körbeszaladva hátulról lepi meg az ellenfelet?

Egyetlen egy dologról kell még, hogy beszéljek: az anyagiak, ez talán a legfájdalmasabb része a játéknak (kissé jobban fáj, mint amikor a golyó nyakon vág). Előre kell szólom, hogy ha valaki paintballra adja a fejét, ne is számítson rá, hogy alapdíjból megússza. Az pedig 2000 fo-

rint körül van mindenhol. Nem olcsó, az biztos. Mondjuk az is igaz: ez az ár tartalmazza a szuveníreket is, kinek kéket, kinek zöldet...

De ennek ellenére azt mondom, megéri. Aki rászán pár ezer forintot, annak garantált a több órás szórakozás (kb. 4-5 órát játszottunk). És másodikra sem veszít a hangulatából. Jelenleg tervezem, hogy harmadszorra is beruházok egy meccsre. És tudom, hogy nem fogom megbánni.

Kiss Bence
10.A

Kerti Party 2008 **– Rebák féle előadás –**

Forgatókönyv

1. jelenet – *óra hangeffekt*

Helyiség közepén kanapé, rajta egy önelégült alak ül. A másik alak szélén áll, mind a 4 végtagjához egy téglá van kötve (a téglák hosszú kötélén, a földön vannak, a szereplő maga után húzza őket), nehézkesen halad keresztbe.

Téglás: – Miért csináltad ezt velem?

Másik: – Mit?

T: – Na mit?

M: – Ja! Hogy azt! Nem én csináltam.

T: – Akkor ki?

M: – Hát te magad.

T: – Még gúnyolódsz is. Miért jó az neked, hogy benne vagy a napom minden percében, de soha nem örülsz neked?

Miért jó az neked, hogy még akkor is utállak, mikor jó kedvem van? Miért jó...

M közbevág: – Hallgass már! Nekem nem jó! Nekem mindegy!

T: – Jó éjszakát!

2. jelenet – *óra hangeffekt*

Az alapfelállás ugyanaz. A téglás most is erőltetetten megy.

M: – Csá!

T: – Helló!

M: – Na? Mi volt?

T: – Már majdnem...

M: – Majdnem mi?

T: – Hát tudod! A torkomban gombóc volt, szóval szólni nem tudtam neki, de pár centi híján megkocogtattam a vállát.

M: – Csak?

T: – Csak ezek a vackok... (Felemeli kezét, lábát)
M: – Miért, neki nincs?
T: – De, csak kisebb.
M: – ÁÁÁ! Sört?
T: – Köszí, nem! Megyek aludni, holnap bulit tartok. Ugye nem látlak itt?
M: – A többiek biztos nem.

3. jelenet – óra hangeffekt + gregorián ének

Ugyanaz a felállás, háttérben fehér lepedő kifeszítve, rajta árnyékok, ricsaj a háttérben, téglás piát önt, berüg. Ittasan a kanapé háttámlájára támaszkodik, a másik ugyanott ül, mint az előző jelenetekben.

Mránéz.

M: – Na mi van?
T: – Tudod mit? Gondolkoztam azon, amit mondtál.
M: – Min?
T: – Hogy neked mindegy...
M: – Figyelj! Én a helyedben...
T: – Teszek rá!

Mmegvonja a vállát

T leteszi a téglát, ebben a pillanatban farkasüvöltés, kijózanodik, lebukik a kanapé mögé, majd kikukucskál.

T: – Mit akar?
M: – Szerintem vedd vissza!
T: – A franc essen beléd!

4. jelenet – óra hangeffekt

Az árnyékos háttér már nincs, 2., 3. jelenet szisztémája. T oldalról jön, M a kanapén ül.

M: – Na mi van?
T: – Fáj a fejem.
M: – Aki berüg, általában másnapos is lesz!
T: – Nem a piától fáj.
M: – Na, akkor mitől?
T: – Ettől (felemeli a kezét). Meg ettől (felemeli a lábát). Meg tőled!
M: – Fogadd el! Veszítettél!

T felpattan, tájtéckzik, ordít: – Soha! Érted? Nézd!

Elkezd kapálózni, belegabalyodik a kötéltbe, elesik.

M: – Mondtam, hogy veszítettél! Már régóta meg volt pecsételve a sorsod. Te meg azt hitted, hogy... mi? Kis hősem! Sört? – *borsodi hangeffekt*



Bemutató: 2008. május

Közhelyszerű intelmek *avagy lelki fröccs iskolás módra*

Egy iskolában – mint a Krúdy – kerülhetünk olyan helyzetbe, amikor a nebulóra viselkedése, szorgalma vagy egyéb cselekedete(i) miatt érzékenyebb hurokat pengetve kellene tanárának hatni, vagy legalább megpróbálni, bízva sikerben, reménykedve, hogy célhoz érhet a nevelés eme kényes ingoványán. Ezt a köznyelvben „lelki fröccsnek” nevezett módszert néha nem lehet elkerülni, bár eredményességében gyakran kételkedünk. Hogy megkíméljem magam és kollégáim a felesleges szószaporitástól, úgy gondoltam, papírra vetem a legfontosabb intelmeket, és ezután elegendő lesz annyit mondanunk: „Nyisd ki a 2008-as évkönyv ikszedik oldalát, és keresd ki a mostani viselkedésre vonatkozó részt.” Lehet, hatékonyabb lenne valami szigorú arckifejezésű fényképpel illusztrálni a cikket, de a legjobb, ha mindenki az adott tanárát képzeleti ide.

„Édes drága gyermekem! Miért nincs házi feladatod? Miért csak neked nincs? Jó kifogás, hogy nem értted, de a többiek meg tudták csinálni ... Hogy ők is csak reggel másolták? Nem hiszem, hogy csak a Sanyi fizikus papája tudta megoldani! Olyan feladatot soha nem adnék fel! Talán figyelni kellett volna az előző órán! De nem, persze voltak sokkal fontosabb dolgaid is. Meg kellett beszélni az előző esti mozifilmet, hiszen az »Üvöltő vérfarkasok a múmiák ellen« mégis érdekesebb, mint valami Newton vagy hasonló kihalt tudós ... Hogy nem csak te beszélgettél, meg hogy a társalgáshoz ketten is kellene? Ebben az osztályban mindig van, aki kapható egy ilyen bűnös cselekedetre! De csak neked nincs kész a feladatod! Még arra is lusta voltál, hogy lemásold ... Nem hiszem, hogy nem tudtál te is bejönni a korábbi busszal, mint a többiek, akik közül sokan messzebb laknak, mint te. Csak ahhoz korábban fel kellene kelni! Ha! Ám aki éjfélig eMeSeNezik, az reggel álmos ám marhára.

Talán illene már eldönteni miért is jársz iskolába! Mi lesz így belőled? Ha rajtad múlna, még mindig a fán lagnánk, és bunkóval kergetnének egymást csak a szórakozás kedvéért, vagy kihalt volna az emberiség, és a földigiliszták uralnák a Földet! Biztos vagy benne hogy erre semmi szükséged? Ezt már mások is mondták, és később sirva könyörögtek, hogy segítsék, mert soha nem lesz diplomájuk! Egyáltalán: nem azért tanulunk, mert szükséges, hanem mert ettől tágul ki az a borsónyi agyad akkorára, hogy kitöltse a fejedet! Mert ha egy kicsit is igyekeznél, akkor értenéd, amit mondok, meg tudnád oldani a feladatot, és kenterbe vágnád a Sanyi fizikus papáját házi feladatból! Meg dolgozatból! Mert hiába nézel olyan ártatlanul, tudom, hogy egy dolgozatot sem tudnál olyan jóra megírni, amilyen jóra kijavítottam! Még a puskázási technikáid is olyan ósdiak! Be a könyvet a padba és csendes lapozgatás. Csakhogy észreveszem ám, mert nem ma másztam le a falvédőről! Mindenki idegesen viselkedik. Neked fiam minden lapozásnál elvörösödik a füled! Pedig ha tanulnál, a te szüleid is megvennék az érintőképernyős csodamasinát, ami a memóriájában tárolja a teljes gimis tananyagot, és egyetlen érintésre elsötétedik, mintha ki lenne kapcsolva, és akkor nem kellene rettegned.

Csakhogy nekem vajszívem van. Nem akarok kellemetlen helyzetbe hozni. De ha te okot adsz rá, hát nem túrtörtetem magam. Néha sajnálom az időt, amit arra pazarolok, hogy megértessem veled: dolgozni és tanulni = lehetőség és érdem! De még nem adtam fel! Most is, amióta hozzád beszélek, többen téli álomba szenderültek, Andi és Józsi örök hűséget esküdtek egymásnak a hátsó padban és a leendő gyermekáldást tervezgetik, pedig ők éheznek és szomjúhozák a tudományt, amit nem kaphatnak meg, mert téged kell nevelnem! De azt akarom, hogy legyen házi feladatod! Mit akarom: kérem, könyörögve, térdre borulva. Hátha most sikerül, igen

valahogy úgy érzem, ez most nem pereg le rólad úgy, mint a múltkori esetben, amikor lógtál az órámról... Hogy nem lógtál és van igazolásod? Az mindenkinek lehet! Elsétálsz a háziorvosodhoz, köhögysz két apróbbat, belenéz a torkodba három méterről, és már adja is az igazolást... Hogy az ujjad volt bekötve? Gyenge érv! A mai világban háromszázért a nepperek könyökig érő gipszet adnak! Igazán tudhatnád! Még erre sem jöttél rá? Hihetetlen, de téged nézve ezen sem csodálkozom!

Vajon arról sem tudsz, hogy a tanáriban a neved fogalom? Hogy ha a neved felmerül, több nyugtató fogy, mint pelenka a bölcsődében? No akkor most megtudtad! Az iskola réme kitüntetéset akarjuk neked adományozni, ha egyszer elballagsz! Az lesz csak az igazán szép ünnepség! Az érettségim meg majd áttrugdalunk valahogy. De csak akkor, ha ezentúl elkészíted a feladatod, nem lógsz, nem leszel szemtelen, nem beszélgetsz, nem késel el, betartod a házirendet, idejében lefekszel aludni, nem jársz iskolaidőben szórakozni, nem idegesítesz a hülyeségeiddel, és tanulsz, mint a kisangyal... Hogy ez gyerekkínzás és ombudsmant akarsz, meg érdekvépviseletet, meg önkormányzatot? Ne reménykedj: az én kezem mindenhová elér, és becsületes, okos, kompetenciákkal felvértezett felnőttet faragok belőled, még ha beleöszülök vagy beleőrülök is. Ámen”

*Chriszt Gyula
tanár*

Aranyköpések 2008

Tanárok:

Állj, hol vannak azok akik nincsenek itt?

Először is megadom magát a függvény bigyót...

Miért sztrájkolnak a buszosok? Én simán elvezetek egy buszt, na de egy sofőr tartson meg egy matekórát!

Ide felállítok egy egyenest!... (nevetés).. Na! Nem paráználkodszt!

Itt egy nagyon szép és nagyon buta nőről van szó, aki két lábbal, és egy határozott névelővel rendelkezik.

A jövő órára hozom a kihegyezett tollamat.

A Debr... a Nagyerdő... a tölgy... tehát a Sóstói erdő pontyai...

Három elemmel foglalkozunk, név szerint a vassal.

Mennyi egy Lifestyle óvszer? –300Ft! – Na! Olcsóbb, mint egy mozijegy!

Házasságkötéskor nem azt nézed, hogy milyen színű és milyen hosszú a... kocsija...

A társaság van ketté osztva, nem az emberek! Mert akkor itt aztán marha nagy csend lenne!

Dzsibuti nem egyenlő DJ Ibutival!

A Noszty család is jól a seggére vert a pénznek!

Kelemen Anna csak azért kap pénzt, mert levetkőzik? Hát ezt én is megteszem naponta kétszer!

Sztálingrádi szendvics: emeletes házban két szint orosz közt egy német.

Képzeljünk el egy olyan hegymászó felszerelést, amelynek márkanéve Dugovics Titusz.

A miniszterelnök Athlee. Testvérei: nokedlee, nudlee, strudlee, tarkedlee, a tésztafélék családja. Meg tarhonya, de őt örökbefogadták!

Pearl Harbour: nem az volt, hogy egy kicsi japán odarohant és elpukkasztott egy petárdát.

És ha jött volna egy szatír? – Az nem szatír, hanem exhibicionista önmutogató!

Felbosszantja a szeretőjét, hogy csesszen már ki Don Giovannival, közben meg magas ívben lesz... ja Octaviót és szeretné, ha Don Giovanni hogyhívjákolná.

A sovány akác szimbóluma... a virágfürtök rezdülése... a lány melleinek a rezdülése... én érzem, fiúk, ti nem érzitek?

Hosszasan és sportszerűen csalta Karinthyt.

Török jövevényszavak: korbács, dívány, kefe, kávé... csak szólok, nincs logikai kapcsolat!

Valami kis halk irodalmi fülbenyúlásra számítok...

Sínen van, mint József Attila.

Egyesek szerint a bután egyenlő a tetrán nevű gyógyszerrel! Hát persze! Különböző betegségei esetén szippantson kettőt-hármat a gázpalackból, azt' jól van!

Ne nyalintgassa a vaskloridot!

Milyen az ammónia kémhatása vízben? – Savas! – Uramatyám, mindjárt megeszem a diplomámat!

Persze, aztán beíratják a gyereket köcsöghímző népiszakkörre!

A metil-alkohol mérég. Mit kell csinálni azzal, aki véletlenül lehúzott egy felesel belőle?... temetni.

Ha még egyszer hátrafordul, akkorát húzok a fejére ezzel a könyvvel ni, hogy a búrája is belehorpad!

Ne rinyáljon, múmia! A maga helyében már csak halottas kocsival illik közlekedni!

Elég sok minden megfordul a szájába, de olyat még nem láttam, hogy salétromsav lett volna benne!

Pici kis apró mütyür kezeccskéddel számold végig, jó?

Psszt... tankönyv a füledben!

Megszólalási díjat fogok szedni a vizit díj mintájára.

Tudjátok let's go meg let's roll. Vannak még ilyen let's-ek a történelemben... pl. a Led Zep-pelin!

Annyira ráfeküdtem az osztályra ebben az időben.

Ady a jövőbe pillantott a múltat faron ragadva.

Talán segítene rajta egy kis agyműtét, vagy egy komplett fejcsere!

HA te elmennél GYES-re, akkor én wudu esőtáncot járnék.

Diákok:

Milyen trópusok fedezhetők fel a versben? – Szubtrópusok!

Ez a halotti beszéd néha akadozik... – Különösen, ha tanár úr folyton mígé szokosztja volá...

József Attila előbb levelezői állást kapott, majd idegösszeomlást.

A törvény átment a parlamenten, de nem jött vissza.

Mihály a gyémántszóró asszony, aki csak megy és szórja a gyémántjait, mint a haza gyöngyös földjét.

Én amúgy szívesen beülnék Bányai Tanár Úr órájára... – Persze, én is, ha nyolckarú polip lennék.

Nonán, dekan, undekan... Pelikán, Batu kán, Dzsingisz kán!

Az egész ország sötét és Babits a fény, aki addig süti a sötétséget, amíg az meg nem mozdul.

Hogyan halt meg Almira (a kutya)? – Zátonyra futott és elsüllyedt...

Mikszáth másik, paraszti életében rengeteg novellát írt.

Bánk bán a bankban.

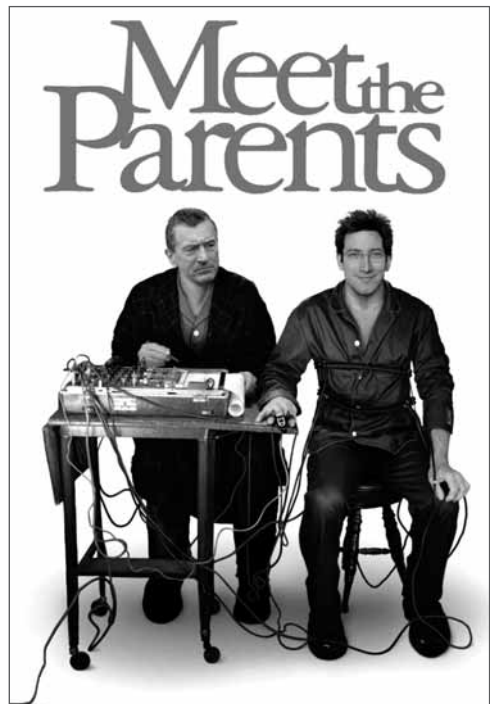
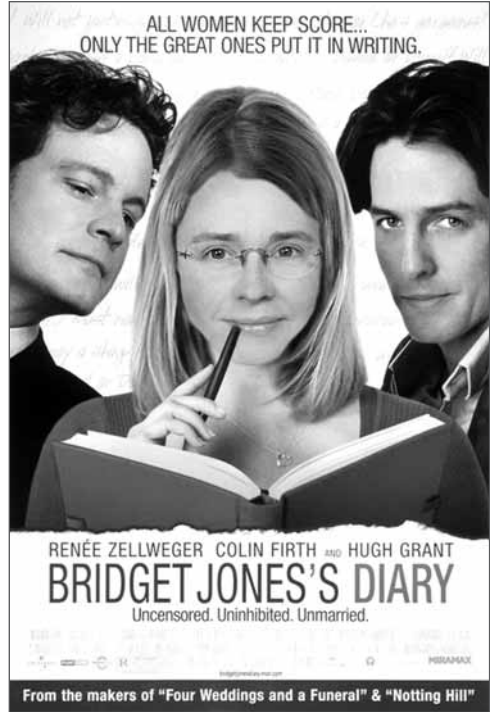
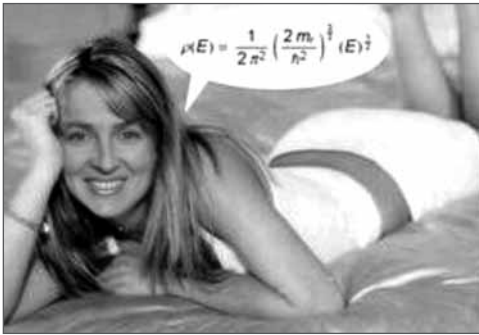
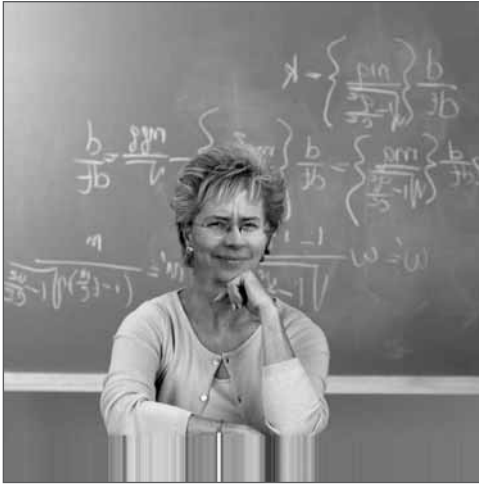
Ha mindegyiknek ugyanannyi a valsége én kimegyek! – Az én órám nincs demokrácia!

Minek a palástja lesz ez a térgeometriában? – A mikulásnak!

Most csak arra kell figyelned, hogy honnan ne indítsd a kettős kötést... – Otthonról.

Hol és mikor fűrták a legrégebbi olajkutat? – Tegnap hátul a kert végében.

*Kerekes Nóra, Rácz Anita
12.D*









Készülök a törióra

Ma nem én feleltem, de nem sokon múltott. Láttam, hogy nézett rám a tanár úr. Úgy nézett rám, hogy; Tamás jövő órán te felelsz! Ezt nem mondta, de tudom, hogy gondolta. Arra az órára nem tanultam, de erre most fogok. Nézzük csak, most van 3 óra. Óhhh, még gyerek az idő, most még pihenni kell, az lesz a legjobb, ha alszom egy jót, alvás után mindig lehet tanulni.

Nagy nehezen felkelek, látom, hogy fél öt van. Oké-oké semmi gond, majd egy félóra múlva tanulok, de most meg kell nézнем az egyik kedvenc sorozatomat. Nincs sok, vagy 3 van, és azokat se nézem folyamatosan, de most megéremlek egy kis pihenést. Ez a mai nap nagyon lefárasztott. Végig izgultam a töri órát, azt hittem én felek. Úgyhogy most tévézek.

Megnézek egy pár műsört, és mire észreveszem magamat, rájövök, hogy már fél nyolc van. Na jó, most megyek és tanulok.

Le is ülök tanulni, de körülbelül fél perc után benyit anya, hogy vacsora. Vacsora? Hát, ha vacsora van, azt nem hagyhatom ki, különben anya megsértődne, és azt nem akarom. Nem azért megyek vacsorázni, hogy ne kelljen történelmet tanulnom, vagy ilyesmi. Azért megyek vacsorázni, mert illik menni, főleg szerda este fél nyolckor.

Vacsora után tényleg leülök tanulni, vagyis pontosabban leülnék, de a kedvenc sorozatom megy, ami amúgy semmiről nem szól, de arról nagyon. Na, ezt már muszáj lesz megnézni, meg különben is ki hallott már olyat, hogy vacsora után 5 perccel megy az ember tanulni? Nem, nem. Ezt nem lehet így elkapkodni.

Megnézem a filmet, de utána nem tanulhatok, nem feketek be az ágyamba koszosan, meg kell fürdenem. Mivel én az ágyamban fekvő tanulok, ez elkerülhetetlen, úgyhogy irány a fürdőszoba fogmosás, fürdés, törölközés. Nagyszerű! Megvagyok! Na most már tényleg tünés tanulni.

Mire elkezdek tanulni, már nagyon álmos vagyok, de elhatároztam, hogy tanulok, mert ma sem sokon múlt, hogy én feleltem. Szóval ma tanulok, ha török, ha szakad. Na oké, a lap már szakad is. Ezt nem pont így értettem, de mindegy. A lap azért szakadt el, mert használva van. Ezt a tanár úr is látni fogja, és meg fog érte dicsérni, hogy; Látom, Tamás, hogy te sokat tanulsz, mert szakadtak a lapok a füzetedben. Még jó, gondolom én, hiszen ma is egész este fáradtan tanulom az ipari forradalom előfeltételeit.

Ránézek az órára, hogy mennyi ideje nyúzódom már a tárgyat, de még csak 5 perce, de már fél 11 van, és én még semmit sem tudok, és sehol sem járok. Pontosan ott járok, hogy az ipari forradalom előfeltétele a mezőgazdaság átalakulása volt.

– Az átalakuló mezőgazdaság gazdaságosan gépesíthetővé vált, tehát a mezőgazdaság megrendelőként jelent meg az iparban. – Mi? A mezőgazdaság? Ja hát igen, megrendelő volt, úgy, mint általában a legtöbb megrendelő. A mezőgazdaság felállt az asztalától, elnyomta cigarettáját és felvette ballonkabátját. Majd később kalapot illesztett a fejére, és felkapta az aktatászkáját, hogy elmehessen megrendelőnek az iparba.

A mezőgazdaság átvágott a kövezett utcán, amiket makadám utaknak hívunk, mert ugyebár Mc Adam találta fel őket.

– Jajjj, hát én nagyon jó vagyok, tudom az egész anyagot! - De miért is ment a mezőgazdaság az iparba? Jaa persze, hogy megrendelő legyen. Szóval átvágott a makadám utcán a mezőgazdaság, ugyebár azért makadám úton ment át, mert akkor még csak ilyenek voltak, mert ez kábé olyan 1600-ban lehet.

– Miii? 1600-ban? Hogy, hogy 1600-ban? Nem létezik, hát az ipari forradalom később volt, hiszen Napóleon után tanultuk. – Jaa, de mi nem a tankönyv szerint haladunk, mert az ugyebár

egy kalap lócitrom, és akkor még a kalappal többet is mondtam, de azért megvesszük, mert úgy a jó. Szóval Napóleon után volt, de mi nem úgy tanuljuk, tehát előtte volt. Ahá. Szóval csak be akart csapni a tanár úr, hogy rájövök-e a cselre. De rá jöttem, a makadám utak 1600-ban épültek. Csak nem lesz ez így jó, mert, ha netán felteszi azt a kérdést órán, hogy: Tamás, és mégis mikor keletkeztek a makadám utak? Akkor erre én mit fogok válaszolni? Hát azt, hogy: Tanár úr, a makadám utak nem keletkeztek, Mc Adam találmányai, és építették őket. Na ezzel jól ki is fogom magam vágni a helyzetből. Nem csak, hogy az anyagot tudom, de eszes is vagyok, ezért meg is fognak dicsérni. Majd azt mondja a tanár úr, hogy: Tamás, te nem csak tudod az anyagot, és rájöttél, hogy át akarlak verni, a Napóleon féle lecke cserével, hanem még rafinált is vagy. Ezért egy nagy ötöst kapsz.

Szóval megy, megy a mezőgazdaság, aki félelmetes monstrum. Ő úgy dönt, hogy modernizálni akarja saját magát, gépesíteni, fejleszteni, tehát ő megteheti, hogy elmenjen az iparba megrendelőként. És nemcsak megteheti, de meg is teszi. Megy a mezőgazdaság monumentális lényként a makadám utakon, és egyik cigijét a másik után szívja, és lobog a kezében az aktatáskája. Megy az iparba. De milyen iparba? Lövésem nincs, hogy milyen iparba mehet ő, a mezőgazdaság. Még a neve is félelmetes; mezőgazdaság. Hmm... Én hova mennék, ha ipar lennék? Nem tudom, de biztosan az iparba. De melyikbe? Mihez kössem az ipart, ahova a mezőgazdaság megy? Megvan! Hozzákötöm a mezőgazdaság aktatáskájához. Jajj, de okos vagyok! Most már tudom mihez kötni az ipart is, azt ahova a mezőgazdaság megy. Megy a mezőgazdaság, és ott lötyög, himbálózik a szélben az aktatáskáján egy cédula, amire rá van írva, hogy ipar. Azért van az ott, mert én hozzákötöttem, így tudni fogom.

Szóval a mezőgazdaság megy, megy, és végre elérkezik az iparba. Meg áll egy roppantul magas épület előtt, amiből sok-sok kémény áll ki, és rá van írva a koszos piszkos ablakok alá, hogy: Az ipar.

Csak ez a hely lehet az ipar, a mezőgazdaságnak is így kell gondolnia. De ő nem gondolja, ő tudja, hogy ez az ipar. A mezőgazdaság nagyon határozott, mindig tudja mit kell tennie, ezért is jön megrendelőnek az iparba. Sőt, nemcsak jön, de meg is jelenik. A mezőgazdaság nemcsak úgy, egyszerűen jön az iparba, ő megjelenik. Szóval besétál a mezőgazdaság az iparba, széles sötét ballonkabátban, fején tiszteletet parancsoló kalap, és kezében ott van az aktatáskája, amire rá van kötve egy cédula, amire az van írva, hogy ipar, így mindenki tudja mihez kötni az ipart. Világos. A mezőgazdaság szereti, ha az emberek tudják mit hova kell kötni. Ő szereti, ha mások is határozottak, de tudja, hogy senki nem olyan határozott, mint ő. Mert hát ki másnak jutna eszébe, hogy megrendelőként megjelenjen az iparban? Na most őszintén! Jóska bácsinak a rétről? Ugyan dehogya! Csak a mezőgazdaság annyira határozott itt az 1600-as években, vagy mi 1780 és 1850 között, hogy meg merjen jelenni megrendelőként az iparban...

Csapódik az ajtó, anyukám jön be a heti zsebpénzemmél, és közben azt mondja: – Tamás megtanultad már a történelmet?

– Júúúú tényleg, a történelem. Óhh megint elkalandoztam. Mindjárt be fogom fejezni. – Hol is jártam? Uhh megvan, ott, hogy a mezőgazdaság megrendelőként jelentkezik az iparban. Húú, de hosszú ez a mondat. Na menjünk tovább, mert sosem fogom megtanulni. Szóval megtalálják a vető és az aratógépet Jethro Tull és Bell. Bell? Bell nem a telefont találta fel? Biztosan olyan okos volt, hogy feltalálta a telefont is, meg a vetőgépet is. Nem is tudtam, hogy az 1600-as években már volt telefon, hiszen az 1600-as években vagyunk valahol. Már látom is magam előtt, hogy ott áll az 1600-as évek a világos színű nyári nadrágjában, és mi valahol ott vagyunk benne. No de ne kanyarodjunk el, a lényeg, hogy 1600-ban volt telefon, hiszen Bell feltalálta, no meg a vetőgépet is. De hiszen nem is 1600-ban vagyunk, hanem 1780 és 1850 között. Na, ez mindjárt jobban hangzik. 1780 és 1850 hasonló foci szerelésben állnak a vadnyugaton, és pisztoly lóg az oldalukról, és fújja a szél azokat a száraz fákat, amiket úgy fújni szokott a filmekben is. Szóval 1780 Reál drukker, 1850 pedig Barsza drukker, és ők, futballhuligánok. Vagyis fut-

nak, és balhuligánok is egyszerre. Tehát egymással szembe állnak, és készülnek egymással leszámolni, mi pedig ott vagyunk közöttük, és Bell éppen feltalálja a telefont meg a vetőgépet.

– Jó, jó, jó. Csak figyeljünk oda, hogy tanuljunk, és ne kalandozzunk el. – Mert különben holnap a tanár úr meg fog feleltetni történelemből, és meg fogja kérdezni, hogy Bell mit talált fel. És én meg erre majd azt mondom, hogy a telefont, pedig nem, mert a vetőgépet kell mondani, mert most ez a lényeges. Szóval olvassunk tovább. Tehát infrastruktúrát kell fejleszteni, ami a gazdaság nem termelő ágazata, de elengedhetetlen a fejlődéséhez. Oké ez világos, semmit nem csinál, de még is, muszáj, hogy legyen, különben a gazdaság nem fejlődne, és akkor biztosan megharagudna a gazdaság, és akkor nem fejlődne tovább, és akkor Bell sem találna fel a telefonos vetőgépet 1780 és 1850 között, és nem tudnánk segítséget hívni, pedig 1780 és 1850 meg akarja egymást ölni.

– Hmmm, mi ez a zene? Annyira ismerős. Ez pont olyan... Úristen... – Nem lehet, hogy már háromnegyed hét legyen?!?! Jesszusom nem tanultam meg a történelmet. Úhh mi lesz most, ha felelek, vagy írunk?! Óhh, miért nem ültem le hamarabb tanulni csak egy kicsit? A mezőgazdaság sokkal határozottabb volt nálam, és ő biztosan hamarabb leült egy órával tanulni, mint én. Ezért mehetett el az iparba. És Bell? Ő pedig feltalálta a vetőtelegépet, vagyis a vetőgépet és a telefont, vagy mi van már. Na jó, semmi gond, hátha nem én felelek.

Az iskolában első óra a történelem, egész úton abban reménykedtem, hogy hátha szembejön a portás néni, és azt mondja, hogy nem lesz történelem óra. Mikor beérek a terembe, már tudom, hogy lesz óránk. Csendesen és mélabúsan leülök a helyemre, és várom a végzetemet. Amíg várom a végzetemet, ami biztosan csak azért késik, mert vonattal jön, és lassan jön a vonat, mert Bell azt már nem találta fel. Azt valaki más találta fel, de nem olyan jól, mint Bell a telefont. Szóval azon gondolkodom, hogy, ha felelek és nagyon rosszul, talán megúszom, mert a tanár úr nem írja be a rossz jegyet. Hiszen minek is csúfítaná el velem a naplót? Egy ilyen szép naplót, mint a miénk? De hiszen ő nem naplóba ír. Hanem a saját füzetébe. Óhh a fenébe. A tanár úr be fogja írni az egyest, hiszen ő is határozott, nemcsak a mezőgazdaság. Jó, meglehet, hogy annyira nem, mint a mezőgazdaság, de ahhoz eléggé, hogy az egyest bevésse.

Bejön a tanár úr. Lassan felállunk a padból, ő nagylelkűen azt mondja, hogy leülhetünk. Székcsattogás, padnyikorgás. Leültünk. Eszembe jut, hogy meleg van és bűdös a teremben, és a tanár úr a friss levegőt szereti. Gyorsan nyissunk ablakot, mentsük, ami menthető. Szólnék a padtársamhoz, de annyira remeg a hangom, hogy képtelen vagyok értelmesen szólni. Most már biztosan végem, én fogok felelni.

A tanár úr kihív két diákot felelni. Legalábbis ő így hívja. Szerintem, megásatja velük a saját sírjukat. Na, de ez csak az én véleményem. Aztán megkérdezi őket, valami kis szösszenetből, ami körülbelül 30 oldalnak felel meg. Mi az? Semmiség. Hát persze. Végül bezárja a füzetét, nincs több felelő.

Megúsztam! Megint! Úhh mekkora jó. Odasúgom a padtársamnak, hogy még jó, hogy nem tanultam, hiszen nem is feleltem. Na mindegy a következő órára majd tanulok...

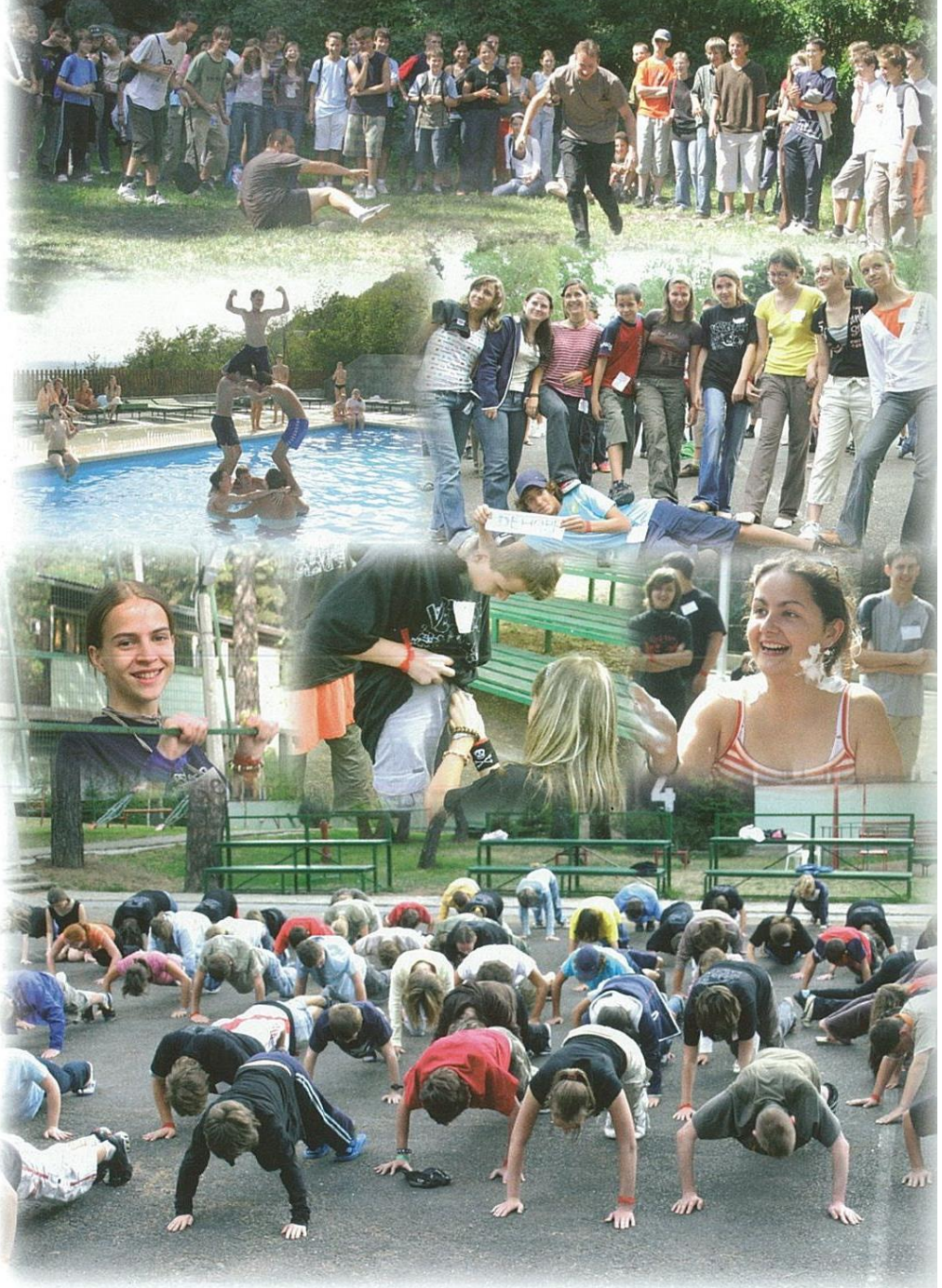
Babicz Tamás
11.C

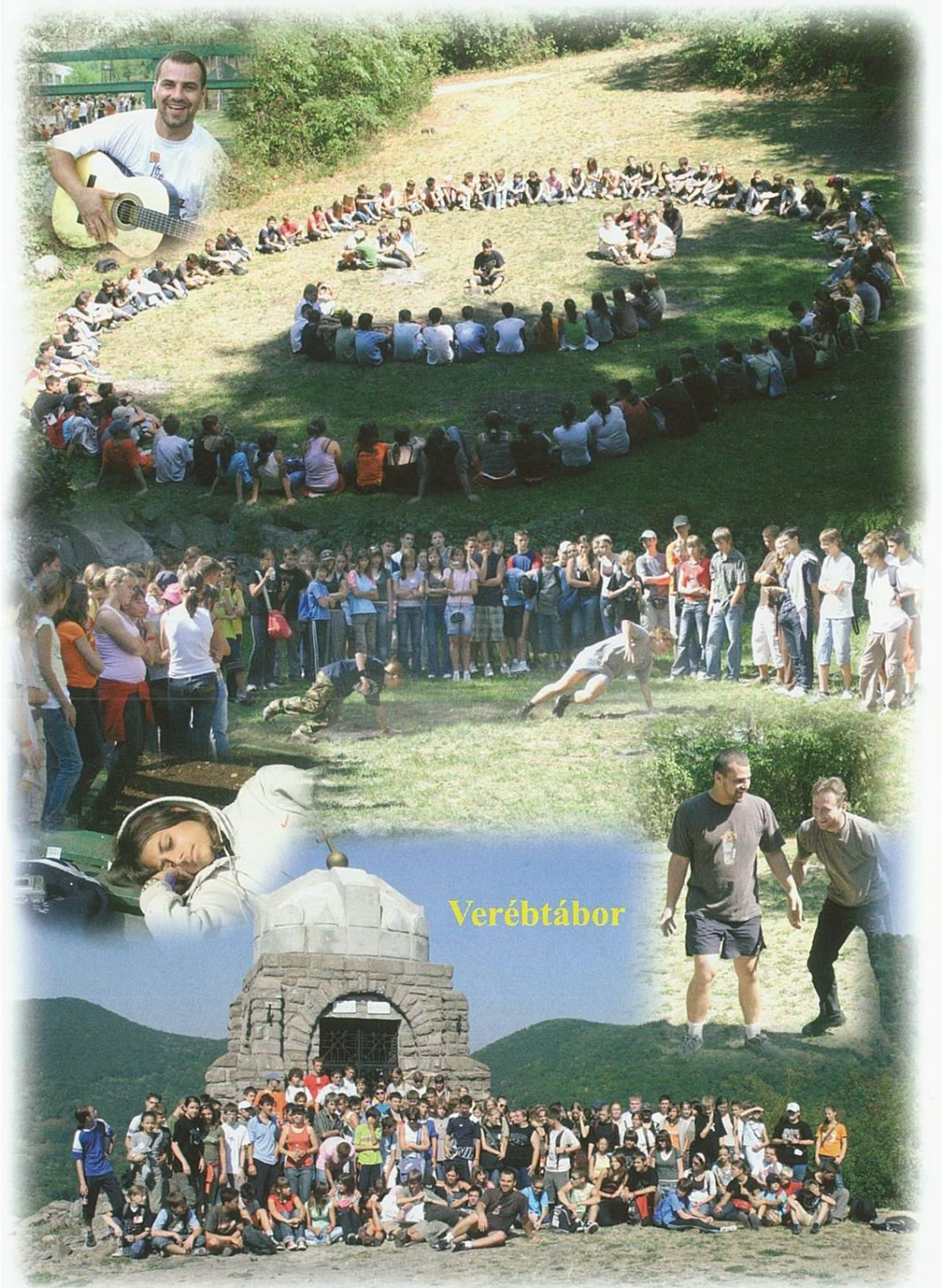


Verébtábor



Verébtábor





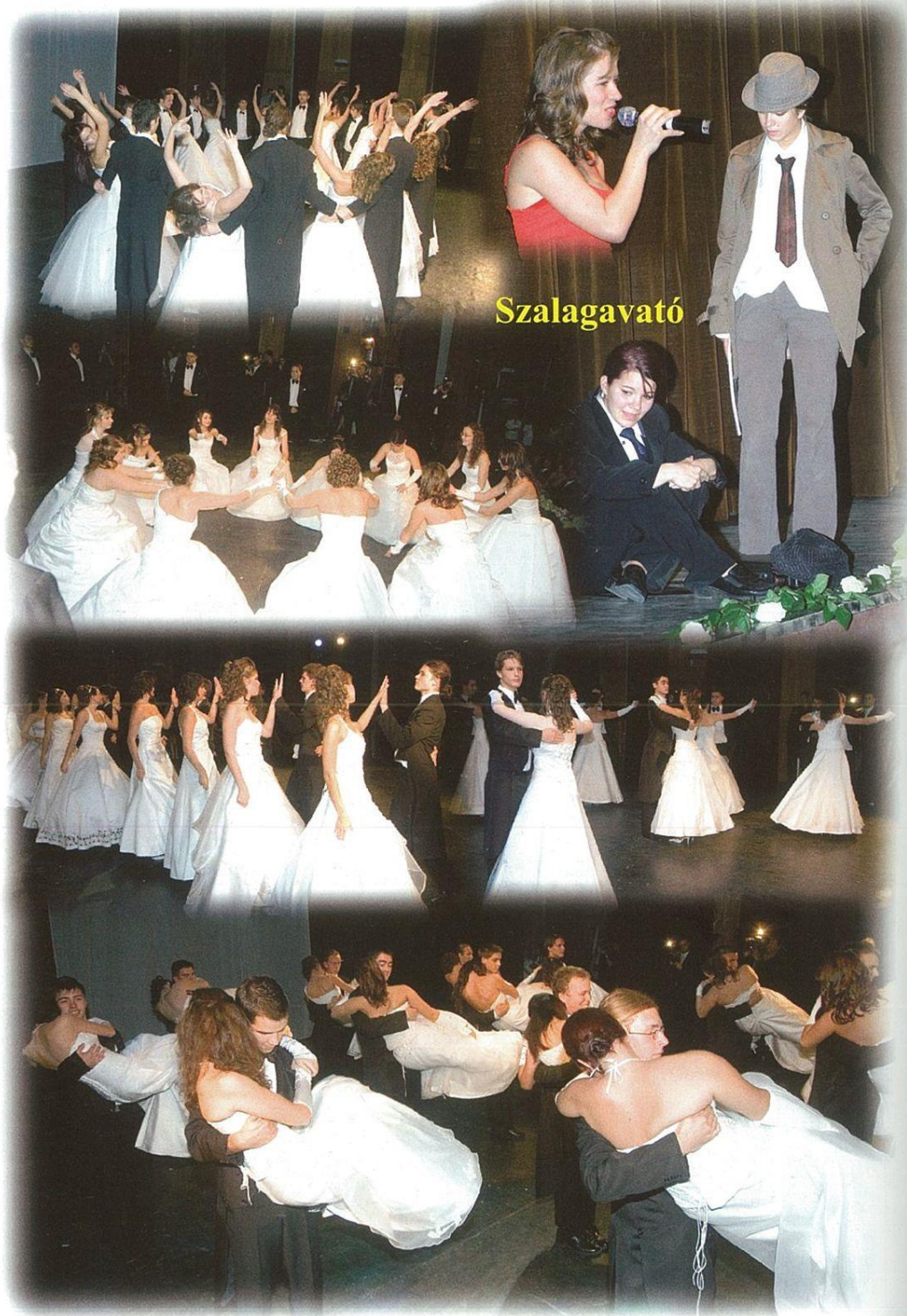
Verébavató





Verébavató





Szlagavató

Szalagavató



Október 23.



Karácsony



Farsang

Március 15.





24 órás



Kerti Party





A TANÉV ESEMÉNYEI

2007. augusztus

- 13-17. Verébtábor
- 27-31. Órarendkészítés
- 27 szept. – 03. Szertárak előkészítése átadó leltár készítése a rajz szertárnál
- 27. 9⁰⁰ Alakuló értekezlet
- 29. 9⁰⁰ Szakmai továbbképzések
- 30. 9⁰⁰ Kibővített vezetői értekezlet
- 31. 9⁰⁰ Nevelőtestületi nyitóértekezlet

2007. szeptember

- 03. 7³⁰ Tanévnitó ünnepély
- 03. Első tanítási nap
 - Tankönyvek, ellenőrzők, diákigazolványok kiosztása
 - Baleset- és tűzvédelmi oktatás
- 06. 17³⁰ Tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók számára induló előgondozó szakkörökről, beiskolázásról
- 07. Munkaközösségi munkatervek leadása
- 07. 12⁰⁰ Adatközlés a Polgármesteri Hivatal felé
- 13. 16³⁰ Összevont szülői értekezlet a 12. évfolyam számára
- 13. 17³⁰ Szülői értekezlet a 12. évfolyam számára
- 13-22 Utazás a németországi Hochdal Gimnáziumba
- 14-ig Osztályozó-, faktos-, szakköri naplók kitöltése, az elmúlt tanévi leadása
 - Nyomatványrendelés
- 14-ig OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása
- 14-ig Tanmenetek, mikrotantervek elkészítése, leadása,
 - munkaközösség vezetőknek, igazgatóknak
- 14-ig Jelentkezés az Iskolai Könyvtári Világnap alkalmából rendezett könyvtárhasználati versenyre
- 17-től Előgondozó körök indítása
- 19. Diákközgyűlés
- 20. Előrehozott osztályozó vizsga (írásbeli)
- 24. Iskolai sportkör közgyűlése
- 26. Tantermek dekorációjának elkészítése
- 27. Előrehozott osztályozó vizsga (szóbeli)
- 27 17⁰⁰ Összevont szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 27. 17³⁰ Szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 28. Pályaválasztási tájékoztató anyagának elküldése
- 28. Verébavató
- 28-ig Statisztikai adatok megküldése
- 28-ig Beszélgetés a szelektív hulladékgyűjtés jelentőségéről, az ember felelősségéről a környezet megóvása érdekében

2007. október

01. Könyvtárhasználati vetélkedő első Meseíró pályázat beadási határideje
05. Megemlékezés az aradi vértanúkról
11. 16³⁰ Összevont szülői értekezlet + az érettségiről
a 8., 10. és 11. évfolyamok számára (ebédlő)
11. 17³⁰ Szülői értekezlet a 8. 10. és 11. évfolyamok számára
13. Munkanap
15. Illusztráció és tárgyvezető pályázat leadási határideje
17. 08⁵⁰ Filharmónia előadás
19. Megemlékezés Krúdy születésnapjáról
19. Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
20. 16⁰⁰ Szalagavató
24. Könyvtárhasználati verseny, 2. forduló
25. Iskolai könyvtári nap
26. 15⁰⁰ Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel
- 27-ig Felvételi tájékoztató elküldése a jegyzőnek
26. Szünet előtti utolsó tanítási nap
- 26-ig Ingyenes tankönyvet igénylők felmérése a 2007/2008-as tanévre
- 29 – 31. Őszi szünet

2007. november

05. Szünet utáni első tanítási nap
08. Előrehozott írásbeli osztályozó vizsgák
08. 17³⁰ Pályaválasztási szülői értekezlet a 6. és 8. osztályos tanulók és szüleik számára
15. Előrehozott szóbeli osztályozó vizsgák
15. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
28. 08⁵⁰ Filharmónia előadás
29. Nevelési értekezlet (tervezet) + módszertani szakmai előadás
- 29-ig Belső használatú vizsgaszabályzat elkészítése
- 30-ig Ingyenes tankönyvet igénylők névsorának elküldése a fenntartónak

2007. december

03. AIDS-ellenes világnap, vetélkedő
06. Téli tábor
06. 17⁰⁰ Fogadóóra
- 07-ig Hatosztályos jelentkezési lapok beadása
- 15-től Madarak kiállítása az aulában
21. 10⁰⁰ Karácsonyi ünnepély
21. Az év utolsó tanítási napja
21. Árvaházi gyerekek meglátogatása
- 22 – január 02. Téli szünet

2008. január

- 02 – 04. Tanítás nélküli munkanap
07. Első tanítási nap
- 11-ig Jelentkezés az emelt szintű érettségire felkészítő csoportokba
18. 14⁰⁰ Osztályozó konferencia
18. Az első félév utolsó tanítási napja
- 18-ig Tantárgyfelosztás tervezet leadása
19. Alapítványi bál

21 – február 08-ig

A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás

25-ig Statisztikai adatok elkészítése

25-ig Tankönyvrendelés egyeztetése, leadása

25. 14⁰⁰ Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos tagozatra jelentkezőknek

25-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről

31. 14⁰⁰ Pótfelvételi a hatosztályos gimnáziumba jelentkezőknek

31. Félévi tantestületi értekezlet (tervezet)

2008. február

09. Érettségi jelentkezési lapok leadása

14. Valentin napi diákprogram

14. 17³⁰ Szülői értekezlet

15. A 6. és 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése

18-ig Felvételi jelentkezési lapok ellenőrzése 12. osztályosoknak

21. 14¹⁵ Írásbeli felvételi az általános tantervű osztályba (tervezet)

21. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés

22. 08⁰⁰ órától és 09³⁰ órától írásbeli felvételi a matematika és biológia tantervű osztályba

A felvételt követő 3. munkanapon betekintés a dolgozatokba

Tanítás nélküli munkanap

27. 08⁵⁰ Filharmónia előadás

29. 8⁰⁰ Pótfelvételi a négyosztályos gimnáziumi osztályokba

2008. március

05-től Fotókiállítás a dohányzás káros hatásairól

14. Megemlékezés március 15-éről

15. Kosárlabda találkozó volt krúdysokkal a Krúdy Kupa keretében

20. Szünet előtti utolsó tanítási nap

24 órás kosármeccs

21-25. Tavasz szünet

2008. április

07-11. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése

10. Végleges felvételi jegyzék megküldése a felvételi központnak + nevelési értekezlet

16. Megemlékezés a holokausztról

17. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet (tervezet)

17. 17⁰⁰ Fogadóóra

18-ig Érettségi tételek leadása gépelésre

18-ig Tanári megbízások az érettségi vizsgára

23. 08⁵⁰ Filharmónia előadás

23-ig Az általános iskolából felvett tanulók kiértékelése

24. Negyedikes búcsúztató

30-ig Egészségfejlesztési, nevelési órák minden osztályban havonta 1 alkalommal

30-ig Szelektív hulladékgyűjtési rendszer működtetése

30. 15⁰⁰ Osztályozó értekezlet a végzősöknél

30. Utolsó tanítási nap a végzősöknél

16⁰⁰ Ballagás

2008. május

05-től Fotópályázat és kiállítás a Föld napja alkalmából

05-től Kortárs segítők vizsgái osztályfőnöki órákon

05. A végzős évfolyam bizonyítványainak, naplójainak, anyakönyveinek lezárása, statisztikai adatok leadása
05. 8⁰⁰ Magyar érettségi írásbeli
06. 8⁰⁰ Matematika írásbeli érettségi
07. 8⁰⁰ Történelem írásbeli érettségi
08. 8⁰⁰ Angol nyelv írásbeli érettségi
09. 8⁰⁰ Német írásbeli érettségi
- 13 – 23-ig Választható érettségi tantárgyak írásbeli vizsgája
23. Kerti parti (tervezet)
28. Országos kompetencia mérés
29. Megemlékezés a Madarak és fák világnapjáról
30. Dohányfüst mentes világnap
- 30-ig Iskolahasználók igényeinek újramérése

2008. június

- 05 – 11-ig Emelt szintű szóbeli érettségi vizsga
06. Betekintés az írásbeli érettségi dolgozatokba
09. A 12. A és a 12. B osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek
10. A 12. B és a 12. C osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek
12. 13⁰⁰ Tanév végi osztályozó értekezlet, rövidített órák
13. Utolsó tanítási nap
16. 8⁰⁰ Beiratkozás
- 16-17-18. A 12. A. és a 12. B osztály szóbeli érettségi vizsgája
- 19-20-21. A 12. C, 12. D osztály szóbeli érettségi vizsgája
25. 9⁰⁰ Évzáró ünnepély
25. 11⁰⁰ Tanévzáró értekezlet
28. Tantestületi kirándulás (tervezet)

2008. augusztus

- 11-15. Verébtábor

*Sallai Judit
igazgató*

VERSENYEREDMÉNYEK

Nemzetközi versenyek

Nemzetközi Kenguru Matematika Verseny

Országos helyezést ért el:

| | | | |
|------|-----------------------|------|---|
| 4.h | Róka Péter László | 11.A | |
| 8.h | Orosz Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanáraik:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 15.h | Pólya Zsuzsanna Málna | 10.D | |
| 18.h | Bartha Kristóf | 9.A | <i>felkészítő tanáraik:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 20.h | Szabó Antal | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 25.h | Ősz Edina | 12.C | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Róka Sándor |
| 29.h | Bálint Máté | 9.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |

A megyei listán helyezést ért el:

| | | | |
|-----|----------------------|------|--|
| 2.h | Takács László Balázs | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| 2.h | Sipeki Sándor | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 2.h | Szathmári Eszter | 12.D | <i>felkészítő tanára:</i> Ákos Zsuzsanna |
| 3.h | Tárczy Tamás Andor | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h | Mészáros Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 4.h | Laki Dániel | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 4.h | Kukucska Péter | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 4.h | Buzga Viktor | 11.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Konczné Végh Leona, Róka Sándor |
| 4.h | Molnár Dániel | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 5.h | Tajdi Marcell | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 5.h | Kapu Tibor | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |
| 5.h | Molnár Boglárka | 11.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Konczné Végh Leona, Róka Sándor |
| 5.h | Udvari Zsolt | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |

Kölcsey Ferenc Nemzetközi Könyvtárhasználati verseny

Helyezést ért el:

| | | | |
|-----|---------------|------|---|
| 2.h | Rábai Valéria | 11.D | <i>felkészítő tanára:</i> Kalydy Zsuzsa |
|-----|---------------|------|---|

„Matematika határok nélkül” nemzetközi matematikaverseny

Országos helyezést ért el:

| | | |
|-----|---------------------|--|
| 2.h | 9.D osztály csapata | <i>felkészítő tanáruk:</i> Gincsei Tibor |
|-----|---------------------|--|

XVII. Nemzetközi Magyar Matematikaverseny

Helyezést ért el:

| | | | |
|-----|------------|------|--|
| 3.h | Orosz Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
|-----|------------|------|--|

Országos tanulmányi verseny (OKTV)

Biológia OKTV I.-II. kategória

Továbbjutott a második fordulóba:

| | | | |
|---------------------|------|----------------------------|---------------|
| Galambos Ágoston | 12.D | <i>felkészítő tanára:</i> | Gergely Tibor |
| Kuczog Zita | 11.B | | |
| Lénárt Lea | 11.B | <i>felkészítő tanáruk:</i> | Vad Mária |
| Madácsi Dávid Béla | 12.B | <i>felkészítő tanára:</i> | Sallai Judit |
| Meggyesi Veronika | 11.B | | |
| Orbán Szilágyi Ákos | 11.B | | |
| Törköly Tamás Máté | 11.D | <i>felkészítő tanáruk:</i> | Vad Mária |
| Udvari Zsolt | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Sallai Judit |

Továbbküldhető dolgozatot írt:

| | | | |
|-----------------|------|----------------------------|---------------|
| Daróczi Natália | 12.B | <i>felkészítő tanára:</i> | Sallai Judit |
| Kelemen István | 11.B | | |
| Márton Dalma | 11.B | <i>felkészítő tanáruk:</i> | Vad Mária |
| Melczér Roland | 12.D | <i>felkészítő tanára:</i> | Gergely Tibor |
| Pásztor Máté | 11.B | | |
| Tóth Emese | 11.C | <i>felkészítő tanáruk:</i> | Vad Mária |

Magyar nyelv OKTV

Továbbküldhető dolgozatot írt:

| | | | |
|-------------|------|---------------------------|---------------|
| Birtók Lili | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Bányai Zoltán |
|-------------|------|---------------------------|---------------|

Magyar irodalom OKTV

Továbbjutott a második fordulóba:

| | | | |
|----------------|------|---------------------------|----------------------------|
| Gucsá Magdolna | 12.D | <i>felkészítő tanára:</i> | Dr. Onderné Szilágyi Tímea |
| Udvari Zsolt | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Bányai Zoltán |

Matematika OKTV II. kategória

Országos helyezést ért el:

| | | | |
|-----------------|------|----------------------------|---|
| 14.h Orosz Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> | Koncz István, Róka Sándor |
| 29.h Ösz Edina | 12.C | <i>felkészítő tanárai:</i> | Katonáné Cserepes Mária, Róka Sándor |

Továbbjutott a második fordulóba:

| | | | |
|-----------------|------|---------------------------|----------------------|
| Buzga Viktor | 11.D | <i>felkészítő tanára:</i> | Konczné Végh Leona |
| Hullár Dávid | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Tóth István |
| Mészáros Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Koncz István |
| Molnár Boglárka | 11.D | <i>felkészítő tanára:</i> | Konczné Végh Leona |
| Sipeki Sándor | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> | Paluskáné Muri Erika |

Fizika OKTV II. kategória

Továbbjutott a második fordulóra:

Vógel Bálint 11.A *felkészítő tanára:* Koncz István

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Lipcsei Gábor 12.A *felkészítő tanára:* Gincsei Tibor

Kémia OKTV I. kategória

Továbbjutott a második fordulóra:

Sipeki Sándor 12.A *felkészítő tanára:* Oláh Krisztina

Történelem OKTV

Országos helyezést ért el:

28.h Ajtay-Horváth Viola 12.D *felkészítő tanára:* Tar Ferenc

Továbbjutott a második fordulóra:

Udvari Zsolt 12.A *felkészítő tanára:* Prokob Ildikó

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Tóth Emese 11.C *felkészítő tanára:* Bányai Zoltán

Országos szervezésű versenyek

Diákírók -költők országos versenye

Ezüst minősítést ért el és a közönség különdíját kapta:

Gucsá Magdolna 12.D *felkészítő tanára:* Dr. Onderné Szilágyi Timea

Országos Angol Nyelvű Drámafesztivál

Országos helyezést ért el:

| | | | |
|----------------|------|----------------------|------|
| Kocsis Aliz | 10.B | Lipták Attila | 12.D |
| Móré Dorottya | 10.B | Orosz István | 12.D |
| Agárdy Balázs | 11.C | Pocsai Csaba | 12.D |
| Kristófi Enikő | 11.C | Polonkai Éva Katalin | 12.D |
| Birtók Lili | 12.A | Simon Eszter | 12.D |

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

Szép Magyar Beszéd Országos Kazinczy verseny

Az országos döntőbe jutott:

Birtók Lili 12.A *felkészítő tanára:* Bányai Zoltán, Dr. Durucz Istvánné

Abakusz matematikai lapok matematika pontversenyén

Aranyfokozatú minősítést és helyezést ért el:

2.h Danku Annamária 7.D felkészítő tanárai: Paluskáné Muri Erika,
Dr. Kiss Sándor

Arany Dániel Matematikaverseny

Országos helyezést ért el:

2.h Pólya Zsuzsanna Málna 10.D felkészítő tanárai: Katonáné Cserepes Mária,
Dr. Kiss Sándor

Az országos döntőbe jutott és dicséretben részesült:

Bartha Kristóf 9.A felkészítő tanárai: Katonáné Cserepes Mária,
Dr. Kiss Sándor

Szabó Antal 9.A felkészítő tanárai: Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor
Hidas Anna 9.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Országos angol nyelvi verseny

Országos helyezést ért el:

2.h Czeglédi Fruzsina 10.D felkészítő tanára: Dobró Tünde

Továbbjutott a második fordulóra:

Balogh Gergő Mihály 8.D
Szolnoki Zsuzsanna 8.D felkészítő tanáruk: Dobró Tünde

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bessenyei Bea Borsika 7.D
Fazekas Bence 7.D
Pólya Zsuzsanna Málna 10.D
Tárczy Tamás Andor 10.D felkészítő tanáruk: Dobró Tünde

Országos német nyelvi verseny

A megyei listán helyezést ért el:

1.h Glückmann Péter 8.D
2.h Zomborszki Anett 8.D
3.h Szalánczy Ákos 8.D felkészítő tanáruk: Bereczki Szilveszterné

Továbbjutott a második fordulóra:

Varga Yvett 7.D felkészítő tanára: Holló Zsuzsa

Gordiusz Matematikai tesztverseny

Országos helyezést ért el:

4.h Orosz Ákos 11.A felkészítő tanárai: Koncz István, Róka Sándor
7.h Ósz Edina 12.C felkészítő tanárai: Katonáné Cserepes Mária,
Róka Sándor

A megyei listán helyezést ért el:

| | | |
|---------------------------|------|--|
| 1.h Szabó Antal | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h Pólya Zsuzsanna Málna | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h Róka Péter László | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 2.h Bartha Kristóf | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 2.h Mészáros Ákos | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 3.h Laki Dániel | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h Takács László Balázs | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| 4.h Devera Bence | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Varga Szilveszter |

Zrínyi Ilona Matematika Verseny

A megyei listán helyezést ért el:

| | | |
|-------------------------|-----|---|
| 4.h Ádám Zoltán Levente | 8.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Kallós Béla, Gincsei Tibor |
|-------------------------|-----|---|

Nemes Tihamér Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny

Az országos döntőbe jutott:

| | | |
|-----------------------|------|--|
| Laki Dániel | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| Pólya Zsuzsanna Málna | 10.D | <i>felkészítő tanára:</i> Keresztessyné Takács Mária |

A megyei listán helyezést ért el:

| | | |
|-------------------|-----|--|
| 4.h Szűcs Marcell | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
|-------------------|-----|--|

Varga Tamás országos Matematikaverseny

Az országos döntőbe jutott:

| | | |
|---------------------|-----|---|
| Kardos Péter | 7.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| Ádám Zoltán Levente | 8.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Kallós Béla, Gincsei Tibor |

Továbbjutott a második fordulóra:

| | | |
|-----------------|-----|---|
| Danku Annamária | 7.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| Diczkó Zsombor | 7.D | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| Szabó Anna | 7.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| Bátyi Levente | 8.D | |
| Egyed Gyula | 8.D | <i>felkészítő tanáruk:</i> Varga Szilveszter |

Kitaibel Pál Biológiai és Környezetvédelmi Verseny

Országos helyezést ért el:

| | | |
|-------------------|------|--|
| 1.h Móré Dorottya | 10.B | |
| 15.h Kocsis Aliz | 10.B | <i>felkészítő tanáruk:</i> Gergely Tibor |

Az országos döntőbe jutott:

Pálfi Andrea 9.B
 Rehó Bálint 9.B *felkészítő tanáruk:* Gergely Tibor

Továbbjutott a második fordulóba:

Lisovszki Gréta 9.B
 Racskó Márk 9.B *felkészítő tanáruk:* Gergely Tibor
 Hörcsik Dorottya 9.D
 Kótyuk Orsolya 9.D *felkészítő tanáruk:* Bakó András

Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizikaverseny

Az országos döntőbe jutott:

Pólya Zsuzsanna Málna 10.D *felkészítő tanára:* Ákos Zsuzsanna

Továbbjutott a második fordulóba:

Udvarhelyi Péter 9.A *felkészítő tanára:* Chriszt Gyula

Iryni János Országos Középiskolai Kémiaaverseny

Az országos döntőbe jutott:

Mészáros Kinga 9.B
 Rehó Bálint 10.B *felkészítő tanáruk:* Oláh Krisztina
 Onder Péter 10.D *felkészítő tanára:* Vad Mária

Továbbjutott a második fordulóba:

Sylvester Áron 9.A
 Udvarhelyi Péter 9.A *felkészítő tanáruk:* Vad Mária
 Nagy Jolán Erika 9.B *felkészítő tanára:* Oláh Krisztina
 Barta Enikő 9.D *felkészítő tanára:* Chriszt Gyula
 Bokor Bettina 10.A
 Kocsis Alíz 10.B
 Czuczor Tardos Máttyás 10.A
 Zsiros Rita 10.B *felkészítő tanáruk:* Oláh Krisztina

Országos Bod Péter Könyvtárhasználati verseny

Az országos döntőbe jutott:

Balogh Gergő Mihály 8.D
 Barta Enikő 9.D
 Kocsis Alíz 10.B *felkészítő tanáruk:* Kalydy Zsuzsa

Országos Curie Kémiai Emlékverseny

Az országos döntőbe jutott:

6.h Mészáros Kinga 9.B *felkészítő tanára:* Oláh Krisztina
 10.h Onder Péter 10.D *felkészítő tanára:* Vad Mária

Továbbjutott a második fordulóba:

Nagy Gréta 9.B *felkészítő tanára:* Oláh Krisztina

Megyei szervezésű versenyek

Ambrózy Géza Matematika verseny

A döntőben helyezést ért el:

| | | | |
|-----|-----------------------|------|---|
| 1.h | Bartha Kristóf | 9.A | |
| 1.h | Holes Norbert Zsolt | 9.A | <i>felkészítő tanáraik:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h | Szabó Antal | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h | Bálint Máté | 9.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h | Pólya Zsuzsanna Málna | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 1.h | Mészáros Ákos | 11.A | |
| 1.h | Orosz Ákos | 11.A | |
| 1.h | Róka Péter László | 11.A | <i>felkészítő tanáraik:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 1.h | Buzga Viktor | 11.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Konczné Végh Leona, Róka Sándor |
| 1.h | Ősz Edina | 12.C | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Róka Sándor |
| 2.h | Laki Dániel | 9.A | |
| 2.h | Nagy László Bence | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 2.h | Varga Gábor | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 2.h | Gergely Viktória | 9.C | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 2.h | Czuczor Tardos Mátyás | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Varga Szilveszter |
| 2.h | Vógel Bálint | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 2.h | Molnár Boglárka | 11.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Konczné Végh Leona, Róka Sándor |
| 2.h | Sipeki Sándor | 12.A | |
| 2.h | Udvari Zsolt | 12.A | <i>felkészítő tanárak:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 2.h | Szathmári Eszter | 12.D | <i>felkészítő tanára:</i> Ákos Zsuzsanna |
| 3.h | Ádám Zoltán Levente | 8.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Kallós Béla, Gincsei Tibor |
| 3.h | Buzai Bálint | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Katonáné Cserepes Mária |
| 3.h | Tajdi Marcell | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h | Hrubó Gergely | 10.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h | Kukucska Péter | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h | Süveg Mihály Tamás | 11.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Róka Sándor |
| 3.h | Kiss Zsolt | 12.A | <i>felkészítő tanára:</i> Tóth István |

Dolgozatáért dicséretet kapott:

| | | |
|------------------|-----|---|
| Bátyi Levente | 8.D | <i>felkészítő tanára:</i> Varga Szilveszter |
| Dalanics Diána | 9.A | |
| Horváth Zsolt | 9.A | |
| Kazinczi Márton | 9.A | <i>felkészítő tanáraik:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| Kiss Zsófia | 9.A | |
| Udvarhelyi Péter | 9.A | |
| Varga Ágnes | 9.A | <i>felkészítő tanárak:</i> Ákos Zsuzsanna |
| Vetter Ádám | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |

| | | |
|------------------------|------|--|
| Anka Márk | 9.D | |
| Pál Szabolcs | 9.D | <i>felkészítő tanáraik:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |
| Balogh Roland | 10.A | |
| Kiss Bence | 10.A | |
| Kovács Máté | 10.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Varga Szilveszter |
| Ladányi Ádám | 10.A | |
| Szűcs Krisztián Bulcsú | 10.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Koncz István |
| Kapu Tibor | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |
| Tárczy Tamás Andor | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| Balázs Bálint | 11.A | <i>felkészítő tanára:</i> Konczné Végh Leona |
| Tamás Bence Péter | 11.A | |
| Vegera Tamás | 11.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Koncz István |
| Pálóczy István | 12.A | |
| Szabó Szilárd | 12.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Paluskáné Muri Erika |

Továbbküldhető dolgozatot írt:

| | | |
|------------------------|------|--|
| Danku Annamária | 7.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| Diczkó Zsombor | 7.D | |
| Fazekas Bence | 7.D | <i>felkészítő tanáruk:</i> Paluskáné Muri Erika |
| Kardos Péter | 7.D | |
| Szabó Anna | 7.D | <i>felkészítő tanáraik:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| Varjasi Norbert | 7.D | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| Szabolcsi Roland Zsolt | 8.D | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| Droppa Csaba | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Katonáné Cserepes Mária |
| Ling Attila Ádám | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Ákos Zsuzsanna |
| Bélteczky Márton | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Varga Szilveszter |
| Bokor Bettina | 10.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Dr. Kiss Sándor |
| Háda Zoltán | 10.A | |
| Horváth Marcell | 10.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Varga Szilveszter |
| Ling Tamás | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| Lőrincz Tamás | 10.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Koncz István, Dr. Kiss Sándor |
| Rebák Tamás | 10.A | |
| Takács László Balázs | 10.A | |
| Torda Ádám | 10.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Koncz István |
| Kiss Gergő | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Gincsei Tibor, Dr. Kiss Sándor |
| Vén Péter | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| Szerényi Tamás | 11.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| Dakó Balázs | 12.A | |
| Dézsi Ádám | 12.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Tóth István |
| Lipcsei Gábor | 12.A | |
| Molnár Dániel | 12.A | <i>felkészítő tanáruk:</i> Paluskáné Muri Erika |
| Blázsik Márta | 12.D | |
| Bornemisza Anna | 12.D | |
| Orosz István | 12.D | |
| Tóth Brigitta | 12.D | <i>felkészítő tanáruk:</i> Ákos Zsuzsanna |

Béres József emlékverseny

A döntőben helyezést ért el:

| | | | |
|-----|----------------|------|--|
| 1.h | Paraicz Tamás | 10.B | |
| 1.h | Törő Imre | 10.B | |
| 2.h | Kruppa Teodóra | 10.B | |
| 3.h | Erdei Eszter | 10.B | |
| 4.h | Keczán Nándor | 10.B | |
| 5.h | Kókai Judit | 10.B | <i>felkészítő tanáruk: Gergely Tibor</i> |

Továbbjutott a második fordulóra:

| | | | |
|--|----------------|------|--|
| | Kocsis Aliz | 10.B | |
| | Szegedi István | 10.B | <i>felkészítő tanáruk: Gergely Tibor</i> |

Gregor Mendel Biológiai verseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

| | | | |
|-----|----------------------|------|--|
| 1.h | Udvari Zsolt | 12.A | |
| 1.h | Daróczy Natália | 12.B | |
| 2.h | Kulja András Tivadar | 12.B | <i>felkészítő tanáruk: Sallai Judit</i> |
| 2.h | Galambos Ágoston | 12.D | |
| 2.h | Petruska Hedvig | 12.D | |
| 4.h | Körmendy Flóra | 12.C | |
| 5.h | Lipták Attila | 12.D | <i>felkészítő tanáruk: Gergely Tibor</i> |

Továbbküldhető dolgozatot írt:

| | | | |
|--|------------------------|------|--|
| | Balogh Zita Tünde | 12.B | |
| | Bor Mihály | 12.B | |
| | Gulácsi Gabriella | 12.B | |
| | Kovács Zsuzsa | 12.B | |
| | Szabó Zsanett Magdolna | 12.B | |
| | Turgyán Luca Xénia | 12.B | <i>felkészítő tanáruk: Sallai Judit</i> |
| | Bogdány Tamás | 12.C | |
| | Erfán Ágnes Gabriella | 12.D | |
| | Fehér Mirjam | 12.D | <i>felkészítő tanáruk: Gergely Tibor</i> |

Kabay János Biológiai verseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

| | | | |
|-----|--------------------|------|--------------------------------------|
| 1.h | Kuczmog Zita | 11.B | |
| 2.h | Törköly Tamás Máté | 11.D | |
| 3.h | Lénárt Lea | 11.B | <i>felkészítő tanáruk: Vad Mária</i> |

Továbbküldhető dolgozatot írt:

| | | | | |
|--|--------------------|------|---------------------|------|
| | Nagy Erika | 11.B | Orbán Szilágyi Ákos | 11.B |
| | Szilágyi Krisztina | 11.B | Varkoly Gréta | 11.B |
| | Hajdu Melinda | 11.C | Rozsnyai Beatrix | 11.C |
| | Tóth Emese | 11.C | Bíró Annamária | 11.D |
| | Bojti István | 11.D | Czirják Zsuzsa | 11.D |
| | Lukács Péter | 11.D | | |

felkészítő tanáruk: Vad Mária

Alfred Nobel kémiaaverseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

- | | | | |
|-----|---------------------|------|---|
| 1.h | Bánszki László | 11.B | |
| 2.h | Lénárt Lea | 11.B | |
| 3.h | Papik Ádám | 11.B | |
| 4.h | Orbán Szilágyi Ákos | 11.B | <i>felkészítő tanáruk:</i> Oláh Krisztina |

Z. Szalay Pál Megyei Szaktárgyi Rajzverseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

- | | | | |
|-----|-----------------|-----|--|
| 2.h | Krutilla Csilla | 8.D | <i>felkészítő tanára:</i> Petrilla Árpád |
|-----|-----------------|-----|--|

Megyei Webfejlesztő csapatbajnokság

A megyei döntőn helyezést elért csapat tagjai:

- | | | | |
|-----|-----------------|------|---|
| 4.h | Ferenczi Mónika | 11.D | |
| | Varga Nikoletta | 11.D | |
| | Fehér Zsolt | 11.D | |
| | Buzga Viktor | 11.D | |
| | Ludrik Balázs | 11.D | <i>felkészítő tanáruk:</i> Keresztessyné Takács Mária |

Váci Mihály - Csokonay Vitéz Mihály Megyei Szavalóverseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

- | | | | |
|-----|--------------|------|---------------------------------------|
| 1.h | Molnár Tímea | 10.D | <i>felkészítő tanára:</i> Páll Csilla |
|-----|--------------|------|---------------------------------------|

Bereznai Gyula Emlékverseny

A megyei döntőn helyezést ért el:

- | | | | |
|-----|------------------------|------|---|
| 1.h | Diczkó Zsombor | 7.D | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 1.h | Szabó Antal | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 2.h | Kardos Péter | 7.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Paluskáné Muri Erika, Dr. Kiss Sándor |
| 2.h | Anka Márk | 9.D | <i>felkészítő tanára:</i> Gincsei Tibor |
| 2.h | Pólya Zsuzsanna Málna | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 3.h | Gergely Viktória | 9.C | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 3.h | Szűcs Krisztián Bulcsú | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| 4.h | Laki Dániel | 9.A | <i>felkészítő tanára:</i> Katonáné Cserepes Mária |
| 4.h | Takács László Balázs | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Koncz István |
| 5.h | Vetter Ádám | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 5.h | Kukucska Péter | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 6.h | Varga Gábor | 9.A | <i>felkészítő tanárai:</i> Ákos Zsuzsanna, Dr. Kiss Sándor |
| 6.h | Tárczy Tamás Andor | 10.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Katonáné Cserepes Mária, Dr. Kiss Sándor |
| 7.h | Ádám Zoltán Levente | 8.D | <i>felkészítő tanárai:</i> Varga Szilveszter, Kallós Béla, Gincsei Tibor |
| 7.h | Varga Béla | 9.C | <i>felkészítő tanára:</i> Paluskáné Muri Erika |
| 7.h | Czuczor Tardos Mátyás | 10.A | <i>felkészítő tanára:</i> Varga Szilveszter |

2007/2008-as tanévben Porzsolt Őszöndíjban részesülnek

- | | | | |
|----|----------------|------|-----------------------------------|
| 1. | Bálint Máté | 9.D | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 2. | Bartha Kristóf | 9.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 3. | Hullár Dávid | 12.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 4. | Orosz Ákos | 10.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 5. | Sipeki Sándor | 11.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 6. | Szabó Antal | 9.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 7. | Vögel Bálint | 11.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |

Külön ösztöndíjban egy alkalommal részesülnek

- | | | | |
|----|------------|------|-----------------------------------|
| 1. | Ősz Edina | 12.C | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |
| 2. | Róka Péter | 11.A | Krúdy Gyula Gimnázium Nyíregyháza |



Katonáné Cserepes Mária
a Graphisoft Alapítvány
Matematika Tehetségekért
díjat kapta



Móré Dorottya 10.B
Kitaibel Pál Biológia és
Környezetvédelmi Verseny
Országos 1. helyezés



Pólya Zsuzsanna Málna 10.D
Arany Dániel Matematika Verseny
Országos 2. helyezés



Rábai Valéria 11.D
Kölcsy Ferenc
Nemzetközi Könyvtárhasználati Verseny
Országos 2. helyezés



Róka Péter László 11.A
Nemzetközi Kenguru Matematika Verseny
Országos 4. helyezés



Orosz Ákos 11.A
OKTV Matematika
II. kategória
14. helyezett

SPORTEREDMÉNYEK 2007/2008

Atlétika

2007.09.20 Városi Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság

- 2.hely** – *Leány Gerely „A” csapat* 17,18m
 (Kácsor Enikő, Barta Bettina, Vida Gabriella, Tóth Brigitta, Sylvester Ágnes)
 – *Fiú Svédváltó* 2:17,2
 (Keresztes Bence, Szabó Krisztián, Müller János, Holes Norbert)
 – *Fiú 4X1500 m* 21:22,2
 (Szilágyi Ábrahám, Kiss Attila, Komlóssy Ádám, Holes Norbert)
- 3.hely** – *Leány Gerely „B” csapat* 15,96m
 (Aradi Zsófia, Krisztyián Réka, Bezzegh Dóra, Rác Virág)
 – *Leány Távolugró csapat* 4,17m
 (Kovács Dóra, Tóth Anett, Krisztyián Réka, Földes Zsuzsa)

2007.09.27 Megyei Ügyességi Csapatbajnokság

- 2.hely** – *Leány Magasugró csapat* 138,75cm
 (Földes Zsuzsa, Tóth Anett, Rác Virág, Schmiedt Polla, Kovács Dóra)
 – *Leány Távolugró csapat* 4,32m
 (Földes Zsuzsa, Tóth Anett, Kovács Dóra, Hidas Anna, Hudák Emese)
 – *Fiú Magasugró csapat* 176,25cm
 (Bogdány Tamás, Bodnár Mihály, Végh Csaba, Bélteczky Mihály, Hraskó János)
- 3.hely** – *Leány Gerelyhajító csapat* 19,58m
 (Kácsor Enikő, Aradi Zsófia, Bezzegh Dóra, Krisztyián Réka, Barta Bettina)
 – *Fiú 4x1500m* 20:34,2
 (Tar Ferenc, Kiss Attila, Komlóssy Ádám, Holes Norbert)

2007.10.03 Városi Futócsapatbajnokság

- 2.hely** – *Fiú csapat* 100pont
 (Keresztes Bence, Virányi János, Szabó Krisztián, Bogdány Tamás,
 Holes Norbert, Dombrády Gábor, Bálint Máté, Babici Patrik, Ákli András,
 Tar Ferenc, Kiss Attila, Názon Sándor, Hraskó János, Müller János)

2007.10.11 Országos Ügyességi Csapatbajnokság – Budapest

2.hely – *Fiú Magasugró csapat* 173,75cm
(Bogdány Tamás, Bodnár Mihály, Végh Csaba, Bélteczky Mihály, Hraskó János)



2008.02.21 Városi Fedettpályás Középszintű Diákolimpia

| | | | | |
|---------------|--|-------|------------|--------|
| 1.hely | – Kiss Attila | V.kcs | 1000m | 2:58,7 |
| 2.hely | – Földes Zsuzsa | V.kcs | 50m | 7,0 |
| | – Jaeger László | V.kcs | Magasugrás | 1,55 |
| | – Názon Sándor | V.kcs | Távolugrás | 5,36 |
| 3.hely | – Szabó Krisztián | V.kcs | 300m | 42,5 |
| | – <i>Leány 4x1 körös váltófutás</i> | | | 1:35,4 |
| | (Kovács Dóra, Hudák Emese, Szigeti Katinka, Földes Zsuzsa) | | | |

2008.04.23-24 Városi Atlétikai Diákolimpia

| | | | | |
|---------------|-------------------|--------|---------------|--------|
| 1.hely | – Földes Zsuzsa | V.kcs | Távolugrás | 4,39 |
| 2.hely | – Földes Zsuzsa | V.kcs | Magasugrás | 1,40 |
| | – Kiss Attila | V.kcs | 800m | 2:11,8 |
| | | | 1500m | 4:40,5 |
| | – Devera Bence | V.kcs | Gerelyhajítás | 34,95 |
| 3.hely | – Földes Zsuzsa | V.kcs | 100m | 13,1 |
| | | | 200m | 28,8 |
| | – Szigeti Katinka | VI.kcs | 200m | 30,1 |
| | – Kácsor Enikő | VI.kcs | Gerelyhajítás | 23,50 |

2008.05.13-14 Megyei Atlétikai Diákolimpia

| | | | | |
|---------------|--|---------------|---------------|---------|
| 1.hely | – Tóth Krisztina | IV.kcs | 300m | 45,3 |
| | | | Távolugrás | 4,77 |
| | – Glükmann Péter | IV.kcs | 100m | 11,9 |
| | – Kiss Attila | V.kcs | 1500m | 4:39,2 |
| | | | 3000m | 10:07,7 |
| 2.hely | – Bodnár Mihály | VI.kcs | Gerelyhajítás | 38,50 |
| 3.hely | – <i>Leány 4x100m</i> | | 56,1 | |
| | (Hudák Emese, Krisztyián Réka, Kovács Dóra, Földes Zsuzsa) | | | |
| | – <i>Leány 4x600m</i> | | 8:13,7 | |
| | (Nagy Sára, Balázs Anna, Hidas Anna, Tóth Krisztina) | | | |
| | – Devera Bence | | | |
| | V.kcs | Gerelyhajítás | 38,10 | |

2008.05.27 Városi Futó Csapatbajnokság

| | | |
|---------------|--|---------|
| 2.hely | – <i>Leány csapat</i> | 71 pont |
| | (Tóth Anett, Szabó Ingrid, Svéda Szilvia, Földes Zsuzsa, Kovács Dóra, Hudák Emese, Bujdos Réka, Krisztyián Réka, Hidas Anna, Kósa Éva) | |

2008.06.09 Országos Diákolimpia – Budapest

| | | | |
|----------------|------------------|------|-------|
| 10.hely | – Glükmann Péter | | |
| | IV.kcs | 100m | 12,08 |



Nagypályás gyorskorcsolya

2007.12.14, Budapest - Országos Diákolimpia

2.hely – Nyitrai Tibor V.kcs Rövidtáv

Sakk

2008.01.12 Megyei Diákolimpia

1.hely – *Leány csapat* 12,0 pont
(Burgony Lilla, Rábai Valéria, Burgony Cintia)
– *Fiú „A”* 17,5 pont
(Bélteczky Mihály, Kiss Gergő, Bélteczky Márton, Nagy László)

3.hely – *Fiú „B”* 12,0 pont
(Diczkó Zsombor, Bogdány Tamás, Tamás Bence, Baráz Róbert)

Egyéni:

1.hely – Nagy László IV.kcs
– Kiss Gergő V.kcs
– Bélteczky Mihály VI.kcs

Országos Diákolimpia – Szombathely

6.hely – *Leány csapat*
(Burgony Lilla, Rábai Valéria, Burgony Cintia)

7.hely – Bélteczky Mihály VI.kcs

Úszás

2007.12.08 Megyei Diákolimpia

1.hely – Módy Tóbiás IV.kcs 100m mellúszás 1:21,13
2.hely – Módy Tóbiás 100m pillangó úszás 1:42,45
3.hely – Szendrei Domonkos III.kcs 100m gyorsúszás 1:14,67

Kosárlabda

Megyei Diákolimpia

Leány

2.hely

– IV. kcs
– V-VI.kcs Amatőr

3.hely

– V-VI.kcs

(Krisztyián Réka,
Bezzegh Dóra,
Hidas Anna,
Szemerszky Dóra,
Molnár Boglárka,
Vasenszki Dóra,
Kelemen Csilla,

Németh Hanna, Sándor Flóra, Kótyuk Orsolya, Tóth Viktória, Burgony Cintia,
Emily Bruck, Varga Nóra, Zsankó Réka, Zsankó Dorottya, Ujvári Panna, Schmiedt Polla,
Tóth Viktória, Kósa Éva, Hadi Sarolta, Kruták Szimonetta, Ruzsa Enikő)



Fiú

2.hely –IV.kcs

(Polyák László,
Asztalos Péter,
Hansághy Máté,
Gyányi Marcell,
Nagy László,
Kukucska Samu,
Ádám Zoltán,
Szalánczy Ákos,
Varjasi Norbert,
Szendrei Domonkos,
Jakab Máté,
Nagy Mátyás)

Röplabda

Megyei Diákolimpia

Leány

1.hely – V-VI. kcs Amatőr
(Birtók Lili, Gulácsi Marietta,
Reha Ágnes, Szakács Krisztina,
Minya Réka, Karácsonyi Györgyi,
Kácsor Enikő, Rozsnyai Beatrix,
Svéda Szilvia)

3.hely – V-VI.kcs
(Birtók Lili, Gucsa Magdolna,
Gulácsi Marietta, Reha Ágnes,
Szakács Krisztina, Minya Réka,
Karácsonyi Györgyi, Kácsor Enikő,
Rozsnyai Beatrix, Svéda Szilvia)

Fiú

1.hely – V-VI.kcs Amatőr
(Bélteczky Mihály, Bodnár Mihály,
Asztalos András, González Marcell,
Názon Sándor, Keresztes Bence,
Devera Bence, Bélteczky Márton, Vén Péter)



2.hely V-VI.kcs

(Bélteczky Mihály,
Bodnár Mihály,
Asztalos András,
González Marcell,
Molnár Ádám,
Názon Sándor,
Keresztes Bence,
Devera Bence,
Vén Péter)

Országos Diákolimpia

2.hely

– *Fiú Strandröplabda 4:4 ellen*
(Bélteczky Mihály,
Devera Bence,
Keresztes Bence,
Vén Péter)



3.hely

– *Leány Amatőr csapat*
(Birtók Lili,
Reha Ágnes,
Kácsor Enikő,
Rozsnyai Beatrix,
Svéda Szilvia,
Karácsonyi Györgyi,
Minya Réka,
Szakács Krisztina)

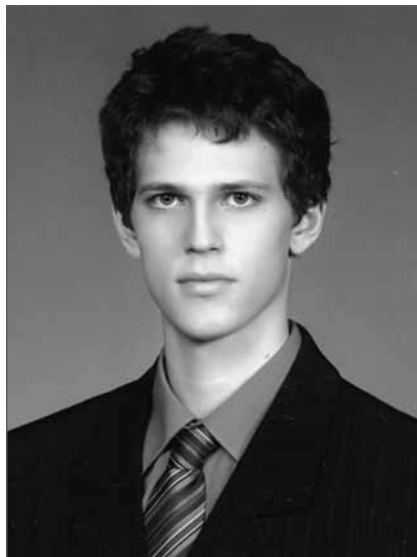
Felkészítő tanárok:

| | |
|------------------|--------------|
| Atlétika | Fábián János |
| Leány Kosárlabda | Csoba Erika |
| Fiú Kosárlabda | Kovács Tibor |
| Röplabda | Fábián János |

„Jó tanuló – jó sportoló” elismerést kapott:



Birtók Lili
12.A



Bodnár Mihály
12.A



Molnár Ádám
10.C

Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján

| | <i>Tanulmányi Átlag</i> | <i>Kitűnő bizonyítvány év végén</i> |
|-------|-----------------------------|---|
| 12. D | 4,8310 | 19 |
| 9. B | 4,8231 | 12 |
| 11. B | 4,7957 | 12 |
| 10. D | 4,7602 | 12 |
| 12. C | 4,7371 | 13 |
| 10. B | 4,7209 | 11 |
| 11. D | 4,7155 | 10 |
| 9. C | 4,7152 | 8 |
| 8. D | 4,7132 | 10 |
| 11. C | 4,7069 | 10 |
| 11. A | 4,7066 | 11 |
| 10. C | 4,7017 | 8 |
| 10. A | 4,6885 | 5 |
| 9. D | 4,6840 | 4 |
| 7. D | 4,6724 | 10 |
| 12. A | 4,6444 | 2 |
| 9. A | 4,6222 | 9 |
| 12. B | 4,5761 | 5 |

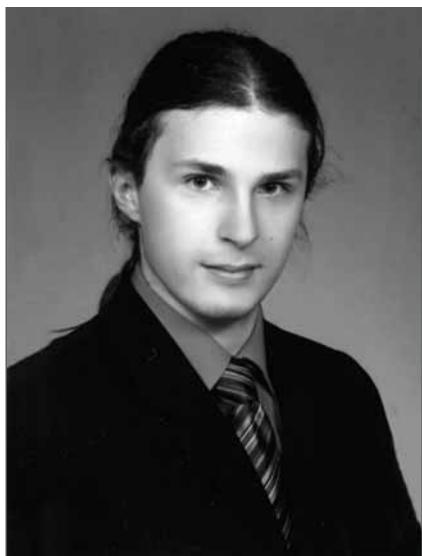
Az iskola tanulmányi átlaga: 4,7119

Kitűnő bizonyítványt kapott tanulók száma: 171

Végzősök érettségi eredményei:

| | |
|--------------|------|
| 12. A | 4,8 |
| 12. B | 4,55 |
| 12. C | 4,7 |
| 12. D | 4,82 |

A 12. évfolyam érettségi átlaga: 4,72



Sipeki Sándor 12.A
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”



Hullár Dávid 12.A
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”



Birtók Lili 12.A
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”



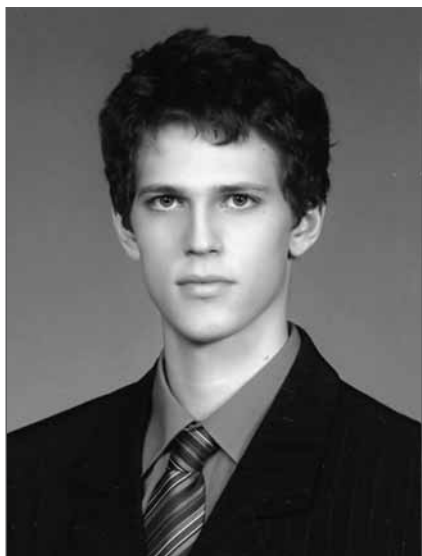
Ajtay-Horváth Viola 12.D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”



Ósz Edina 12.C
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”



Bélteczky Mihály 12.A
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”



Bodnár Mihály 12.A
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”



Hraskó János 12.B
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”



Bogdány Tamás 12.C
A Krúdy Sportalapítvány
jutalomban részesítette

BALLAGÁS 2008.

Kedves ballagó Negyedikesek!

Nagyon sokáig gondolkodtam, hogy mit is mondjak eme nemes napon, milyen bölcsességet, élettanácsot, idézetet.

Aztán rájöttem, hogy nektek nem is az én tanácsaimra, magvasnak tűnő gondolataimra van szükségetek. Azt már egyrészt vagy megkaptátok, vagy egy hitelesebb személytől fogjátok megkapni.

Néhány gondolatot azért engedjetelek meg nekem, ifjú harmadikosnak: szerintem a pozitív hozzáállás, a nyitottság a legfontosabb, és akkor nem kell félnetek se érettségitől, se egyetemtől.

Most mondhatnám, hogy nem baj, ha megbuktok érettségien, mi tárt karokkal várunk vissza – de féltetéve a tréfát biztos vagyok benne, hogy a sok konfliktus, harc, szenvedés ellenére biztos alapot adott nektek iskolánk. Hiszen gondolatok csak a legfontosabb alapkőre: a barátokra. Habár tanulni jöttetek ide, nem csak száraz tényekkel távoztok, hanem megannyi emlékképpel, hangulattal, lyukassá tett órák csibézségeivel.

Furcsa itt állni és nézni a sok egyenblúzt és egyeninet viselő diáktársamat, akik közül sokakat valószínűleg utoljára látok. Furcsa, hogy jövőre már nem lesznek negyedikesek, akiknek megnyílik Jutka néni ajtaja, és ki lehet mögöttük surranni, nem lesznek negyedikesek, akik az aulában ülnek, akik előretolakodnak az ebédlőben, akikhez ezernyi szállal kötődök, kötődünk.

Furcsa, mert jövőre én is a ti helyetekben leszek, és el nem tudom képzelni, mit éreztek most.

Megkönnyebbülést? – hisz elötettek az érettségi

Feszültséget? – hisz vége az iskolának

Örömet? – hisz szétszóródnak a barátok, lezárul egy nagy fejezet

Bánatot? – hisz új távlatok nyílnak meg számotokra.

S lehet, hogy most ennyiféle érzés kavarg bennetek, kívánom, hogy majd emlékké tisztulva meleg szívvel emlékezettek vissza az itt töltött időre. Mindenekelőtt azonban azt kívánom, hogy jövő héten írjatok szentelenül jó érettségit.

*Agárdy Balázs
11.C*



Szeretek olvasni! Épp a minap akadt kezembe Proust Az eltűnt idő nyomában című könyve. A történet a következő: a főhős éli hétköznapjait, amikor egy összezejövetelen megkóstol egy süteményt, melynek íze felidézi benne addigi életét, elindít benne egy folyamatot, melyben az emlékek kavarnak.

Így érzem magam én is, egy ünnepi pillanatot főszereplőinek egyikeként, keresve azokat a tárgyakat, színeket, illatokat, pillantásokat, melyek gimnáziumi éveimhez kötődnek. Ha a blúzokra pillantok, eszembe jut az első nap, mikor még kívülállóként figyeltük az idősebbeket, kárörvendőn, mégis irigyen, hogy ők már a krúdys egyenruhát viselik. Aztán elkészült az enyém is jelezve, hogy igen, most már én is ide tartozom. Itt vannak még az egyenszoknyák és öltönyök a szalagavatós emlékeimmel. Év elején sokszor feltettük a kérdést, vajon megéri-e a nagy felhajtás. Utólag azt kell mondjam, hogy igen, hiszen ez az a hely, ahol mindenki megmutathatja, hogy még ebben az iskolában sem csak a tanulással lehet kitűnni. És persze arról sem feledkezhetünk meg, hogy táncképességünk mellett



mennyit fejlődött a retorikai érzékünk, azt hiszem vitakészségből a legtöbben jelesre vizsgáztak. De ez így természetes, hiszen 35 olyan ember útja keresztezi itt egymást egy időre, akik talán az életben szóba sem állnának, ebben áll a dolog szépsége. Megtanulni elfogadni, de legalábbis tolerálni a köztünk lévő különbségeket. Én is sok mindent tanultam, mert így kerek a világ, vannak köztünk fizikát magoló éltanulók, minden lében kanál DÖKösök, elvarázsolt költők, nemtörődöm rokkerek, hősszerelmes ifjak, folyton küzdő különcök, de együtt formáljuk az iskolát.

Azért maradtak bennem fenntartások is. Remélem a jövőben nem nagyon ismerkedek Száray nevű emberrel, hiszen nehezen fogja tudni elfeledtetni velem, amit a neve jelent számomra. Hiszen ez a név mindig a tanulást fogja eszembe juttatni, méghozzá azt a tanulást, ami rengeteg energiát követel tőlünk, mégis mindig úgy érezzük, hogy ennyi sem volt elég. Most itt állunk az utolsó gimnáziumi napunk végén, a ballagáson, mikor lezárunk egy fejezetet, amikor igyekszünk mindenkitől búcsúzni, akit fontosnak érzünk, aki ösztönzött, segített minket, most első sorban tanárainkra gondolok, hiszen nekünk diákoknak a ballagás csak egy állomása az elköszönésnek. Beszédemet egy Kosztolányi idézettel zárom:

„Egy percre megfogom mi örök, lepkét álmod rémest édest” s elbúcsúzom.

*Görög Eszter
12.C*

12. A

Nagyon emelt szintű matematika érettségi, utolsó, kötelezően választható feladat:

Vegyük alaphalmazzként KGYG-t, mely 600 és 700 közötti elemszámú, komplex és még komplexebb számokat (diákokat és tanárokat) tartalmaz. Adott $n=34$ elemű halmaz, jelöljük O-val (osztály). O komplementere TK-nak, mely így együtt KGYG alaphalmaznak 12.A rész-halmazát alkotja. O minden eleméhez rendeljünk hozzá x -et, ami egy 0,00 és 100,00 közé eső racionális szám (megj.: érettségi tárgyak százalékos átlaga). TK ezeket nagyban befolyásolhatja oly módon, hogy TK negatív elemei 30%-kal csökkentik, pozitív elemei 20%-kal növelik a hozzárendelt szám értékét.

a) A fenti feltételek teljesülése mellett mennyi O-hoz rendelt x -ek átlaga?

b) Ahhoz, hogy ezek átlaga 40% fölött legyen, hány TK elemhez kell elmennie O valamely részhalmazának szerenádot adni, hogy az pozitív értéket vegyen fel?

c) Mennyi az évi átlagos igazolatlan órák száma? (zsebszámológép nem használható, kéz- és lábujjak sem, különben sem lenne kielégítő a számuk)

d) Milyen egyetem vár O egyelemű részhalmazaira? Válaszát indokolja! Amennyiben elfogadható az indoklás, felterjesztjük matematikai Nobel-díjra (ami ugye nincsen – Nobel feleségének elfogadhatatlan viselkedése miatt, természetesen a mi lányaink nem ilyenek)

Megoldáshoz használható a Sárga Biblia (Négyjegyű függvénytáblázat), a szomszéd padba szuszakolt, ingujjba, kapucniba rejtett, 10×13 milliméter nagyságú puska és a német szöszedet. Sok sikert kívánunk az érettségéhez!

Birtók Lili



12. B

In memoriam Diákévek ...

Ma reggel ugyanúgy kelt fel a Nap, mint mindig. A reggeli rituálé egyhangú álmissága sem változott. Az iskolához vezető út is a régi... Ugyanaz, mint négy éve minden tanítási napon... Az iskolában az élet megszokottan zajlik: sorbanállás az ebédjegyért, lyukasórát végigtengő diákok, viháncoló elsősök. A tanárok csengetéskor a megfelelő teremhez baktatnak, hogy még több tudást passzírozzanak a zsenge kobakokba. A diákok közben a teremben teszik, amit szoktak: beszélgetnek, unaloműznek, vagy éppen leckét másolnak...

Csak én ülök itt, s gondolom végig a saját emlékeim. Olyan közel van a vége... túl közel! Úrrá lesz rajtam egy különös érzés... Nem akarom, hogy vége legyen! Nem lehet vége, hiszen csak most kezdődött!

Elég csak egy kicsit megmerítkeztem emlékeim folyamában, s máris újra felcsendül a gitár hangja a folyosón, s a madárcsicsergés odakint, mely órák alatt törte meg a jegyzetelés csendjét. Látom barátaim arcát, akik valamely titokzatos ok miatt életem részévé váltak. Újraélem az osztály parázs vitáit, mert talán igazi egyetértés sohasem született – még a dolgozatok időpontját sem sikerült soha egységesen kiválasztanunk. De mégis együtt éltünk meg minden kudarcos, győzelmes vagy örült pillanatot.

Kezdő krúdysként még számomra is egy újabb ünnepély volt a ballagás, amit végig kellett állni a „mesés” egyenblúzban. Am közeledvén a sajátomhoz, egyre több igazán ismerős arcnak intve búcsút, megértettem a jelentőségét. Már engem is foglalkoztatni kezdett a nagy kérdés, hogy hiányozni fogunk-e. Miután elmentünk, érezni fogják-e azt az úrt, amit mi? Nem fognak-e értetlen szemekkel nézni, mikor egy tanárnak felcsillan a szeme, vagy hirtelen mosoly lopózik a szája szögletébe: „Volt egy régi osztály ...”? Távoli utódaink majd jókat nevetnek a félresikerült vagy akkorra már ódivatúvá vált tablóképeken, de számunkra azok a fura képek ismerős embe- reket, hangokat, beszélásokat idéznek majd. Négy nehéz, de felejthetetlen év emlékét.

Új útra térünk, de nem felejtjük egymást, mert „bár távol egymástól, a lelkünk ugyanazon földön és ugyanazon ég alatt él”.



*Proszenikov
Anita,*

*Turgyán
Luca,*

*Majercsák
László,*

Kiléber Imre

12. C

Boldog búcsúzás á la 12.c

Az emberek többsége utál búcsúzkodni, és ha belegondolunk, hogy vajon miért is van ez így, hamar rájöhetünk a megoldásra. A búcsú szomorú, fájdalmas dolog... Ezek a sorok a búcsúról szólnak, de mégsem lehetnek szomorúak. Aki csak egy kicsit is ismerte az osztályunkat, akárcsak egy pillanatra is, az tudja, hogy még ez sem lehet szomorú. Hát milyen is lenne az? Mi lenne a 12. c osztály imidzsével? Hiszen ha asszociációs játékban az osztályomra kellene pár szót mondani, akkor ezek jutnának eszembe: vidámság, boldogság, barátság, szeretet, szellemesség, kreativitás, nevetés, buli... Nem tudom, hogy a világtörténelemben hány boldog búcsúzás történt eddig, de a miénk biztosan az lesz. De várjunk csak.. itt most véget ért valami?! Hiszen ha valami véget ér, akkor az szükségszerűen el is kezdődött valahol. De nálunk hogy is volt ez? Kissé szégyellem, de nem emlékszem. Fogalmam sincs. Mi csak úgy együtt vagyunk, mert ez így természetes. Mi együtt éljük a napjainkat, mert ez így van jól, mi együtt nővünk fel, mert ez a világ rendje. Érdekes érzés ez, de igaz. Valahogy, valamilyen véletlen csoda folytán megtaláltuk egymást, és gondoltuk, mivel jó így nekünk, hát együtt maradunk. Ez talán butaság, de ezt érzem. És igen, tudom, tulajdonképpen megtanultam, hogy ilyenkor, amikor elválunk egymástól, szomorúnak kellene lennem... de nem megy. Hiszen eszembe jut az osztály, az együtt eltöltött négy év. Eszembe jut, hogy örök barátságok születtek, s a barátság nem mérhető másban, mint emlékből, nevetésből, s ez az osztály mindezeket magáénak mondhatja. Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy a nevetés, vidámság, ötletek, az „unalommentesség” tett minket mindenki mástól megkülönböztetve a 12.c osztállyá. A közös titkok,



huncutságok által formálódtunk egy nagy családdá. Egy feltűnő jelenség, szivárvány ez az osztály: hangos, nyughatatlan, lázadó, mégis épp annyira szeretetreméltó. A krúdys pillanatok örökre belénk vésődtek, megannyi megmosolyogtató emlék: a kirándulások, az, hogy (reméljük) hagyományá tettük a farsangot, a közös piknikek az osztályteremben, a sajátos mikulások, a Muci nénitől vett speciális történelem órák, a próbák a verébavatóra és a szalagavatóra, az együtt átélt házibulik, a szerenád. Mély nyomokat hagyott bennünk a számtalan Activity-party az aulában, a virággyűjtések és villanypózna-ölelgetések, a „kitört a pánik” a táblán, vagy szökés Jutka néni ajtaján. Sikerült kisajátítani az aulai 3 padot, ami második osztálytermünké vált, s ahol világrekordot döntöttünk „Hányan férnek el egy padon” kategóriában, fantasztikus 19 fős csapatunkkal. S mindezeknek az élményeknek a Krúdy falai és tagjai a szemtanúi voltak, így reméljük, ők is megőriznek egy keveset a számtalan emlékünkből...

De ennyi volt, vége van. Ez az élet rendje, és bár boldogan, de búcsúznunk kell. Ismét új helyre kerülünk, máshová sodor, vagy talán ebben az esetben pontosabb, hogy taszít az élet. Megszoktuk, és megszerettük egymást, de mennünk kell, új hely vár minket. Az élet így válik egy izgalmas körforgássá. De tudnunk kell, hogy a sorsunkat mi alakítjuk: hisz az élet olyan, mint a póker. A kiosztott lapok adottak, de ahogy játszod őket, az szabad akarat.

Szokás mondani, hogy nincs más hátra, mint előre, így megyünk mi is, indulunk a jövőnk felé... De előtte:

„Elbúcsúzom, de ott leszek,
ahol a szél zúg, a nap nevet,
elbúcsúzom, de itt marad
belőlem néhány pillanat...”

*Romanovics Szandra
és
Kovács Réka*

12. D

Évkönyvbe (egy diák emléktöredékei 6 évről)

Volt (de nem elfeledett) Osztályfőnököm kívánságára írom emlékeimet arról a hat évről, melyet a Krúdy falai közt töltöttem, mintegy „komplementerét” képezve az ő gondolatainak.

Sok tágra nyílt szem, őszinte tekintetek hada. Egy magas, zöldruhás osztályfőnök, aki kezével védi a szemét a reggeli napsütéstől (vagy csak álmos ezen a szeptember elsejei hajnalon). Első napom emlékei a Krúdyban.

– Uramisten, mit akarnak tőlem?? Látod, ott az a bajuszos, akit a felsőbbévesek G.T.-ként emlegetnek, azt mondta nekem, hogy a következő dolgozatot jobban írjam meg, hogy ötöst tudjon adni. Szerinted megbuktatna év végén egy ártatlan 6/1-est?

– Persze, Edit és Éva megszervezik a kirándulást. Rendes tőlük. Bennem biztos nem lenne ennyi kitarás és talpraesetség. Le a kalappal előttük!

– Hallottátok? A srácok megint szétkentek valamit a falon! Az Ofő állítólag nagyon ki van bukva rájuk és Tar Feri is ezzel ugratja őket!



– Te jó ég! Lányok, ezt az égést nem élem túl! Nem hiszem el! Azt mondtam a többieknek jó hangosan, hogy ZSUZSI! És ott állt mögöttem! Mi lesz most a matekjegyveimmel...?

– A srácok megígérték hogy elrappelik a Gyuszkóbá-songot, és akkor hátha megkegyelmez és nem írunk kémiaiából...

– Húú, ez a biosz dolgozat nem volt semmi... te tudtad mi az az endoplazmatikus retikulum? Hát... pedig faktos létedre...

– De titokban, hogy meglepetés legyen! Kíváncsi vagyok, milyen fejet fognak vágni, amikor meglátják magukat egy bombanő vagy egy kommandós testében...

– Szerintem elég elolvasni a rövidített változatot. Én is azt tettem, ne féljetek már! Most őszintén, ő sem gondolhatja komolyan, hogy érdekel minket Csongor és Tünde epekedő szerelme!

– Nyírjuk ki őket ilyen brutálisan? Az Ofő tuti nem menne bele... bár ha táncolunk hozzá, talán nem tűnik fel nekik, hogy a végére meghalnak... csak az Ofő egyezzen bele...!

– Méghogy kényelmetlen?? Tanárnő hogy gondolhat ilyet? Ez az iskola legkirályabb helye! Habár csak kétrét hajtva férünk be... és a nyakunk is rendszeresen begörccsöl... mi Anitával akkor is kitartunk a Doboz mellett!

– Roli tényleg nagyon jól csinálja. Meg kellene kérni, hogy ballagás előtt még egyszer adjon elő egyet a nagysikerű Roló-showból.

– Képzeljétek, most már biztos, hogy Magdi és Viola bejutottak az OKTV középdöntőjébe! Á, mi úgys tudjuk, hogy megnyerik! Elvégre Krúdysok!

– Ne idéetlenkedj, mindjárt kiérünk az udvarra! Ennyi virágot meg fényképezőgépet!

A könnyes szemek hiányoztak, elmaradt a szívszaggató búcsúzkodás. Az érettségi előtti izgulásból is csak nyomokban kaptunk. Lehet, hogy nem voltunk átlagos diákok, de az iskolára pont ugyanolyan nosztalgiával emlékezünk majd vissza, mint elődeink.

*Kerekes Nóra
és
Rác Anita*

NYUGDÍJASOK BÚCSÚZTATÁSA

Ezzel a tanévvel most befejeződik a nagy krúdys generációváltás. Az utóbbi évek mind-egyikében mindig volt nyugdíjba menő kolléga, és mindig jött új utód is.

Most az ideai tanévben 4 kollégánál köszön el a krúdys aktív pályafutástól: Biczóné Hajzer Ilona, Huszti Györgyné, Kalydy Zsuzsa és Szegedi Erzsébet.

Kedves Ilike!

11 év után váratlanul és nem önszántadból kellett elköszönnöd a Krúdytól. Mindig nagy lelkesedéssel készültél az óráidra, amelyet áthatott a gyermekszeretet és a tantárgyad iránti elkötelezettség. Egy ideig a német mellett a technika tantárgy oktatását is rád bíztuk, és próbáltad *emészthetően* és az „aprónép” (7. és 8. D osztályosok) számára hasznosíthatóan megtanítani, befogadhatóvá tenni.

Sok küzdelem jellemezte magánéletedet és pályádat, hiszen a német szakot átképzősként család mellett kellett elvégezned. Néhány éve az egyetemi kiegészítő képzést is bevállaltad, amit a rád jellemző maximalizmussal, lelkesen és nagy szakmai alázattal igyekeztél teljesíteni, azonban a diplomaszerezés után már kevés idő maradt hasznosítani az új ismereteket. A betegség sajnos megakadályozta, hogy nagyon szeretett pályádat továbbgyakorold, részt vehess az oktató munkában és a német diákcsera programokban. Őszinte öröm és néha meghatódottság látszott rajtad, amikor volt tanítványaid megkerestek, hogy segíts nekik a középiskolában tanult német nyelvi ismeretek felelevenítésében és elmélyítésében. A nehéz helyzeteket is megpróbáltad optimistán kezelni, és jókedvűen, humorosan könnyebbé tenni. Őrizd meg mosolygós jókedved, mert ez a jövőben is kíséget a nehéz pillanatokban.

Kívánom, hogy a kicsit kíméletesebb életmódban álljon helyre az egészséged, és sikerüljön megtalálni olyan szakmai lehetőségeket, melyekben nem szakadsz el teljesen a szakmától és a gyerekektől.

Kedves Editke!

Gondolom kettősség van most a szívedben: szomorúság és öröm egyaránt helyet talál ma ott bent. Hiszen tudom, nehéz elfogadni, hogy életed közéleti szakasza a mai nappal lezárul, és többet nem kell a szöveggyűjteménnyel és regényekkel, vagy éppen a szótárakkal felszerelve a rövidke szüneti pihenők után órákra sietni, és nem figyel majd rád sok érdeklődő diákszempár, és nem jutalmaznak meg értelmes tanítványaid szép órai vagy érettségi feleletekkel. A másik érzés azonban az öröm, hiszen tudjuk, hogy már nagyon vágysz a „főállású” nagymamaságra, és az utóbbi években gyorsan gyarapodó unokáid már várják is azt a pillanatot, hogy több időt tölthessenek veled. Magam előtt látom, hogy ülnek majd körülötted a cseperedő kisemberek, és hallgatják a halk szavú, szelíd mosolyú, az irodalmat jól ismerő nagymama történeteit.

Itt az iskolában is személyiségedet a finom elegancia, a nyugodt gondolkodásmód és a számomra kicsit néha misztikus mosolyod jellemzi. Többször jutott eszembe, hogy különleges mosolyod olyan, mint a „Mona Lisa mosolya”, ami kicsit távolabbra tekintő, bölcs, valami különleges tudás birtoklását sejtető mosoly. Halk szavakkal sokszor igyekeztél a háttérben maradni, és bölcs, csendes belenyugvással fogadni az oktatási rendszer sokszor nehezen elfogadható változásait is. Tudom, hogy bölcs elfogadásodban nagy szerepe van a kiegyensúlyozott, harmonikus családi háttérnek, a hitednek, és a testet-lelket egészségben tartó tornáknak és énekléseknek, amikkel a szabadidődben feltöltődhetsz. A kereskedelmi szakközépiskola után itt ragadtál a Krúdyban, ahol mindkét szakodat a magyart és a németet is tanítottad. A német szak elvégzését a család mellett vállaltad fel, de folyamatosan hasznosíthatad is a tanultakat

nemcsak tanítási órákon, hanem a cserekapcsolat működtetése során is.

Négy és hatosztályos osztályokban is kipróbálhattad magad osztályfőnökként, amit szeretettel és anyai gondoskodással végeztél. A tantestület névnap megemlékezéseit is sok éven keresztül tartottad számon, és nagy empátiával igyekezted mindenki számára a kívánt ajándékot beszerezni. Hálas köszönetünk érte.

Kívánom, hogy az előtted álló sok évtized adjon továbbra is lelki és testi harmóniában eltelt éveket, hogy sok örömteli pillanatot tölthess nagy családotd körében, kisunokáiddal.

Kedves Zsuzsika!

Biztos vagyok benne, hogy most nehéz szívvel ülsz itt közöttünk, hiszen egy igen hosszú, tartalmas, szakmai sikerekben bővelkedő pályafutás aktív szakaszát kell lezárni a mai nappal. Te, a mindig örökmozgó, szervező ember, nehezen fogod megszokni a lassúbb tempót, de biztos vagyok benne, hogy nem fogsz a fotelben ülve egész nap pihengetni, találsz magadnak elfoglaltságot.

Most amikor végiggondolod az eltel évtizedeket, sok minden juthat eszedbe, hiszen mozgalmasságú életű áll mögötted. Az oktatást nemcsak az iskolai munka szémszögéből ismered, hiszen a megyei tanács művelődési osztályán a fenntartó oldaláról is belepillanthattál a rendszer működésébe. Ugyanakkor a közvetlen szakmai munkád területén is szerezhettél benyomásokat a közművelődési könyvtárak és természetesen az iskolai könyvtár munkájából egyaránt. A Megyei Könyvtárbeli ismeretsegedet iskolai könyvtárosként is jól tudtad kamatoztatni.

Nagy kihívást jelentett a Krúdyba kerülésed után az iskolai könyvtár modern könyvtárosi szemlélettel történő átalakítása, majd pedig az 1996-os költözés lebonyolítása. Örömmel tervezted az új épületben kialakításra kerülő könyvtárat, ami szerintem a város egyik legszebb és lehangulatosabb iskolai könyvtára lett. Gondos és szigorú őrzője és gondozója vagy az iskolai könyvgyűjteménynek.

Lelkes szervező is vagy, hiszen több alkalommal szerveztél itt versenyeket, továbbképzéseket, író-olvasó találkozót. Elismerésre méltó módon igyekezted segíteni a kárpátaljai könyvtárosok továbbképzését, tapasztalatcseréjét, büszkélkedve a te kezű munkáját is dicsérető könyvtárunkkal.

A pedagógusi vénád is előbújt, hiszen sok-sok diákot fertőztél meg a könyvtárhasználati versenyekre való felkészítések során. Jó érzékkel tudtad kiválogatni a könyvtárba járó érdeklődő diákok közül a versenyzésre alkalmasakat. A Bod Péter Könyvtárhasználati versenyeken több alkalommal is országos döntőbe jutottak az általad felkészített diákok, akik ezáltal nemcsak maguknak és nekik, hanem az iskolának is vitték a híret az országban.

Az iskolai munkán túlmutató elkötelezettségedet jelzi a könyvtárosi munka irányában, hogy alapító tagja vagy a Scola téka alapítványnak, amely az iskolai könyvtárakat karolja fel.

Az utóbbi 3 évben a gimnázium szakszervezeti titkárának választottak a Pedagógus Szakszervezet tagjai, akiknek létszámát több mint duplájára duzzasztottad titkárságod alatt.

Ebben a tanévben a Bod Péter versenyen elért országos döntős eredményeitek mellé egy szép erdélyi utat is kaptatok ajándékba, amit te a Hattyúdalodnak nevezted. Kívánom, hogy legyen még sok tartalmas, egészségszében bővelkedő évtizeded, hogy örülhess az utazásoknak, a kertészkedésnek is.

Kedves Erzsébet!

Tudom, hogy életed egyik legnehezebb napja a mai, amikor az általad nagyon szeretett pedagógusi munkát befejezed. Azért is fáj ez a pillanat, mert életkorod és hál' Istennek egészségi állapotod alapján még maradhatnál, azonban a nyugdíjrendszer változása miatt tavaly meghozott döntésed megálljt parancsol az aktív korszaknak. Tudom, hogy a szíved most hevesebben ver, és könnyeiddel küszködsz erősen, mivel el sem tudod képzelni, hogy mi lesz a Krúdy után. Te azon ritka emberek csoportjába tartozol, akik az első munkahelyükről mennek nyugdíjba, hiszen a

diplomaszerzés után 1973. szeptember 1-től minden reggel a Krúdy Gimnázium volt számodra a célirány. Azóta is – immáron 35 éve – hűséges maradtál első munkahelyedhez, ahol igazi pedagógusi lelkesedéssel és hittel, igényesen és magas színvonalon, nagy szakmai elhivatottsággal tanítottad és nevelted diákjaidat. Német-országi szakos tanárként sok éven keresztül tanítottad mindkét szaktárgyadat, a rendszerváltást követően az orosz nyelv iránti kereslet csökkenésével azonban már csak a német nyelv oktatása maradt a feladatod, erre fordítottad minden energiádat.

Te vagy az egyetlen négyötök közül, akit még diák éveimből is ismerek, hiszen az osztályunk németes felét tanítottad, és a nyelvedikes osztálykiránduláson, a szabolcsi körutunkon kísérotanár voltál.

Tanárkollégaként sokat köszönhetek neked, mert nagyon hamar átsegítettél a „volt tanítványok” szorongós kapcsolatteremtésének nehézségein, és rögtön nagy szeretettel és segítőkészséggel igyekezted megkönnyíteni a beilleszkedésemet. Jó volt érezni, hogy odafigyelsz a pályakezdő, vagy az iskolába kerülő új kollégákra, és ezt a jó szokásodat máig megtartottad, hiszen ebben a tanévben Nórinak is rengeteget segítettél. Élő lelkiismeretnek is nevezhetnélek, hiszen szívvel-lélekkel azért dolgoztál, hogy minden tanár és minden diák a legjobbat és legtisztességesebbet hozza ki magából. Az e célból megfogalmazott építő kritikáid miatt az időnkénti konfrontációt is vállaltad. Cselekedeteidet nem a népszerűségekre való törekvés, hanem a nevelés fontosságába és erkölcsi értékrended helyességébe vetett hited motiválta.

Kedves Erzsébet! Hatalmas szíved van, amibe belefértek a kollégáid és a 35 év alatt megszeretett rengeteg tanítványod. Nagyhőfokú és erős érzelmeidnek számtalan megnyilvánulását láthattuk, amikor egy-egy „drága gyermek”-ről beszéltél, vagy a számodra oly nagy élményt jelentő utazásaidat mesélted. De nemcsak hallgatni volt jó az érzelemgazdag beszámolókat, hanem jó érzés volt neked mesélni a saját pedagógiai sikereinkről, utazási élményeinkről, mert a szemedben megcsillanó könny jelezte, hogy átéred és együttörülsz velünk, mesélőiddel. Ez borzasztóan fog hiányozni sokunknak a dolgozós hétköznapjainkból.

Az elmúlt 35 év alatt szerencsére jutott neked bőven szakmai siker és elismerés. Diákjaid közül igen sokan szereztek közép- és felsőfokú nyelvvizsgát, és szerepeltek eredményesen országos tanulmányi versenyeken.

Az oktató-nevelő munka mellett sokrétű tevékenységet végeztél megyei szaktanácsadóként és szakértőként egy évtizeden át, és a közel 20 éves német testvériskolánkkal fennálló cse-reprogramok szervezésében, valamint a Vöröskereszttel való kapcsolattartásban, a közalkalmazotti tanácsban, valamint a gyakorló tanárjelöltek mentoraként.

1975-től folyamatosan láttál el **osztályfőnöki teendőket**, amit nagy empátiával, odafigyeléssel végeztél, és igyekezted tanítványaidat igényességre, egymás tisztetére és megbecsülésére nevelni. Következetes nevelőmunkád, rendszeretted és a gyermekekhez való erős kötődésed alapján az 1997-ben megalakult **osztályfőnöki munkaközösség vezetésével** is téged bízott meg az akkori igazgató. E munkakörben ötleteiddel segítetted az iskola osztályfőnökeinek munkáját.

A gimnáziumi kollégáid körében is tisztelettel övezett tekintélyed van, amit jól jelez az is, hogy 1997-ben az először kiosztott **tanácsosi címek** között te voltál az egyik, akinek a tantesztület tagjai megszavazták azt.

A tantesztület bizalmát jelzi, hogy megalakulásától kezdve folyamatosan az iskola **Közalkalmazotti tanácsának tagjává** választott.

Szenvedélyesen vonzódsz a közösséghez, amit az is jól mutat, hogy szívesen és aktívan vettél részt közösségi megmozdulásokban, programokban. A nyugalmasabb korszakokban is visszaváruunk, legyél továbbra is gyakran közöttünk.

Utazásokban, színvonalas koncertekben és színházi élményekben gazdag, tartalmas nyugdíjas éveket kívánok neked.

*Sallai Judit
igazgató*

Kedves Ilike, Editke és Erzsébet!

Úgy alakult, hogy az idegen nyelvi munkaközösség nevében nekem kell szólnom rólatok, nektek. Nekem, aki ugyanakkor csak egy tanév erejéig dolgoztam veletek. Azon gondolkodtam, hogyan is méltathatnám én a munkátok, hogy mondjak köszönetet a több évtizedes dolgozó tevékenységetekért, mikor én ezekből az életművekből csak egyetlen egy röpke tanévig részesültem.

Most lenne rá lehetőség és megfelelő alkalom, hogy az évek során veletek megélt kellemes vagy épp kínos, vicces vagy szomorú anekdotákat, történeteket összegyűjtve rólatok képet fessen a titeket búcsúztató, hogy ne csak egy-egy tárgy, melyeket a tantestület vagy az egyes munkaközösségek nyújtanak számotokra át, ne csak tárgyak fejezzék ki mostani érzéseinket, hanem a múlt tarka rongyszőnyegének ideidézése is.

De mért is ne próbálnám meg?! Csak a szokásos kezdeten kell kicsit módosítani:

„Emlékszem, tíz évvel ezelőtt...” helyett: „Emlékszem, két hónappal ezelőtt, mikor a tíz éve történékről beszéltek...” S így már nem is olyan idegen feladat (persze a mesélés és a megélés között nem csak az az egy betű a különbség, de amit elmesélünk azt egy picit újra és újra meg is éljük, akár az aktuális hallgatósággal együtt is).

S miért ne én mondanék el egy-két gondolatot a pályájukat befejezőknek, amikor én pályakezdő vagyok?! Hiszen sok mindent, ami egy évbe belefér, megosztottatok velem: hogy mi vár rám, hogy ezt vagy azt a tananyagot hogyan kell lehetne megtanítani a nebulóknak, miből készüljek az órákra és milyen kudarcokra számíthatok ezentúl, hogy mi a megoldás az aktuális problémáimra stb. Milyen unalmas lenne a felsorolás a többieknek, ha elmesélném mennyi mindent mondtatok már ti nekem.... így hát most mért ne lehetne rajtam a sor?!

Rajtam a sor, hogy elmondjam, drága Ilike, hogy mennyire jó volt meglátni benned egy ismerős arcot az első héten. Hiszen egy időben veled, amíg te levelezős hallgatóként péntekenként, addig én naponta ugyanazokat a padokat koptattam az egyetemen. S láttuk egymást, sokszor találkoztunk. S így volt mibe kapaszkodnom a kezdeti nehézségek között. S hogy oly sokat fogalalkoztál velem, hiszen végig egymás mellett ültünk a tanáriban. Mindig igyekezted oldani feszültségemen, s mindig igyekezted megoldani a veled megosztott problémáimat. Nyitott, kedves köszöntéseid, törődésed ismerőssé tették számomra ezt a kezdetben oly idegen környezetet. Köszönöm!

Rajtam a sor, hogy elmondjam, drága Editke, hogy csendes mosolygásod, megfontoltan csak a megfelelő időben megszólaló, háttérben meghúzódó személyiséged számomra mindig is harmóniát, valami megfeszíthetetlen boldogságot sugárzott. És igen, ebben az évben néha-néha úgy éreztem, hogy a lényed titkát is meglestem: harmóniád egy testi szellemi és lelki egyensúly megtalálásában keresendő: néhányszor én is ott voltam azokon a tornákon a Jóságvárosban, amelyekre rendszeresen jársz, s jelen vagyok a lelket emelő énekkarban is, ahol te, akár csak az iskola tantestületében, oszlopos tag vagy még mindig. De szellemed, lelked, tested nemcsak a krúdys diákok frissítik, hanem az aranyos unokák, akikhez ez úton szeretnénk még egyszer gratulálni és sok-sok örömteli gyermek-nagymama pillanatot kívánni.

Rajtam a sor, hogy elmondjam, drága Erzsébet, vagy ahogyan én neveztelek néhányszor: Erka, hogy nem tudom neked most elégszer megköszönni mamás törődésed, előttem oly sokszor kitárult érzékeny-finom lelked-könnycseppet, könnycsepp-lelked, a filmajánlásaidat, az együttrezdüléseinket, a határozott és szilárd véleményeid, a tyúkanyós védelmedet, a fényképeid, a vicceid és mókás nyelvhasználatod, az ebédlős beszélgetéseinket, a *Három nővéres*dit... Mind-mind köszönöm neked! Tudd, hogy a moszkvai utat is komolyan gondoltam! Hiszen te félig idegenvezetőként és még egészen pályakezdőként úgy kedveskedtél a tantestületnek, hogy elvitted őket Moszkvába... már az is megérte, hogy eljátszottunk a gondolattal: újra el kellene menni együtt. (Csak a szimmetria kedvéért.) A jövőben pedig bármikor szeretettel várunk egy múltidéző diavetítésre itt a suliban. Legalább egy érdeklődő már most is van erre.

Kívánjuk, hogy jókedved sose illanjon el, s köszönjük még egyszer az okításaid, hiszen mi itt a tantestületben sokan nemcsak kollégáid, hanem tanítvány-gyermekeid is vagyunk.

Drága búcsúzó németes kollégák, tisztelt tanárnők, mostanra már tudom, hogy az egyik legnagyobb megtiszteltetés és nem csak egy elvégzendő, nehéz feladat, hogy a munkaközösség nevében én kívánjak nektek nagyon jó egészséget és nagyon sok megérdemelt pihenővet, s hozzájuk tartalmas időtöltést a nyugdíjas évekre! A köszönet és hála szavaival engedünk el benneteket, s reméljük az iskola nyújtotta emlékek közül a legszebbek mindig elkísérnek új életszakaszotokban is.

Polyákné Tóth Nóra

„Könyvtári morzsák”

egy búcsúzó könyvtárostól

Eljött hát ez a nap is, amikor búcsút int az ember – jelen esetben egy könyvtárostánár – a hivatásának.

Érzem, és persze másoktól tudom, nehéz ez a „pillanat”

Itt lenne a komoly számvetés ideje, de úgy gondolom, a tanárkollégákat és a diákságot sem igen tudom érdekfeszítő beszámolóval elkápráztatni! (Tettem a dolgom. Ennyi!)

Ezért inkább néhány számomra különösen emlékezetes „emlék morzsát” villantanék fel!

Huszonhárom évvel ezelőtt 1985. Június 15. van. Nagy izgalommal nyitok be a Krúdy Gyula Gimnázium könyvtárának ajtaján (ez még a „régii Krúdy”). Hirtelen visszahökölök, alig hiszem el, amit látok! Jó helyen járok? Nini, itt tájolólok, amott gázálcok. Hoppá, van itt azért könyv is: polcon, asztal alatt, dobozok a polcok alatt. Tibi bácsi (a könyvtáros) megnyugtat, jó helyen járok, csak eddig ő volt a honvédelmi felelős az iskolában. Érthető!?

Az első napok: Már egészen otthonos az olvasóterem. Van függöny is. A falak hívogató világos színben pompáznak. Virágok és viszonylagos könyvtári rend. Várom az első látogatókat. Feszültség, izgalom! Kopognak. Nagy barna szemek, apró lányka. (Török Ágika. Ma történelem-földrajz szakos tanár) A hangos „csók tanárnő” után egy mély szippantás: – Húú, de jó könyvtáririllatot érzek!! Ez az! Ez jól kezdődik! – gondolom.

Tankönyvezés, rakodás, cipelés, boszorkánylövés, betegágy

Betegágy, dobozok – bennük katalógus cédulák, – cédularendezés

Már dolgozom, majd fél év telt el. Olvasóterem. Nincs olvasó. Katalóguscédulát szortírozok.

Szöke lány érkezik (Melegh Mónika) – Mit tetszik játszani? – Katalógust szerkesztek. Néhány nappal később ugyanő – Kész van már a katalógus? Elmosolyodom és rövid tájékoztatót tartok a könyvtári katalógusokról.

Két év múlva kész a könyvtár katalógusrendszere: raktári és betürendes leíró katalógusok.

Megjelennek az első könyv és könyvtár pártolók, elsősök, „egyidősök vagyunk” mondják. Egyszerre jöttünk. Először főleg lányok. (Nem sorolom őket, mert félek, kihagynék valakit, és azt nem szeretném!) – Jó ez a könyvtári rend, de mi van, ha egy másik polcra teszi valaki a könyvet vissza? Szól a kérdés. – Az egy kicsit eltűnik a kereső elől. – Mit lehetne tenni? – Talán ha színcsík lenne, kivirítana az „idegen”! – Színcsíkosunk!! Így lett színcsíkosva az ismeretközlő irodalom.

Szakkörré alakult a szimpatizánsok stábjja. – Versenyezzünk!! Először csapatban.

Nincs számítógép. Pályázzunk! Kevés a beszerzési keret. Pályázzunk!

Sok az elavult vagy állományba nem tartozó könyv, selejtezni kell. – Mi segítünk! Jövünk szünetekben is!!

Jó lenne komolyabb segítség is! – Gondolom. Jön is gyakorló főiskolások képében. A Krú-

dyban elsőként a könyvtárban gyakorolnak szakos hallgatók. Az első csoport igazi élmény. Sírva veszünk búcsút gyakorlat végén. Ma közülük hárman iskolai könyvtárosok!

Számomra remek érzés, hogy valami megfogta őket a szakmával kapcsolatban, és ezt válszították hivatásuknak! A rendszerváltás előtti évben könyvtártechnikus is segítette a munkát, de sajnos őt is elsodorta a váltás.

Megjelennek a versenyképes fiúk is a színen (Becsi, Mityu, no és Tomi a Baráth)

Csapatban versenyeznek, a megyei döntőn már a Krúdys lányok ellen.

A Krúdy „rendszer”, de legfőképpen épületet vált.

Megérkeznek a „picik”, a 6/1-esek.

Heti egy -egy könyvtári óra velük, azaz fél osztállyal. Nos, ez külön szám!! – Hol van Lóri? – Tanár néni én megkeresem!! Már szalad is. – Nekem nincs itt a füzetem! – Azonnal hozom!! Kirohan. Elhagytam a tolltartómat! – Megkeresem. Huss, már ott sincs. Mire észreveszem, már üres a könyvtár. Lehuppanok egy székre. Hát ilyen nincs! De nini már itt is vannak. Na, „guruló krumplik”, nincs több szaladgálás! „Záródnak az ajtók”, ráfordítom a könyvtár ajtajának kulcsát. 10 perc eltelt. Kezdődhet az óra. Balogh „Zolika” magyarázd el hogy is van ez a könyvtári rend ezzel az ETO-val! (Zolika pardon Zoli, az első országos könyvtárhasználati verseny első Krúdys nyertese, ma főiskolai tanár a Főiskolán)

Apropó! „guruló krumplik”. A sztorit elmesélem az újaknak. Akkor mi most „guruló krumplik” vagyunk jelentik ki a 2003-as 6/1-esek. Következő években 6/2-ben „gumi macik”, 6/3-ban „száguldó vadlibák, 6/4 -ben, nyihahák” 6/5 -ben „vifi nyufik” – Mik leszünk jövőre? Kérdezik most. – Majd meglátjuk mi illik rátok!!

Az iskolaépület cseréje külön történet: dobozolás, dobozolás, bepakolás, bepakolás, költözés, kipakolás, felújítás (mi azért tanulunk, tanítunk). Újra dobozolás, bepakolás ebédlőbe költözés. Apró, vézna gyermek, cérnavékony hangon a dobozok mögül (Rajzer Gyurika): Tessék mondani mikor jöhetünk a könyvtárba? Mi segítünk pakolni !! Porallergia. Ínhüvely-gyulladás. Bútortervezés, új bútor bepakolása, költözünk, kipakolunk, polcra rakunk. Folyosói szekrénybe pakolok. Egyedül maradtam!

Végre kész az „új könyvtár”

Soros alapítvány pályázat: új számítógép és program.

Alakul a „Médiatár”

Könyvtárhasználati verseny folyamatosan. Most már néhány éve egyéni verseny. Raizer György, Kiss Zsófia kategóriájukban országos második helyezettek. A díjat Budapesten az országos tanulmányi versenyek eredményhirdetésén vesszük át Pokorni Zoltán oktatási minisztertől.

Néhány aranymondás az „örök” versenyzőtől: Gyurika cikket ír a könyvtárhasználati versenyekről. Idézetek a cikkből: „mi nemcsak a versenyre készülünk, mi mást is tanulunk a könyvtárban”, vagy „én nem szeretnék szakbarbár lenni” Mondatok, melyek számomra szívet melengetők.

A könyvtári háttér kész. Most már lehet valami mást is csinálni, mint rendet. Lehet könyvtári programokat szervezni. A Krúdy vállalja a megyei könyvtárhasználati verseny megrendezését 5-8. osztályosoknak. Kárpáton túli iskolai könyvtárosok látogatnak el hozzánk. Probából hagyomány lett az Iskolai Könyvtári Világnap a Krúdyban.

Megérkeztünk, megérkeztem. Terveim még vannak. Ha hívtok, ha nem, jövök!!

*Kalydy Zsuzsa
könyvtárosanár*

A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI
A 2007/2008-ES TANÉVBEN

Tantestület



Sallai Judit
ig.
biológia-földrajz



Dr. Tóthné
Kéner Beatrix
ig.h.
magyar-történelem



Chriszt Gyula
ig.h.
fizika-kémia



Petrilla
Árpádné
gazd. ig. h.



Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia



Barabásné
dr. Deme Zsuzsa
német-történelem



Bányai
Zoltán
magyar-történelem



Bereczki
Szilveszterné
német



Biczóné
Hajzer Ilona
német-technika



Csoba
Erika
testnevelés



Dobró
Tünde
angol-matematika



Fábrián
János
testnevelés



Farkas
István
testnevelés



Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
számítástechnika



Gincsei
Tibor
matematika-fizika



Holló Zsuzsa
német



Huszti
Györgyné
német-magyar-
orosz



Kajatin
Béla
angol-orosz



Kalydy
Zsuzsa
könyvtáros



Katonáné
Cserepes Mária
matematika-
informatika



Keresztessyné
Takács Mária
matematika-
számítástechnika



Koncz
István
matematika-fizika-
számítástechnika



Konczné
Végh Leona
matematika-fizika



Kovács
Tibor
testnevelés



Oláh
Krisztina
kémia-fizika



Dr. Onderné
Szilágyi Tímea
magyar-történelem



Páll
Csilla
magyar-történelem



Paluskáné
Muri Erika
matematika-fizika

Tantestület



Polyákné
Tóth Nóra
magyar-német



Prokob
Ildikó
magyar-történelem



Rák
Tiborné
angol



Szegedi
Erzsébet
német-orosz



Szerényi
Róbert
történelem-földrajz



Szilágyi
Szilárd
ének



Tar
Ferenc
történelem-földrajz



Tömösváry
Judit
angol



Vad
Mária
biológia-kémia



Varga
Szilveszter
matematika-fizika



Vass
Mihályné
angol



Király
Tibor
rendszergazda



Metz
Krisztián
pszichológus



Kosztor
Mariann
gyermek-
és ifjúságvédelmi
felelős

Külső óraadók



Bakó
András
biológia



Bérczes
Gergely Ferenc
rajz



Petrilla
Árpád
technika



Tóth
István
matematika-fizika-
számítástechnika



Dr. Tóth
László
filozófia



Lippai
Viktor

Gazdasági és technikai dolgozók

Gazdasági hivatal



Dobos
Mihályné



Filkó
Józsefné



Berez
Lászlóné



Bodnár
Istvánné



Dóka
Jánosné



Lovas
Zoltánné

Titkárság



Horváthné
Venczel Ibolya



Nádasy
Csaba



Majoros
Attila



Majoros
Attiláné



Patai
Mihályné



Szűcs
Jánosné

Büfé



Várnagy
Józsefné



Várnagy
Zoltán



Pájer István
udvari munkás

Konyha



Botos
Gyuláné



Nagy
Józsefné



Pataki
Miklós



Péter
Sándorné



Szilágyi
Ildikó



Vanczák
Lászlóné

Bárány
IldikóBernáth
KingaBessenyei
Bea BorsikaDanku
AnnamáriaDiczkó
ZsomborFazekas
BenceFilkó
KingaGaál
BálintGiba
RolandHadi
SaroltaHorváth
Fanni MaraHuszti
LászlóJakab
MátéKardos
PéterKerekes
Norbert GyulaKónya
Zsanett NikolettKöver
Bálint MátéKruták
Szimonetta VirágLippai
LillaMatyasovszki
MárkNagy
DalmaNagy
MátyásNagy
SáraPinte
ZsófiaPuskás
AttilaSzabó
AnnaSzemerszki
Dóra EvelinSzendrei
DomankosSzentmiklóssy
Marietta KlaudiaTóth
KrisztinaVarga
YvettVarga
ZsuzsannaVarjasi
NorbertVityi
AlexandraZámberi
Balázs

Ádám
ZoltánAlbert
KrisztinaAntal
ZsófiaBálint
PetraBalogh
GergőBányai
LeventeBéres
Kamilla ÉvaBiszku
LeventeBodnár
GrétaBogár
CsillaÉcsi
EmeseEgyed
GyulaFarkas
FanniGarai
GáborGlückmann
PéterJakab
ErikaKatona
FerencKonkoly
RichárdKoselák
EditKrutilla
CsillaLovas
KittiLőrincz
ZsomborMagyar
BalázsMalhazjan
ZsannetMikolai
MátéNagy
Balázs RichárdPauwlik
ZoltánRuzsa
EnikőSági
AdriennSzabolcsi
RolandSzalánczy
ÁkosSzolnoki
ZsuzsannaTóth
ViktóriaZomborszki
AnettZsankó
Réka Sára



Árva
Richárd



Balogh
Benjámín



Bartha
Kristóf



Bessenyei
Balázs Donát



Buzai
Bálint



Csonka
Tibor



Dalanics
Diána



Droppa
Csaba



Gyányi
Marcell Ferenc



Hansággy
Máté



Hegedűs
Tamás



Holes
Norbert Zsolt



Horváth
Zsolt



Istók
Anna



Jánószki
László



Kazinczi
Márton



Kiss
Zsófia



Laki
Dániel



Ling
Attila Adám



Nagy
László Bence



Sárosi
Tamás Bence



Sylvester
Áron



Szabó
Antal



Szabó
Máté



Szombati
Dóra



Szűcs
Marcell



Tajdi
Marcell



Téglási
György Mátás



Udvarhelyi
Péter



Varga
Ágnes



Varga
Gábor



Vetter
Ádám



Vógel
Ákos



Zsíros
Nikolett



Balogh
Imre



Balogh
Kinga



Bányai
Dóra



Bernáth
Dávid Róbert



Csernyik
Krisztián



Csontos
Bence



Diszházi
Gyula



Fintor
Alexandra



Fodor
Ákos



Hanyicska
Martin



Hegedűs
Kitti



Humenyik
Szandra



Kócs
Vivien



Kormány
Zoltán



Kósa
Éva



László
Eszter



Lisovszki
Gréta



Medgyesi
Evelin



Mészáros
Kinga



Miholecz
Kitti Ivett



Molnár
Valéria



Nagy
Gréta



Nagy
Jolán Erika



Németh
Fruzsina Patrícia



Novák
Szabolcs



Pálfi
Andrea



Papp
Paula



Pekola
Zsófia



Racskó
Márk



Raska
Alexandra



Rehó
Bálint



Reskó
Valéria



Réz
Dóra



Szabó
Ádám



Szabó
Nikolett



Varga
Noémi

Asztalos
DánielAsztalos
PéterBalázs
AnnaBalácsi
EszterBánházi
PetraBeregvári
AttilaBodnár
GézaDeák
IvettEcsedi
RenátaEmri
Ákos GáborGergely
ViktóriaGódor
ÁkosHalkó
Evelin FlóraHanustyák
KittiHidegh
KatalinJescheta
PéterKatona
OrsolyaKegye
ÁdámKovács
LiliLosonczki
EszterMódy
TóbiásNehéz
NorbertNeuzer
Lejla BettinaNyitrai
TiborOrosz
AlexandraPolyák
LászlóPopovics
MelindaPuskás
BrigittaReményi
Korinna
AlexandraSchmiedt
PollaSzabó
ErikaSzilágyi
BettinaSzokira
ZsófiaTóth
RékaVarga
BélaVásárhelyi
DánielZsankó
Dorottya Fruzsina



Ákli
András



Anka
Márk



Bacsikai
Vivien



Bálint
Máté



Barta
Enikő



Burgony
Cintia



Csatlós
Ágnes



Drobni
Zsófia



Farkas
Tamás



Gyurkovics
Andrea



Hidas
Anna



Hörsik
Dorottya
Veronika



Jaeger
László



Kósa
Ferenc József



Kótyuk
Orsolya



Kukucska
Dániel Samu



Magyar
Tamás



Nagy
Emese Dalma



Nagy
Sebestyén



Németh
Hanna



Pál
Szabolcs



Palicz
András



Parragh
Péter



Plank
Ádám



Salamon
Gábor



Sándor
Flóra Gabriella



Seres
Tamás



Szabó
Soma Gábor



Szilágyi
Ábrahám



Tábori
Tibor



Terbócs
László



Várady
Márk



Zsukk
János Károly



Baksa
Noémi



Balogh
Erna



Balogh
Roland



Baráz
Róbert János



Bélteczky
Márton



Bokor
Bettina



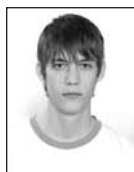
Czap
István



Czuczor
Tardos Mátyás



Devera
József Bence



Dicső
Zoltán



Duleba
Döniz



Elek
Alexandra



Háda
Zoltán



Horváth
Marcell



Hrubó
Gergely



Keresztes
Bence



Kiss
Bence



Kovács
Máté



Kökényesi
Eszter



Ladányi
Ádám



Ling
Tamás



Lőrincz
Tamás



Miklós
Máté



Mokri
Dóra



Nagy
Ádám Zsolt



Nagy
Dávid



Papp
Klaudia



Petró
Bálint



Petró
Noémi



Rádai
Melinda



Rebák
Tamás



Szegő
Krisztina



Szollár
Gábor



Szücs
Krisztián Bulesu



Takács
László Balázs



Torda
Ádám

Angyal
RékaAradi
ZsófiaBalogh
MariannaBódi
AnnaBolló
BarbaraBujdos
RékaBukovenszki
TamásCserepes
ZitaCsobolya
NóraErdei
EszterFekete
Szabina NóraFintor
EdinaKecán
NándorKocsis
AlízKókai
JuditKósa
MariannKota
GabriellaKruppa
TeodóraKurucz
Tamás SándorLábás
FanniLakatos
GergőLipcsei
RenátaMóré
DorottyáNagy
KittiParaicz
TamásPaszerbovics
KrisztiánRicz
GáborSónyák
ÁdámSzabó
IstvánSzegedi
IstvánTakács
ViktóriaTörő
ImreVeres
Dóra EszterVeress
RolandZsiros
Rita



Bíró
József



Bor
Bernadett



Csimbók
Zsolt



Drevenyák
Eszter



Földes
Zsuzsa



Gaál
Boglárka
Angéla



Gerhard
Gábor



Haizer
Norina



Hudák
Emese



Jakab
Márton



Kazsik
Tamás



Kiléber
Ágnes



Kiss
Máté Zoltán



Kovács
Dóra



Kovács
Kamilla



Kovács
Loretta



Marján
László



Mészáros
Melinda Dóra



Molnár
Ádám



Nagy
Lajos



Názon
Sándor



Papp
Levente



Suller
Zoltán



Szabó
Ádám



Szabó
Krisztián



Szerényi
Tibor



Szilvai
Zsolt



Szitás
István



Tapolcai
Réka



Tímár
Hajnalka



Tóth
Nikolett Ágnes



Ujvári
Panna



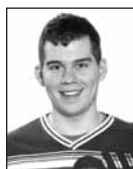
Varga
Dániel



Zsoldos
Zsanett Melinda

Bajusz
Edit ZsófiaBálint
RenátaBarta
Bettina ArankaBezzegh
Dóra RékaBíró
ZoltánBorsodi
BarbaraCzeplédi
FruzsinaDajka
FruzsinaDezső
Marcell IstvánGaramvölgyi
DóraGiba
RóbertHadászi
EszterHegedűs
HajnalkaKapu
TiborKiss
AttilaKiss
GergőKiss
NikolettaKönnyű
DávidKrisztyán
RékaKukucska
PéterMartinovszky
ZsófiaMáté
Kinga VirágMikula
Gergő JánosMolnár
LillaMolnár
TímeaMult
ÁkosMüller
JánosOnder
PéterPallai
EmesePólya
Zsuzsanna MálnaRác
VirágSzabó
RichárdSzolomájer
TiborTárczy
Tamás AndorTóth
Evelin RékaVarga
GyörgyVén
Péter

Bak
AdriennBalázs
BálintBalla
TamásBarócsi
MáriaBartus
BarbaraBéli
MarcellBodnár
TiborBoros
ÁrpádÉles
DánielFehér
BalázsHankószky
TündeHenzsel
HenriettHollós
LeventeHuri
DávidHuszár
IstvánHvozdk
AntalKedves
LászlóKovács
DávidKrisztián
MátéKukk
MiklósLosonczi
DalmaLukucz
ZsófiaMészáros
ÁkosOrosz
ÁkosRévész
RolandRóka
Péter LászlóSoltész
EszterSüveg
Mihály TamásSzabó
Ingrid GabriellaSzabó
Róbert ZsoltSzemerey
JankaSzerényi
TamásTakács
ErnőTamás
Bence PéterVegera
TamásVögel
Bálint

Bánhidi
EditBánszki
LászlóBánszky
Richárd JózsefBányik
KrisztiánFischer
NándorFranczel
PéterGégény
AnettGombás
BenceHegedűs
SándorHegyes
ÁkosKelemen
Csilla KrisztinaKelemen
IstvánKiss
GergőKozák
Tamás GyulaKöllner
RebekaKuczmog
ZitaLénárt
LeaLeskó
ÁdámLeveleki
JózsefMárton
DalmaMeggyesi
VeronikaNagy
ErikaNagy
ZoltánOláh
TímeaOrbán Szilágyi
ÁkosPapik
ÁdámPásztor
MátéPólistyák
MiklósSipos
EvelinSmid
DávidSoltész
EvelinSzendrei
DorottyaSzilágyi
KrisztinaVarkoly
GrétaZomborszki
Mónika

Agárdy
BalázsAnka
MátéAranyász
AndreaBabicz
TamásBalogh
EdinaBarkaszi
AttilaBorbély
EmeseBurgony
LillaCsoma
AndreaDobó
EszterEgri
Zsuzsanna EszterFekete
OrsolyaGerlei
BalázsHajdu
MelindaImre
AlexandraJakab
DánielJászai
DávidKácsor
EnikőKatona
NikolettaKatona
SzilviaKépes
EnikőKomjáthy
OrsolyaKőröczki
ZsoltKristófi
EnikőMaráz
AnitaOszlánszki
ZsanettRozsnyai
BeatrixSipos
Attila GergelySvéda
SzilviaSzabó
FerencSzenefeld
SzilviaSzkita
EnikőTóth
EmeseVarga
ÁdámVida
GabriellaZsiros
Dániel



Baráth
Angéla



Bíró
Annamária



Bojti
István



Buzga
Viktor



Czirják
Zsuzsa



Dudlák
Tamás



Fehér
Zsolt



Ferenczi
Mónika



Garai
Márta



Gazda
Kristóf



Gombkötő
Ádám



Juhász
Lilla



Karácsonyi
Györgyi



Kovács
Nóra Orsolya



Ludrik
Balázs



Lukács
Péter



Magyar
Tímea



Minya
Réka



Molnár
Boglárka



Petics
Milán



Pregh
András



Rábai
Valéria



Sereg
András



Sivi
Anna



Szakács
Krisztina



Szatmári
Ágota Fruzsina



Szerafin
Ágnes Kata



Szláma
Bence András



Tóth
Péter



Tóth
Péter Ádám



Törköly
Tamás Máté



Varga
Nikoletta Judit



Vasenszki
Dóra



Végh
Csaba József



Zsíros
Gina

Bélteczky
MihályBeregi
BeátaBíró
ÁdámBirtók
LiliBodnár
MihályCsempesz
KrisztiánDakó
BalázsDézsi
ÁdámFabók
IstvánFöldesi
BernátHankószky
EnikőHullár
DávidJandek
CsabaKiss
ZsoltKolozsi
BarnabásKosztin
FlóraLászló
Blanka ViolaLing
BertoldLipcsei
GáborLippai
GáborLordovics
EnikőMolnár
DánielPaládi
TündePálóczi
IstvánPösze
GáborRebák
TiborSipeki
SándorSzabó
SzilárdSzepesi
ViktorSzilágyi
BenceSzollár
BalázsUdvari
ZsoltVeres
PéterVinnai
Attila Zsolt



Balogh
Zita Tünde



Bartha
Orsolya Ilona



Becske
Zsolt



Bor
Mihály



Bugir
Zoltán



Daróczy
Natália



Fintor
Gabriella



Gulácsi
Gabriella



Hraskó
János



Juhász
Ildikó



Kiléber
Imre



Komor
Szilárd



Kovács
Gergő



Kovács
Zsuzsa



Kőhegyi
Eszter



Kucsá
Gergő



Kulja
András Tivadar



Madácsi
Dávid Béla



Magyar
Gábor



Majercsák
László



Margitics
Marcell



Molnár
Evelyn Ágnes



Mosolygó
Márta



Neuzer
Réka



Novák
György



Prosenikov
Anita



Róka
Eszter



Sajben
Zsuzsa



Szabó
Zsanett Magdolna



Tar
Ferenc



Tóth
Anett



Turgyán
Luca Xénia



Udvari
Ágnes



Végső
Barbara

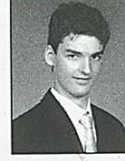


Virányi
Ágnes Kinga



Zomborszki
Zoltán Péter

Agárdy
ZsófiaAndó
AnettAsztalos
AndrásBalogh
BrigittaBanner
BalázsBogdány
TamásCsokonay
ÁkosFiák
MártonGaga
ZsanettGergely
GabriellaGonzálvez
MarcellGörög
EszterHajdú
Eszter LeilaHudák
TamásKomlóssy
Ádám ZoltánKovács
RékaKozma
PannaKörmendy
FlóraLakatos
FlóraNagy
KittiÖkrös
IstvánÓsz
EdinaPalkó
ZsófiaRezsőfi
ZoltánRomanovics
SzandraRusin
Rita BrigittaServais
Jessica SoniaSteiber
DóraSzigeti
Katinka BoglárkaSzokira
TamásSzűcs
LiviaTóth
AnitaTóth
MátéVarga
Bálint DávidVarga
Nóra

Ajtay-Horváth
ViolaBabici
PatrickBlázsik
MártaBornemisza
AnnaCseh
BeátaCsonka
RékaDombrády
GáborErfán
ÁgnesFehér
MirjamGalambos
ÁgostonGucsa
MagdolnaGulácsi
MariettaKerekes
Nóra CsillaKomlóssy
KrisztinaLipták
AttilaMelczer
RolandNádasdi
MátéOrosz
IstvánPaluska
Balázs MárkPetruska
HedvigPocsai
CsabaPolányi
EditPolonkai
Éva KatalinRác
AnitaReha
ÁgnesSimon
EszterSylvester
ÁgnesSzathmári
EszterTóth
BrigittaTóth
DávidTóth
ErikaTóth
Zsófia HajnalkaVeczán
ÉvaVirányi
János

Tartalomjegyzék

| | |
|-----------------------------------|---|
| Mi kell a népszerűséghez? | 3 |
| Az iskola története | 5 |
| The history of our school | 6 |
| Kurze Geschichte der Schule | 7 |

ÉVFORDULÓK – ESEMÉNYEK

| | |
|--|----|
| Hunyadi Mátyás | 8 |
| 100 éves a Nyugat | 11 |
| „S a jelenhez ha hozzászóóólsz...” | 15 |
| A Csillagászat Nemzetközi Éve 2009 | 20 |
| „Everyman”? „Akárki” (Átlag) | 23 |

A KRÚDY MŰHELYÉBEN

| | |
|---|----|
| Nyelvápóoló Krúdysok | |
| „...mi ezt a nyelvet szeretni tartoznánk” | 26 |
| Emlékmorzsák | 27 |
| Érettségi dolgozatok 2008 | 33 |
| Dolgozatokban olvastuk... .. | 38 |
| Diákírók | 44 |
| Könyvtárban | |
| Iskolai Könyvtári Világnap 2007 | 54 |
| Ha máshol alszunk, meggyógyulunk? | 56 |
| Az isteni szikra | 59 |

CSEREKAPCSOLATOK

| | |
|--------------------------------------|----|
| Németországban jártunk | 62 |
| DDD (Dánokkal dudoltuk a dalt) | 65 |

KRÚDYSOK A NAGYVILÁGBAN

| | |
|--------------------------|----|
| Nápolyt látni, és | 67 |
| Egy nyár Londonban | 70 |

„SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ VILÁG...”

| | |
|--|----|
| Ágacska – „Gyermekké tettél...” | 73 |
| Fotel | 76 |
| Boldog születésnapot – 70 éves volt Hofi | 78 |

KRÚDYÁK-SZEMZGETŐ

| | |
|--|----|
| Boldog születésnapot – 70 éves volt Hofi | 78 |
| Az Üvegheygen túl | 80 |
| Gépekkkel vagy gépiesen | 81 |

| | |
|------------------------------|----|
| No comment | 82 |
| Comandante Che Guevara | 83 |

HÉTKÖZNAPOK – ÜNNEPNAPOK

| | |
|--|----|
| ----- | 84 |
| „Annyi vagy immár, mint a többi – most mutasd meg, mi telhet tőled.” | 86 |
| Élmény volt... – Verébavató | 87 |
| Szalagavató, ahogy mi láttuk... | 89 |
| Egy hatosztályos osztályfőnök emlékmorzsaí | 91 |

AZ IFJÚSÁG LAPJAI

| | |
|-----------------------------|-----|
| DÖK | 95 |
| I feel good! | 98 |
| Kerti Party 2008 | 99 |
| Közhelyszerű intelmek | 101 |
| Aranyköpések | 103 |
| Metamorfózis | 105 |
| Készülök a töri órára | 110 |

| | |
|-------------------|-----|
| PRO MEMORIA | 113 |
|-------------------|-----|

| | |
|-------------------------|-----|
| A TANÉV ESEMÉNYEI | 129 |
|-------------------------|-----|

VERSENYEK, EREDMÉNYEK

| | |
|---|-----|
| Versenyeredmények 2007/2008-as tanév | 133 |
| Sporteredmények 2007/2008 | 145 |
| Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján | 153 |
| Kitüntetettjeink | 154 |

ÜNNEPI PILLANATOK

| | |
|--------------------------------|-----|
| Ballagás 2008. | 157 |
| Negyedikes elköszönés | 158 |
| 12. A | 159 |
| 12. B | 160 |
| 12. C | 161 |
| 12. D | 163 |
| Nyugdíjasok búcsúztatása | 165 |

| | |
|---|-----|
| A gimnázium dolgozói és tanulói a 2003/2004-es tanévben | 171 |
|---|-----|

Támogatónk:

**Rotary Club
Nyíregyházi Szervezete**

“...KÜZDENI, FELRAGYOGNI,
GYŐZNI A VIZEN! EZ AZ ÉLET,
NEM AZ ÜLDÖGÉLÉS A KIKÖTŐBEN!”

Kridy & neu